T.C. İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

AKÇAKOCA'DAKİ GELENEKSEL KONUTLARIN KORUNMASI: İŞGÖRENLER EVİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS

TEZİ

Fatma Kara

(1009352001)

Anabilim Dalı: Mimarlık

Programı: Mimarlık Tarihi ve Restorasyon

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MAYIS 2014

T.C. İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

AKÇAKOCA'DAKİ GELENEKSEL KONUTLARIN KORUNMASI: İŞGÖRENLER EVİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS

TEZİ

Fatma Kara

(1009352001)

Tezin Enstitüye Verildiği Tarih: Mayıs 2014

Tezin Savunulduğu Tarih: M a y ı s 2 0 1 4

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Diğer Jüri Üyeleri: Prof. Dr. Nadide SEÇKİN

Prof. Dr. Füsun ALİOĞLU

MAYIS 2014

ÖNSÖZ

Tez çalışma konumunun seçiminde ve çalışmam süresince bana destek olan, yardımlarını ve desteğini esirgemeyen sevgili tez danışmanım Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER'e ve süreç boyunca manevi desteğini eksik etmeyen Yrd. Doç. Dr. Elif BİLGİ MIHÇIOĞLU'na;

Tez süresi içerisinde gerçekleştirilen jürilerde değerli fikir ve görüşlerini benimle paylaşan çok değerli Prof. Dr. Nadide Seçkin, Prof Dr. Füsun Alioğlu'na tezime katkılarından dolayı çok teşekkür ederim.

Ayrıca, öğrencisi olmaktan gurur duyduğum, çok değerli hocam, Prof. Dr. Nur AKIN'a derin bilgileriyle lisans ve yüksek lisans sürecim boyunca, bize kazandırdıkları için teşekkürü bir borç bilirim.

Zorlu yüksek lisans sürecimde yanımda olan, tez çalışmam boyunca emeğini ve desteğini eksik etmeyen sevgili arkadaşım Ezgi GÜNER'e;

Tüm çalışmalarım süresince desteğini eksik etmeyen sevgili Gökhan Çelik'e ve biricik aileme yanımda oldukları için sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Fatma KARA

MAYIS,2014.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ İ

İÇİNDEKİLER İİ

ŞEKİL LİSTESİ İV

ÖZET Xİİİ

ABSTRACT XİV

AKÇAKOCA'DAKİ GELENEKSEL KONUTLARIN KORUNMASI: İŞGÖRENLER EVİ ÖRNEĞİ 1

1. GİRİŞ 1

1.1 Çalışmanın Amacı ve Kapsamı 1

1.2 Araştırma Yöntemi 2

2. BATI KARADENİZ GELENEKSEL KONUT DOKUSU VE ÖZELLİKLERİ 4

2.1 Yerleşim Özellikleri 5

2.2 Strüktür Ve Malzeme 7

2.3 Mimari Elemanlar 12

3. AKÇAKOCA KENTSEL GELİŞİMİ, DOKUSU VE KORUMA SORUNLARI 15

3.1 Konum ve Ulaşım 15

3.2 Kent Tarihi ve Kentsel Gelişim 16

3.3 Geleneksel Konut Dokusu ve Özellikleri 18

3.3.1 Yerleşim Özellikleri 19

3.3.2 Strüktür ve Malzeme 22

3.3.3 Mimari Elemanlar 27

3.4 Akçakoca Geleneksel Konutlarının Koruma Sorunları 33

3.4.1 Yasal Koruma Süreci ve Sorunları 33

3.4.2 Ekonomik Sorunlar 37

3.4.3 Sosyal Sorunlar 38

3.4.4 Akçakoca'daki Koruma Sorunlarının Değerlendirilmesi 38

4. İŞGÖRENLER EVİ'NİN ÇEVRESEL VE MİMARİ ÖZELLİKLERİ 41

4.1 Yapının Tarihçesi 41

4.2 Yapının Konumu ve Çevresel Özellikleri 41

4.3 Yapının Genel Tanımı 44
4.3.1 Plan Özellikleri 53
4.3.2 Cephe Özellikleri 87
4.3.3 Strüktür ve Malzeme 95
4.3.4 Yapıda Görülen Bozulmalar 96

4.4 İşgörenler Evi'nin Restitüsyonu 157
4.4.1 Yapıdaki Restitüsyon Sorunları 157
4.4.2 Restitüsyon Önerisi 159

4.5 İşgörenler Evi'nin Restorasyon Ve Yeniden Kullanımı 258
4.5.1 Yapının Restorasyonuna İlişkin Önerilen Müdahale Türleri 258
4.5.1.1 Temizleme 258
4.5.1.2 Sağlamlaştırma 260
4.5.1.3 Bütünleme 261
4.5.1.3 Yenileme 262
4.5.2 Yapının Yeni Kullanımına İlişkin Mekân Organizasyonu 263

4.6 İşgörenler Evi'nin Korunmasının Değerlendirilmesi 265

5. DEĞERLENDİRME VE SONUÇ 300

KAYNAKLAR 306

EKLER 309

ŞEKİL LİSTESİ

Şekil 2. 1: Batı Karadeniz Bölgesi Sınırları (Kara, 2013)..... 4
Şekil 2. 2: Safranbolu'da Yerleşim Düzeni Örneği (www.ugo.cn, 2014) 6
Şekil 2. 3: Ahşap Yığma Yapı Örneği, Gökçebey, Zonguldak (gevezemimar.blogspot.co.uk, 2014)..... 8
Şekil 2. 4: Ahşap Karkas Yapı Sistemleri (Eldem, 2000; G3)..... 8
Şekil 2. 5: Karma Sistem İle Yapılmış Bir Yapı, Safranbolu Yörük Köyü (gezente.com)..... 9
Şekil 2. 6 : Sürekli Taş Temel ve Bağımsız Taş Temel (Akdemir, 1997; 47-48)..... 10
Şekil 2. 7 : Bir Yönde Tek, Diğer Yönde Çift Taban Sistemi (Eldem, 2000; G3) 11
Şekil 2. 8: Çatı Biçimlenişi Örneği (www.safranbolu-bld.gov.tr, 2014) 12
Şekil 2. 9 : Batı Karadeniz'deki Çıkma Taşıyıcılarına Örnekler (Akdemir, 1998; 64-66) 13
Şekil 2. 10 : Pencere Düzeni, Safranbolu (Eruzun, Sözen, 1992; 146)..... 13

Şekil 3. 1 : Türkiye Haritasında Düzce İlinin Yeri (Google Map, 2014)..... 15
Şekil 3. 2: Düzce İl Haritasında Akçakoca'nın Yeri (Kara, 2013) 15
Şekil 3. 3 : Cephane Taşıyan Kadın Kolları Reisi İstiklal Madalyalı Onbaşı Rahime Gören ve Kızı (Dönmez, 1998; 41)..... 17
Şekil 3. 4: Akçakoca Mahalle-Köy Sınırları ve Geleneksel Dokunun Sık Olduğu Bölge (Kara, 2013)..... 18
Şekil 3. 5 : Döşeme Sistemi Örneği, Mısra Sok, No:10 (Kara, 2013) 23
Şekil 3. 6: Ahşap Karkas Sistem Örneği, Baki Çelebi Sok, No: 16 (Kara, 2013) 23
Şekil 3. 7: Cephe Örneği, Kabadayı Sokak, No: 8 (Kara, 2013) 24
Şekil 3. 8: Cephe Örneği, Mısra Sokak, No: 4 (Kara, 2013) 24
Şekil 3. 9: Kaplamalı Payandalı Çıkma Örneği, Park Caddesi, No: 28 (Kara, 2013) 25
Şekil 3. 10: Cephe Boyunca Sürekli Kaplamalı Payandalı Çıkma Örneği, Tekke Sokak, No:5 (Kara, 2013) 25
Şekil 3. 11: Dikmelerle Taşıtılan Çıkmalar, Talat Uğur Caddesi, No:1 (Kara, 2013)26
Şekil 3. 12: Cephe Boyunca Devam Eden Merdiven, Hacı Mehmet Sokak, No: 7 (Kara, 2013) 27
Şekil 3. 13: Ahşap Merdiven Örneği, Ertuna Sokak, No:13 (Kara, 2013) 27
Şekil 3. 14: Geleneksel Doku Etrafındaki Günümüze Ulaşmış Anıt Yapılar (Kara, 2013) 20
Şekil 3. 15: Geleneksel Doku İçerisindeki Cumhuriyet Caddesi ve Çevresinde Yapı Dağılımı (Kara, 2013)..... 20
Şekil 3. 16: Osmaniye Mahallesinde Yapı Dağılımları (Akçakoca Koruma İmar Planı, 2009)..... 21
Şekil 3. 17: Özgün Tam Örneği, Tuzcuoğlu Sokak No: 4 (Kara, 2013)..... 21
Şekil 3. 18: Kaplamalı Payandalı Tekli Çıkma, Narin Sokak No:16 (Kara, 2013) ... 28

Şekil 3. 19: Kaplamalı Payandalı Sürekli Çıkma, Cumhuriyet Caddesi No:11 (Kara, 2013) 28
Şekil 3. 20: Dikmeler Üzerine Oturan Çıkma, Talat Uğur Caddesi No: 1 (Kara, 2013) 28
Şekil 3. 21: Balkon Örneği, Cumhuriyet Caddesi, No: 19 (Kara, 2013) 29
Şekil 3. 22 : Balkon Örneği, Mehmet Ali Turhan Caddesi No: 2 (Kara, 2013) 29
Şekil 3. 23: Ahşap Çardak Örneği, Ertuna Sokak, No:9 (Kara, 2013) 30
Şekil 3. 24: Niteliksiz Müdahale Görmüş Bir Çardak Örneği, Mısra Sokak, No: 6 (Kara, 2013) 30
Şekil 3. 25: Üçgen Alınlık ve Çatı İle Birleşimi, Rıfat Ilgaz Caddesi No: 25 (Kara, 2013) 31
Şekil 3. 26: Özgün Bezemeli Baca, Kardelen Sokak No: 1 (Kara, 2013)..... 31
Şekil 3. 27: Cephede Pencere Kullanım Örneği, Kardelen Sokak No:1 (Kara, 2013) 32
Şekil 3. 28: Çift Kanatlı Üst Pencereli Yapı Ana Giriş Kapısı, Mehmet Ali Turhan Caddesi No: 2 (Kara, 2013) 32
Şekil 3. 29 : Niteliksiz Ekler ve Müdahaleler Görmüş Geleneksel Özellikler Taşıyan Yapı, Narin Sokak No: 16 (Kara, 2013) 35
Şekil 3. 30 : Niteliksiz Ekler ve Müdahaleler Görmüş Geleneksel Özellikler Taşıyan Yapı, Fevzipaşa Sokak No: 10 (Kara, 2013) 35
Şekil 3. 31 : Niteliksiz Ekler ve Müdahaleler Görmüş Geleneksel Özellikler Taşıyan Bir Yapı, Fevzipaşa Sokak No: 8 (Kara, 2013) 36
Şekil 3. 32: Restorasyonu Yapılmış Yapı, Tekke Sokak No: 7 (Kara, 2013)..... 36
Şekil 3. 33 : Restorasyonu Yapılmış Yapı, Çınar Sokak No: 4 (Kara, 2013)..... 37

Şekil 4. 1 : İşgörenler Evi'nin Çevresi İle İlişkisi (Kara, 2013) 42
Şekil 4. 2 : Akçakoca Belediyesi'nin İnternet Parsel Sorgulama Sisteminden Alınan Güncel Parsel Bilgileri (Kara,2014)..... 42
Şekil 4. 3 : Mevcut İmar Planı ile Özgün Bahçe Sınırları Karşılaştırması (Kara, 2013) 43
Şekil 4. 4 : İşgörenler Evi Güncel İmar Durumu (http://webgis.akcakoca.bel.tr) 44
Şekil 4. 5 : Kuzey Doğu Cephesinden Yapının Görünümü ve Çevreyle İlişkisi (Kara, 2013) 45
Şekil 4. 6: Bahçe Kuzey Sınırı (Kara, 2013)..... 45
Şekil 4. 7 : Güney Batı Cephesi (Kara, 2013)..... 46
Şekil 4. 8 : Bahçe Ana Giriş Kapısı (Kara, 2013)..... 46
Şekil 4. 9 : Kuzey Cephedeki Tali Giriş (Kara, 2013)..... 47
Şekil 4. 10 : Doğu Cephesindeki Tali Giriş (Kara, 2013)..... 47
Şekil 4. 11 : Bahçe Ana Giriş Kapısı ve Kapı Önü Zemini (Kara, 2013)..... 48
Şekil 4. 12 : Yapı Ana Giriş Kapısı Önü Beton Merdivenler ve Bahçe (Kara, 2013)48
Şekil 4. 13 : Otopark Kontrol Kulübesi (Kara, 2013)..... 49
Şekil 4. 14 : Doğu Cephedeki Ek (Kara, 2013)..... 50
Şekil 4. 15 : Güney Cephedeki Ek (Kara, 2013)..... 50

Şekil 4. 16 : Güney Cephedeki Kullanılmayan Giriş Kapısı, Beton Sahanlık ve Merdiven (Kara, 2013)..... 51
Şekil 4. 17 : Bahçenin Doğu Sınırında Yer Alan Tam (Kara, 2013) 52
Şekil 4. 18 : Bahçenin Genel Görünümü (Kara, 2013)..... 52
Şekil 4. 19 : Bodrum Girişi ve Bodrum Kat Penceresi (Kara, 2013)..... 54
Şekil 4. 20 : Bodrum Girişi ve Bodrum Kapısı (Kara, 2013) 54
Şekil 4. 21 : Özgün Kapı Kasası ve Kapı Eşiği (Kara, 2013)..... 55
Şekil 4. 22 : Bodrum Giriş Kapısı Önünden Mekana Genel Bakış (Kara, 2013) 55
Şekil 4. 23 : Kuzey Duvara Dik Konumlanan Duvarlar (Kara, 2013)..... 56
Şekil 4. 24 : Ocak Ayağı (Kara, 2013)..... 57
Şekil 4. 25 : Beton Plak (Kara, 2013) 57
Şekil 4. 26 : Kuzey Havalandırma Deliği (Kara, 2013)..... 58
Şekil 4. 27 : Güney Havalandırma Deliği (Kara, 2013)..... 58
Şekil 4. 28 : Kömürlük Doğu Cephesi ve Ahşap Kapısı (Kara, 2013) 59
Şekil 4. 29 : Kömürlük Duvar Tavan Birleşim Köşe Noktası (Kara, 2013) 59
Şekil 4. 30 : Yapı Ana Giriş Kapısı (Kara, 2013) 60
Şekil 4. 31 : Yan Yana Z/02, Z/03 Mekan Kapıları ve Sağda Tuvalet Kapısı (Kara, 2013) 61
Şekil 4. 32 : Sağda Pahlı Z/05 Mekan Kapısı, Ahşap Merdiven ve Solda Z/04 Mekan Kapısı (Kara, 2013)..... 61
Şekil 4. 33 : Ahşap Merdiven Basamakları ve Batı Cehesine Açılan Kapı (Kara, 2013) 62
Şekil 4. 34 : Merdiven Altındaki Özgün Dolap (Kara, 2013)..... 62
Şekil 4. 35 : Z/02 Özgün Ahşap Terek (Kara, 2013) 63
Şekil 4. 36 : Z/02 Özgün Ocak ve Ahşap Dolaplar (Kara, 2013) 63
Şekil 4. 37 64
Şekil 4. 38 : Yıkanmalık Mekanı (Kara, 2013)..... 65
Şekil 4. 39 : Z/01 Mekanı İle Z/02 Mekanı Bağlantı Kapısı ve Z/02 Mekan Girişi (Kara, 2013) 65
Şekil 4. 40 : Kapı Tarafındaki Kapaksız Dolap Nişi (Kara, 2013) 66
Şekil 4. 41 : Z/02 Mekanının Kuzey Duvarı (Kara, 2013)..... 66
Şekil 4. 42 : Doğu Duvarındaki Kapı (Kara, 2013) 67
Şekil 4. 43 : Doğu Duvarındaki Pencere (Kara, 2013) 67
Şekil 4. 44 : Z/02 Mekan Tavanı (Kara, 2013) 68
Şekil 4. 45 : Z/07 Mekanının Kuzey Duvarı (Kara, 2013)..... 69
Şekil 4. 46 : Z/07 Mekanını Bahçeye Bağlayan Özgün Ahşap Kapı (Kara, 2013).... 70
Şekil 4. 47 : Z/03 Mekanı Kuzey Duvarı (Kara, 2013)..... 70
Şekil 4. 48 : Yüklük Zemini (Kara, 2013) 71
Şekil 4. 49 : Kapı Tarafındaki Dolap ve Ahşap Kapağı (Kara, 2013) 71
Şekil 4. 50 : Z/03 Doğu, Güney ve Batı Duvarları ve Mekan Tavanı (Kara, 2013) . 72
Şekil 4. 51 : Z/04 Güney, Batı, Kuzey ve Ahşap Mekan Tavanı (Kara, 2013) 72
Şekil 4. 52 : Z/04 Kuzey, Doğu, Güney Duvarları ve Ahşap Mekan Tavanı (Kara, 2013) 73
Şekil 4. 53 : Z/01 Mekanından Z/05 Mekanına Giriş Pahı (Kara, 2013)..... 73

Şekil 4. 54 : Z/05 Mekanının Kuzey Duvarındaki Niteliksiz Pencere (Kara, 2013) . 74
Şekil 4. 55 : Z/05 Mekan Tavanı (Kara, 2013) 74
Şekil 4. 56 : Dökme Mozaik Eviye (Kara, 2013)..... 75
Şekil 4. 57 : Z/06 Mekanı Giyotin Pencere (Kara, 2013) 75
Şekil 4. 58 : Z/06 Mekanı Alafranga Tuvaleti (Kara, 2013)..... 76
Şekil 4. 59 : Z/06 Mekanı Ahşap Tavan (Kara, 2013)..... 76
Şekil 4. 60 : Merdivenlerden B1/01 Mekanına Çıkış (Kara, 2013) 76
Şekil 4. 61 : B1/01 Mekanı Batı Çıkması Geniş Giyotin Penceresi (Kara, 2013) 77
Şekil 4. 62 : B1/01 Mekanı Batı Çıkması Dar Giyotin Penceresi (Kara, 2013) 77
Şekil 4. 63 : Pahlı Oda Girişleri (Kara, 2013)..... 78
Şekil 4. 64 : B1/01 Mekanı Batı Duvarı (Kara, 2013) 78
Şekil 4. 65 : B1/01 Kuzey Çıkması (Kara, 2013) 79
Şekil 4. 66 : B1/01 Mekanı Güney Ucu (Kara,2013)..... 79
Şekil 4. 67 : B1/01 Mekanı Tavanı (Kara, 2013)..... 80
Şekil 4. 68 : B1/02 Mekanı Güney Duvarı (Kara, 2013) 80
Şekil 4. 69 : B1/02 Mekanı Batı Duvarı (Kara, 2013) 81
Şekil 4. 70 : B1/03 Mekanının Kuzey Duvarı (Kara, 2013) 81
Şekil 4. 71 : B1/03 Mekanının Batı Duvarı Ahşap Dolabı (Kara, 2013)..... 82
Şekil 4. 72 : B1/06 Mekanı Duş Alanı (Kara, 2013)..... 82
Şekil 4. 73 : B1/06 Mekanındaki Dökme Mozaik Tuvalet Taşı (Kara, 2013)..... 83
Şekil 4. 74 : B1/02 Mekanından Çatıya Çıkış Kapağı (Kara, 2013)..... 83
Şekil 4. 75 84
Şekil 4. 76 : Kiremit Altı Tahtaların Düzensiz Dizilimi (Kara, 2013)..... 84
Şekil 4. 77 : Tamın Özgün Kısmının Kuzey Cephesi (Kara, 2013)..... 85
Şekil 4. 78 : Tamın Özgün Kütlesi ve Girişleri İle Niteliksiz Ek Kısımları (Kara, 2013) 85
Şekil 4. 79 :Tamın Zemin Kat Özgün Girişi ve Tavanı (Kara, 2013)..... 86
Şekil 4. 80 : Tamın Zemin Katta Sonradan Eklenen Kısmı (Kara, 2013) 86
Şekil 4. 81 : Tamın Üst Kat Girişi (Kara, 2013) 87
Şekil 4. 82 : Kuzey Cephedeki Çimento Sıvalı Bodrum Duvarları ve Beton Merdiven ile Sahanlık (Kara, 2013) 87
Şekil 4. 83 : Kuzey Cephedeki Ahşap Kaplama ve Çimento Sıvalı Kısmı (Kara, 2013) 88
Şekil 4. 84 : Kuzey Cephedeki Alınlık (Kara, 2013) 89
Şekil 4. 85 : Kuzey Cephedeki Çıkma Altı Ahşap Süsleme (Kara, 2013)..... 89
Şekil 4. 86 : Z/07 Mekanının Kuzey Cephesi (Kara, 2013)..... 89
Şekil 4. 87 : Doğu Cephesi (Kara, 2013) 90
Şekil 4. 88 : Z/07 Mekanının Doğu Cephesi (Kara, 2013) 91
Şekil 4. 89 : Batı Cephesi (Kara, 2013) 92
Şekil 4. 90 : Otopark Bekçi Kulübesi (Kara, 2013)..... 92
Şekil 4. 91 : Tuvaletlerin Batı Cephesi (Kara, 2013)..... 93
Şekil 4. 92 : Tamın Doğu Cephesi (Kara, 2013)..... 93
Şekil 4. 93 : Tamın Kuzey Cephesi (Kara, 2013) 94
Şekil 4. 94 : Tamın ve Ek Yapıların Batı Cephesi (Kara, 2013)..... 94

Şekil 4. 95 : Tamın Özgün Kütlesinin Batı Cephesinden Girişi (Kara, 2013)..... 95
Şekil 4. 96 :Tamın Güney Cephesi (Kara, 2013)..... 95
Şekil 4. 97 : Rölöve Vaziyet Planı (Kara, 2013)..... 99
Şekil 4. 98 : Rölöve Bodrum Kat Planı (Kara, 2013) 100
Şekil 4. 99 : Rölöve Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 101
Şekil 4. 100 : Rölöve Birinci Kat Planı (Kara, 2013) 102
Şekil 4. 101 : Rölöve Çatı Katı Planı (Kara, 2013)..... 103
Şekil 4. 102 : Rölöve Tavan Planları (Kara, 2013)..... 104
Şekil 4. 103 : Rölöve A-A Kesiti (Kara, 2013)..... 105
Şekil 4. 104 : Rölöve B-B Kesiti (Kara, 2013) 106
Şekil 4. 105 : Rölöve C-C Kesiti (Kara, 2013) 107
Şekil 4. 106 : Rölöve D-D Kesiti (Kara, 2013)..... 108
Şekil 4. 107 : Rölöve E-E Kesiti (Kara, 2013)..... 109
Şekil 4. 108 : Rölöve Kuzey Cephe (Kara, 2013)..... 110
Şekil 4. 109 : Rölöve Doğu Cephesi (Kara, 2013)..... 111
Şekil 4. 110 : Rölöve Güney Cephe (Kara, 2013) 112
Şekil 4. 111 : Rölöve Batı Cephesi (Kara, 2013)..... 113
Şekil 4. 112 : Rölöve Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 114
Şekil 4. 113 : Rölöve Tam Çatı Kat Planı (Kara, 2013) 115
Şekil 4. 114 : Rölöve Tam A-A ve B-B Kesitleri (Kara, 2013)..... 116
Şekil 4. 115 : Rölöve Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013) 117
Şekil 4. 116 : Rölöve Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013) 118
Şekil 4. 117 : Malzeme Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013)..... 119
Şekil 4. 118 : Malzeme Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013) 120
Şekil 4. 119 : Malzeme Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 121
Şekil 4. 120 : Malzeme Analizi Birinci Kat Planı (Kara, 2013) 122
Şekil 4. 121 : Malzeme Analizi Çatı Katı Planı (Kara, 2013)..... 123
Şekil 4. 122 : Malzeme Analizi Tavan Planları (Kara, 2013)..... 124
Şekil 4. 123 : Malzeme Analizi A-A Kesiti (Kara, 2013)..... 125
Şekil 4. 124 **:** Malzeme Analizi B-B Kesiti (Kara, 2013) 126
Şekil 4. 125 : Malzeme Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013) 127
Şekil 4. 126 : Malzeme Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013)..... 128
Şekil 4. 127 : Malzeme Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013)..... 129
Şekil 4. 128 : Malzeme Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013)..... 130
Şekil 4. 129 : Malzeme Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013)..... 131
Şekil 4. 130 : Malzeme Analizi Güney Cephe (Kara, 2013) 132
Şekil 4. 131: Malzeme Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 133
Şekil 4. 132 : Malzeme Analizi Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013) 134
Şekil 4. 133 : Malzeme Analizi Tam A-A ve B-B Kesiti (Kara, 2013)..... 135
Şekil 4. 134 : Malzeme Analizi Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013) 136
Şekil 4. 135 : Malzeme Analizi Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013) 137
Şekil 4. 136 : Malzeme Durum Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013) 138
Şekil 4. 137 : Malzeme Durum Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)..... 139
Şekil 4. 138 : Malzeme Durum Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 140

Şekil 4. 139 : Malzeme Durum Analizi Çatı Katı Planı (Kara, 2013) 141
Şekil 4. 140 : Malzeme Durum Analizi Tavan Planları (Kara, 2013)..... 142
Şekil 4. 141 : Malzeme Durum Analizi A-A Kesiti (Kara, 2013) 143
Şekil 4. 142 : Malzeme Durum Analizi B-B Kesiti (Kara, 2013)..... 144
Şekil 4. 143 : Malzeme Durum Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013)..... 145
Şekil 4. 144 : Malzeme Durum Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013) 146
Şekil 4. 145 : Malzeme Durum Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013) 147
Şekil 4. 146 : Malzeme Durum Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013) 148
Şekil 4. 147 : Malzeme Durum Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013) 149
Şekil 4. 148 : Malzeme Durum Analizi Güney Cephe (Kara, 2013) 150
Şekil 4. 149 : Malzeme Durum Analizi Batı Cephesi (Kara, 2013) 151
Şekil 4. 150 : Malzeme Durum Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013) 152
Şekil 4. 151 : Malzeme Durum Analizi Tam Çatı Kat Planı (Kara, 2013)..... 153
Şekil 4. 152: Malzeme Durum Analizi Tam A-A ve B-B Kesiti (Kara, 2013)..... 154
Şekil 4. 153 : Malzeme Durum Analizi Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)
..... 155
Şekil 4. 154 : Malzeme Durum Analizi Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)
..... 156
Şekil 4. 155 : Orijinal Kaynak Fotoğraf, Akçakoca (Dia Fotoğrafçılık) 159
Şekil 4. 156 : Orijinal Kaynak Fotoğraftan Yakınlaştırılmış Olarak İşgörenler Evi,
Batı Cephesi, Akçakoca (Dia Fotoğrafçılık)..... 159
Şekil 4. 157 : Orijinal Fotoğrafın Farklı Efektlerle Düzenlenmiş Halleri, (Kara, 2013)
..... 160
Şekil 4. 158 : Dönem Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013)..... 163
Şekil 4. 159: Dönem Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013) 164
Şekil 4. 160 : Dönem Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013) 165
Şekil 4. 161 : Dönem Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 166
Şekil 4. 162: Dönem Analizi Birinci Kat Planı (Kara, 2013) 167
Şekil 4. 163: Dönem Analizi Tavan Planları (Kara, 2013)..... 168
Şekil 4. 164: Dönem Analizi A-A Kesiti (Kara, 2013)..... 169
Şekil 4. 165 Dönem Analizi B-B Kesiti (Kara, 2013) 170
Şekil 4. 166 Dönem Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013) 171
Şekil 4. 167 Dönem Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013)..... 172
Şekil 4. 168 Dönem Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013)..... 173
Şekil 4. 169 : Dönem Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013)..... 174
Şekil 4. 170 : Dönem Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013)..... 175
Şekil 4. 171 : Dönem Analizi Güney Cephe (Kara, 2013)..... 176
Şekil 4. 172 : Dönem Analizi Batı Cephesi (Kara, 2013)..... 177
Şekil 4. 173 : Dönem Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 178
Şekil 4. 174 : Dönem Analizi Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013) 179
Şekil 4. 175 : Dönem Analizi Tam A-A ve B-B Kesiti (Kara, 2013)..... 180
Şekil 4. 176 : Dönem Analizi Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013) 181
Şekil 4. 177 : Dönem Analizi Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013) 182
Şekil 4. 178 :Restitüsyon 1 Vaziyet Planı (Kara, 2013) 183

Şekil 4. 179 : Restitüsyon 1 Bodrum Kat Planı (Kara, 2013) 184
Şekil 4. 180 : Restitüsyon 1 Zemin Kat Planı (Kara, 2013) 185
Şekil 4. 181 : Restitüsyon 1 Birinci Kat Planı (Kara, 2013) 186
Şekil 4. 182 : Restitüsyon 1 Çatı Katı Planı (Kara, 2013) 187
Şekil 4. 183 : Restitüsyon 1 Tavan Planıları (Kara, 2013) 188
Şekil 4. 184 : Restitüsyon 1 A-A Kesiti (Kara, 2013) 189
Şekil 4. 185 : Restitüsyon 1 B-B Kesiti (Kara, 2013) 190
Şekil 4. 186 : Restitüsyon 1 C-C Kesiti (Kara, 2013) 191
Şekil 4. 187 : Restitüsyon 1 D-D Kesiti (Kara, 2013) 192
Şekil 4. 188 : Restitüsyon 1 E-E Kesiti (Kara, 2013) 193
Şekil 4. 189 : Restitüsyon 1 Kuzey Cephe (Kara, 2013) 194
Şekil 4. 190 : Restitüsyon 1 Doğu Cephesi (Kara, 2013) 195
Şekil 4. 191 : Restitüsyon 1 Güney Cephe (Kara, 2013) 196
Şekil 4. 192 : Restitüsyon 1 Batı Cephesi (Kara, 2013) 197
Şekil 4. 193 : Restitüsyon 1 Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013) 198
Şekil 4. 194 : Restitüsyon 1 Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013) 199
Şekil 4. 195 : Restitüsyon 1 Tam A-A ve B-B Kesitleri (Kara, 2013) 200
Şekil 4. 196 : Restitüsyon 1 Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013) 201
Şekil 4. 197 : Restitüsyon 1 Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013) 202
Şekil 4. 198 :Restitüsyon Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013) 203
Şekil 4. 199 : Restitüsyon Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013) 204
Şekil 4. 200 : Restitüsyon Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013) 205
Şekil 4. 201 : Restitüsyon Analizi Birinci Kat Planı (Kara, 2013) 206
Şekil 4. 202: Restitüsyon Analizi Çatı Katı Planı (Kara, 2013) 207
Şekil 4. 203 : Restitüsyon Analizi A-A Kesiti (Kara, 2013) 208
Şekil 4. 204 : Restitüsyon Analizi B-B Kesiti (Kara, 2013) 209
Şekil 4. 205 : Restitüsyon Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013) 210
Şekil 4. 206: Restitüsyon Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013) 211
Şekil 4. 207: Restitüsyon Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013) 212
Şekil 4. 208: Restitüsyon Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013) 213
Şekil 4. 209: Restitüsyon Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013) 214
Şekil 4. 210: Restitüsyon Analizi Güney Cephe (Kara, 2013) 215
Şekil 4. 211: Restitüsyon Analizi Batı Cephesi (Kara, 2013) 216
Şekil 4. 212 : Restitüsyon Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013) 217
Şekil 4. 213: Restitüsyon Analizi Tam Çatı Kat Planı (Kara, 2013) 218
Şekil 4. 214: Restitüsyon Analizi Tam A-A ve B-B Kesitleri (Kara, 2013) 219
Şekil 4. 215 : Restitüsyon Analizi Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013) 220
Şekil 4. 216 : Restitüsyon Analizi Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013) 221
Şekil 4. 217 : Restitüsyon 2 Vaziyet Planı (Kara, 2013) 222
Şekil 4. 218 : Restitüsyon 2 Bodrum Kat Planı (Kara, 2013) 223
Şekil 4. 219 : Restitüsyon 2 Zemin Kat Planı (Kara, 2013) 224
Şekil 4. 220 : Restitüsyon 2 Birinci Kat Planı (Kara, 2013) 225
Şekil 4. 221 : Restitüsyon 2 Çatı Katı Planı (Kara, 2013) 226
Şekil 4. 222 : Restitüsyon 2 Tavan Planları (Kara, 2013) 227

Şekil 4. 223 : Restitüsyon 2 A-A Kesiti (Kara, 2013) 228
Şekil 4. 224 : Restitüsyon 2 B-B Kesiti (Kara, 2013)..... 229
Şekil 4. 225 : Restitüsyon 2 C-C Kesiti (Kara, 2013)..... 230
Şekil 4. 226 : Restitüsyon 2 D-D Kesiti (Kara, 2013) 231
Şekil 4. 227 : Restitüsyon 2 E-E Kesiti (Kara, 2013) 232
Şekil 4. 228 : Restitüsyon 2 Kuzey Cephesi (Kara, 2013)..... 233
Şekil 4. 229 : Restitüsyon 2 Doğu Cephesi (Kara, 2013) 234
Şekil 4. 230 : Restitüsyon 2 Güney Cephesi (Kara, 2013)..... 235
Şekil 4. 231 : Restitüsyon 2 Batı Cephesi (Kara, 2013)..... 236
Şekil 4. 232 : Restitüsyon 2 Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013) 237
Şekil 4. 233 : Restitüsyon 2 Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013)..... 238
Şekil 4. 234 : Restitüsyon 2 Tam A-A ve B-B Kesiti (Kara, 2013)..... 239
Şekil 4. 235 : Restitüsyon 2 Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013) 240
Şekil 4. 236 : Restitüsyon 2 Tam Doğu ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)..... 241
Şekil 4. 237 : Restitüsyon Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013)..... 242
Şekil 4. 238 : Restitüsyon Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013) 243
Şekil 4. 239 : Restitüsyon Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 244
Şekil 4. 240 : Restitüsyon Analizi Birinci Kat Planı (Kara, 2013) 245
Şekil 4. 241 : Restitüsyon Analizi Çatı Katı Planı (Kara, 2013) 246
Şekil 4. 242 : Restitüsyon Analizi A-A Kesiti (Kara, 2013)..... 247
Şekil 4. 243 : Restitüsyon Analizi B-B Kesiti (Kara, 2013)..... 248
Şekil 4. 244 : Restitüsyon Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013)..... 249
Şekil 4. 245 : Restitüsyon Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013)..... 250
Şekil 4. 246 : Restitüsyon Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013) 251
Şekil 4. 247 : Restitüsyon Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013)..... 252
Şekil 4. 248 : Restitüsyon Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013) 253
Şekil 4. 249 : Restitüsyon Analizi Güney Cephe (Kara, 2013) 254
Şekil 4. 250 : Restitüsyon Analizi Batı Cephe (Kara, 2013) 255
Şekil 4. 251 : Restitüsyon Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 256
Şekil 4. 252 : Restitüsyon Analizi Tam Çatı Planı (Kara, 2013)..... 257
Şekil 4. 253 : Restorasyon Vaziyet Planı (Kara, 2013)..... 267
Şekil 4. 254 : Restorasyon Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)..... 268
Şekil 4. 255 : Restorasyon Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 269
Şekil 4. 256 : Restorasyon Birinci Kat Planı (Kara, 2013)..... 270
Şekil 4. 257 : Restorasyon Çatı Katı Planı (Kara, 2013) 271
Şekil 4. 258 : Restorasyon Tavan Planları (Kara, 2013)..... 272
Şekil 4. 259 : Restorasyon A-A Kesiti (Kara, 2013)..... 273
Şekil 4. 260 : Restorasyon B-B Kesiti (Kara, 2013)..... 274
Şekil 4. 261 : Restorasyon C-C Kesiti (Kara, 2013)..... 275
Şekil 4. 262 : Restorasyon D-D Kesiti (Kara, 2013)..... 276
Şekil 4. 263 : Restorasyon E-E Kesiti (Kara, 2013) 277
Şekil 4. 264 : Restorasyon Kuzey Cephe (Kara, 2013)..... 278
Şekil 4. 265: Restorasyon Doğu Cephesi (Kara, 2013) 279
Şekil 4. 266: Restorasyon Güney Cephe (Kara, 2013) 280

Şekil 4. 267 : Restorasyon Batı Cephesi (Kara, 2013)..... 281
Şekil 4. 268 : Yeniden İşlev Vaziyet Planı (Kara, 2013)..... 282
Şekil 4. 269 : Yeniden İşlev Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)..... 283
Şekil 4. 270: Yeniden İşlev Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 284
Şekil 4. 271 : Yeniden İşlev Birinci Kat Planı (Kara, 2013)..... 285
Şekil 4. 272 : Yeniden İşlev A-A Kesiti (Kara, 2013)..... 286
Şekil 4. 273 : Yeniden İşlev B-B Kesiti (Kara, 2013)..... 287
Şekil 4. 274 : Yeniden İşlev C-C Kesiti (Kara, 2013)..... 288
Şekil 4. 275 : Yeniden İşlev D-D Kesiti (Kara, 2013)..... 289
Şekil 4. 276 : Yeniden İşlev E-E Kesiti (Kara, 2013)..... 290
Şekil 4. 277 : Yeniden İşlev Kuzey Cephe (Kara, 2013)..... 291
Şekil 4. 278 : Yeniden İşlev Doğu Cephesi (Kara, 2013)..... 292
Şekil 4. 279 : Yeniden İşlev Güney Cephe (Kara, 2013)..... 293
Şekil 4. 280 : Yeniden İşlev Batı Cephesi (Kara, 2013)..... 294
Şekil 4. 281 : Yeniden İşlev Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)..... 295
Şekil 4. 282 : Yeniden İşlev Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013)..... 296
Şekil 4. 283 : Yeniden İşlev Tam A-A ve B-B Kesitleri (Kara, 2013)..... 297
Şekil 4. 284 : Yeniden İşlev Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)..... 298
Şekil 4. 285 : Yeniden İşlev Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)..... 299

Enstitüsü : Fen Bilimleri
Dalı : Mimarlık
Programı : Mimarlık Tarihi ve Restorasyon
Tez Danışmanı : Doç. Dr. Ege Uluca Tümer
Tez Türü ve Tarihi: Yüksek Lisans - Mayıs 2014

ÖZET

İnsanoğlu var olduğundan beri barınma sorununu çeşitli yapısal çözümler üreterek çözmüştür. Daha sonra yan yana topluluklar halinde yaşamaya başlayarak organize olmayı ve medeniyetler oluşturmayı öğrenmiştir. Zamanın ilerlemesiyle, insanoğlu bulunduğu çağın teknolojisi ve çevresinin sunmuş olduğu malzemeyi kullanarak konut mimarisini ve birlikte yaşam alanlarını oluşturmayı geliştirmiştir.

Türkiye coğrafyası dünyada bilinen en eski yerleşim örneklerini barındırmaktadır. Farklı etnik ve kültürden toplulukların etkileriyle üretilmiş çeşitli konut mimarilerine ev sahipliği yapar.

Türkiye'de Karadeniz Bölgesi, iklim ve yer şekilleri ile diğer bölgelerden keskin özelliklerle ayrılmaktadır. Eski çağlardan günümüze kadar farklı birçok kültür ve medeniyeti barındırmıştır. Zaman içerisinde yaşanan savaşlar, felaketler ve sonucunda gerçekleşen göçler ile bir kültür mozaiği görülür.

Batı Karadeniz Bölgesi, tarih boyunca birçok etnik ve kökende insan topluluklarının farklı zaman aralıklarında göçlerle yer değiştirmelerine şahitlik etmiştir. Bu durum sonucunda meydana gelen etkileşimler, geleneksel dokularda ve konutlarda okunur.

Bu tez kapsamında, Batı Karadeniz'in uzun geçmişe sahip yapı geleneğinin ve Düzce İline bağlı Akçakoca İlçesi ölçeğinde, Akçakoca tarihi ve günümüzde okunur olan geleneksel konut dokusu özellikleri, mevcut örnekleri üzerinden incelenmiştir. Yasal olarak tescillenmiş ve kentsel sit ilan edilmiş olan Akçakoca Kentsel Sit Alanı'nın koruma sorunları tartışılmıştır. İşgörenler Evi örneği üzerinden analitik incelemeler yapılmış, restitüsyon çalışması ve analizleri hazırlanmış, restorasyon ve yeniden kullanıma dair yapılan çalışmalar ile bir öneri oluşturulmuştur.

Bu bağlamda bölgedeki koruma sorunları ve öneri olarak hazırlanan koruma çalışmasının yorumlanması ile çalışma tamamlanmıştır.

University : **Istanbul Kültür University**
Institute : **Institute of Science And Technology**
Department : **Architecture**
Programme : **History of Architecture and Restoration**
Supervisor : **Asist. Prof. Dr. Ege Uluca Tümer**
Degree Awarded and Date: M. Arch - May 2014

ABSTRACT

Throughout the existence of human beings shelter has solved the problem by producing various structural solutions. Then, they starting to live side by side in groups to be organized and have learned to create civilizations. With the advencement of time , human beings has developed to create residential architecture and living space using materials that have been presented by the environment and technology. Geography of Turkey contains oldest known settlement in the world instances. Produced by the impact of different ethnic and cultural communities hosted on a variety of residential architecture. Turkey in the Black Sea region, climate and landforms of the other regions are separated by a sharp characteristic. From ancient times to the present day has been hosting many different cultures and civilizations. Over time, occurred a cultural mosaic as a result of the wars , disasters and migrations. Western Black Sea Region , throughout history, the origin of many ethnic and migration of human populations at different time intervals and witnessed displacement. Consequently, the resulting interactions, are read in conventional tissue and housing. In this thesis , the Western Black Seas a long history of building tradition of Düzce provincial Akcakoca district has been examined by the scale of Akcakoca history and features of traditional residential architecture which is read today in the present example. Legally registered and urban sites have been declared Urban Conservation Area Akcakoca protection problems are discussed. İşgörenler house analytical samples are investigated, studies and analysis prepared restitution, restoration and re-use a suggestion on that was created with the work done.In this context, protection issues and suggestions in the region prepared to work with the interpretation of conservation work has been completed.

AKÇAKOCA'DAKİ GELENEKSEL KONUTLARIN KORUNMASI: İŞGÖRENLER EVİ ÖRNEĞİ

1. GİRİŞ

1.1 Çalışmanın Amacı ve Kapsamı

Geleneksel dokular, tarihsel süreç içerisinde yöre halkının kültürü ve yaşam biçimi ile şekillenir. Ancak günümüzde tarihi dokuların sürekliliğini tehdit eden en büyük unsur, sanayileşme ve yaşam tarzının değişmesi sonucu kullanıcıların, kullanım standartlarının ve beklentilerinin farklılaşması ve bu beklentileri karşılamak için yapılan yanlış müdahalelerdir. Bu niteliksiz müdahaleler, korunması gerekli doku ve veya mimari ögelerde nitelik kaybına ve biricik olma durumunun geri döndürülemez şekilde zarar görmesine sebep olmaktadır.

Bulunduğu konum ve tarihi nedeniyle Akçakoca, geleneksel mimari üslup olarak Batı Karadeniz ve İç Anadolu'nun geleneksel konut özelliklerinin birlikte görüldüğü bir yerleşimdir. Akçakoca geleneksel dokusunun kentsel sit alan sınırları yasal olarak tanımlanmış, korunması gerekli sivil mimarlık örnekleri belirlenmiş olmasına karşın, Akçakoca geleneksel konut mimarisi ve dokusu ile ilgili çalışmaların, şimdiye kadar yerel yönetimler ve birkaç gönüllünün şahsi gayretlerinden öteye geçmemiş olduğu tespit edilmiştir. 1996 yılında sit ilan edilen bölge, 2009 yılına kadar koruma amaçlı imar planı hazırlanmamış ve denetlenmemiş olduğundan niteliksiz müdahalelerle karşı karşıya kalmış, mülk sahiplerinin ve yerel yönetimlerin bu ilgisizliği Akçakoca'daki geleneksel konutların hızla yok olmasına sebep olmuştur.

Çalışmanın amacı, Batı Karadeniz Bölgesi'nin geleneksel konut dokusunun ve özelliklerinin irdelenmesi, Akçakoca'da hızla yok oluş sürecinin devam ettiği geleneksel dokunun genel özelliklerinin ulaşılabilen bilgiler ışığında araştırılması, bu dokuda yer alan sivil mimarlık örneklerinin koruma sorunlarının irdelenmesi, ilçe merkezinde yer alan, yörenin geleneksel özelliklerini taşıyan İşgörenler Evi'nin korunmasına yönelik örnek çalışma yapılmasıdır.

Bu çalışma beş bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde, tezin amacı hakkında bilgi verilmiş, tez kapsamının sınırları verilmiş ve tezin gerçekleşmesi için kullanılan yöntemler tanımlanmıştır.

İkinci bölümde, Batı Karadeniz Bölgesi'nin geleneksel konut dokusunun ve özellikleri, yerleşim özellikleri, strüktür ve malzeme özellikleri, mimari elemanlar başlıkları altında incelenmiştir.

Üçüncü bölümde, Akçakoca geleneksel dokusu ile ilgili yayın ve araştırmalar incelenmiştir. Akçakoca'nın konum ve ulaşımı, tarihsel gelişimi, geleneksel konut dokusu ve özelliklerine yer verilmiştir. Geleneksel konut dokusu ve özellikleri üç başlık altında, strüktür ve malzeme özellikleri, yerleşim özellikleri, mimari elemanlar olarak detaylandırılmıştır. Ayrıca, Akçakoca geleneksel konutlarının koruma sorunları üç başlık altında aktarılmıştır. Yasal koruma süreci ve bu süreçte ortaya çıkan sorunlar, ekonomik sebeplerin ve sosyal yapının yol açtığı sorunlar ortaya konmuştur.

Dördüncü bölümde, örnek olarak seçilen İşgörenler Evi'nin analitik incelemesi kapsamlı bir çalışma ile ortaya konulmuştur. Yapının konumu, tarihçesi ve genel tanımı yapılmıştır. Ayrıca yapının plan ve cephe özellikleri, strüktür ve malzeme özellikleri tanımlanmış, yapıda görülen bozulmalar ve sebepleri incelenmiştir. Geleneksel konut örneği olarak seçilen İşgörenler Evi'nin restitüsyon önerisi üzerinde çalışılmıştır. Yapılan analizler ve araştırmalar sonucunda ortaya konulan restitüsyon önerisi ile yapının niteliksiz müdahalelerinin arındırılmasını ve sürecin değerlendirmesini yapmak için öneri getirilmiştir. Seçilen yapı için, restorasyon projesi ve yeniden işlev önerisi ile mimari özelliklerin korunduğu, özgün detaylara sadık kalınarak yenileme, gerekli restorasyon uygulamaları sunmak adına bir koruma önerisi oluşturulmuştur.

Son bölüm olan beşinci bölümde ise, iki başlık altında tez çalışmasının değerlendirmesi yapılmıştır. Koruma sorunlarının değerlendirilmesi başlığı altında, Akçakoca geleneksel dokusunda koruma çalışmaları ve çalışmalar sonucundaki genel durum, ve koruma sorunları değerlendirilmiştir. Devamında örnek olarak seçilen İşgörenler Evi'nin korunmasının değerlendirilmesi yapılmıştır.

1.2 Araştırma Yöntemi

Tez çalışmasına, 2013 yılı Mart ayında başlanmıştır. İlk aşamada, Batı Karadeniz Bölgesi ve geleneksel konut özellikleri, Akçakoca geleneksel dokusunu oluşturan sivil mimarlık örneklerinin özellikleri ve bu çalışma için seçilen örnek yapı, İşgörenler Evi ile ilgili yazılı ve görsel kaynaklara ulaşılmaya çalışılmıştır.

İkinci aşamada, alan çalışmaları yapılmıştır ve sivil mimarlık örneklerinin özellikleri araştırılmıştır. Bölgede sivil mimarlık örnekleri ile ilgili yapılan saptamalar bahçe ve cephe özelliklerinin saptanmasıyla sınırlı kalmıştır. Ayrıca, bu yapıların koruma sorunları üzerine tespitler yapılmıştır.

Üçüncü aşamada, İşgörenler Evi'nin mekan eskizleri hazırlanmış, daha sonra ağırlıklı olarak üçgenleme ve sürekli ölçüm yöntemleriyle yapı detaylı olarak ölçülmüştür. Elde edilen ölçülerle planlar, kesitler ve cepheler bilgisayar ortamında çizim programları yardımıyla hazırlanmıştır. Yapıda gerçekleştirilen fotoğraf çalışmaları da, rölöve çizimlerinin oluşturulmasında değerlendirilmiştir.

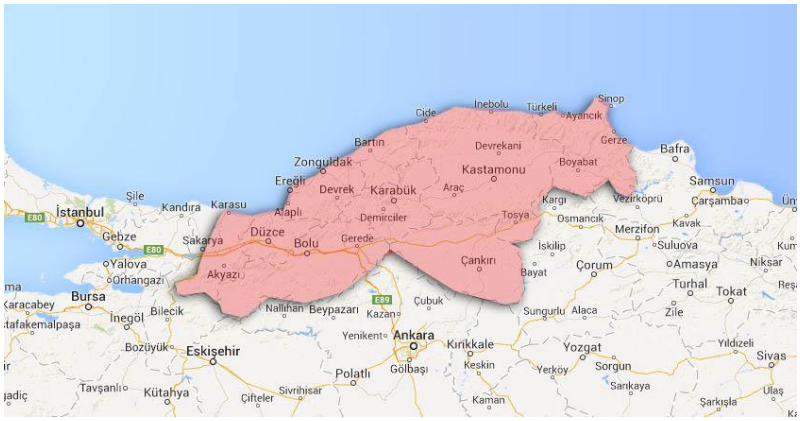
Yapı üzerinde mevcut olan veriler, yapı sahiplerinden ve komşulardan elde edilen bilgiler, yörenin fotoğrafçısından elde edilen eski bir fotoğraf ve yapılan karşılaştırmalı çalışmalar değerlendirilerek restitüsyon önerileri hazırlanmıştır. Restitüsyon önerisi ve güncel kullanımdaki ihtiyaçlar göz önüne alınarak, çağdaş koruma ve sürdürülebilirlik ilkeleri doğrultusunda, yapının karakterine ve dokuya uygun olabilecek bir restorasyon projesi geliştirilmiştir.

2. BATI KARADENİZ GELENEKSEL KONUT DOKUSU VE ÖZELLİKLERİ

İnsan ve çevresi arasındaki ilişkinin zaman içindeki oluşumu, sosyal ve kültürel değişmeleri yansıtmaktadır. Üzerinde yaşanılan doğa parçasının özellikleri, orada gelişen uygarlığı önemli ölçüde etkilemekte olup, özelliklerin sayıca çoğalmasıyla da uygarlıkların biçimlerini, kavramlarını, düzeylerini ve sonuçlarını etkilemektedir.

Osmanlı İmparatorluğu'nun geniş sınırları içinde konut tasarımını etkileyen çeşitli faktörler var olmuştur. Başta konut geleneği ve yaşama biçimi olmak üzere, iklim, yer şekilleri, malzeme, dönem yapım teknolojisi ve ekonomi, yerel konut biçimlenmelerini belirlemiştir (Günay, 1999; 19-21). Ayrıca, Anadolu'nun belirli yerleşme bölgeleri dış etkilere çok açıkken, çevre ile ilişkileri kısıtlı olan yerleşme bölgelerinde, geleneksel özellikler taşıyan yapı ve dokular karakteristik özellikler ortaya koymuştur. Bu durum, Türk Evi'nin farklı bölgelerde, değişik özellikler kazanmasında ve yöresel mimarilerin oluşmasında etkili olmuştur (Küçükerman, 1988; 22).

Batı Karadeniz Bölgesi, Doğuda Sinop, Güneyde Çankırı, Batıda Sakarya ve Kuzeyinde Karedeniz ile sınırlıdır. (Şekil 2.1)

Şekil 2. 1: Batı Karadeniz Bölgesi Sınırları (Kara, 2013)

Batı Karadeniz Bölgesi yerleşmelerinde, geleneksel konutların karakteristik özelliklerinin ve yöresel mimarilerin oluşmasını etkileyen faktörlerden en önemlileri şu şekildedir;

İklim: Çeşitli iklim etkileri altında olan ülkemizde, tek bir mevsim içinde çok farklı doğal değişimler, yapıların araç ve gereç düzeninde kendisini göstermektedir.

Ülkenin büyük bir bölümünde, değişiklik gösteren iklimsel özellikler sonucunda farklı mimari sonuçlar ortaya çıkmıştır. Karadeniz Bölgesi'nde ahşap kullanımının yoğun olması bu duruma bağlıdır. (Yurt Ansiklopedisi, 1981; 7909-7912).

Yer Şekilleri: Batı Karadeniz Bölgesi'nde yer alan dağlar, kıyı ve iç olmak üzere iki şekilde gruplanmıştır. Kıyı bölümünde yer alan dağlar, İsfendiyar (Küre), Zonguldak, Akçakoca dağlarıdır. İç bölümde yer alan dağlar ise, Ilgaz, Demiroluk, Bolu, Abant, Köroğlu ve Göynük dağlarıdır. Bunların arasında yer alan tarıma elverişli ovalar, vadiler ve akarsu tabanları, bölgenin genel görünümünü verir (Akdemir, 1997; 10).

Yapı Malzemesi Olanakları: Yapı malzemeleri bölgenin verdiği olanaklar doğrultusunda yaratılmıştır. Yapı malzemesi olarak ahşap, yapı strüktürünü oluştururken en önemli malzemedir. Temel ve zemin kat duvarlarında kullanılan taş her yörede bulunurken, dolgu malzemesi olarak taş, kerpiç, yer yer tuğla kullanılmıştır. (Günay, 1999; 30-32).

Yaşama Biçimi: Doğa içinde yaşamak Türklerin en önemli yaşam felsefesi olmuştur. Halkın toprakla ilişkisi, geçim kaynaklarının doğaya dönük yöntemlerle üretilmesi, tarımı ve gündelik hayatın bir parçası olarak bahçelerin varlığını var etmiştir (Günay, 1999; 33-34).

Bu faktörler sonucunda ortaya çıkan Batı Karadeniz geleneksel konut dokusu ve özelliklerini oluşturan, çevresel ve yapısal nitelikler üç başlık altında incelenmiştir.

2.1 Yerleşim Özellikleri

Her yerleşmede, orada yaşayanların istek ve gereksinimlerini karşılayacak belirli özellikler vardır. Bu istek ve gereksinimler zaman içinde azalabilir, artabilir, değişkenlik gösterebilir. Her yerleşme karmaşık, özgün özellikler taşımaktadır. Yerleşmeler benzer biçimlenmelere sahip olmasına rağmen birbirinden farklı özellikler göstermektedir.

S. H. Eldem, Batı Karadeniz, geleneksel yapılarının yerleşme alanlarını, Göynük, Mudurnu, Bolu, Gerede, Zonguldak, Bartın, Safranbolu, Kastamonu, Sinop ve yakın çevresi olarak sınırlandırmıştır(Eldem, 1984; 58). Yerleşme alanları, bulundukları bölgenin koşulları, dini ve etnik grupların ayrı mahalleler oluşturması ile ortaya çıkmıştır. Yaşanan göçler ile yeni gelen topluluklar, merkez mahallelerin dışında

yeni mahalleler ve yerleşim alanları oluşturmuşlardır. Bu yeni oluşumlar genellikle kırsal mimari özelliklerini taşır (Günay, 1999; 29).

Yeni mahalleler ve yerleşim alanlarının oluşumu kentlerin büyümelerine sebep olmuştur. Büyüme planlı değildir. Yeryüzü şekilleri sebebi ile bir vadide oluşan dokularda, yapılar yamaca yaslanmaktadır. Yerleşmelerin ana bağlantı ağı olan ana caddeler ve onlarla birleşen araziye uyumlu kıvrımlı sokaklar yer alır (Akdemir, 1997; 87-89).

Şekil 2. 2: Safranbolu'da Yerleşim Düzeni Örneği (www.ugo.cn, 2014)

Yerleşme düzenine geçen toplulukların, bir kesimi toprağı işlemeye başlamıştır. Her mahalle, genellikle, ya bir meydan ya da anıtsal yapı çevresinde oluşur. Ama en çok, bir dinsel merkez çevresinde gelişmiştir. Her ev bu önemli merkeze sokaklarla bağlanır. Yerleşmeler arazi koşulları ve doğa kullanımının günlük hayatın bir parçası olması sebebi ile rastgele ve dağınık bir görüntü içerisinde dağılmış görünse de mahalle merkezleri etrafında gelişir. Mahallelerde genellikle ağaç yoktur. Meydanlarda, cami çevrelerinde ve konutların bahçelerinde çeşitli ağaçlar bulunmaktadır. (Küçükerman, 1988; 27-42)

Batı Karadeniz'de, yerleşim bölgelerinin merkez mahallelerinde, sıkışık düzenin etkisi ile evler sokağa bitişik ve genellikle bahçeleri arkalarına alacak şekilde konumlanmışken, görece daha dışarıda kalan alanlarda, daha geniş bahçeler ve bahçe içlerinde konumlanmış yapılaşmalar görülmektedir (Çobancaoğlu, 1998; 44-45). Bu durum, merkezden dışarıya doğru, bitişik nizam konutlarda, yoldan doğrudan evin

içerisine girilen ve arkasında küçük bir bahçenin oluşturulduğu yapılar, bir veya iki cephesiyle yola bitişik olup, diğer cephelerin bahçeyle bütünleştiği yapılar ve yoldan tamamen geriye çekilmiş, dört cephesi bahçe ile çevrili yapılar olarak tanımlanabilir (Eyüpgiller, 1995; 145). Ayrıca, bahçe içlerinde, tarım işleri ve gündelik hayatta kullanılan araçları saklama ve depolama alanı olarak kullanılan ek yapılar bulunmaktadır (Arın, 1986; 11-12).

Yerleşim tipleri kullanım süreklilikleri ve bulundukları konum olarak iki şekilde ayrıca tanımlanabilir. Bunlar, sürekli ve geçici yerleşimlerdir. Sürekli yerleşimler, şehir kasaba ve köylerde görülen yerleşmelerdir. Geçici yerleşmeler ise, kırsal kesimde yaşayan insanların yaz aylarında yüksek kesimlerde, çayır ve yaylalarda yer alan ev ve barınaklarının bulunduğu alanlardır(Çakır, 2000; 17-18).

2.2 Strüktür Ve Malzeme

Anadolu'da yaygın olarak kullanılan yapı malzemeleri, taş, ahşap, kerpiç ve tuğladır. Yerel yapı gelenekleri, iklim koşulları, yöredeki malzemeler, bölgelere göre farklılıklar göstermektedir (Kuban, 1995; 239) . Günay'a göre, Türk Evi'nin başlıca taşıyıcı malzemesi olan ahşap, Türk Evi coğrafi sınırlarını da belirlemektedir. Bu ev tipleri ahşabın bolca bulunduğu bölgelerde gelişmiştir (Günay, 1999; 30).

Batı Karadeniz, malzeme temin olanaklarının elverişliliği sebebi ile ahşabın yoğun kullanıldığı bir bölgedir. Yapılarda strüktür oluşturulurken, ahşabın bölgede çok olması, kolay işlenebilirliği, detay çözümünün kolay olması ve deprem yüklerine karşı mukavemetinin yüksek olması gibi sebeplerden, çok sık kullanılmıştır (Çakır, 2000; 21).

Batı Karadeniz Bölgesi geleneksel konutlarında, taşıyıcı sistem kurgusu üç gruba ayrılmaktadır.

Ağaç Yığma Sistem: Bölgenin en otantik özelliği, "Çantı" evlerin olmasıdır. Çantı evlerin temelleri genelde münferit taş temel duvarı üzerine, biçilmiş ağaçların veya kütüklerin belirli geçme teknikleri ile üst üste konulması biçiminde yapılmıştır (Eruzun, Sözen, 1992; 140). Ağaç yığma "çantı" veya yöresel deyimi ile "çatma" tekniğinde yapılmış konutların, iç mekana gelen yüzeyleri düzeltilerek, oda duvarlarının düzgün olması sağlanmıştır. Dış etkilere karşı korumak için, ağaç arakesitleri çamur harcı ile doldurularak yalıtım sağlanırken, iç mekanlarda, bağdadi

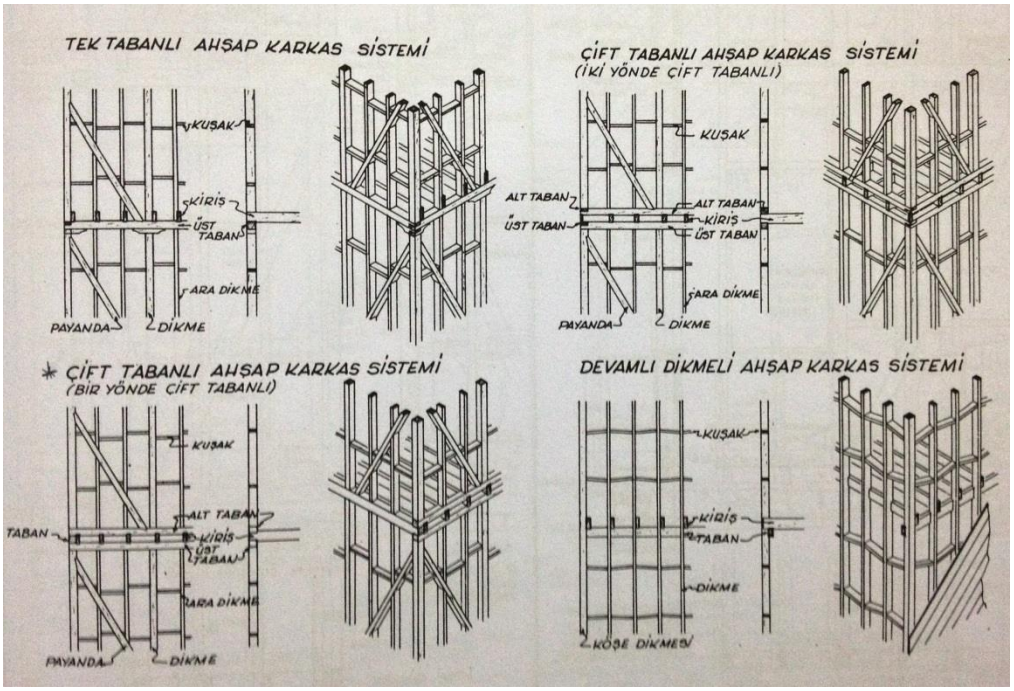
çakılan çıtaların üstüne çamur sıva uygulanmıştır. Örneklerine genellikle, Bolu, Bartın, Safranbolu, Kastamonu dağ ve orman köylerinde rastlanmaktadır (Akdemir, 1997; 42). (Şekil 2.3)

Şekil 2. 3: Ahşap Yığma Yapı Örneği, Gökçebey, Zonguldak (gevezemimar.blogspot.co.uk, 2014)

Ahşap Karkas Sistem: Karkas(iskelet) kuruluşun hafif olması, katlı yapılar oluşturulabilmesi, mimari çözümlerdeki çeşitliliğe olanak sağlaması ve ekonomik ağaç kullanımı gibi etkenlerden dolayı, ağaç yığma konutlara göre olumlu yönleri fazladır. Ayrıca, bu sistemle yapılan duvar elemanları, basınç ve çekmeye çalışan bir yapım sistemidir (Çobancaoğlu, 1998; 44-45).

Ahşap iskelet, genel olarak alt ve üst tabanlar, ana ve ara dikmeler, payandalar ile yatay ve düşey bağlantı elemanlarından oluşmaktadır. Ahşap iskelette, bütün elemanların ortak olarak oluşturduğu bir kutu sistemi söz konusudur (Kuban, 1995; 241). (Şekil 2.4)

Şekil 2. 4: Ahşap Karkas Yapı Sistemleri (Eldem, 2000; G3)

Geleneksel ahşap karkas yapı örnekleri, Batı Karadeniz Bölgesi'nde hımış, bağdadi ve ahşap kaplamalı olmak üzere üç farklı yapım tekniğinde yapılmıştır. Hımış yapı, taş bir temel üzerine çatkı olarak tanımlanan, ahşap tabanlar üzerine dikme ve payandalarla oluşturulan ahşap iskeletin, kerpiç ya da tuğla doldurularak oluşturulan yapıdır (Başgelen, 1993; 93). Bağdadi yapı, ahşap iskelet üzerine 2-3 cm genişlikte çıta çakılıp, sıvanmasıyla oluşur (Hasol, 2010; 61).

Eldem'e göre, zamanla işçiliğin bozulması veya işin ucuzlaması ile tuğlalar daha özensiz konulduğundan, konutlar sıvanmaya başlamıştır. Zamanla odaların ve sofaların büyümesi üzerine yapı tekniğinin hafifletilmesinin gerektiğini, bunun da evin üç tarafında yer alan kagir duvarların yerini hımış duvarların almasıyla sonuçlanmıştır. Eldem, geleneksel ahşap karkas yapım tekniklerinden olan bağdadi yapım tekniğinin, yapının daha hafifletilmesi amacı ile geliştirildiğini ileri sürmektedir (Eldem, 1984; 135-136).

Karma Sistem: Bu sınıf içine giren yapılar, farklı taşıyıcı sistemlerin bir arada kullanılması ile oluşturulmuştur. Karma sistem ile yapılmış konutların büyük bir bölümü, giriş katı kagir yığma (çoğunlukla ahşap hatıllı taş duvar), üst kat ise, ahşap çatkı kuruşunda yapılmıştır. Bölgedeki geleneksel konutlar içinde, bu sınıflamaya giren konut sayısı oldukça fazladır. Farklılık, yalnızca üst katlarda, çatkı kuruluşun dolgusundaki gereç çeşitliliği, örgü düzenleri ve yüzey kaplamaları ile kendini gösterir (Çakır, 2000; 60). (Şekil 2.5)

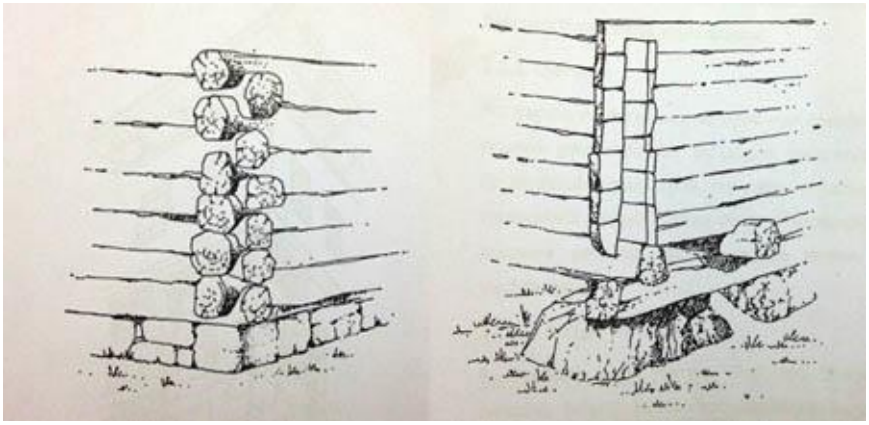

Şekil 2. 5: Karma Sistem İle Yapılmış Bir Yapı, Safranbolu Yörük Köyü (gezente.com)

Batı Karadeniz Bölgesi'nde, yapı sistemini oluşturan yapı elemanları, temeller, taşıyıcı duvarlar, döşemeler, çıkmalar, merdivenler ve çatılar olarak sınıflandırılmaktadır.

Temel sisteminin biçimi, taşıyıcı sistem kurgusunun da bir parçasıdır. Ahşap konstrüksiyonlu yapım sisteminin hafif olması, derin olmayan bir temel çözümünü de beraberinde getirmiştir. Zemin kat, kagir yığma olarak yapılmışsa, temel sistemi, sürekli temel şeklinde çözülmüştür. Ahşap çatkı kuruluşun zemine aktardığı yükler, bağımsız taş temeller veya sürekli taş temellerle karşılanmaktadır (Akdemir, 1997;47-48).

Sürekli taş temeller, genelde sağlam zemin buluncaya kadar kazılmış (yaklaşık 1.00-1.50 metre kadar), en alta iri temel taşları konup, harç ile temel taş duvarı oluşturulmuştur. Zemin kat duvarları ahşap karkas sistem ise, temel zeminden yükseltilerek bırakılmıştır. Bağımsız taş temeller ise, çok basit yapılarda, yazlık bağ evlerinde, yağışlı, eğimli yörelerde(Bolu, Sinop) kullanılmıştır (Çobancaoğlu, 1998; 49-50). (Şekil 2.6)

Şekil 2. 6 : Sürekli Taş Temel ve Bağımsız Taş Temel (Akdemir, 1997; 47-48)

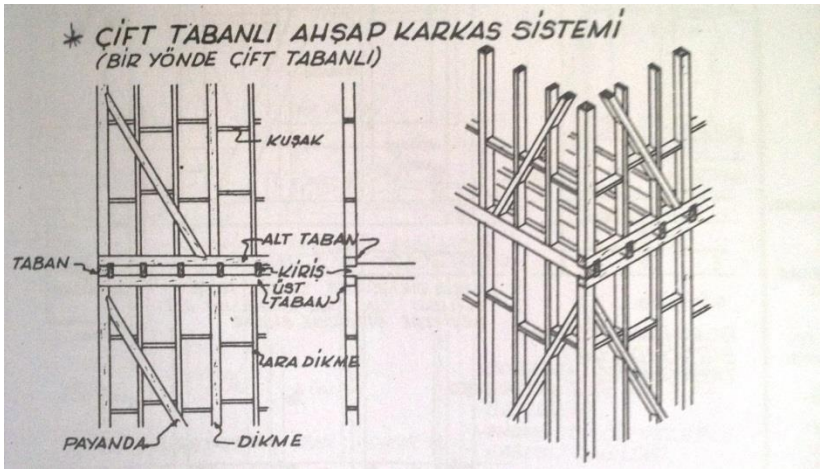
Geleneksel yapılarda taşıyıcı özellik taşıyan duvarlar, yapım yöntemlerine, biçimlerine ve malzemelerine göre sınıflandırılmaktadır. Batı Karadeniz Bölgesi'nde, ahşabın yoğun olması sebebi ile ahşap esaslı duvar yapım örneklerinin sayısı fazladır (Altun, 2008; 166). Ahşap yığma duvar ve ahşap karkas dolgu duvar olarak iki şekilde sınıflandırılabilirler.

Ahşap yığma duvarlar; Çantı adı verilen yöntemle oluşturulan evlere Bolu, Gerede bölgelerinde rastlanılmaktadır. Yuvarlak veya işlenmiş ağaçla oluşturulmuş genelde tek katlı ev örneklerinin plan düzeni ve iç taşıyıcısı bölmeleri cepheden

okunabilmektedir. Yapım tekniği, her iki ağacın birbiri üzerine bindirilmesi şeklindedir (Tayla, 2007; 732-733).

Ahşap karkas duvarlar; Ahşap karkas sistemlerde dolgu malzemesinin cinsine göre çeşitlilik göstermektedir. Dolgu malzemesi, yöreden temin edilebilme oranına, işlenebilme kolaylığına bağlı olarak dayanıklılık, geçirgenlik ve çatkı kuruluşuna uyumu göz önünde bulundurularak seçilir (Tayla, 2007; 739). Bölgede taş, tuğla, kerpiç ve ağaç dolgu şeklinde çeşitlendiği görülmektedir (Akdemir, 1997; 55-58).

Batı Karadeniz Bölgesi'nde, geleneksel yöntemlerle üretilmiş konutlarda, taşıyıcı duvarlar arasında yatay bölümlenmeyi sağlayan döşemeler, ana malzemesi ahşap olarak yapılmıştır. Taşıyıcı kirişler, işlenmiş veya yuvarlak kesitli ahşapların, taşıdıkları yük ve açıklığa oranla değişen kesitlerde 40-50 cm aralıklarla, bazen de aralıksız olarak kullanılması ile oluşturulmuşlardır. Köşelerde ahşap çatkı döşemeyle birlikte çeşitli şekillerde düzenlenmiştir. En çok kullanılan yöntem, bir yönde tek taban diğer yönde çift tabandır(Çobancaoğlu, 1998; 56-57). (Şekil 2.7)

Şekil 2. 7 : Bir Yönde Tek, Diğer Yönde Çift Taban Sistemi (Eldem, 2000; G3)

Türk Evi'nde çıkmalar, sofa ve hayatlarda, odalarda, nadiren de merdiven ve benzeri hacimlerinde görülmektedir. Batı Karadeniz'de, geleneksel konutlarda döşeme uzantılarının oluşturduğu çıkmalar, taşıyıcı özellikleri bakımından payandalı, bindirmeli, konsol, konsol kirişli, dikmeler üzerine alınan çıkmalar ve bunların bir arda kullanıldığı karma sistemli çıkmalar olarak sınıflandırılabilir (Evren, 1959; 7-13).

Konutun en önemli elemanlarından biri olan merdivenler, yalın bir görüntü fakat ayrıntılı çözüme sahiptir. Konut içlerindeki merdivenler tamamen ahşap malzeme ile

yapılırken (Kuban, 1995; 147-149), bahçede farklı kotları düşeyde birbirine bağlayan bahçe merdivenleri taş basamaklardan oluşmaktadır (Akdemir, 1997; 72).

Çatılar, işlevselliğin yanı sıra, bölgede kütle biçimlenmesini şekillendiren önemli bir yapı elemanıdır. Yapının genel formuna uymakla birlikte, bazı örneklerde çıkmaların formuna uyarak girintili çıkıntılı olarak da yapılmıştırlar (Altun, 2008; 209). Köy ve dağ köyleri çoğunlukla beşik çatı, yerleşme merkezlerinde ise kırma çatı yaygın kullanım alanına sahiptir. Bölgede en çok kullanılan çatı örtü malzemesi ise alaturka kiremittir (Kuban, 1995; 245). (Şekil 2.8)

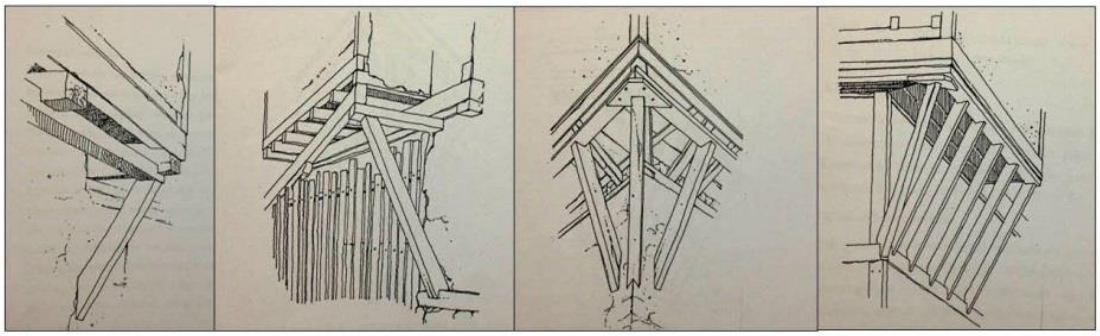

Şekil 2. 8: Çatı Biçimlenişi Örneği (www.safranbolu-bld.gov.tr, 2014)

2.3 Mimari Elemanlar

Batı Karadeniz Bölgesi'nde, geleneksel konutların mimari elemanları kütle ölçeğinde incelendiğinde, çıkmalar, çıkma taşıyıcıları, çatı ve saçak, cephe elemanları ölçeğinde incelendiğinde ise, pencereler, pencere korkulukları, koruyucu kapaklar, sokak kapıları ve bacalar en belirgin özelliklerdir (Akdemir, 1997; 20-34).

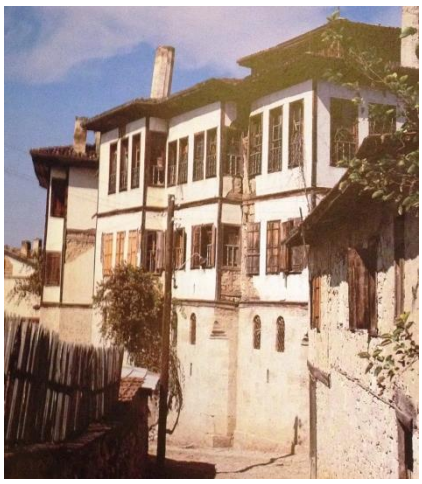
Geleneksel konutlarda, odalar, oda- hayat ve hayat gibi elemanlarla sokağa veya bahçeye bağlanır. Odanın üç boyutlu olarak dışarıdan algılanması çıkmalar ile belirginleşir. Çıkma taşıyıcı elemanları yapım sistemine göre farklı biçimlerde yapılmış mimari elemanlardır (Yürekli, Yürekli, 2005; 30-33). (Şekil 2.9)

Şekil 2. 9 : Batı Karadeniz'deki Çıkma Taşıyıcılarına Örnekler (Akdemir, 1998; 64-66)

İklimsel etkilere karşı yapıyı koruyan çatı ve onun uzantısı olan saçaklar değişken özellikler göstermektedir. Bölgede en fazla kullanılan uygulama biçimi kırma çatıdır. Bazı köy ve yerleşmelerde çatı biçimlenmesi beşik çatı şeklinde görülür (Kuban, 1995; 245). Ayrıca çatı biçimlenmesi ve saçak, cephede yer alan çıkmaların paralelinde devam eder (Altun, 2008; 209).

Cephe biçimlenmesinin en önemli ögelerinden biri pencerelerdir. Yapı sistem kuruluşuna göre farklı ölçülerde ortaya çıkan pencereler (Çobancaoğlu, 1998; 59), bu bölgede tek kanatlı, iki kanatlı, üç kanatlı, dört kanatlı pencere tipleri bulunmaktadır (Akdemir, 1997; 27-29). Yapılarda pencere düzeni katlara göre değişiklik göstermektedir. Alt katlarda sağır yüzeyler, üst katlar dışarıya açık, bol ışık ve hava almayı sağlayacak şekilde kurgulanmıştır (Eyüpgiller, 1995; 156-157). Pencerelerle birlikte, bölgede görülen bir diğer mimari eleman olan koruyucu kapaklar, güneş kontrolünü sağlarken, demir veya ahşaptan yapılmış olan pencere korkulukları da, cephede hem işlevsel hem de yapım detayına göre estetik değer katmaktadır (Akdemir, 1997; 30-31).

Şekil 2. 10 : Pencere Düzeni, Safranbolu (Eruzun, Sözen, 1992; 146)

Konutun önemli ögelerinden biri olan kapılar, bölgede çok yalın tutulmuştur. Farklı ayrıntı çözümleri ile yapılmış örneklerin dışında, en fazla uygulama olanağı bulmuş ve cephe karakteristiğinde belirleyici bir öneme sahip sokak kapısı tipi, mıhlama kapı olarak yapılmıştır ve genelde iki kanatlıdır. Safranbolu ve köyleri, Kastamonu ve civarı, Göynük, Mudurnu'da geniş bir uygulama alanı bulmuştur (Akdemir, 1997; 34).

Evlerin ısıtılmasında kullanılan, ayrıca yemek pişirme eyleminin gerçekleştirildiği ocakların ve onlara bağlı bacalar genel benzerlikler göstermektedir. Safranbolu, Göynük ve Kastamonu haricinde çok özellikli yapılmamıştır. Çatı üstünde belirli bir yükseklikte sıvalı veya sıvasız biçimlenmiş ve çoğunlukla üstleri kiremit ile örtülmüştür (Çobancaoğlu, 1998; 61-62).

3. AKÇAKOCA KENTSEL GELİŞİMİ, DOKUSU VE KORUMA SORUNLARI

3.1 Konum ve Ulaşım

Akçakoca, Batı Karadeniz coğrafi bölümünün en batısında konumlanır ve Bolu İlinin deniz kenarındaki tek ilçesidir. 41.05 derece kuzey paraleli ile 31.08 doğu boylamı üzerinde yer almaktadır. Düzce'ye 39 kilometre, Bolu'ya 80 kilometre uzaklıktadır. Tem karayolu üzerinde, Ankara'ya 270 kilometre, İstanbul'a ise 235 kilometre mesafededir. Doğuda Zonguldak'ın Alaplı ilçesi ile hudut olan Kocaman deresi ile Batıda Melenağzı ile Kocaeli-Karasu ilçesi hududu arasında bulunmaktadır. Güney hudutlarında ise batıdan doğuya doğru sırası ile Cumayeri ilçesi, Düzce İl Merkezi ve Yığılca ilçesi, kuzeyde ise Karadeniz ile çevrelenmiştir. 462 kilometrekarelik bir alana sahiptir (Okan, 1997; 21) Akçakoca 462 km^2'lik bir alana sahiptir (www.akcakoca.bl.tr). (Şekil 3. 1, Şekil 3. 2)

Şekil 3. 1 : Türkiye Haritasında Düzce İlinin Yeri (Google Map, 2014)

Şekil 3. 2: Düzce İl Haritasında Akçakoca'nın Yeri (Kara, 2013)

3.2 Kent Tarihi ve Kentsel Gelişim

Akçakoca ve çevresinin kuruluşu ve erken dönemleri hakkında kesin bilgi elde edilememiştir. Ancak bölgeden çıkarılan birtakım kalıntıların M.Ö. 1200 yıllarına tarihlendiği, bölgeye ilk gelenlerin Trakya yolu ile Anadolu'ya geçen Trak ve Frikler olduğu tahmin edilmektedir (Emiroğlu, 1970; 30-38).

Grek ve Yunan tarihçilerin, M.Ö. 650'li yıllarda Yunanistan'ın Beotya Kokonas kabilesinin bugünkü Akçakoca bölgesine gelerek Dia şehrini kurduklarını, Akçakoca kıyılarının beyaz kayalarla kaplı olmasından yola çıkarak buraya parlak, yıldız anlamına gelen "Dia" ismini verdiklerini, Bizans döneminde ise bu ismin sonuna "Poly" (şehir) eklenerek Diapolis adını aldığı ifade edilmektedir (Kalıncı, 2010; 11-12).

Britanyalılar, Romalılar ve Bizanslılar zamanında Dia ve Diapolis adını taşıyan Akçakoca, 13. yüzyılda, Dördüncü Haçlı seferleri sırasında Cenevizlilerin Karadeniz kıyılarında egemenlik kurdukları süre boyunca liman kenti olarak kullanılmıştır (Özkök, 1955;12-14).

Akçakoca'nın Osmanlı topraklarına katılması, 1323'te Orhan Gazi'nin komutanlarından Kocaeli Fatihi Akça Koca Bey tarafından gerçekleştirildi. Osmanlı döneminde ismi Akçaşehir veya Akçaşar olarak değiştirilmişti. Bu tarihten 1692'ye değin, Akçakoca Bolu Sancak Beyliği'ne bağlı bir voyvodalık olarak yönetildi. İkinci voyvodalık döneminde (1692-1811), Akçakoca kazası da Bolu Voyvodalığına bağlandı. 1864'te eyaletleri kaldırıp yerine yeni iller oluşturan nizamname ile Düzce ve Akçakoca birleşik bir bucak olarak, Akçaşehr-i maa Düzce adıyla yönetildi (Yurt Ansiklopedisi, 1981; 1471)

19. yüzyılda vasat bir kıyı kenti görünümünde olan Akçakoca, İç Anadolu ve çevre illerin deniz yolu ile İstanbul'a bağlantısını sağlayan liman kenti olma özelliğini kara yollarının iyileştirilmesine kadar sürdürmüştür. Bu sebeple Akçakoca'da gemi yapımı ve denizcilik önemli bir sektör olagelmiştir. İklimin elverişliliği, tarım ve hayvancılığın yanında bu dönemde geniş ormanlık alanların mevcut olması, akarsulardan istifade edilebilmesi sayesinde su hızarları kullanımı ile kerestecilik gelişti, İstanbul'un kereste ve yakacak odun ihtiyacının büyük bir bölümünün Akçakoca'dan karşılandığı Osmanlı arşiv kayıtlarından öğrenilmektedir (Özlü, 2008; 4-8).

Akçakoca 19. yüzyılda yoğun göç almış bir bölgedir. Akçakoca'nın nüfusunda ve yerleşim merkezlerinde değişiklikler meydana getiren en nemli olay 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşıdır. Bu savaşla İstanbul hükümeti Doğu Karadeniz'i boşaltma kararı almıştır. Bunun üzerine sınır köylerinde oturan Laz, Gürcü, Abaza, Çerkez ve Türk köyleri kısmen boşaltılmıştır. Akçakoca'ya göç edenlerin kurdukları belli başlı köyler: Hacıllı (Osmaniye mahallesi), Ayazlı, Döngelli, Edilli ve Uğurludur (Emiroğlu, 1970; 50-53).

1915 tarihli Bolu Salnamesinde Akçaşehir hakkında bilgiler verilmektedir. Bu bilgilerden bazıları: Arazisinin orman yetiştirme gücünün fazla olduğu, Nüfusu 10.300 olup, bunun 6.400 kadarının yerli halk, 1.200'ünün Laz, 800'ünün Gürcü, 600'ünün Abaza, 200'ünün Çerkez, 1.100'ünün Trabzon göçmeni olduğudur. Halkın büyük kısmının kara ve deniz ticareti ile ilgilendiği, balıkçılığın yoğun olduğu ve geri kalan kısmının da tarım ve hayvancılık yaptığı ifade edilir (Okan 1997; 15-16).

Milli Mücadele döneminde, Milli Harekat için Bolu, Düzce ve Akçaşehir olarak anılan Akçakoca'da 1919-1920 yılları arasında teşkilatlanma oluşturulmuştur. Yeni kurulacak orduya silah, mühimmat ve çeşitli nakliye araç ve gereçlerinin taşınması, orduya asker yazdırmak v.b. işler için Müdafai Hukuk Cemiyeti kurulmuş ve bu dönemde halk, birlik olmuş ve Milli Mücadelede boy göstermişlerdir. (Dönmez, 1998; 7-41). (Şekil 3.3) Akçaşehir ismi 7 Eylül 1934 tarihinde Akçakoca olarak değiştirilerek ilçe haline getirilmiştir (Okan 1997; 16). Akçakoca, Bolu'ya bağlı iken 1999'da Düzce iline bağlı bir ilçe olmuştur (Kalıncı, 2010; 42).

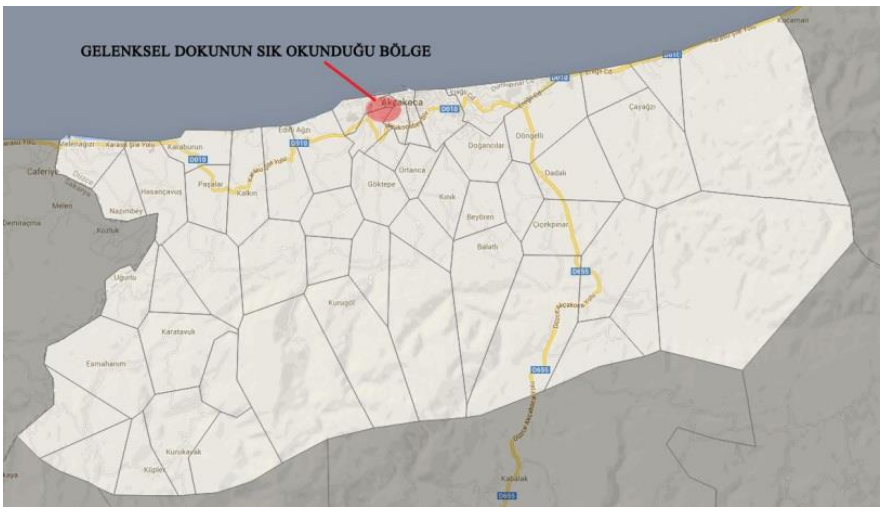

Şekil 3. 3 : Cephane Taşıyan Kadın Kolları Reisi İstiklal Madalyalı Onbaşı Rahime Gören ve Kızı (Dönmez, 1998; 41)

3.3 Geleneksel Konut Dokusu ve Özellikleri

Batı Karadeniz'de, Düzce İlinin deniz kenarındaki tek ilçesi olan Akçakoca'da yerleşim Anadolu'ya göre daha yenidir. Osmanlı'nın son döneminde yaşanan bunalımlı süreçlere ilave olarak dağlık, eğimli alanların, geçilmez derecede sık orman alanlarının yoğunluğu yerleşimin gecikmesinin sebeplerindendir. Ayrıca, 16. ve 19. yüzyıl arasında süregelen Celali isyanları sebebi ile bölgede yaşanan huzursuzluklar yerleşimin gelişimini etkilemiştir. Normal şartlarda, ekonomik faaliyet sahalarına uygun şekilde oluşması gereken yerleşim alanları, yükseklerde, orman içlerinde ve görece kuytu kalacak bölgelere yoğunlaşmıştır. Osmanlı- Rus savaşı sonrası yaşanan göçlerle birlikte yeni mahalleler oluşmaya başlamıştır. Fındık üretiminin Doğu Karadeniz göçleri ile bölgede yoğunluk kazanması, yöre halkının gelir seviyesini arttırmıştır. Ormancılık ve gemiciliğin önemi azalmaya başlamıştır (Emiroğlu, 1970; 60-63)

Akçakoca, günümüzde 8 mahalle ve 43 köyden oluşmaktadır. Geleneksel konutların yoğunluk gösterdiği mahalleler: Yukarı Mahalle, Orhangazi Mahallesi, Cumhuriyet Mahallesi, Hacı Yusuflar mahallelerinin kesişim alanındadır. Dağınık şekilde Yalı Mahallesi ve Osmaniye Mahallesinde de geleneksel konutlar bulunmaktadır. (Şekil 3.4)

Şekil 3. 4: Akçakoca Mahalle-Köy Sınırları ve Geleneksel Dokunun Sık Olduğu Bölge (Kara, 2013**)**

3.3.1 Yerleşim Özellikleri

Geleneksel yerleşim alanlarında en önemli odak noktası, mahallelere inşa edilen kamusal yapılardır. Cami, hamam ve mektepler gibi kamusal yapılar yaşam alanlarının yakınında ve genellikle merkezinde konumlanmış şekilde bulunmaktadır.

Akçakoca yoğun göçler ve arazi koşulları sebebi ile yerleşimin dağınık olarak oluştuğu bir karaktere sahiptir. Akçakoca'daki geleneksel dokunun gelişimini izleyebilmek adına anıt yapıların konum ve inşa tarihleri incelenmiştir.

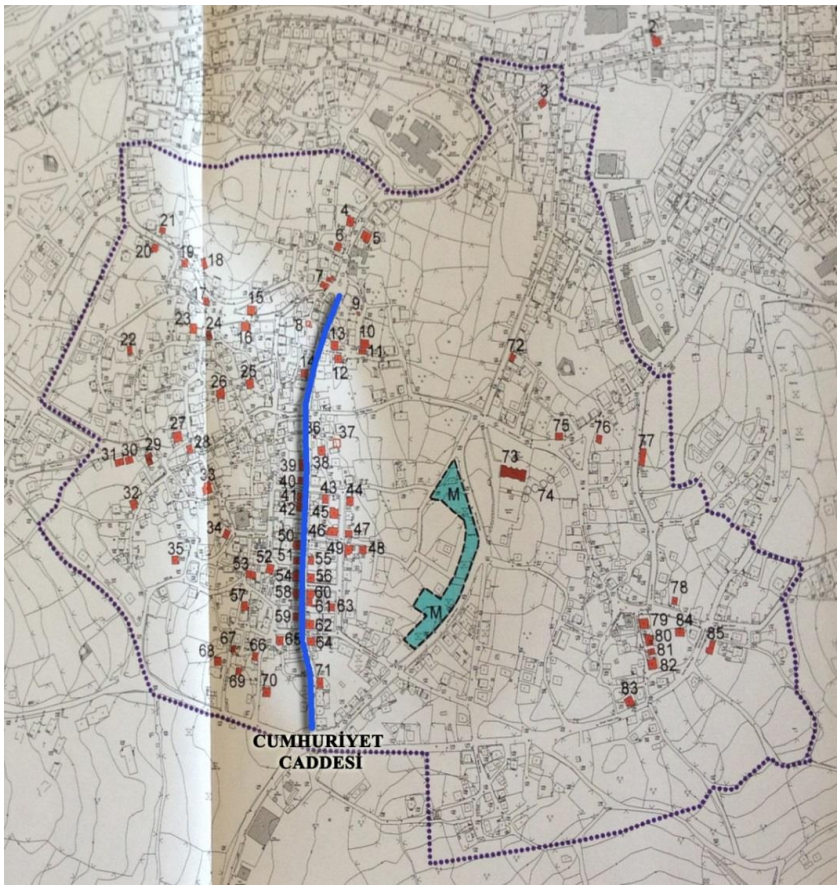
1915 tarihli Bolu Salnamesinde iki medrese, iki cami ve çarşı diye tanımlanan tek katlı bir yapıdan bahsedilmektedir (Okan, 1997; 16) fakat günümüzde medrese yapısı ve medresenin nerede olduğuna dair bilgi bulunmamaktadır. Çarşı diye tanımlanan tek katlı yapıya dair de bir bilgiye ulaşılamamıştır.

Mahallelerde, günümüzde mevcut olan kamusal anıt yapılar incelendiğinde, günümüze ulaşanların bulunduğu mahallelerin tarihi hakkında fikir sahibi olabilmekteyiz. Tarihi değeri olan üç adet kamusal anıt yapı bulunmaktadır. Bunlardan birincisi olan Faryan Cami'nin yapım tarihi bilinmemektedir ancak tarihi olan bu yapı tescillidir (Akçakoca Belediye Envanteri, 2014). 1635 yılında inşa edildiği bilinen ikinci yapı Kofra Camidir. (http://arsiv.ntvmsnbc.com/news/41865.asp, 2014) ve tescilli yapıdır. 1915 Bolu Salnamesinde bahsi geçen camilerin bu yapılar olduğu düşünülmektedir. Faryan Cami de, Kofra Cami, de Hacı Yusuflar Mahallesinin Yalı ve Cumhuriyet Mahallesi sınırlarındadırlar. Bir diğer yapı da, Orhangazi Mahallesindeki, yapım tarihi bilinmeyen tescilli (Akçakoca Belediye Envanteri, 2014) Kapkirli Hamamı'dır. Ayrıca, Yukarı Mahalle'de yer alan tarihi mezarlık alanı ve bu üç yapı, geleneksel konutların yaygın olarak görüldüğü en eski yerleşim dokusunun bu mahallelerin oluşturduklarını düşündürmektedir. (Şekil 3.5)

Şekil 3. 5: Geleneksel Doku Etrafındaki Günümüze Ulaşmış Anıt Yapılar (Kara, 2013)

Yukarı Mahalle sınırları içerisindeki Cumhuriyet Caddesi ve çevresinde yerleşim düzeni, sokağa bitişik yapılar ve arka bahçeleri şeklinde biçimlenirken, doku içerisindeki görece merkezden daha uzak yapılar, büyük bahçelerin ortasına ya da köşelerine konumlandırılmıştır. (Şekil 3.6)

Şekil 3.6: Geleneksel Doku İçerisindeki Cumhuriyet Caddesi ve Çevresinde Yapı Dağılımı (Kara, 2013)

Göçler sonrası köy olarak kurulan Osmaniye Mahallesinde, büyük bahçe içerisinde veya muhtemel imar düzenlemeleri sonrası yapılan değişikliklerle, görece daha küçük bahçeler içinde konumlanmış geleneksel yapılar, kırsal doku özelliğinde araziye dağılmaktadır. (Şekil 3.7) Bu alandaki bahçeler, halen tarım amaçlı kullanılmaktadır. Geleneksel dokunun bir parçası olarak, "tam" olarak isimlendirilen iki katlı küçük ahşap kagir yapılar, mısır ekiminin yapıldığı dönemlerde kurutma ve depolama amacı ile kullanılmışlardır. Günümüzde sayıları çok azalan tamlar yangın riskinden dolayı ana yapının uzağında, bahçe içerisinde konumlandırılmışlardır. (Şekil 3.8)

Şekil 3. 7: Osmaniye Mahallesinde Yapı Dağılımları (Akçakoca Koruma İmar Planı, 2009)

Şekil 3.8: Özgün Tam Örneği, Tuzcuoğlu Sokak No: 4 (Kara, 2013)

3.3.2 Strüktür ve Malzeme

Geleneksel konutlarda kullanılan yapım malzemeleri, yapıldıkları dönemlerde malzeme temin olanakları ile doğru orantılı şekilde kullanılmışlardır. Ahşap, bölgede yoğun bulunması, kolay işlenebilmesi ve detay çözümlemesinde sağladığı zenginlik gibi faktörlerden dolayı, çok yoğun kullanım alanı bulmuştur. Taş malzeme ise, bahçe duvarlarında ve ahşap karkas çatkıyı doğal zeminden kopartmak için temel beden duvarlarında kullanılmıştır (Akdemir, 1997; 18).

Akçakoca'da yapılan araştırma çalışmalarında özgün örneklerde kullanılan yapım sisteminin ahşap karkas olduğu tespit edilmiştir. Ahşap karkasın hafif olması, katlı yapılar oluşturulmasında sağladığı kolaylık ve ağaç kullanımının ekonomik olması gibi etkenlerden dolayı (Çobancaoğlu, 1998; 46) bölgede yoğun olarak bulunan ahşabın yapılarda geniş kullanım alanı oluşmuştur. Yapılan tespitlerde Akçakoca'daki geleneksel yapılarda temellerin, yığma taş duvar şeklinde olduğu saptanmıştır. Bölgede eğimli alanlarda temel duvarları yükseltilerek zemin kat ile doğal zemin arasında bodrum kat oluşması sağlanmıştır. Görece eğimi az alanlarda temel duvarları sadece ahşap karkası zeminden koparacak boyutlarda yapıldığı görülmüştür.

Ahşap karkas sistemler oluşturulurken, köşe dikmesi-payanda-alt taban kuvvet üçgeni oluşturularak yatay yüklere karşı yapı korunmuştur. Belli sıklıklarda ara yatay ve düşey ahşapların konulması ile çatkı oluşturulmuştur (Akdemir, 1997; 53). (Şekil 3.10)

Aynı yönde düzenlenmiş taşıyıcı kirişlerin, taşıdıkları muhtemel yük ve geçtikleri açıklığa göre farklı kesitlerdeki ve aralıklardaki uygulama biçimleri, bir yönde tek taban diğer yönde çift taban sistemi , Akçakoca'daki yapıların döşeme sistemlerinde, sıvasız olan cephelerde açıkça okunmaktadır. (Şekil 3.9)

Şekil 3. 9 : Döşeme Sistemi Örneği, Mısra Sok, No:10 (Kara, 2013)

Şekil 3. 10: Ahşap Karkas Sistem Örneği, Baki Çelebi Sok, No: 16 (Kara, 2013)

Geleneksel yapım sistemlerinden ahşap karkas sistemlerde aynı zamanda taşıyıcı olan duvarların boyutları, duvara üst yapıdan gelen eğik ve düşey yükler, yanal deprem yükleri, malzeme cinsi, kapı-pencere boyutları gibi faktörlere bağlıdır. Duvarlar, düşey ve yatay yükleri alabilmesi için, bir bütün halinde çalışır. Duvarın bütünlüğünün sağlanması için taş, kerpiç ve tuğlalar birbirine harç ve hatıllarla bağlanmıştır (Mahrebel, 2006; 30-31). Akçakoca'nın, geç dönem diye tanımlayabileceğimiz, 19. ve 20. yüzyıl geleneksel yapılarında ahşap çatkı içine dolgu malzemesi olarak tuğla kullanılmıştır. Bağlayıcı olarak da kireç harcı kullanılmıştır. Çok sayıda örnekte yapıların dış duvarlarında sıva yapılmadığı, bazılarında ise ahşap kaplamaların "yalı baskısı[1]" tekniği ile uygulandığı görülmüştür. (Şekil 3.11, Şekil 3.12)

Şekil 3. 11: Cephe Örneği, Kabadayı Sokak, No: 8 **(**Kara 2013)

Şekil 3.12: Cephe Örneği, Mısra Sokak, No: 4 (Kara, 2013)

[1] Tahtaları aşağıdan yukarıya doğru, uçlarını birbirinin üzerine bindirip çakarak yapılan cephe kaplaması; yalı kaplaması da denir.(Hasol, 2010; 492)

Bölgede döşemelerin uzantısı olan çıkmalar iki şekilde taşıtılmaktadır. Kaplamalı payandalı çıkma ve dikmeler üzerine oturan çıkmalardır. Kaplamalı payandalı çıkmalar, cepheyi ortalayacak şekilde genişleyen mekanların (genellikle sofa) uzantılarını taşıtmak için, ya da cephe boyunca sürekli çıkmaları taşıtmak için kullanılır. Dikmeler üzerine oturan çıkmalar, genellikle köşeye denk gelen mekanların uzantılarını taşıtmak için kullanılan sistemlerdir. (Şekil 3.13, Şekil 3.14, Şekil 3.15)

Şekil 3. 13: Kaplamalı Payandalı Çıkma Örneği, Park Caddesi, No: 28 (Kara, 2013)

Şekil 3. 54: Cephe Boyunca Sürekli Kaplamalı Payandalı Çıkma Örneği, Tekke Sokak, No:5 (Kara, 2013)

Şekil 3. 6: Dikmelerle Taşıtılan Çıkmalar, Talat Uğur Caddesi, No:1 (Kara, 2013)

Batı Karadeniz'de çatı sistemleri doğal etkenlere ve strüktüre göre biçimlenmektedir. Hem yapıyı üstten dış etkilere karşı korur, hem de kütlesel biçimlenmenin önemli bir parçasıdır (Akdemir, Korkmaz, 2010; 5) . Akçakoca ölçeğinde de durum benzer şekildedir. Bu bölgede yaygın olarak kullanılan oturtma çatı, ahşap karkas duvarlar üzerine oturan ahşap kirişler ve taşıyıcı duvar akslarında devam edip yükselerek çatı örtüsü altına uzanan dikmelerle taşınmaktadır.

Alanda yapılan çalışmalar sırasında, geleneksel yapı girişlerinde kot farkını tamamlamak için kullanılan merdivenlerin özgün malzeme kullanımlarına dair net bir tanım oluşturulamamıştır. Mevcuttaki merdivenler genellikle ya çimento katkılı sıva ile sıvanmış ya da betondan yapılmıştır. Geleneksel doku içerisinde taş basamaklardan oluşmuş özgün merdivenler varsa da sıvanmış olduklarından tanımlanamamışlardır. Özgün ahşap özellikler gösteren iki adet ahşap merdivene rastlanmıştır. Bunlardan biri cephe boyunca yükselen ve üst kat ile bahçe zeminini bağlayacak şekilde yapılmış (Şekil 3.16), bir diğeri ise yapı beden duvarlarının yükseltilmesi sonucu oluşan kot farkını tamamlayıp zemin kata ulaşımı sağlamak amacı ile yapılmış (Şekil 3.17) ahşap merdivenlerdir.

Şekil 3. 16: Cephe Boyunca Devam Eden Merdiven, Hacı Mehmet Sokak, No: 7 (Kara, 2013)

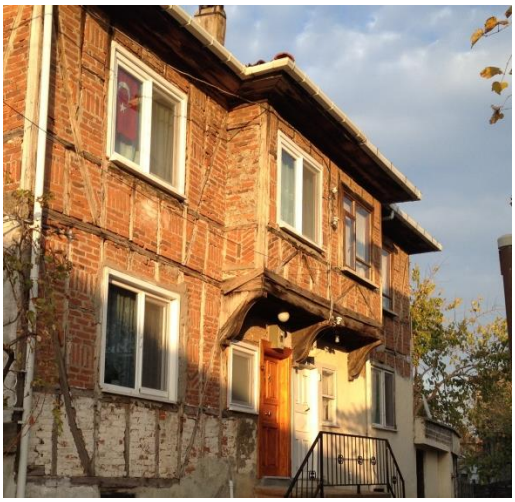

Şekil 3. 17: Ahşap Merdiven Örneği, Ertuna Sokak, No:13 (Kara, 2013)

3.3.3 Mimari Elemanlar

Akçakoca'da geleneksel konutların mimari elemanları ancak kütle ve cephe ölçeğinde incelenebilmiştir. Kütlesel biçimlenmeyi oluşturan ögelerden çıkmalar, çatı saçakları ve çatılar incelenmiştir. Çıkmalar, kaplamalı payandalı çıkma ve dikme üzerine oturan çıkma olarak iki şekilde görülür. Cephede kaplamalı payandalı çıkmalar tekli çıkma şeklinde olup, üst kat sofalarının mekânsal olarak dışarıya uzantısıdır. Ön cephe veya yan cephelerde görülür (Şekil 3.18). Bazı örneklerde kaplamalı payandalı çıkma, cephe boyunca devam eder (Şekil 3.19). Dikmeler

üzerine oturan çıkmalar ise kütlenin köşesine denk gelecek şekilde konumlandırılmıştır (Şekil 3. 20).

Şekil 3. 7: Kaplamalı Payandalı Tekli Çıkma, Narin Sokak No:16 (Kara, 2013)

Şekil 3. 8: Kaplamalı Payandalı Sürekli Çıkma, Cumhuriyet Caddesi No:11 (Kara, 2013)

Şekil 3. 9: Dikmeler Üzerine Oturan Çıkma, Talat Uğur Caddesi No: 1 (Kara, 2013)

Ayrıca, nadir de olsa yapıların cephelerinde kaplamalı konsol çıkmalara taşıtılan balkonlar bulunmaktadır. Bu balkonlarda, iç mekanla bağlantı sağlayacak bir kapı

bulunmamaktadır. İşlevsel olarak kullanılmayan bu mekanların, cephede bütünlük sağlamak amacı ile yapıldığı düşünülmektedir (Şekil 3.21, Şekil 3.22).

Şekil 3. 10: Balkon Örneği, Cumhuriyet Caddesi, No: 19 (Kara, 2013)

Şekil 3. 11 : Balkon Örneği, Mehmet Ali Turhan Caddesi No: 2 (Kara, 2013)

Özgün cephe elemanlarından birisi de, yalnızca iç mekandan bir kapı ile geçilebilen, ahşap dikmelerle taşıtılan ve döşemesi tamamen ahşap olan, balkon şeklinde dışarı çıkan bölgede "çardak" diye tanımlanan elamanlardır. Yapılan incelemelerde, durumu pek iyi olmayan fakat özgün olarak günümüze kalmış bir adet örneğe rastlanmıştır(Şekil 3. 23). Başka bir örnekte niteliksiz müdahaleler görmüş bir çardak tespit edilmiştir (Şekil 3. 24).

Şekil 3. 12: Ahşap Çardak Örneği, Ertuna Sokak, No:9 (Kara, 2013)

Şekil 3. 13: Niteliksiz Müdahale Görmüş Bir Çardak Örneği, Mısra Sokak, No: 6 (Kara, 2013)

Akçakoca geleneksel dokusunda çatılar alaturka kiremitle kaplıdır. Çatılar, dokuda kırma çatı şeklindedir ve çıkma üstlerinde üçgen alınlık yaparak yapıyı örtmektedir. (Şekil 3. 25)

Şekil 3. 14: Üçgen Alınlık ve Çatı İle Birleşimi, Rıfat Ilgaz Caddesi No: 25 (Kara, 2013)

Çatı saçakları, dışarı doğru 30-50 cm aralığında uzayıp, kısa kalır ve ahşap malzeme ile kaplanmıştır (Şekil 3. 25). Çatılarda bulunan bacalar, genellikle tuğla örgü şeklinde ya da nadir örneklerde bezemeli olarak görülür. (Şekil 3. 26)

Şekil 3. 15: Özgün Bezemeli Baca, Kardelen Sokak No: 1 (Kara, 2013)

Cephelerde pencereler önemli rol oynar. Ahşap giyotin pencereler, zemin ve üst katlarda genellikle aydınlattıkları mekan özellikle köşeye denk geldiğinde, cephe yüzeylerinde, her cepheye iki adet düşecek şekilde kullanılmıştır. İki dört ve altı bölüntülü giyotin pencereler sıklıkla kullanılmıştır. (Şekil 3.27)

Şekil 3. 16: Cephede Pencere Kullanım Örneği, Kardelen Sokak No:1 (Kara, 2013)

Yapılarda ana giriş kapıları ahşap malzemeden yapılmıştır. Yapı büyüklüğüne oranla çift kanatlı ya da tek kanatlı olarak kullanılmıştır. Kapılar sadedir ve bazı örneklerde kapı üst penceresi görülür. (Şekil 3.28)

Şekil 3. 17: Çift Kanatlı Üst Pencereli Yapı Ana Giriş Kapısı, Mehmet Ali Turhan Caddesi No: 2 (Kara, 2013)

3.4 Akçakoca Geleneksel Konutlarının Koruma Sorunları

Çağdaş korumanın bir etkinlik olarak çok geniş bir kapsamı vardır. Her tür yapının tümel bütünlemesinden yeniden kullanım için değiştirilmesine, arkeolojik sit korumadan kent yenilemeye, peyzaj düzenlemesinden doğal çevrenin korunmasına, mimarlık kapsamındaki her tür ürünün teknolojisine, bakım ve koruma yöntemlerine, en eski yapım tekniklerinden en çağdaş malzeme teknolojisine, yapay ya da doğal malzeme analizlerinin fiziksel-kimyasal yöntemlerine kadar koruma yöntemleriyle dolaylı ya da dolaysız ilişkisi vardır (Kuban, 1993; 12-16).

Ayrıca günümüzde koruma sorununa farklı bir açıdan bakmak, insan yapısı olan fiziksel çevrenin değişimini günlük hayatın getirdiği gerekliliklerle doğru orantılı olarak, istenmeyenlerin odak noktasında tutulmasından ziyade, değişimin gerçekliğini kabul ederek yöntem geliştirmek zorunluluk haline gelmiştir (Kuban, Mimarlık 84;3-5).

Korunması gerekli kültür varlıklarının korunmasında uzmanların öngörüleri ve bilgi birikimi sonucu yasal yollarla getirilen yaptırım ve düzenlemelerin gerçek hayatta uygulama ve sonuç alma aşamasında sekteye uğramadan gerçekleşebilmesi, öncelikle kullanıcıların ya da hedef kitlenin koruma algısı ve yerel yönetimlerin sağduyusu ile başarılı sonuçlar doğurabilir.

Günümüzde pek çok kültür varlığının koruma sorunları ile yüz yüze kalması, geç alınan önlemler ve düzenlemeler, problemlere yönelik ortaya konulan çözümlerin, günlük hayattaki değişim/zaman endeksinin paralelinde devam edememesi vb. birçok faktörün tek tek ya da aynı anda birden çok olacak şekilde gün yüzüne çıkması sonucu görülür. Koruma amaçlı imar planlarının hazırlanması, söz konusu olan kültür varlığının devamlılığının ve gelecek nesillere aktarımının, yasal olarak nasıl olacağının en önemli belgesidir. Tüm bu sebeplerle doğru şekilde hazırlanmalı, uygulanmalı ve kontrol edilmelidir.

3.4.1 Yasal Koruma Süreci ve Sorunları

1692 yılına kadar Bolu Sancak Beyliğine bağlı bir Voyvodalık ve 1934 yılına kadar Akçaşehir adıyla nahiye olan, 1934 yılında Akçakoca İlçesi'ne dönüştürülen kentin kültürel varlıklarının gelecek nesillere aktarılması gerekliliği üzerine, bölgedeki

geleneksel doku ve sivil mimarlık örneklerinin korunması için yasal bir çerçeve oluşturulmuştur.

T.C Kültür Bakanlığı Ankara Kültür Ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulunun 14.09.1996 gün ve 759 sayılı raporunun incelenmesi, 02.06.1996 tarihinde yapılan incelemeler doğrultusunda; bu karar ekinde yer alan 1/1000 ölçekli haritada sınırları verilen alanın "kentsel sit" olarak belirlenmesine, Kentsel Sit içerisinde mevcut imar planı uygulamasının durdurularak ivedilikle bir Koruma Amaçlı İmar Planının hazırlanmasına, Koruma Amaçlı İmar Planı hazırlanıp kurulca onaylanıncaya kadar karar ekinde yer alan Geçiş Dönemi Yapılanma koşulları doğrultusunda uygulama yapılmasına karar verilmiştir. (Akçakoca Belediye Envanteri, 2014) (Ek 1)

Aynı kurulun 01.07.1996 tarih ve 4734 sayılı kararı ile tescil edilen 1. derece Doğal ve Arkeolojik Sit Alanını, 2. Derece Doğal Sit Alanı, 3. Derece Doğal ve Arkeolojik Sit Alanını, 3. Derece Arkeolojik Sit Alanını ve 23.12.1996 tarih ve 4689 sayılı karar ile tescil edilen Tarihi Mezarlık Alanını ilan edildiği ve sınırları güncel Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planında detaylı şekilde tanımlanmıştır (Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Plan Notları, 2009; 1). (Ek 2)

Mevcut olan koruma imar planı 2009 yılında Gazi Üniversitesi'nin çalışmaları ile hazırlatılmıştır. 2009' a kadarki süreçte bölgede Geçiş Dönemi Yapılanma koşulları doğrultusunda uygulama yapılmıştır (Akçakoca Belediye Envanteri, 2013). Bu süre içerisinde Akçakoca Koruma Alanları, 02.04.2007 tarih ve 55922 sayılı makam oluru ile Düzce'nin de içinde bulunduğu görev alanları tanımlanan Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından denetlenmeye başlanmıştır (http://www.korumakurullari.gov.tr, 2013).

1996 yılında Kentsel Sit ilanından sonra, 2009 yılına kadar ki süreçte Koruma Amaçlı İmar Planının olmaması, tüm bu süre boyunca Geçiş Dönemi Yapılanma koşullarının uygulanmış olması sebebi ile bölgedeki geleneksel dokuda yanlış müdahale ve bilinçsiz onarımların yapıldığı gözlemlenmektedir. Onarım adı altında yapılan yanlış müdahaleler, değişen yaşam koşulları doğrultusunda eklemlenen mekan ve malzemeler sonucu, geleneksel dokunun karakteristiğindeki bozulmalar, bir çok sivil mimarlık örneğinin nitelik kaybı ve doku bütünlüğünün bozulması sonuçlarını beraberinde getirmiştir. (Şekil 3.29, Şekil 3.30, Şekil 3.31)

Şekil 3. 18 : Niteliksiz Ekler ve Müdahaleler Görmüş Geleneksel Özellikler Taşıyan Yapı, Narin Sokak No: 16 (Kara, 2013)

Şekil 3. 19 : Niteliksiz Ekler ve Müdahaleler Görmüş Geleneksel Özellikler Taşıyan Yapı, Fevzipaşa Sokak No: 10 (Kara, 2013)

Şekil 3. 20 : Niteliksiz Ekler ve Müdahaleler Görmüş Geleneksel Özellikler Taşıyan Bir Yapı, Fevzipaşa Sokak No: 8 (Kara, 2013)

İlçede, Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planında yer alan koruma ilkelerinin çiğnendiği çok sayıda restorasyon çalışması tespit edilmiştir. Yerel yönetimlerin bu konuda duyarlı olmamasının, kullanıcıların ve bölge halkının bilinçsizliğinin ve sorumlu Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun denetim güçlüklerinin ortaya çıkan bu sonuçta katkısı olduğu açıktır. Denetim yetersizlikleri, yapılan niteliksiz müdahalelerin tespitini geciktirmiş ve yer yer geri döndürülemez kayıplara sebep olmuştur. (Şekil 3.32, Şekil 3.33)

Şekil 3. 21: Restorasyonu Yapılmış Yapı, Tekke Sokak No: 7 (Kara, 2013)

Şekil 3. 22 : Restorasyonu Yapılmış Yapı, Çınar Sokak No: 4 (Kara, 2013)

3.4.2 Ekonomik Sorunlar

Günümüzde Akçakoca'nın ekonomik yapısı büyük ölçüde fındıkçılığa dayanmaktadır. Geçmişle kıyaslandığında, önceleri fındık gelirleri ailelerin ekonomik ihtiyaçlarını karşılarken, günümüzde ailelerin bölünmesi, genişlemesi sebebiyle fındık arazileri parçalanmış ve gelirler de buna paralel olarak düşmüştür. Azalan fındık gelirleri halkın farklı sektörlere yönelmesine sebep olmuştur. Günümüzde besi tavukçuluğu gelir kaynakları arasında önemli bir yer tutmaktadır. Bunun dışında hayvancılık pek gelişmemiştir. Ailelerin kendilerine yetecek kadar büyük baş hayvan yetiştirdiği görülür. Meyvecilik ve sebzecilik Akçakoca'da hemen hemen her köyde mevcuttur. İlçede balıkçılık devam etmektedir ve her zaman taze balık bulunmaktadır. Balık ticareti gelir kaynaklarından biridir (http://www.akcakoca.bel.tr, 2013).

Akçakoca, deniz ile ilişkisi, iklimi ve konumu sebebi ile turizme elverişli olmasına rağmen bu potansiyeli kullanılamadığı gözlemlenmiştir. Akçakoca'da konaklama imkanının birkaç otelin dışında sınırlı olduğu tespit edilmiştir.

3.4.3 Sosyal Sorunlar

Akçakoca'nın sosyal durumu, geçmişte aldığı göçler sebebi ile mozaik bir örgü şeklindedir. Pek çok yöreden aile bulunmaktadır. Hanelerde genellikle çekirdek aile şeklinde yapılanma görülür. İlçe halkında komşuluk ve akrabalık bağları hakim kültür olarak öne çıkmaktadır. İlçe merkezinin gelişip büyümesi, ilçenin nüfus ve yerleşmesini etkilemiştir. Köylerde sürekli konaklayan halkın dışında köy-ilçe arasındaki gidip gelmeler de ekonomik şartların iyileştirilmesi için artmıştır (http://www.akcakoca.gov.tr, 2014).

Tez çalışmaları kapsamında, bölgede yapılan analiz ve çalışmalar süresince halkla yapılan görüşmelerden, geleneksel yapıların çağımızdaki günlük yaşam standartlarını ve konfor beklentisini karşılayamaması sebebi ile geleneksel yapıların fikren değersiz görüldüğü gözlemlenmiştir.

3.4.4 Akçakoca'daki Koruma Sorunlarının Değerlendirilmesi

Korumada öncelikli olan şey, korunması gerekli kültür varlıklarının tespiti ve değerlendirilmesidir. Fiziksel çevre, günlük gereklilikler doğrultusunda değişmektedir. Bu değişim sırasında en büyük tehdit unsuru sosyal bilinçsizlik sonucu ortaya çıkan niteliksiz müdahale ve yaklaşımlar, geç alınmış yasal engelleme kararları, düzenlemeler ve denetimsizliktir.

Öncelikle korunması gerekli kültür varlığının, uzmanlar yönetiminde oluşturulan kadrolarca tanımlanması, tehditleri, potansiyelleri ve öneri geliştirme projeleri ile gelecek nesillere aktarımın sağlanması şarttır. Bunun kontrolünün de yasal çerçeveler eşliğinde tanımlanması ve yaptırımlara dönüştürülmesi gerekmektedir.

Akçakoca örneğinde, bu durumu irdelediğimizde, ortaya çıkan tablonun sebep sonuç ilişkisi, tanımlanan bu çerçevede yaşanan aksaklıklar sonucu meydana geldiği anlaşılmaktadır.

Akçakoca geleneksel dokusu, 02.06.1996 tarihinde, o dönem bölgesel olarak bağlı bulunduğu, Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nca, kentsel sit ilan edilmiştir ve kentsel sit sınırları belirlenmiştir. Fakat Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı, Gazi Üniversitesi'nin çalışmaları ile 2009 yılında hazırlanmıştır. Sit

ilanından sonra aradan geçen on üç yıl boyunca, Geçiş Dönemi Yapılanma Koşulları doğrultusunda uygulama yapılmıştır.

Korunmaya değer bulunan bir dokunun değişen yaşam koşulları ve beklentiler karşısında, dokuya uygun, yörenin doku/mimari yapı değer kriterleri bağlamında oluşturulmuş bir koruma planına sahip olmadan, on üç yıl geçirmiş olmasının, bugün gözle görülür şekilde geri dönülmez sonuçlar doğurduğu tespit edilmiştir. Bir plan yönetimi yapılmaksızın, yöre halkının ekonomik ve sosyal bilinçsizlik gibi problemleri, dokuda yanlış müdahaleleri, bilinçsiz onarımları, değişen yaşam koşulları ile yapıları gündelik hayatlarına uygun hale getirme çabaları sonucu eklenen niteliksiz mekan ve malzemeler sonucu birçok sivil mimarlık örneği nitelik kaybına uğramıştır. Bu durum dokuda nitelik kaybını da beraberinde getirmiştir.

Sit alan sınırları ile yeni yapılaşmaya açık olan alanlar arasında tampon bölge alanının tanımlanması önemlidir. Akçakoca Koruma İmar Planında, Sit Alanı sınırları haricinde tanımlanmış bir tampon/geçiş alanı yer almamaktadır. Ayrıca, sit alan sınırları dışında dağınık şekilde konumlanmış çok sayıda tescilli sivil mimarlık örneği bulunmaktadır. Bu yapılar sahip oldukları bahçe sınırları dışında, görece yüksek katlı betonarme yapılaşmalar ile çevrilidir. Sit alanı dışında kalan, sivil mimarlık örneklerinin çevresinde gelişen yeni yapılaşmaların da dokuya uyumlu olacak niteliklerde proje üretilmesini sağlayacak yasal kısıtlamalar ve tanımlar getirilmelidir.

Yapılan restorasyon uygulamalarına bakıldığında, koruma ilkelerinin çiğnendiği, sivil mimarlık örneklerinin "yenileştirme çabası" ile özgün özelliklerinin tahrip edilerek, değiştirildiği ve dönüştürüldüğü tespit edilmiştir. Bu konuda güncel olarak sorumluluk sahibi olan, Akçakoca'nın bağlı bulunduğu Kocaeli Kültür ve Tabiat Koruma Bölge Kurulu'nun denetim yetersizliği ve niteliksiz müdahalelerin tespitini yapamamış olmasının katkısı net bir gerçektir. Aynı şekilde, yerel yönetimlerin bu durumu engellemeye dair bir çalışma gerçekleştirmemiş olması mevcut sorunların yaşanmasını desteklemiştir.

Koruma sorunlarının ortaya çıkmasında bir diğer itki gücü, iyileştirilmeyi bekleyen ekonomik ve sosyal sorunlardır. Bu sorunların koruma alanlarındaki önemi, asıl kullanıcı kitle olan yöre halkının, günlük hayatlarında da yaşadıkları problemleri barındırıyor olmasıdır. Akçakoca'da halk ekonomik yeterliliğini uzun yıllar boyunca fındıkçılık ile sağlamıştır. Fakat günümüzde, ailelerin genişlemesi ve bölünmesi

sonucu fındık arazilerinin parçalanması ile elde kalan arazilerde üretilen fındığın gelirinin yetersiz olması halkın yeni gelir yolları aramasına sebep olmuştur. Akçakoca'da besi tavukçuluğu önemli bir gelir halini almıştır. Balıkçılık, balık ile beslenmenin Karadeniz halkının yaşam alışkanlıklarından biri olması sebebi ile bölgede vazgeçilmeyen bir geçim kaynağıdır. Bu durumun yanı sıra Akçakoca'da yöre halkı, kendilerini idare edebilecek düzeyde ekonomik yeterliliklerini ancak karşılayabilmektedir.

Akçakoca'da göçler sebebi ile oluşan mozaik örgünün yanı sıra, geleneksel konutların konfor koşullarının modern hayatın yanında geri kalması düşüncesi ile ortaya çıkan, günümüzde apartmanlaşmanın konfor koşulu olması olgusunun toplumlara aşılanması alt yapısı üzerinden, gelenekselden fikren bir kopuş ve değersiz görme sorunu yaşandığı, çalışmalar sırasında gözlemlenmiştir. Dokunun asıl kullanıcılarının bu yaklaşımı, aidiyet duygusunun yok olmasıyla beraber geleneksel mimarinin erozyonunu hızlandırmıştır.

Korunmaya değer bulunan Akçakoca Geleneksel dokusu ve dokuyu oluşturan mimari yapıları, ilgili bölge kurulu tarafından oluşturulacak bir yönetim planı ve yasal çerçevede oluşturulmuş olan Akçakoca Koruma İmar Planı gerekliliklerinin nasıl uygulanabileceği ve denetlenebileceğini organize etmelidir. Yerel yönetimler ile ortaklaşa yapılması uygun olan bu planlama, yalnızca mimari doku ve yapıların fiziksel korunmasını kapsamamalı, yanı sıra ekonomik iyileştirme ve sosyal bilinçlendirme konularını da içermelidir. Yanı sıra Akçakoca'nın doğal güzellikleri ve sahip olduğu değerler ön planda tutularak, geliştirilebilecek projelerde hem halkın ekonomik gelir seviyesini arttırmak, hem de sosyal bilinçlendirme hedeflenmelidir. Bu doğrultuda turizm bir araç olarak kullanılabilir. Sahip olunan kültürel varlıkların, biricik olduğu, doğru uygulama ve müdahalelerle, farklı kesimlerin de ilgileneceği, bu sebeple korunarak yörenin gelişimine katkı sağlayacağı farkındalığı oluşturulmalıdır. Bu farkındalığın oluşturulması beraberinde yöre halkının, gelir kaynaklarını bu doğrultuda düzenlemesine ve geliştirmesine sebep olacaktır.

4. İŞGÖRENLER EVİ'NİN ÇEVRESEL VE MİMARİ ÖZELLİKLERİ

4.1 Yapının Tarihçesi

Akçakoca, 18. yüzyılda yoğun göç almış bir bölgedir. Akçakoca'nın nüfusunda ve yerleşim merkezlerinde değişiklikler meydana getiren en nemli olay, 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşıdır. Bu savaşla İstanbul Hükümeti'nin bu savaşın ardından Doğu Karadeniz'i boşaltma kararı alması, sınır köylerinde oturan Laz, Gürcü, Abaza, Çerkez ve Türklerin köyleri kısmen göç ettirilmesine sebep olmuştur. Bu süreçte Akçakoca'ya göç edenlerin kurdukları belli başlı köyler: Hacıllı (Osmaniye mahallesi), Ayazlı, Döngelli, Edilli ve Uğurludur (Emiroğlu, 1970; 50-53).

İşgören Ailesi, bu dönemde Artvin'den Akçakoca'ya göçmüş ve Osmaniye Mahallesine yerleşmiştir. Kaynaklarda, "Kürt Haliloğlu İşgören Hopa/Ortaköy 1877" (Dönmez, 2000; 94) geçmektedir. İşgören Ailesi, tarım ve ticaretle uğraşan, dönemin varlıklı bir ailesi olmuştur. 1910'ların sonunda ailenin büyük oğlu Mehmet İşgören'in evlenmesi sebebiyle İşgörenler evi yaptırılmıştır (Melahat İşgören'nin verdiği bilgiye göre).

Yapı halen İşgörenler Ailesine aittir ve içinde ailenin büyük kızı Melahat İşgören burada yalnız olarak yaşamına devam etmektedir.

4.2 Yapının Konumu ve Çevresel Özellikleri

İşgörenler Evi, Düzce İli, Akçakoca İlçesi'ne bağlı Yalı Mahallesi'nde, 467 ada 3 no'lu parselde yer almaktadır ve tescil envanter numarası 94'tür (Akçakoca Belediye Envanteri, 2013). 1996 yılında tescillenmiştir (Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Envanteri, 2013)

Akçakoca'nın merkezinde yer alan yapı, Akçakoca Merkez Cami'nin güney doğusunda, Akçakoca Tarım Kredi Kooperatifi'nin güneyinde yer almaktadır. İşgörenler Evi'nin doğusunda Osmangazi Caddesi (bazı kaynaklarda Osmaniye Caddesi olarak geçmekte), kuzeyinde İşgören Caddesi, batısında ve güneyinde 5 katlı apartmanlar bulunmaktadır. Yapı sit alan sınırının dışındadır ve sit alanı dışındaki tescilli yapılar dağınık olarak konumlandığı için, yakın çevresinde başka tescilli sivil mimarlık örneği bulunmamaktadır.(Şekil 4.1)

Şekil 4. 1 : İşgörenler Evi'nin Çevresi İle İlişkisi (Kara, 2013)

Mevcut imar durumu incelendiğinde, İşgörenler Evi'nin mevcut bahçesinin üç parsele bölünmüş olarak gösterildiği belirlenmiştir. Bu parseller İşgörenler Evi'nin bulunduğu 467 ada 3 parsel, 469 ada 1 parsel ve 468 ada 3 parseldir. (Şekil 4.2)

Şekil 4. 2 : Akçakoca Belediyesi'nin İnternet Parsel Sorgulama Sisteminden Alınan Güncel Parsel Bilgileri (Kara,2014)

Akçakoca Belediyesi'nden alınan güncel imar planı 06.04.2011'de oluşturulmuştur. Daha önceki imar planına ulaşılamamıştır.Mevcut imar planında, bahçe bölünerek ortasından sokak geçirilmiş, yapının parçası olan geleneksel özellikleri taşıyan "tam" yapısı yeni parselizasyonda sınırın dışında bırakılarak, planda sokak olarak gösterilen alanda tanımlanmıştır. Ayrıca Akçakoca Belediyesi'nin güncel imar durum sorgulama merkezinden alınan imar durumunda tescilli olan İşgörenler Evi'nin bulunduğu parselde 1/1000 Plan Fonksiyon Bilgisinde "Ticaret Alanı", Kat Adedi "5", İnşaat Nizamı "Bitişik" olarak tanımlandığı görülmüştür. Bu durum yapı bahçesinin özgün sınırlarına ve yapının tescilinin resmi olarak kabulune aykırıdır. (Şekil 4.3, Şekil 4.4)

Şekil 4. 3 : Mevcut İmar Planı ile Özgün Bahçe Sınırları Karşılaştırması (Kara, 2013)

P. Tasdik Tarihi	06/04/2011	Bina Yüksekliği	-	TAKS %	-
Ölçeği	1/1000	Bina Derinliği	-	KAKS(Emsal) %	-
Mer'i İmar Planı	AKÇAKOCA 1. ETAP İLAVE REVİZYON İMAR PLANI	Kat Adedi	5	İnşaat Nizamı	BİTİŞİK
İlçesi	AKÇAKOCA	Ön Bahçe Mesafesi	-	Arka Bahçe Mesafesi	-
Mahallesi	YALI	Yan Bahçe Mesafesi	-	Kot Alınacak Nokta	-
Açıklama					
Kısıtlama					

Kadastro	Pafta	Ada	Parsel	Yüz Ölçümü	Parselin Plan Fonksiyon Bilgisi :
	3030V	467	3	1062.33	1/1000 UIP : TİCARET ALANI

Şekil 4. 4 : İşgörenler Evi Güncel İmar Durumu (http://webgis.akcakoca.bel.tr)

Bu çalışma kapsamında tescilli olan İşgörenler Evi'nin imar plan düzenlemesinde ve imar durum sorgulamasında karşılaşılan bu durumlar göz ardı edilerek, özgün bahçe sınırlarının korunması ve parseli bir bütün olarak tanımlama ve koruma kararı alınmıştır.

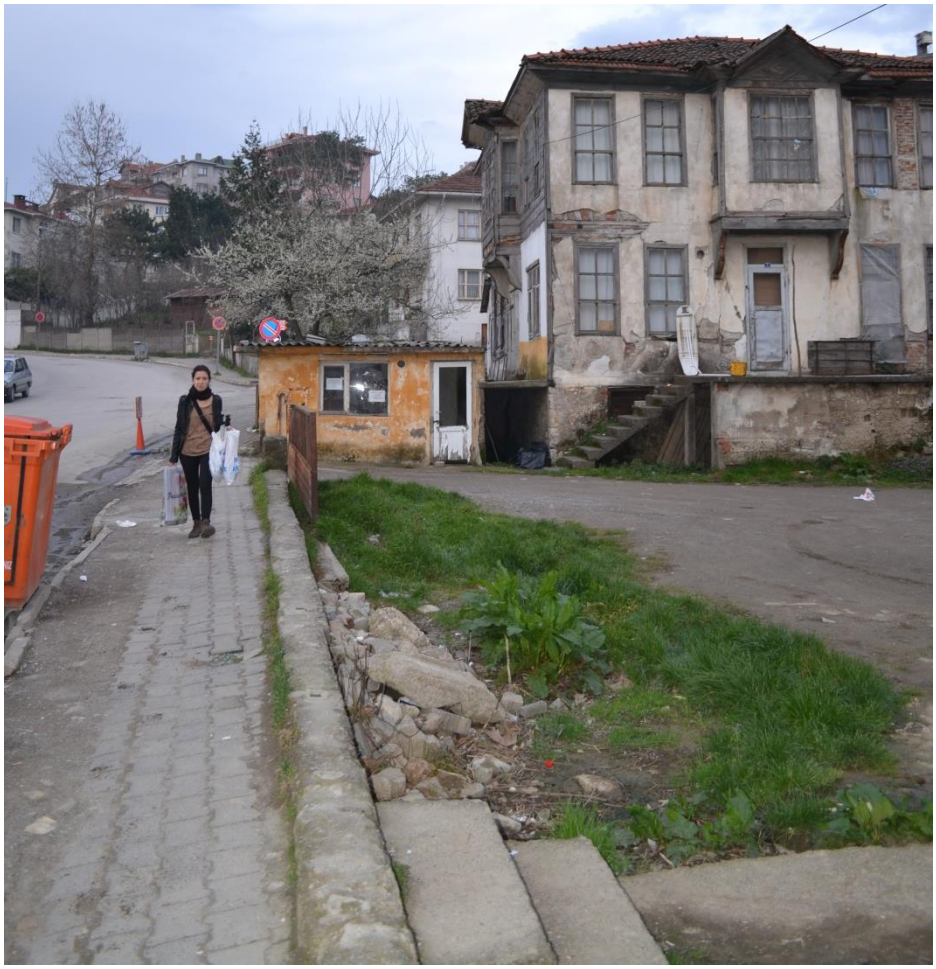
4.3 Yapının Genel Tanımı

Yapının genel tanımı başlığı altında İşgörenler Evi'nin bahçe sınırları, bahçe içerisindeki konumu, niteliksiz ekleri, tam yapısı ve bahçeyle ilişkisi anlatılmaktadır.

Akçakoca merkez meydanında yer alan İşgörenler Evi, bu yapıya oranla yüksek katlı binaların yanında, geniş bahçesi ve sokak kotuna oranla yüksekliği düşük bahçe duvarları ve ahşap çitleri ile yapı okunurluğunu kaybetmemiştir. Kuzey cepheden bakıldığında bahçeyi belli bölümde ahşap çitler belli bölümde ise, yığma taş bahçe duvarlar çevreler. Doğu cephesinde de bahçe duvarları ve ahşap çitler ile yapı parseli caddeden ayrılmıştır. Yapı, yığma taş beden duvarları olan bodrum kat ve ahşap çatkı arası tuğla dolgu sistemde inşa edilmiş, iki kattan oluşmaktadır. Arazideki eğim sebebiyle yapı doğu cephesinde iki, batı cephesinde üç katlı olarak algılanmaktadır. (Şekil 4.5, Şekil 4.6, Şekil 4.7)

Şekil 4. 5 : Kuzey Doğu Cephesinden Yapının Görünümü ve Çevreyle İlişkisi (Kara, 2013)

Şekil 4. 6: Bahçe Kuzey Sınırı **(Kara, 2013)**

Şekil 4. 7 : Güney Batı Cephesi (Kara, 2013)

İşgören ve Osman Gazi caddeslerinin kesişim noktasında konumlanmış olan yapının, güncel kullanımdaki bahçe ana giriş kapısı, kuzey ve doğusunda yer alan iki caddenin köşe noktasındadır. Yapının bahçesine caddeler üzerinden ayrıca iki tali giriş mevcuttur. Bahçeye ana giriş tek kanatlı ahşap bir kapı ile sağlanırken, kuzey cephedeki tali giriş, demir sürgülü geniş bir kapı ile sağlanır. Ayrıca bu kapı otopark kapısı olarak kullanılmaktadır. Doğu cephesinde yer alan tali giriş ise tek kanatlı ahşap bir kapı ile sağlanır ve çok fazla kullanılmamaktadır. (Şekil 4.8, Şekil 4.9, Şekil 4.10)

Şekil 4. 8 : Bahçe Ana Giriş Kapısı (Kara, 2013)

Şekil 4. 9 : Kuzey Cephedeki Tali Giriş (Kara, 2013)

Şekil 4. 10 : Doğu Cephesindeki Tali Giriş (Kara, 2013)

İşgörenler Evi, bulunduğu parselin kuzey doğu ucunda konumlanmıştır. Ana girişte, +0.54 kotlu kaldırımdan iki basamak ile ± 0.00 bahçe kotuna inilir. Burada zemin özgün kayrak taşı ile kaplıdır. (Şekil 4.11) Yapının özgün ana giriş kapısı, kapının özgün beton merdiven ve sahanlığı (+1,14) kuzey cephede yer alır. Merdivenler ile özgün kayrak zemin kaplaması arasında dökme beton bir zemin kaplaması mevcuttur (± 0.00) (Şekil 4.12). Bahçe ana girişinin bulunduğu bölgede, zeminde yer alan özgün kayrak taş zemin kaplaması yapının doğu cephesine devam eder.

Şekil 4. 11 : Bahçe Ana Giriş Kapısı ve Kapı Önü Zemini (Kara, 2013)

Şekil 4. 12 : Yapı Ana Giriş Kapısı Önü Beton Merdivenler ve Bahçe (Kara, 2013)

Bahçe içerisinde, yapının kuzey batısında tek katlı niteliksiz bir ek yer alır. İşgörenler Caddesi cephesindeki tali girişin de yanında bulunan bu ek, bahçenin batı tarafındaki otoparkın kontrol kulübesi olarak kullanılması amacı ile yapılmış, ancak. Bugün işlevsiz kalmıştır (Şekil 4.13).

Şekil 4. 13 : Otopark Kontrol Kulübesi (Kara, 2013)

İşgörenler Evi'nin doğu cephesinde, ikincil bir giriş olarak yapılmış tek katlı cepheye bitişik bir yapı yer alır. Yapıya ikincil bir giriş sağlamak amacı ile yapılmış bu tek mekan ek, aynı zamanda günümüzde aktif kullanılan giriş kapısının olduğu yerdir. Özgün özellikler taşıyan bu ekin, yapının ilk yapımından sonra yakın bir tarihte eklendiği bilinmektedir. (Şekil 4.14)

Yapının güney doğu ucunda, güney cepheye yaslanan niteliksiz tek katlı bir mekan bulunmaktadır. Günümüzde kömürlük ve depo olarak kullanılan bu ek yapıya, + 38,3 kotundan girilmektedir. Mekan zemininde özgün kayrak kaplama zemin devam etmektedir. (Şekil 4.15)

Şekil 4. 14 : Doğu Cephedeki Ek (Kara, 2013)

Şekil 4. 15 : Güney Cephedeki Ek (Kara, 2013)

Yapının batı cephesinde günümüzde kullanılmayan zemin kata girişi sağlayan bir kapı, kapı girişinde beton bir merdiven ve sahanlık yer almaktadır (+ 1,19).

Şekil 4. 16 : Güney Cephedeki Kullanılmayan Giriş Kapısı, Beton Sahanlık ve Merdiven (Kara, 2013)

Parselin doğusunda, Karadeniz geleneksel dokusunda sıklıkla görülen, serender isimli yapıların Akçakoca'da yöreye özgü şekilde yorumlanmış bir örneği yer almaktadır. "Tam" diye isimlendirilen bu yapılar, İşgörenler Evi'nde de karşımıza çıktığı üzere, yığma taş temel üzerine, zemin katı ahşap çatkı tuğla dolgu ve üst katı ahşap çatkı üzerine ahşap kaplama olarak inşa edilmiştir. Tamın zemin kat girişi bahçe içine bakacak şekilde batı cephesinde yer almaktadır (+ 1,02). Tama bitişik, tek katlı niteliksiz ahşap ek mekanlar bulunmakta ve depo olarak kullanılmaktadır (Şekil 4.17).

Parselin batısında kalan yarısı çevre binalarda ikamet edenlerin de kullanabileceği bir otopark alanına dönüştürülmüştür. Ayrıca, bu alanda tek katlı niteliksiz iki küçük mekan vardır ve bunlar da yine otopark işlevi ile ilişkili işlevler üstlenmektedirler (Şekil 4.18).

Bahçede yoğun olarak görülen, yörede önemli yeri olan fındık ağaçlarının yanı sıra erik, dut, malta eriği ve incir ağacı gibi meyve ağaçları bulunmaktadır. Ayrıca, yapının güney cephesi ve tamın batı cephesine komşu, karalahana ve taze yeşilliklerin ekili olduğu alanda ve tamın kuzey cephesinde yer alan bir asma ağaçları yer almaktadır. (Şekil 4.18)

Şekil 4. 17 : Bahçenin Doğu Sınırında Yer Alan Tam (Kara, 2013)

Şekil 4. 18 : Bahçenin Genel Görünümü (Kara, 2013)

4.3.1 Plan Özellikleri

İşgörenler Evi, geç dönem örneklerinden olmasına karşın, Eldem geleneksel Türk evinin karakteristik özelliklerini plan ölçeğinde göstermektedir. Türk evi odalarını kendi başına bir varlık, bir bütün olarak tanımlar ve bu mekanların ev halkının oturmak, yemek yemek, yıkanmak, abdest almak, uyumak gibi tüm ihtiyaçlarını gördüğü yaşam alanları olduğunu belirtir (Eldem, 1987; 15).

Yine Eldem'e göre Türk Evi'nin önemli özelliklerinden biri, odaların birbirlerine bağlı olmaksızın her birinin sofaya ayrı bağlantısının olmasıdır. Sofanın planı evin tüm oda ve servis mekanlarına girişin yapılacağı şekilde tasarlanmıştır. Eldem'in plan tipolojisini dayandırdığı sofa konumlanışı, geleneksel konutların gruplanmasına yardımcı olmuştur. Bu gruplardan biri olan iç sofalı konutlarda sofalar, evin ortasından geçecek şekilde konumlandırılarak, oda sıralarını karşılıklı olarak ikiye bölmektedir. Merkezi sofalı konutlarda ise, sofalar evin ve odaların ortasında yer alır ve cephede çıkmalarla sokağa doğru uzanır (Eldem, 1987; 60).

İşgörenler Evi'nin plan tipi pahlı orta sofalıdır (Eldem, 1968: 130) ve burada da ortada bulunan sofa ve ona bağlanan odalar plan şemasının ana hatlarını oluşturur. Zemin ve birinci katlar haricinde, zemin eğimi kullanılarak bodrum kat oluşturulmuş ve bu kata dışardan giriş sağlanmıştır. Bodrum kat yapının sadece batı cephesinden okunabilmektedir. Bu katın beden duvarları 43 cm genişliğindedir ve yığma taş sistem ile oluşturulmuştur. Batı cephesinde ahşap kapı kasası (123.8 cm genişlik 144.2 cm yükseklikli) ve ahşap eşik (- 58,0 kotlu) günümüzde özgün olarak korunmuş, kapı kanadı ahşap ise niteliksiz bir kanat ile değiştirilmiştir. Kapının iki yanında demir kasalı pencereler yer alır. (Şekil 4.19, Şekil 4.20, Şekil 4.21)

Şekil 4. 19 : Bodrum Girişi ve Bodrum Kat Penceresi (Kara, 2013)

Şekil 4. 20 : Bodrum Girişi ve Bodrum Kapısı (Kara, 2013)

Şekil 4. 21 : Özgün Kapı Kasası ve Kapı Eşiği (Kara, 2013)

Zemin toprak (-0,70) tavan kaplama tahtasız ters tavandır ve ahşap kirişler açıkta bırakılmıştır. Altı adet ahşap dikme tavanı desteklemekte ve bir tanesi hariç taş ayaklar üzerine oturmaktadır. (Şekil 4.22)

Şekil 4. 22 : Bodrum Giriş Kapısı Önünden Mekana Genel Bakış (Kara, 2013)

Mekanın kuzey duvarına dik şekilde konumlanmış iki adet taşıyıcı duvar ve bir yığma taş ocak ayağı bulunmaktadır. (Şekil 4.23, Şekil 4.24)

Şekil 4. 23 : Kuzey Duvara Dik Konumlanan Duvarlar (Kara, 2013)

Şekil 4. 24 : Ocak Ayağı (Kara, 2013)

Ocak ayağının güney tarafında tavanda beton bir yüzey okunmaktadır. Bu yüzey üst katta yüklüğün zeminine denk gelmektedir ve ahşap tavan kaplamasının bu bölgede kaldırılarak yerine uygulanması sonucu var olmuş niteliksiz bir müdahaledir. (Şekil 4.25)

Şekil 4. 25 : Beton Plak (Kara, 2013)

Yapının nem sorununa bir örnek olarak, yapıldığı düşünülen güney duvarındaki kapatılmış, kuzey duvarındaki açık olan iki adet havalandırma deliği tespit edilmiştir.(Şekil 4.26, Şekil 4.27)

Şekil 4. 26 : Kuzey Havalandırma Deliği (Kara, 2013)

Şekil 4. 27 : Güney Havalandırma Deliği (Kara, 2013)

Yapının güney doğu ucunda, kömürlük olarak kullanılan niteliksiz ekin duvarları tuğla örgü üzeri çimento katkılı sıva ile sıvanmıştır. Çatı örtüsü ise betondur. Zeminde bahçe zemininde yer alan kayrak zemin kaplaması bu mekanın zemininde

de devam etmektedir. Doğu cepheden ahşap bir kapı ile mekana giriş sağlanmaktadır. (Şekil 4.28, Şekil 4.29)

Şekil 4. 28 : Kömürlük Doğu Cephesi ve Ahşap Kapısı (Kara, 2013)

Şekil 4. 29 : Kömürlük Duvar Tavan Birleşim Köşe Noktası (Kara, 2013)

Zemin kat yerden yükseltilmiştir. Kuzey ve batı cephelerinde bulunan girişlerden zemin kat kotuna ulaşılmaktadır İşgörenler Evi'nin şu anda kullanılmayan özgün ana giriş kapısı kuzey cephesinde yer almaktadır. Buradaki çift kanatlı ahşap kapıdan zemin kat sofasına (Z/01) girilir. Ahşap özgün eşiği iç cephede görülürken dış

cephede beton bir eşik görülmektedir. Ana giriş kapısı üst pencerelidir ve dört bölüntülüdür. (Şekil 4.30)

Şekil 4. 30 : Yapı Ana Giriş Kapısı (Kara, 2013)

Sofanın döşemesi ve tavanı ahşap kaplama, duvarları sıva üzerine boyadır. Mekan T şeklinde bir plana sahiptir. Ana giriş kapısından girildiğinde solda mutfak (Z/02) ile bir oda (Z/03), kapının tam karşısında tuvalet (Z/06), sağ tarafta kapı girişi pahlı bir oda (Z/05), merdiven ve boşluğu ve hemen yanında bir başka oda (Z/04) daha yer alır. Mekanın zemini ahşap kaplama tavanı ise düz tavan ahşap kaplamadır. (Şekil 4.31, Şekil 4.32)

Şekil 4. 31 : Yan Yana Z/02, Z/03 Mekan Kapıları ve Sağda Tuvalet Kapısı (Kara, 2013)

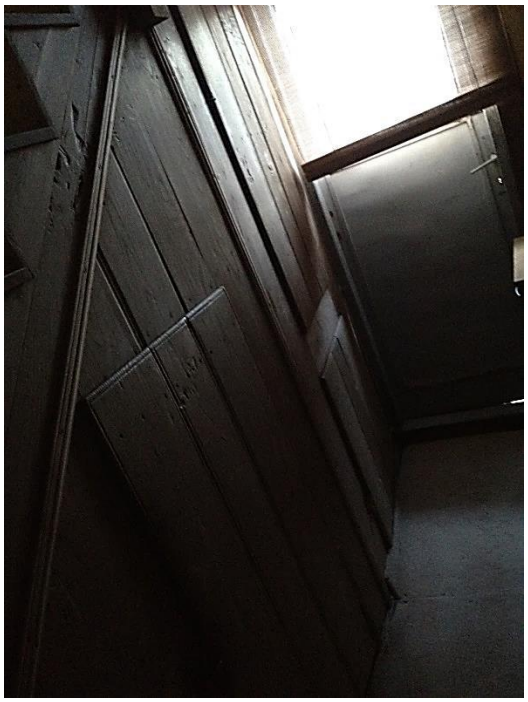

Şekil 4. 32 : Sağda Pahlı Z/05 Mekan Kapısı, Ahşap Merdiven ve Solda Z/04 Mekan Kapısı (Kara, 2013)

T biçimli sofanın (Z/01) kısa kolunda yer alan merdiven ve korkulukları ahşaptır. Mekanı bir üst kata bağlayan merdiven tek kollu ve L şeklindedir. Merdivenin altı dolap olarak değerlendirilmiştir. Merdivenin yanında bulunan ahşap kapı yapının batı cephesinden girişi sağlamaktadır. (Şekil 4.33, Şekil 4.34)

Şekil 4. 33 : Ahşap Merdiven Basamakları ve Batı Cehesine Açılan Kapı (Kara, 2013)

Şekil 4. 34 : Merdiven Altındaki Özgün Dolap (Kara, 2013)

Z/02 mekanı özgün halinde mutfak olarak tasarlanmış ve kullanılmıştır . Bu sebeple odanın batı duvarında özgün ahşap terek ve dolap, güney duvarında özgün ocak yer alır. (Şekil 4.35, Şekil 4.36)

Şekil 4. 35 : Z/02 Özgün Ahşap Terek (Kara, 2013)

Şekil 4. 36 : Z/02 Özgün Ocak ve Ahşap Dolaplar (Kara, 2013)

Ocak üzerinde geleneksel Türk evinde yaygın olarak bulunan görülen aynalık ve soba borusu çıkışı için açılmış bir delik mevcuttur. Ocak zemininde özgün ocak taşı bulunmaktadır (Şekil 4.36). Mekanda ocağın yerine ısıtma amacı ile kullanılan soba borusu bu delikten geçirilerek özgün bacaya bağlanmaktadır. Baca içerisine bakıldığında Z/3 mekanından da bir soba borusunun bacaya bağlandığı görülmektedir. (Şekil 4.35)

Şekil 4. 37

Ocağın doğu tarafında, geleneksel Türk evinde yıkanma mekanı olarak kullanılan ve yöredeki ismi yıkanmalık olan dolap yer alır. Yıkanmalık dolabının zemini çimento esaslı bir malzeme ile kapatılmıştır. Ahşap duvar yüzeylerde, ahşabı neme karşı korumak için uygulanmış metal levhaların bir kısmı halen bulunmaktadır. Z/03 mekanının yıkanmalığı ile ayrımı sağlayan duvar kaldırılmıştır fakat iki mekan arasındaki ahşap dikme özgün yerindedir. (Şekil 4.38)

Şekil 4. 38 : Yıkanmalık Mekanı (Kara, 2013)

Ocağın diğer tarafında ahşap dolap ve nişler, batı duvarında ahşap kapaksız bir dolap ve rafları ile Z/01 mekanına açılan bir kapı yer almaktadır. (Şekil 4.39, Şekil 4.40)

Şekil 4. 39 : Z/01 Mekanı İle Z/02 Mekanı Bağlantı Kapısı ve Z/02 Mekan Girişi (Kara, 2013)

Şekil 4. 40 : Kapı Tarafındaki Kapaksız Dolap Nişi (Kara, 2013)

Odanın kuzey duvarında açıklığı özgün olan günümüzde yenilenmiş iki giyotin pencere bulunmaktadır. Bu duvar ahşap kaplamadır. (Şekil 4.41)

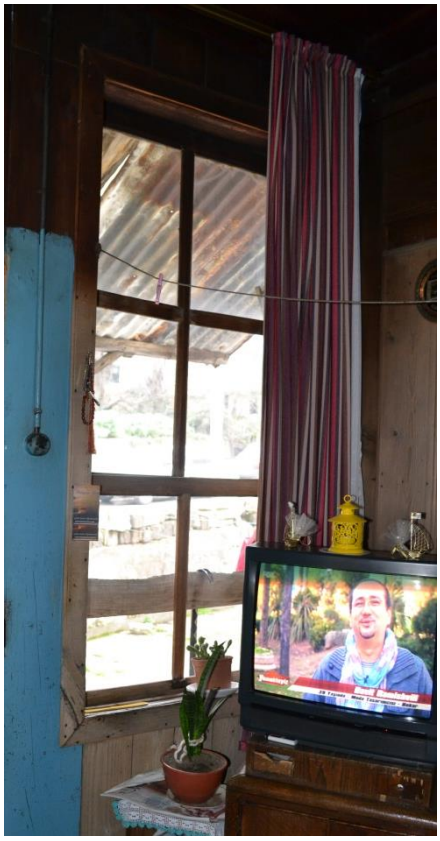

Şekil 4. 41 : Z/02 Mekanının Kuzey Duvarı (Kara, 2013)

Doğu duvarında özgün ahşap bir kapı (Z/07 mekanına açılan) ve yine açıklığı özgün olan ama yenilenmiş bir giyotin pencere bulunmaktadır. Tıpkı kuzey ve batı duvarları gibi doğu duvarı da ahşap kaplamadır. (Şekil 4.42, Şekil 4.43)

Şekil 4. 42 : Doğu Duvarındaki Kapı (Kara, 2013)

Şekil 4. 43 : Doğu Duvarındaki Pencere (Kara, 2013)

Mekanın tavanı düz tavan ve ahşap kaplamaya ek olarak sade kareye yakın aplike ahşap süsleme yer alır. (Şekil 4.44)

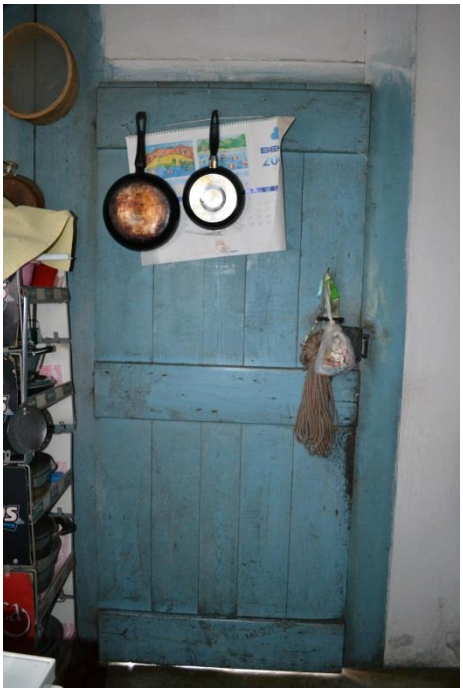
Şekil 4. 44 : Z/02 Mekan Tavanı (Kara, 2013)

Z/07 mekanı, bahçeden mutfağa geçişi sağlayan (+ 1.06 kotlu) bir giriş mekandır. Döşemesi beton, tavanı ise ahşap kaplamadır ve duvarları sıva üzeri boyalıdır. Bu mekan kuzey duvarında yer alan özgün olmayan tezgah ile mutfak içerisinde olmayan ıslak hacim ihtiyacını görmesi amacıyla kullanılmaktadır. (Şekil 4.45)

Şekil 4. 45 : Z/07 Mekanının Kuzey Duvarı (Kara, 2013)

Ayrıca bahçeden de bu mekana + 4.41 kotunu +9.71 kotuna bağlayan 3 basamaklı beton merdiven ile ulaşılır ve özgün özellikler gösteren kapı ile girilir. Günümüzde bu kapı aktif kullanılan giriş olarak, bu mekan ise mutfağın ıslak hacmi işleviyle kullanılmaktadır. (Şekil 4.46)

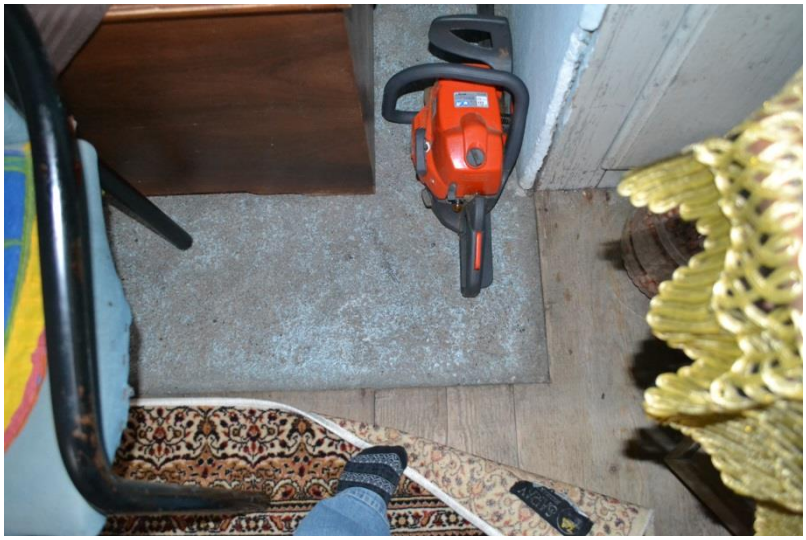
Şekil 4. 46 : Z/07 Mekanını Bahçeye Bağlayan Özgün Ahşap Kapı (Kara, 2013)

Z/03 mekanı yapının güney doğusunda yer alır. Z/02 mekanı ile bitişik olan kuzey duvarın yüzeyinde, ocağın yerinde bir yüklük ve bir yanında yıkanmalık diğer yanında dolap ve nişler yer almaktadır. Z/02 ve Z/03'deki yıkanmalıklar arasındaki bölücü duvar yok olmuştur ve günümüzde tek bir hacim olarak okunmaktadır (Şekil 4.47).

Şekil 4. 47 : Z/03 Mekanı Kuzey Duvarı (Kara, 2013)

Yüklük zemininde niteliksiz beton bir zemin bulunur (Şekil 4.48). Yüklük ve dolaplar ahşaptır. (Şekil 4.49)

Şekil 4. 48 : Yüklük Zemini (Kara, 2013)

Şekil 4. 49 : Kapı Tarafındaki Dolap ve Ahşap Kapağı (Kara, 2013)

Odanın batı duvarı sağır doğu ve güney duvarları ikişer özgün giyotin pencerelidir. Mekan zemini ve tavanı evin genelinde olduğu gibi ahşap duvarlar sıva üzeri boyalıdır. Tavanda sade, ahşap, aplike süslemeler yer alır. Duvarlar sıva üzeri boyadır. (Şekil 4.50)

Şekil 4. 50 : Z/03 Doğu, Güney ve Batı Duvarları ve Mekan Tavanı (Kara, 2013)

Z/04 mekanının kuzey ve doğu iki duvarı sağır, güney ve batı iki duvarı ikişer giyotin pencerelidir. Zemin ve tavan ahşap kaplama duvarlar sıva üzerine boyalıdır, ve tavanda ahşap aplike süslemeler yer alır (Şekil 4.51, Şekil 4.52).

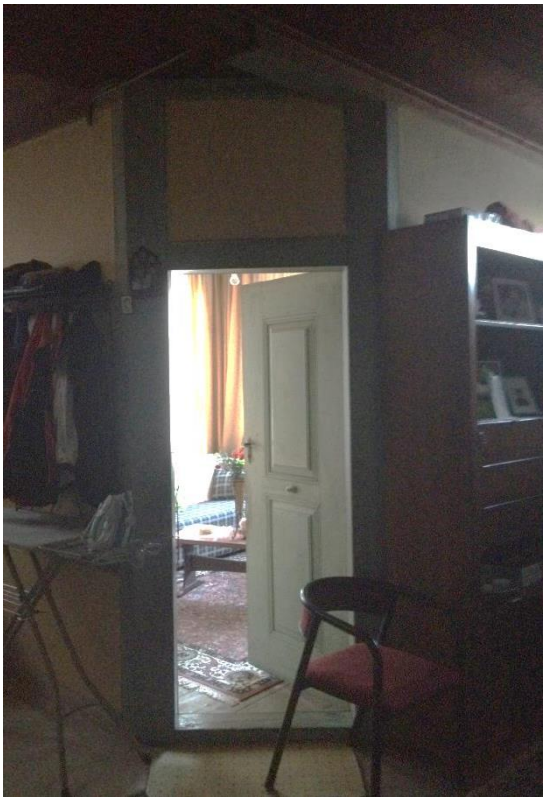

Şekil 4. 51 : Z/04 Güney, Batı, Kuzey ve Ahşap Mekan Tavanı (Kara, 2013)

Şekil 4. 52 : Z/04 Kuzey, Doğu, Güney Duvarları ve Ahşap Mekan Tavanı (Kara, 2013)

Z/01 mekanından Z/05 mekanına giriş kapısı pahlıdır. (Şekil 4.53) Batı duvarında iki adet giyotin pencere vardır. Kuzey duvarında niteliksiz ve sonradan eklendiği okunan çift kanatlı ahşap kasalı pencere yer alır. (Şekil 4.54)

Şekil 4. 53 : Z/01 Mekanından Z/05 Mekanına Giriş Pahı (Kara, 2013)

Şekil 4. 54 : Z/05 Mekanının Kuzey Duvarındaki Niteliksiz Pencere (Kara, 2013)

Z/05 mekanın tavan ve zemin kaplamaları ahşaptır ve duvarlar sıva üzerine boya şeklindedir. (Şekil 4.55)

Şekil 4. 55 : Z/05 Mekan Tavanı (Kara, 2013)

Z/06 nolu ahşap bir bölme ile ayrılan mekanda bir lavabo ve tuvalet ıslak hacimdir. Z/01 mekanından Z/06 mekanına girildiğinde özgün dökme mozaik eviye ve küçük bir su deposu görülmektedir. Bu eviye günümüzde de kullanılmaktadır. (Şekil 4.56) Eviyenin üzerinde alt kanadı sonradan değiştirilmiş giyotin bir pencere bulunmaktadır. (Şekil 4.57)

Şekil 4. 56 : Dökme Mozaik Eviye (Kara, 2013)

Şekil 4. 57 : Z/06 Mekanı Giyotin Pencere (Kara, 2013)

Mekanı ikiye bölen ahşap bölmenin arkasında alafranga tuvalet vardır.(Şekil 4.58) Batı duvarında yer alan tek kanatlı küçük bir pencere yer almaktadır. Döşeme beton, tavan kaplaması özgün ahşap detaylara sahiptir.(Şekil 4.59)

Şekil 4. 58 : Z/06 Mekanı Alafranga Tuvaleti (Kara, 2013)

Şekil 4. 59 : Z/06 Mekanı Ahşap Tavan (Kara, 2013)

Alt sofayı (Z/01) üst sofaya (B1/01) bağlayan ahşap merdiven 15 basamaklıdır ve L şeklindedir. Merdivenlerden çıkıldığında, + 41,1 kotundan B1/01 mekanına ulaşılır. (Şekil 4.60)

Şekil 4. 60 : Merdivenlerden B1/01 Mekanına Çıkış (Kara, 2013)

Merdivenin bulunduğu uçta bir çıkma yer alır. Biri 16 bölüntülü geniş giyotin pencere, ikisi iki bölüntülü dar iki adet giyotin pencere olmak üzere üç adet pencere bulunmaktadır. (Şekil 4.61, Şekil 4.62)

Şekil 4. 61 : B1/01 Mekanı Batı Çıkması Geniş Giyotin Penceresi (Kara, 2013)

Şekil 4. 62 : B1/01 Mekanı Batı Çıkması Dar Giyotin Penceresi (Kara, 2013)

Mekan alt kattaki gibi T şeklindedir ve merdivenin bulunduğu uç kenarda bir çıkma yer alır. Birinci kattaki tüm odalar kapılarla sofaya açılmaktadır. Mekanın kuzey batı ve güney batı uçlarında pahlı oda girişleri yer alırken (Şekil 4.63), batı tarafında yan yana iki oda girişi yer almaktadır. (Şekil 4.64) Sofanın kuzey ucunda bir çıkma

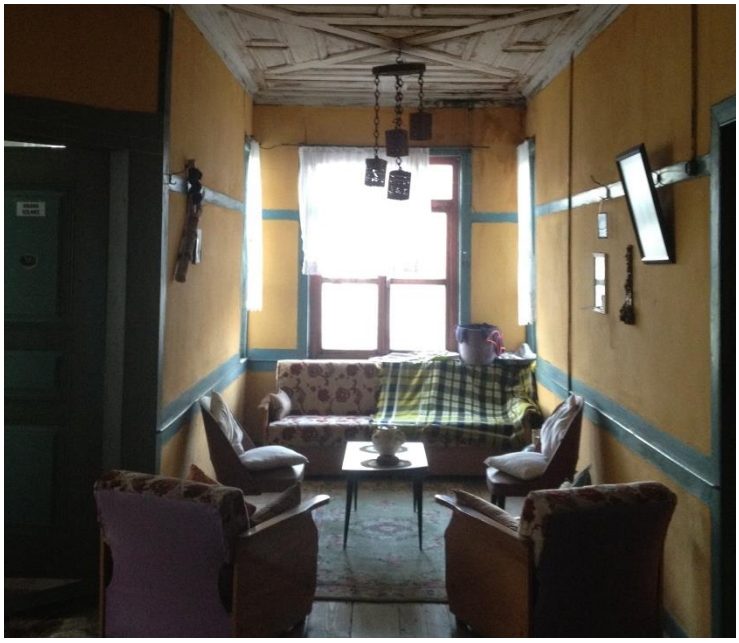
(Şekil 4.65) ve güney ucunda ise tuvalete açılan kapı bulunur (Şekil 4.66). Bu mekana bağlanan odaların kapıları özgün ve ahşaptır.

Şekil 4. 63 : Pahlı Oda Girişleri (Kara, 2013)

Şekil 4. 64 : B1/01 Mekanı Batı Duvarı (Kara, 2013)

Şekil 4. 65 : B1/01 Kuzey Çıkması (Kara, 2013)

Şekil 4. 66 : B1/01 Mekanı Güney Ucu (Kara,2013)

Alt sofada bulunan sade tavana göre daha detaylı olan tekne tavan/çıtakari tekniği kullanılmıştır (Şekil 4.67). Aynı şekilde B1/05 mekanının tavanı da bu teknikle yapılmıştır. Kattaki diğer tüm mekan tavanları ince aplike süsleme, döşemeler ise ahşap kaplama ve duvarlar sıva üzeri boya şeklindedir.

Şekil 4. 67 : B1/01 Mekanı Tavanı (Kara, 2013)

B1/02 mekanı alt katta aynı konumda bulunan ve güney yüzeyinde ocak ve dolaplar bulunur (Şekil 4.68). Doğu duvarında ahşap bir dolap ve sofaya açılan kapı, diğer duvarlarda da pencere yer alır. (Şekil 4.69)

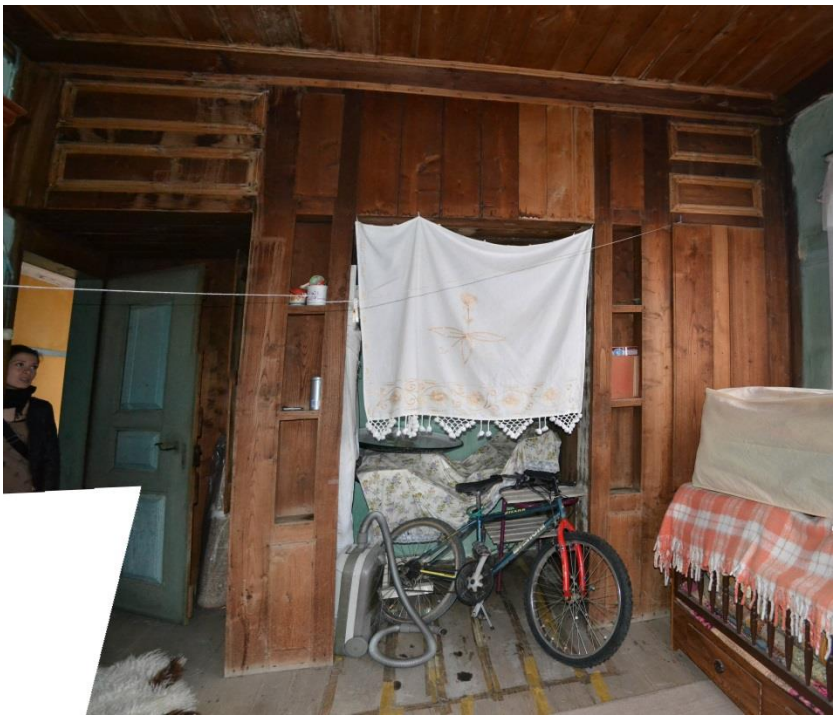

Şekil 4. 68 : B1/02 Mekanı Güney Duvarı (Kara, 2013)

Şekil 4. 69 : B1/02 Mekanı Batı Duvarı (Kara, 2013)

B1/03 mekanında da yine alt kattaki Z/03'teki gibi odanın kuzey yüzeyinde yüklük ve her iki yanında ahşap dolap ve yıkanmalık yer alır. (Şekil 4.70) Güney ve doğu duvarlarında ikişer ahşap giyotin pencere yer alır. Ayrıca batı duvarında bir ahşap dolap bulunmaktadır. (Şekil 4.71)

Şekil 4. 70 : B1/03 Mekanının Kuzey Duvarı (Kara, 2013)

Şekil 4. 71 : B1/03 Mekanının Batı Duvarı Ahşap Dolabı (Kara, 2013)

B1/06 mekanı içindeki tuvalet zemin kattaki gibi ahşap bir bölme ile ayrılmaktadır. Mekan giriş kapısının önündeki bölme duş olarak kullanılmaktadır. (Şekil 4.72) Ahşap bölmenin diğer tarafı ise zeminde bulunan özgün dökme mozaik tuvalet taşı ile tuvalet olarak kullanılmaktadır. Ayrıca döşeme sonradan beton yapılmıştır. (Şekil 4.73)

Şekil 4. 72 : B1/06 Mekanı Duş Alanı (Kara, 2013)

Şekil 4. 73 : B1/06 Mekanındaki Dökme Mozaik Tuvalet Taşı (Kara, 2013)

Çatı arasına çıkış B1/02'nolu odadan kapının açıldığı boşluk üzerindeki dolap kapağının açılması ile mobil bir merdiven aracılığı ile sağlanır. (Şekil 4.74)

Şekil 4. 74 : B1/02 Mekanından Çatıya Çıkış Kapağı (Kara, 2013)

Bir işlevi olmayan çatı arasının, bakımının da uzun süredir yapılmamış olduğu anlaşılmaktadır. Zemin kat (Z/02) ve birinci kat B1/02'nolu odalarda görülen ocakların bacaları çatı arasında tuğla örgü olarak görülmektedir (Şekil 4.75).

Şekil 4. 75

Alaturka çatı kiremitlerinin altındaki ahşap çatı tahtalarının dizilimlerinin özensizliği dolayısıyla oluşan nem sorunu, çatıda önemli deformasyonlara ve malzeme bozulmalarına sebep olmuştur. Çatı arası döşemesine ulaşan nemin sebep olduğu bozulmaların etkisi, birinci kat sofa ve odaların tavanları üzerinde de izlenebilmektedir (Şekil 4.76).

Şekil 4. 76 : Kiremit Altı Tahtaların Düzensiz Dizilimi (Kara, 2013)

Genel olarak zemin katta doğu cephesinde mutfağa giriş olarak düzenlenmiş ek mekan haricinde, yapı özgün plan şemasını korumaktadır.

Bahçe içerisinde yer alan kara planlı tam yükseltilmiş taş temeller üzerinde zemin katı özgün ahşap çatkı içine tuğla dolgu olarak yapılmıştır. Duvarlarına sonradan eklenmiş olan ahşap dikmelerle çatısı taşıtılmış ve ahşap kapamalar ile cepheleri kapatılmıştır. Özgün kütle iki katlı iken sonradan eklenen niteliksiz dönem ekleri tek katlıdır. (Şekil 4.77, Şekil 4.78)

Şekil 4. 77 : Tamın Özgün Kısmının Kuzey Cephesi (Kara, 2013)

Özgün girişi (+1,02) batı cephesi üzerinde bulunmakta ve yine aynı cephede özgün olmayan bir girişi (+1,12) daha bulunmaktadır. Tamın üst kat girişi zemin kattan bağımsız olarak güney cepheden ahşap mobil bir merdiven aracılığı ile yapılmaktadır. (Şekil 4.78)

Şekil 4. 78 : Tamın Özgün Kütlesi ve Girişleri İle Niteliksiz Ek Kısımları (Kara, 2013)

Tek mekanlı olan ‘tam’ın döşemesi beton tavanına ise, ahşap düz tavan sonradan naylon kaplanmıştır. Bu mekan günümüzde depo olarak kullanılmaktadır. Tamın özgün kütlesinde zemin kattaki doğu duvarı kaldırılmıştır. Kare şeklindeki özgün

kütleye eklenen dikdörtgen şeklindeki mekanlarla mekan L şeklinde okunur (Şekil 4.79, Şekil 4.80).

Şekil 4. 79 : Tamın Zemin Kat Özgün Girişi ve Tavanı (Kara, 2013)

Şekil 4. 80 : Tamın Zemin Katta Sonradan Eklenen Kısmı (Kara, 2013)

Üst kata çıkılıp ölçü alınamamakla birlikte sadece kapıdan içerisi gözlemlenebilmiştir. Yapının çatısı alaturka kiremitle örtülmüştür (Şekil 4.81).

Şekil 4. 81 : Tamın Üst Kat Girişi (Kara, 2013)

4.3.2 Cephe Özellikleri

Bina ana girişinin yer aldığı kuzey cephesi, bodrum kat seviyesinde çimento sıva ile sıvanmıştır. Bahçe zemin kotundan (± 0.00) zemin kattaki binanın ana giriş kapısına bağlayan beton bir merdiven ve sahanlık (+ 1,14) yer alır. Ayrıca Z/02 mekanının dış duvarlarında ahşabın nem sebebi ile çürüyüp bozulduğu alanlar muşamba ile kapatılmıştır. Z/02 mekanının bu cephedeki pencereleri değiştirilmiştir (Şekil 4.82).

Şekil 4. 82 : Kuzey Cephedeki Çimento Sıvalı Bodrum Duvarları ve Beton Merdiven ile Sahanlık (Kara, 2013)

Zemin katta, çimento sıvalı olan Z/05 mekan duvarı hariç, birinci katta da ahşap kaplama okunmaktadır ve yapının tek ahşap kaplı cephesidir. Orta sofanın bulunduğu kısım birinci katta çıkma yapmaktadır ve çıkma, tıpkı batı cephesindeki gibi çıkma payandalar ile desteklenmektedir. Ahşap kaplamalarda yer yer çürüme ve bozulmalar okunmaktadır (Şekil 4.83).

Birinci katta B1/02 ve B1/05 mekanlarının özgün açıklıklı ahşap giyotin pencereleri yer alır. Ayrıca zemin katta cephenin özgün görüntüsünü bozan sonradan yapılmış Z/05'nolu odanın ahşap çift kanatlı penceresi bulunmaktadır. Özgün ana giriş kapısının üzerinde yer alan pencere dört bölümlü ve dikdörtgen şeklindedir (Şekil 4.83).

Şekil 4. 83 : Kuzey Cephedeki Ahşap Kaplama ve Çimento Sıvalı Kısmı (Kara, 2013)

Kuzey cephesinin karakteristik bir değer olarak ayrıca çıkma üzerinde çatı birleşimini sağlayan alınlık yer alır ve aynı şekilde batı cephesindeki çıkmada da bulunmaktadır. (Şekil 4.84) Alınlıkta ve çıkma altında yapının iç mekan tavanlarında görülen ahşap çıtaları bezemeli kaplamalar yer alır (Şekil 4.85).

Şekil 4. 84 : Kuzey Cephedeki Alınlık (Kara, 2013)

Şekil 4. 85 : Kuzey Cephedeki Çıkma Altı Ahşap Süsleme (Kara, 2013)

Kuzey cephenin en sağında tek katlı sonradan yapıya eklenmiş olan Z/07 mekanı bulunmaktadır. Temel duvarları yüzeyine ve üst seviyelerde çimento harçlı sıva uygulanması sebebi ile topraktan yürüyen nem cephede tahribata neden olmuştur. Sıva dökülmeleri ve çatı altında sıva kayıpları görülmektedir. Ayrıca geleneksel özelliklerde bir adet ahşap giyotin pencere bulunmaktadır. (Şekil 4.86)

Şekil 4. 86 : Z/07 Mekanının Kuzey Cephesi (Kara, 2013)

Doğu cephesinde tüm pencereler ahşap özgün giyotindir. Alt kat sol tarafta kalan iki pencere demir parmaklıklıdır. Kuzey cephede olduğu gibi, bu cephede de yapı iki kat olarak algılanmaktadır. Bodrumun duvarları yükseltilmiş zemin şeklinde algılanmakta ve çimento sıva ile sıvanmıştır. Cephe zemin ve birinci katta sıvalıdır ve yer yer bozulmalar ve dökülmeler okunur. Ayrıca yapının çatı örtüsü bu cephede özgünde alaturka kiremit olarak yapılmıştır. Çatı saçağından belli bir kısım üstüne kadar onarım amaçlı yapılan bir müdahalede marsilya kiremit eklemesi yapılmıştır. Yapının batı cephesine karşıdan bakıldığında sol ucunda tek katlı kömürlük ve arkasında güney cephede bulunan tuvalet cephesinin sıvasız ahşap çatkı tuğla dolgulu yüzeyi görülmektedir. (Şekil 4.87)

Şekil 4. 87 : Doğu Cephesi (Kara, 2013)

Bu cepheye ek olarak yapılmış olan Z/07 mekanının merdivenleri betondur. Z/07 mekanının çatı örtüsü alaturka kiremittir ve örtünün sundurma kısmı ondülin kapama şeklinde devam ettirilmiştir.(Şekil 4.88)

Şekil 4. 88 : Z/07 Mekanının Doğu Cephesi (Kara, 2013)

Batı cephesi bodrum girişinin olduğu cephedir ve diğer cephelerden farklı olarak bodrum kat okunur. Bodrum kat hizasında ayrıca bahçe zemini ile alt kat sofasının bu cepheye açılan kapısını bağlayan beton sahanlık ve merdivenler okunur. Bodrum kapısı beton sahanlığın altında briket duvarların oluşturduğu ara giriş sebebi ile görülmemektedir. Bodrum beden duvarları çimento katkılı sıva ile zemin kat ve birinci kat yüzeyleri kireç esaslı sıva ile sıvanmıştır. Sıvalar yer yer dökülmüş, kabarmıştır ve bozulmalar net şekilde okunur. Bodrum katta yer alan iki demir parmaklıklı demir kasalı pencereler hariç, cephedeki pencereler ahşap giyotindir. Z/04 mekanının pencerelerinde özgün demir parmaklıklar yer alır. Üst kat sofası kuzey cephede olduğu gibi bu cephede de çıkma ile mekânsal olarak uzatılmıştır, çatı bitişi ve alınlık kuzey cephe ile aynı şekilde yapılmıştır. (Şekil 4.89) Ayrıca bu cepheye karşıdan bakıldığında sol tarafta yapının kuzey batı ucuna eklenmiş niteliksiz tek katlı otopark bekçi kulübesi ve beton sahanlığın uzayan ucu görülürken (Şekil 4.90), diğer tarafta sağ ucunda tuvaletlerin cephesi ve tek kanatlı özgün tuvalet pencereleri görülmektedir.(Şekil 4.91)

Şekil 4. 89 : Batı Cephesi (Kara, 2013)

Şekil 4. 90 : Otopark Bekçi Kulübesi (Kara, 2013)

Şekil 4. 91 : Tuvaletlerin Batı Cephesi (Kara, 2013)

Bahçe içerisinde doğu cephesinde sokağa bitişik olarak konumlanmış olan tam, bu cephede önde ahşap kaplamalı tek katlı bir kütle, arkada yükselen yine ahşap kaplamalı ikinci bir kütle olarak algılanmaktadır. (Şekil 4.92)

Şekil 4. 92 : Tamın Doğu Cephesi (Kara, 2013)

Kuzey cephede özgün ahşap çatkı içine tuğla dolgulu mekan üzerinde özgün ahşap kaplama üst kat okunurken, zemin kata bitişik ahşap niteliksiz kapamalarla oluşturulan ek kısım görülür. Ayrıca bu cepheye bitişik taş dolgu ile yükseltilmiş bir zemin ve asma bulunmaktadır. (Şekil 4.93)

Şekil 4. 93 : Tamın Kuzey Cephesi (Kara, 2013)

Batı cephesinde önde tamın özgün kütlesi, arkada ise ek olarak sonradan yapılmış olan niteliksiz kütle okunur. (Şekil 4.94) Özgün kütlenin bu cephede zemin katta ahşap çatkı direkleri üzerine ahşap kapama şeklinde yapılmış olduğu görülür. Üst katta ise özgün ahşap kaplama ve alaturka kiremit kaplama çatı örtüsü yer alır. Bu cephede yer alan zemin kat ana kapı girişi taş dolgu temel ile bahçe zemininden yükseltilmiştir. Özgün kapı günümüzde yerinde değildir.(Şekil 4.95)

Şekil 4. 94 : Tamın ve Ek Yapıların Batı Cephesi (Kara, 2013)

Şekil 4. 95 : Tamın Özgün Kütlesinin Batı Cephesinden Girişi (Kara, 2013)

Güney cepheye baktığımızda önde yine ahşap kapamalarla okunan niteliksiz ek ve arkada özgün tam kütlesi okunur. Üst kat girişi bu cephede yer alır ve mobil bir merdivenle sağlanır.

Şekil 4. 96 : Tamın Güney Cephesi (Kara, 2013)

4.3.3 Strüktür ve Malzeme

Yapının taşıyıcı beden duvarları, yığma taş duvar olup duvar kalınlığı 40-45 cm aralığında değişmektedir. Yer yer duvarlarda çimento katkılı sıva müdahaleleri bulunmaktadır. Sondaj imkanı bulunmadığı için yapı temeli incelenememiştir.

İşgörenler Evi, bodrum beden duvarlarının üzerine oturtulan ahşap karkas çatkı arası tuğla dolgu sistemi ile yapılmıştır. Bağlayıcı olarak kireç harcı kullanılmıştır. Yörede kullanılan köşe dikmesi-payanda-alt taban kuvvet üçgeni oluşturularak ahşap çatkı kurgulanmıştır. Belirli aralıklarda ara düşey ve yatay ahşaplarla sistem desteklenmiştir. Ahşap karkas çatkı sistemin yapıdaki uygulanma biçiminin en net okunduğu cephe güney cephesidir.

Pencere Boşlukları oluşturulurken ahşap lentolar ile tavan arasında kalan mesafe kısa tutularak, arada taşıtılacak duvar dolgu malzemesinin ağırlığı minimalize edilmiştir. Lentoların düşey akslarında ahşap dikmeler konularak ve her pencerenin alt orta hizasına ahşap dikme konularak pencere açıklıkları oluşturulmuştur.

Yapıya sonradan eklenen niteliksiz eklerde duvarlar çimento katkılı sıvanın bağlayıcı olarak kullanılması ile tuğla ya da briket ile örülerek yapılmıştır.

Yapıda iç ve dış duvar yüzeylerinde kireç katkılı sıva kullanılmıştır. Ayrıca yapının kuzey dış cephesinde ahşap yalı baskısı kaplama tekniği görülmektedir. Yapıya ait özgün pencereler ile sonradan eklenen pencereler ve tüm kapılar ahşaptır.

Kullanılan döşemelere baktığımızda özgün ahşap ve mozaik döşemeler haricinde sonradan eklemlenen beton döşemeler bulunmaktadır. Ayrıca özgün ahşap döşemeler bir yönde tek taban diğer yönde çift taban sistemi ile oluşturulmuştur. mozaik döşemeler ise dökme mozaik yöntemi ile yapılmıştır.

Yapıda döşemelerin uzantısı olan çıkmalar ahşap ve demir kaplama ile kaplamalı payandalı çıkma şeklindedir.

Çatı sistemi ahşap karkas duvarlar üzerine oturtulmuş ahşap kirişler ve taşıyıcı duvar akslarından yükselen dikmelere taşıtılmaktadır. Çatı kaplama malzemesi olarak alaturka kiremit kullanılmıştır.

4.3.4 Yapıda Görülen Bozulmalar

Genel ölçekte bahçeye bakıldığında doğu yığma taş bahçe duvarlarında çimento katkılı sıva uygulaması sebebiyle ciddi tuzlanma görülmektedir. Aynı şekilde zeminde uygulanmış olan betonun etkisi ile bahçe zemininde yer alan özgün kayrak zemin taş kaplamalarda tuzlanma ve yosunlanma oluşmuştur. Tamın önüne uzayan özgün zemin kaplamasında da benzer bozulmalar okunur.

Yapının bodrum katında, duvarların yüzeylerinde toprak zeminden yükselen suyun etkileri açıkça tuzlanma, kirlenme ve yosunlanma biçiminde ortaya çıkmaktadır.

Hatta belli noktalarda bu bozulmalar katman oluşumları şeklinde karşımıza çıkmaktadır. Dış yüzeylerde topraktan yükselen suya ek olarak, çimento sıvanın etkisiyle kirlenme, yosunlanma ve yer yer tuzlanmalar görülmektedir. Z/07 mekanının temel duvarında çimentonun etkileri aynı şekilde görülürken, ayrıca sıvalı alanlarda neme bağlı renk değişimi, dökülme, kabarma vardır. Bodrum pencerelerinde batı cephede yer alan pencerelerin demir parmaklıklarında paslanma sorunu yaşanmaktadır.

Zemin katta Z/07 mekanının tavan altındaki yüzeyde bulunan sıva bozulmalarından dolayı içeriye giren nem iç duvarında, tezgah çevresinde sıvada kabarmalar, dökülmeler ve küflenme şeklinde bozulmalara sebep olmuştur. Aynı bozulmalar Z/03 nolu odanın doğu duvarında iç ve dış yüzeyde de bulunmaktadır. Mutfakta ahşap kaplamalı yüzeylerde temel duvarından yükselen ve çatıdan gelen suyun duvarların içinde ilerlemesi sebebiyle, neme bağlı renk değişimleri görülmektedir. Ocak üstünde ısı dolayısıyla oluşan sıvada kabarmalar ve ocak çevresi ahşaplarda beyazlaşmalar gözlenmektedir.

Sofada ana giriş kapısının iki yanında sıvada, tuvalet duvarında her iki katta da çatıdan gelen suyun duvarda yürümesi sebebiyle bozulmalar mevcuttur. Z/05 mekanında kuzey duvarında yapılan müdahalelerden kaynaklı nem sorunu yaşanmaktadır.

Birinci katta kuzey ve batı cephesinde bulunan çıkmalarda ana yapıya bağlantı noktalarında ve duvar yüzeylerinde çatıdan gelen suyun taşıyıcı duvarlarda yarattığı problemlere bağlı strüktürel çatlaklar ve sıva yüzeyinde bozulmalar okunmaktadır. Ayrıca B1/05 mekanında kuzey duvarında Z/05 mekanının kuzey duvarında yapılan müdahaleye bağlı olarak oluştuğu düşünülen strüktürel çatlaklar ve yanı sıra sıvada kabarma, renk değişimi ve küflenme şeklinde bozulmalar görülmektedir.

Kuzey cephede ahşap kaplamalarda beyazlaşma ve koyulaşmalar vardır. Ayrıca zeminden yürüyen su, temel duvarlarındaki çimento sıva ile girdiği reaksiyon sonucu bodrum duvarında yosunlanmaya, zemin kat ahşap kaplamalarında ise ahşabın çürümesine ve yer yer kopmasına sebep olmuştur. Z/07 mekanının kuzey cephesinde sıvanın nem sebebi ile kabarması ve küflenmesi üzerine yer yer dökülmeler oluşmuş ve ahşap çatkı görünür hale gelmiştir. Üst kat çıkmasının cephe yüzeyinde ve çatı bitiminde ahşap kaplamalarda kopmalar, koyulaşmalar ve deliklenmeler görülmektedir.

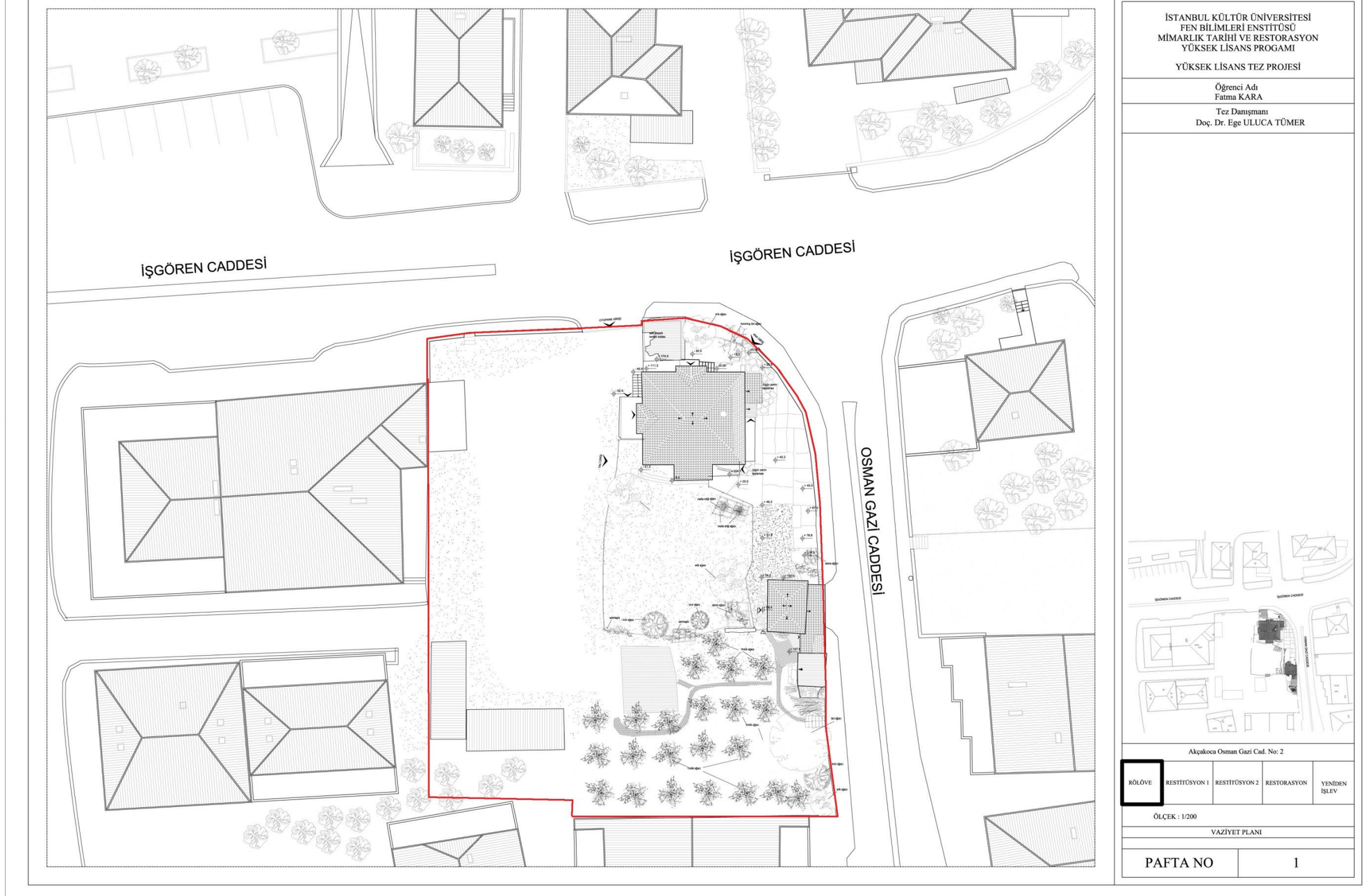
Batı ve doğu cephelerinde zeminden yürüyen suyun zemin kat seviyesinde sıvada ve duvar içlerinde sıvanın döküldüğü yerlerde yarattığı bozulmalar okunabilmektedir. Çatının özgün yapımında suyu tahliye edecek bir sistem yapılmamıştır ve günümüze kadar da bu sorunu yok edecek bir müdahale yapıldığı görülmemektedir. Bu sebeple çatıdan iklimsel sebeplerle aşağı inen su saçaktan cepheye yürüme yapmaktadır. Bu durumun sonucunda cephelerde sıva yüzeylerinde bozulmalar görülmektedir. Ayrıca batı cephesinde strüktürel çatlaklar okunmaktadır.

Cephelere genel olarak bakıldığında ahşap giyotin pencerelerde yer yer neme bağlı koyulaşmalar ve güneşe bağlı beyazlaşmalar görülmektedir.

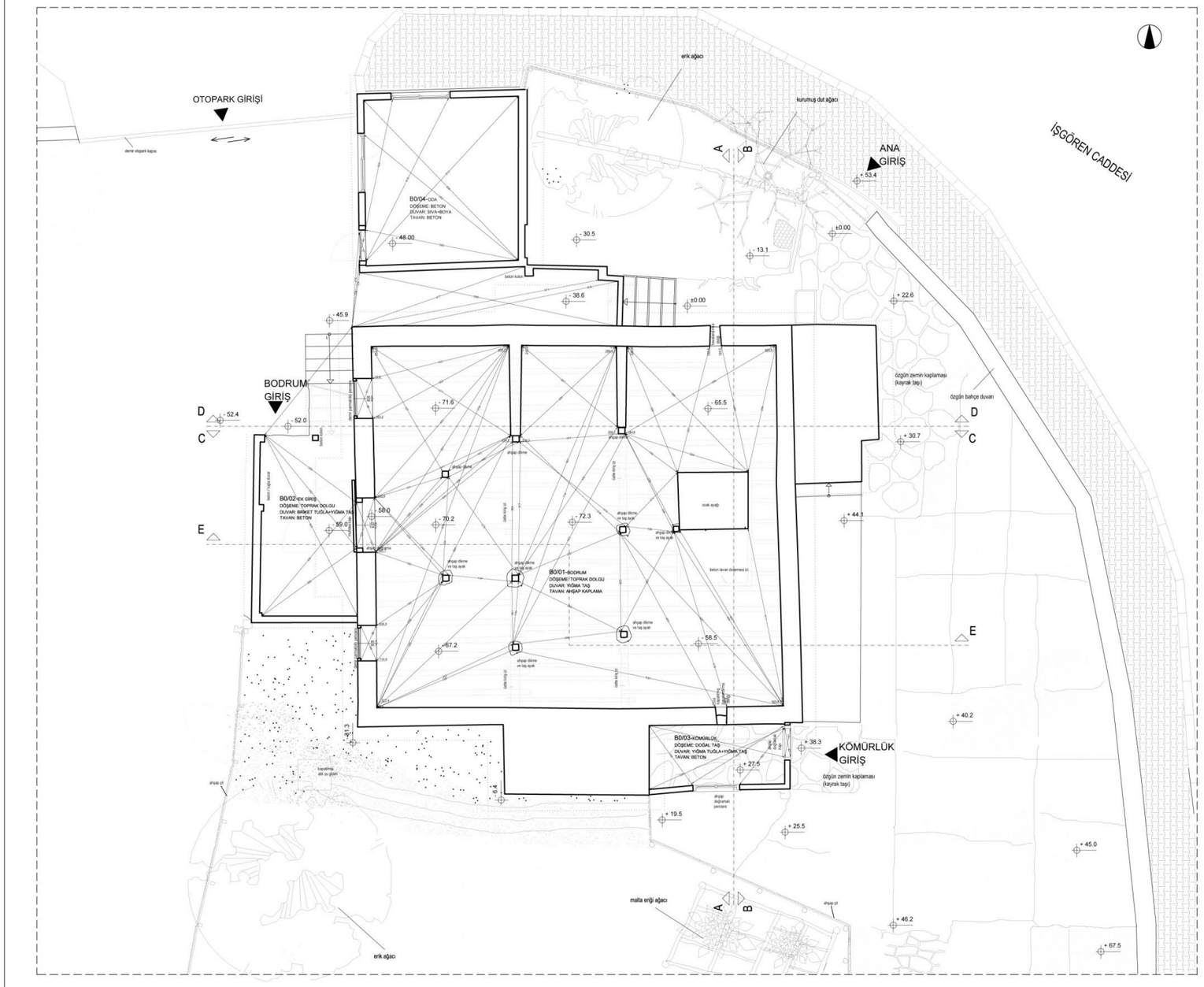
Güney cephede özgün şekliyle sıvasız olarak bırakılan duvarlarda derz boşalması olan yerlerde çimento sıva ile takviye yapılması sebebi ile tuzlanmalar görülmektedir. Ayrıca zemin suyunun bodrum duvarları üzerindeki etkisi bu cephede de okunmaktadır.

Yapının çatısı uzun süredir bakım görmemiş ve alaturka çatı kiremitleri değiştirilmemiş olması sebebi ile eski ve hasarlıdır. Çatıdan yükselen baca çimento sıva ile tamamen sıvanmıştır.

Tamın özgün kütlesi ve ek olarak yapılmış kısımlarına bakıldığında zemin seviyesinde yapılan çimento müdahaleleri ve zemin üzerine dökülen betonun etkisi ile yer yer tuzlanma, ahşap kaplamalarda güneş ışınlarının etkisi ile beyazlaşmalar ve suyun çatıdan tahliye problemi ana yapıdaki gibi burada da koyulaşmalar şeklinde okunmaktadır.

Şekil 4. 97 : Rölöve Vaziyet Planı (Kara, 2013)

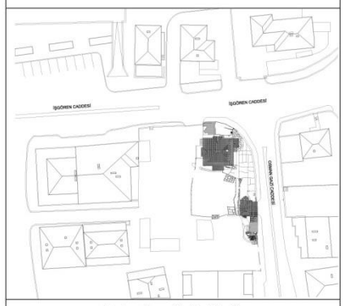

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

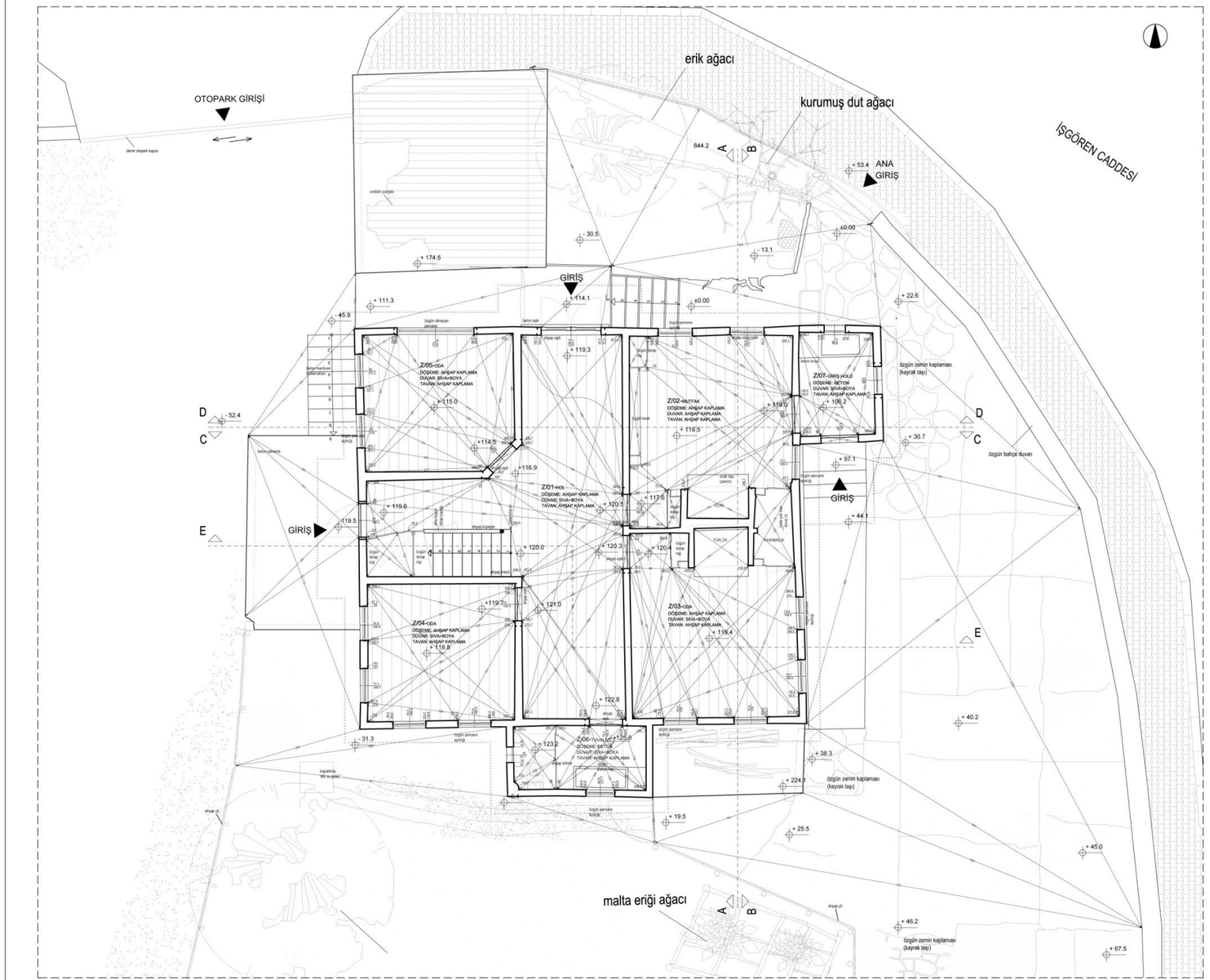
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BODRUM KAT PLANI

PAFTA NO	2

Şekil 4. 98 : Rölöve Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

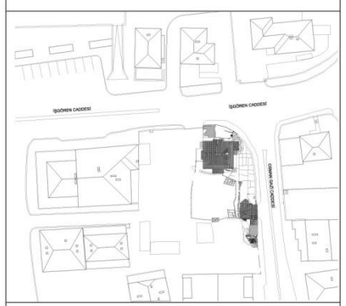

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

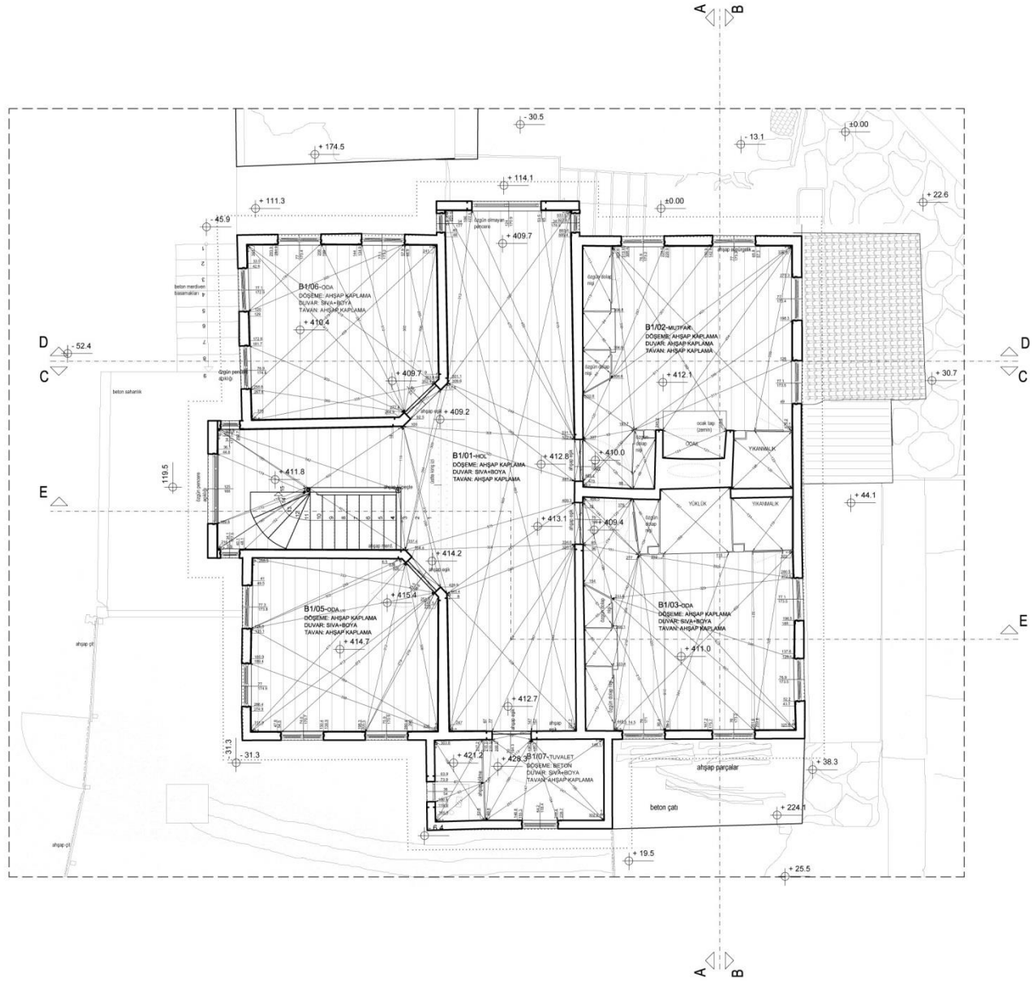
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO	3

Şekil 4. 99 : Rölöve Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

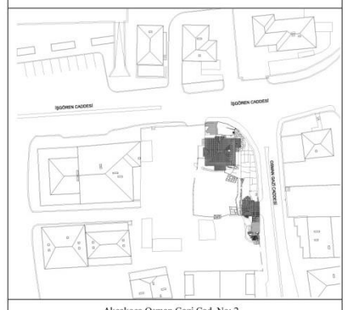

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

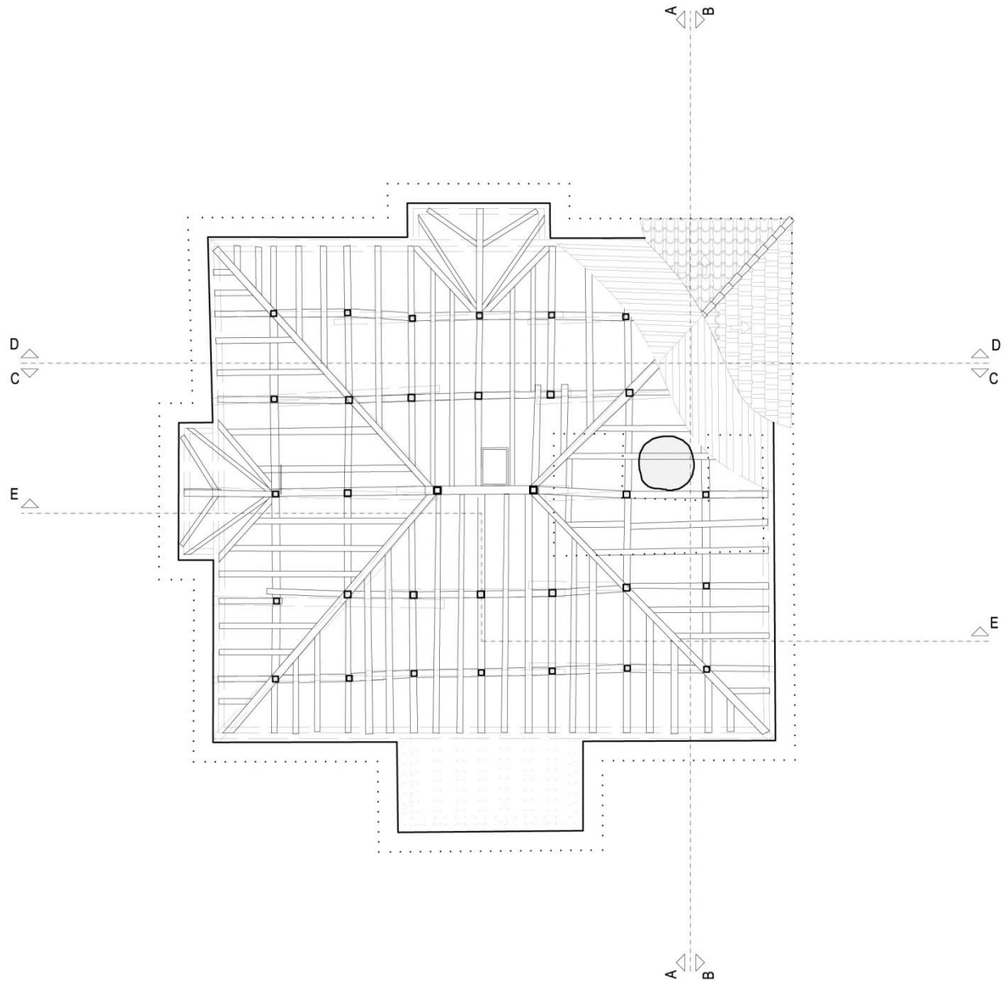
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BİRİNCİ KAT PLANI

PAFTA NO	4

Şekil 4. 100 : Rölöve Birinci Kat Planı (Kara, 2013)

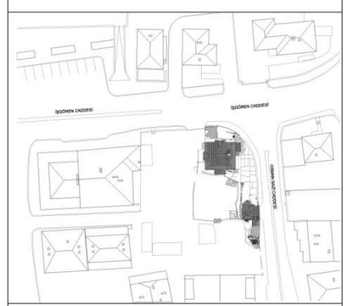

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

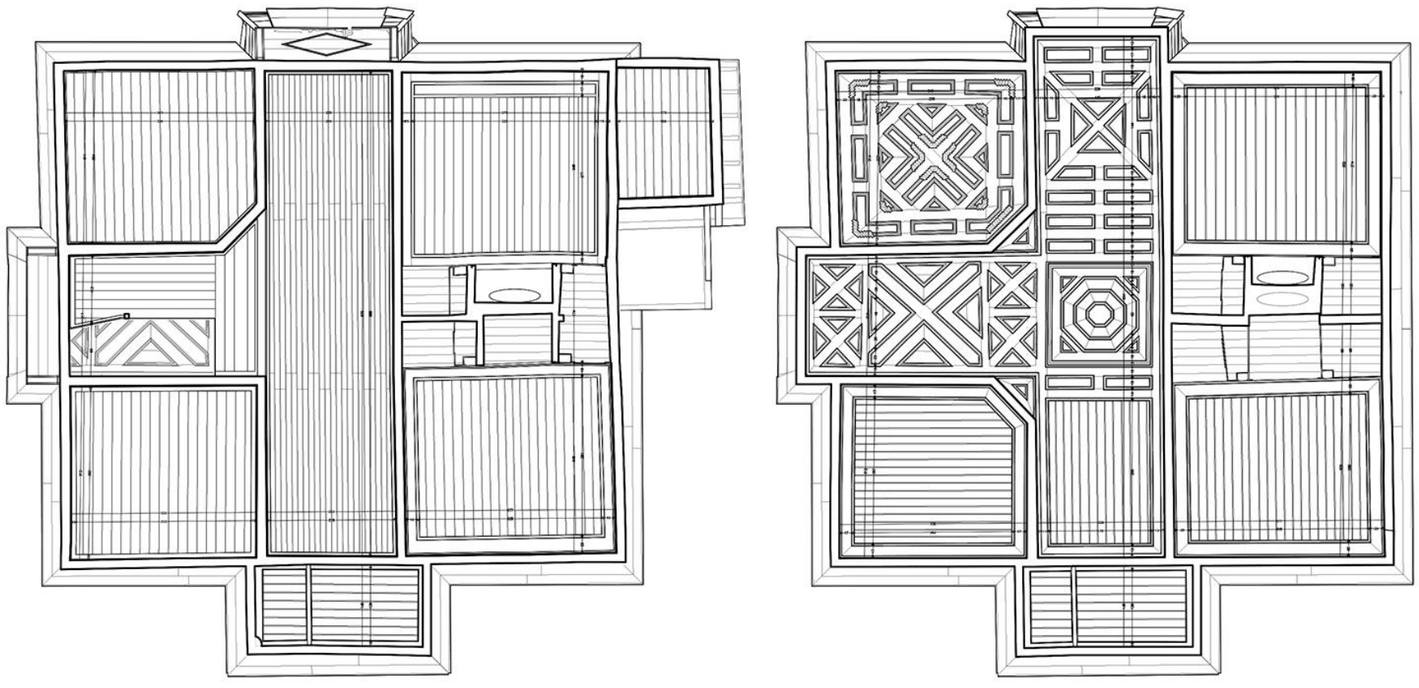
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ÇATI PLANI

PAFTA NO	5

Şekil 4. 101 : Rölöve Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

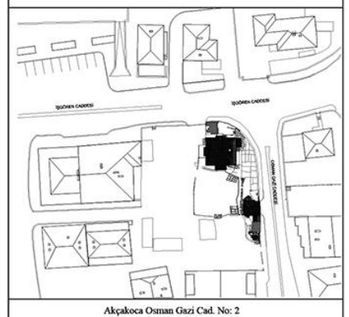

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

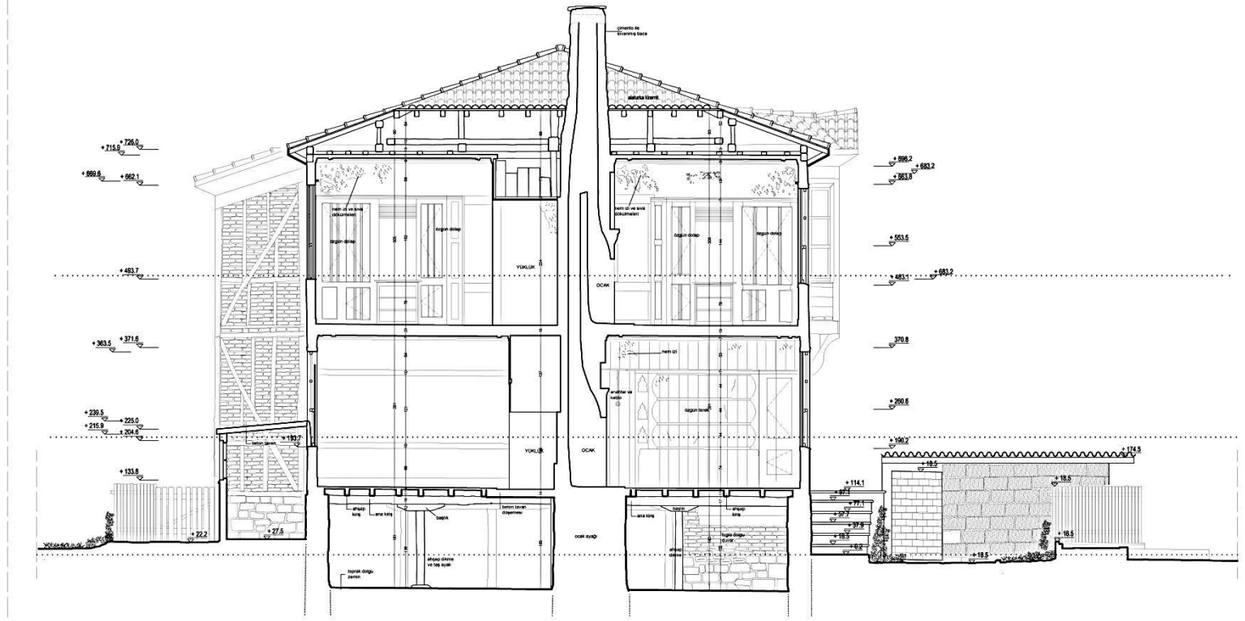
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT TAVAN PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 102 : Rölöve Tavan Planları (Kara, 2013)

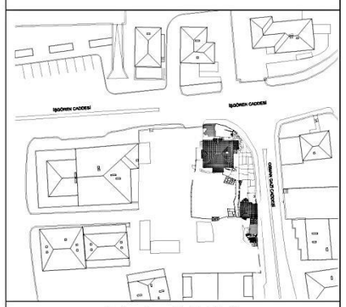

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

A A KESİTİ

PAFTA NO	6

Şekil 4. 103 : Rölöve A-A Kesiti (Kara, 2013)

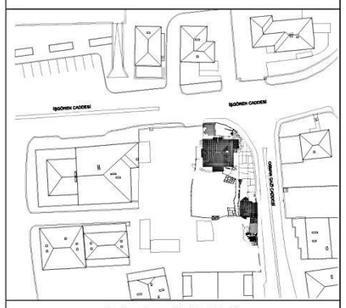

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

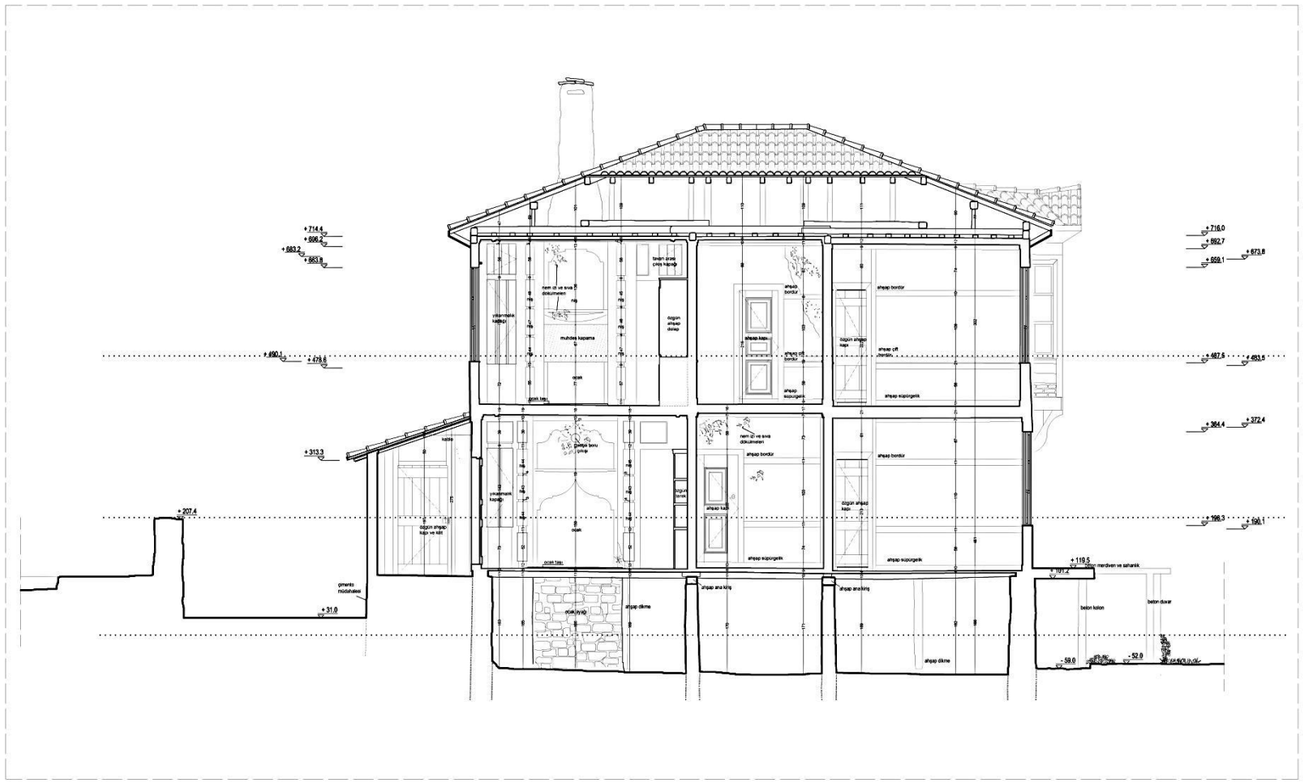
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

B B KESİTİ

PAFTA NO	7

Şekil 4. 104 : Rölöve B-B Kesiti (Kara, 2013)

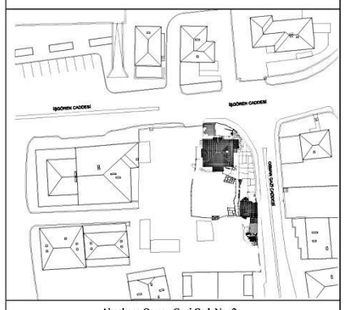

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

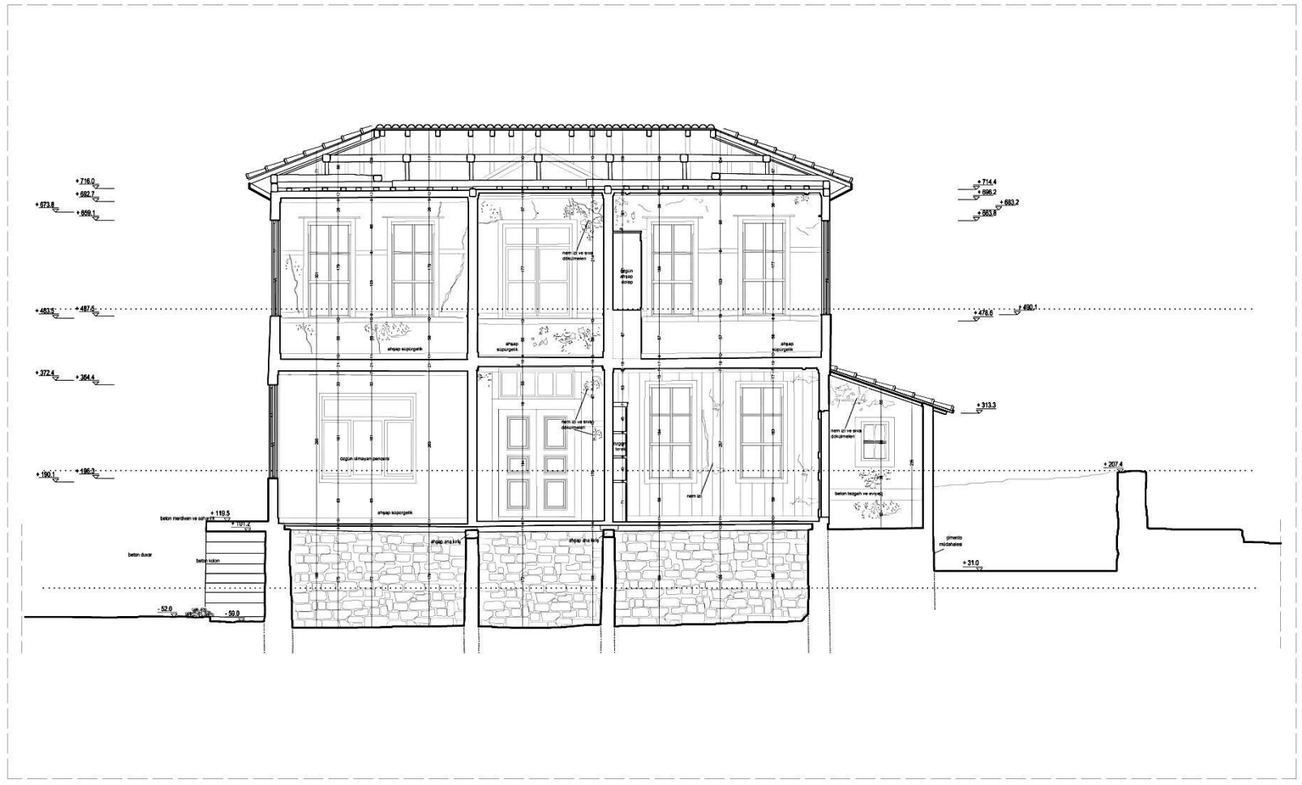
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

C C KESİTİ

PAFTA NO	8

Şekil 4. 105 : Rölöve C-C Kesiti (Kara, 2013)

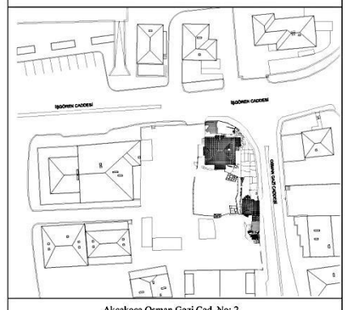

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

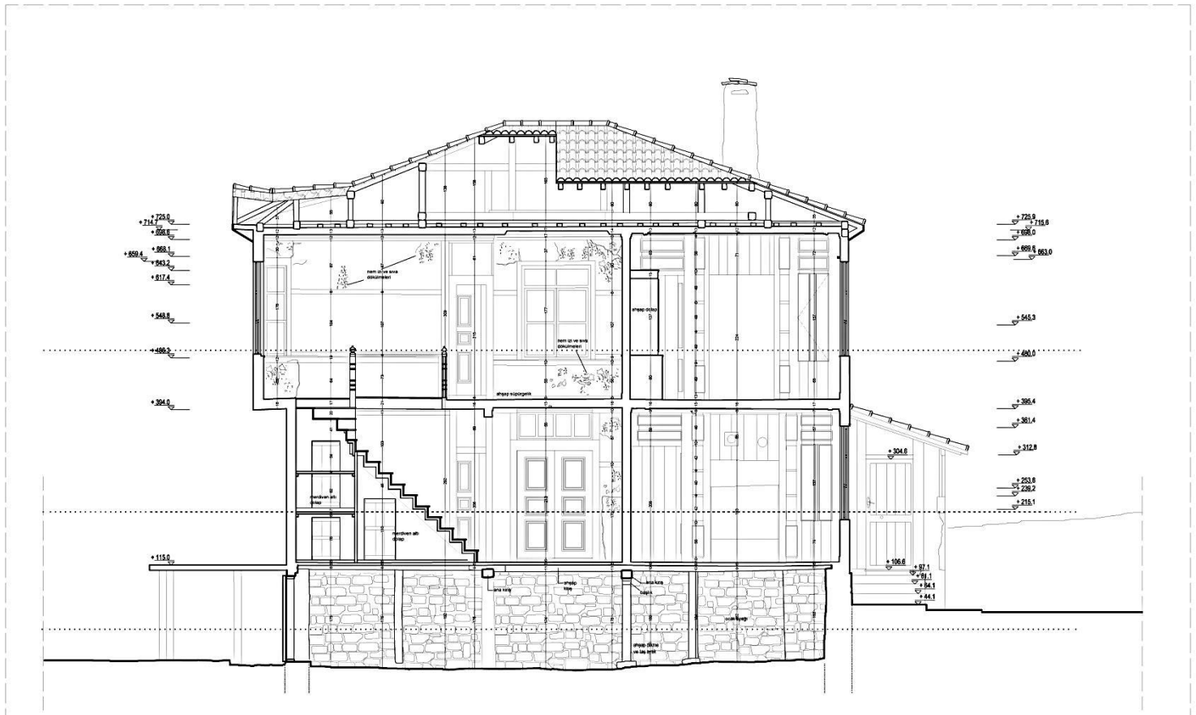
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

D D KESİTİ

PAFTA NO	9

Şekil 4. 106 : Rölöve D-D Kesiti (Kara, 2013)

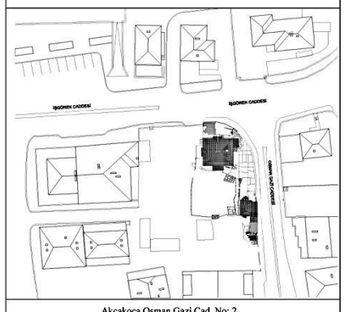

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

E E KESİTİ

PAFTA NO	10

Şekil 4. 107 : Rölöve E-E Kesiti (Kara, 2013)

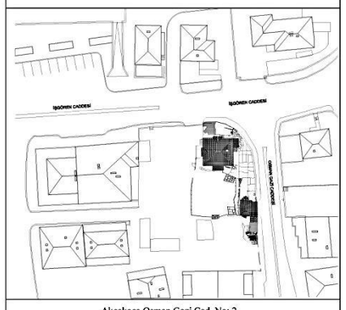

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

KUZEY CEPHE

PAFTA NO	11

Şekil 4. 108 : Rölöve Kuzey Cephe (Kara, 2013)

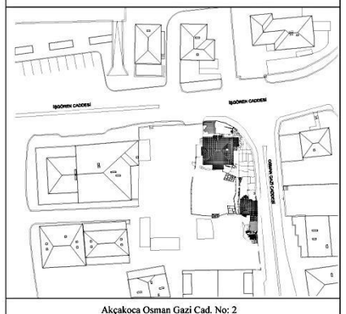

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

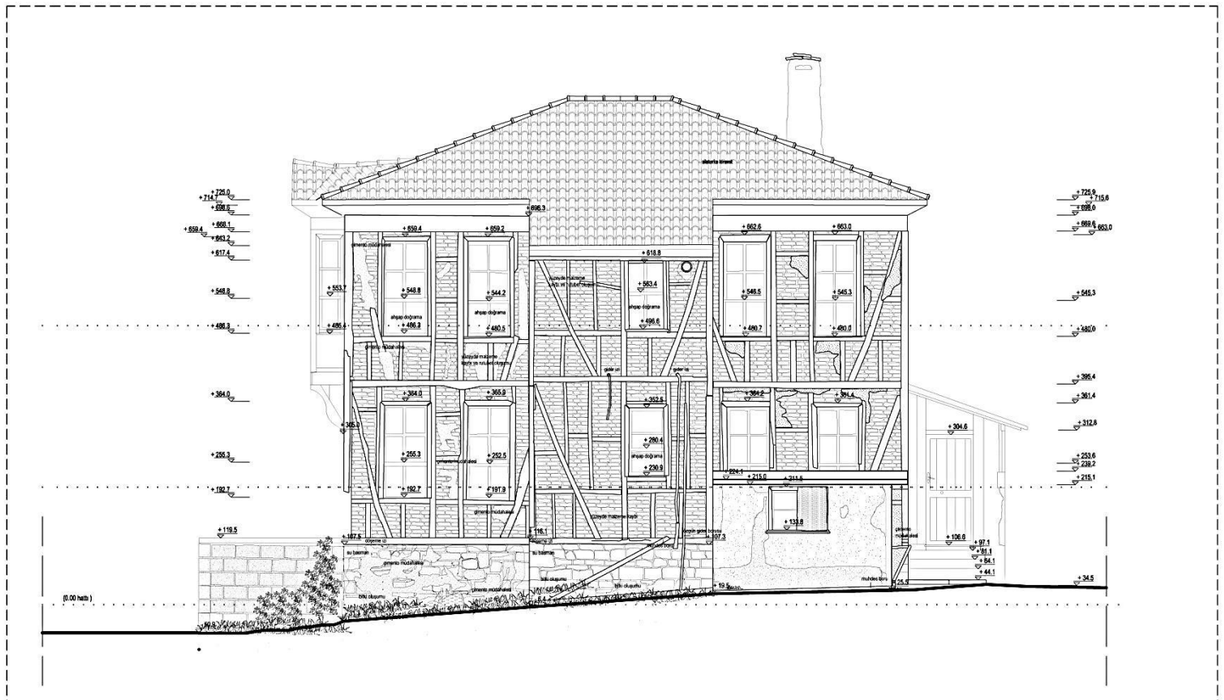
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO	13

Şekil 4. 109 : Rölöve Doğu Cephesi (Kara, 2013)

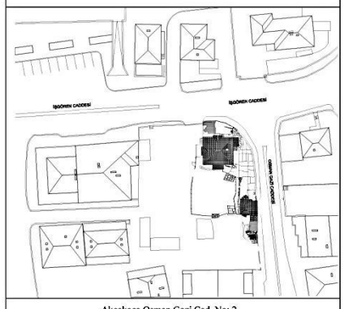

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

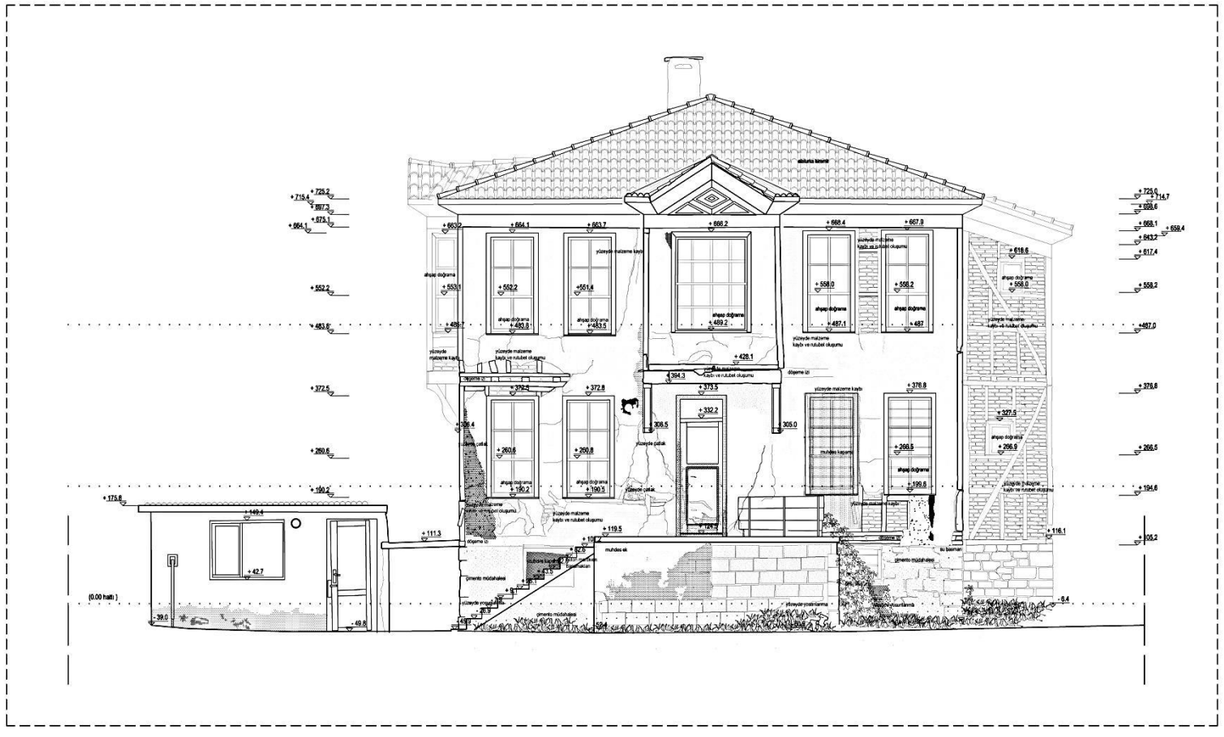
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

GÜNEY CEPHE

PAFTA NO	12

Şekil 4. 110 : Rölöve Güney Cephe (Kara, 2013)

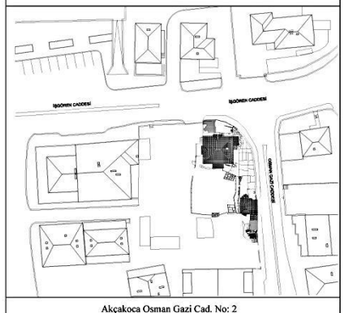

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

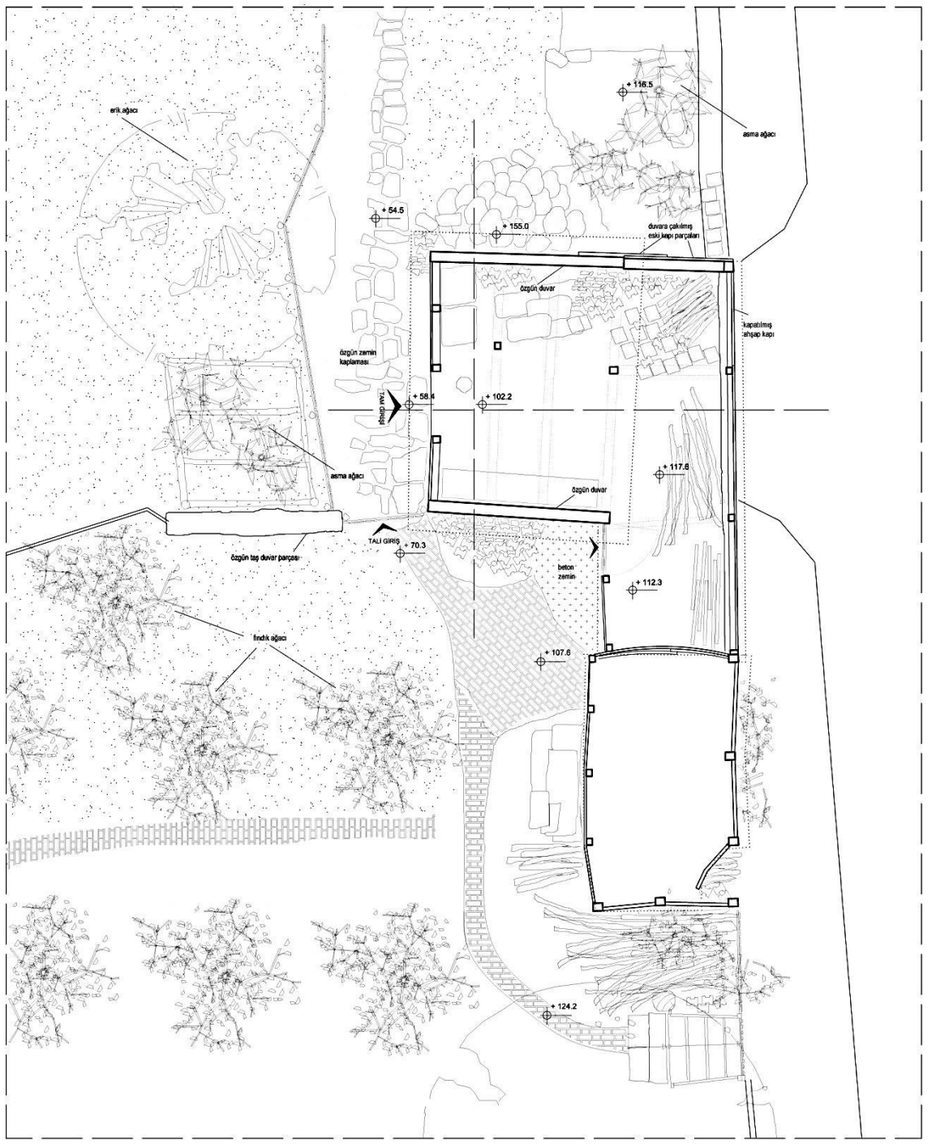
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BATI CEPHESİ

PAFTA NO	14

Şekil 4. 111 : Rölöve Batı Cephesi (Kara, 2013)

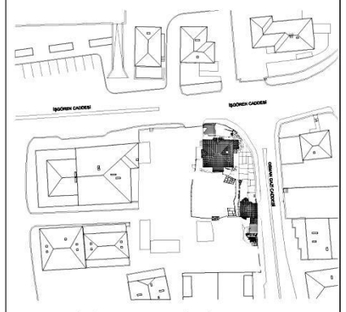

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

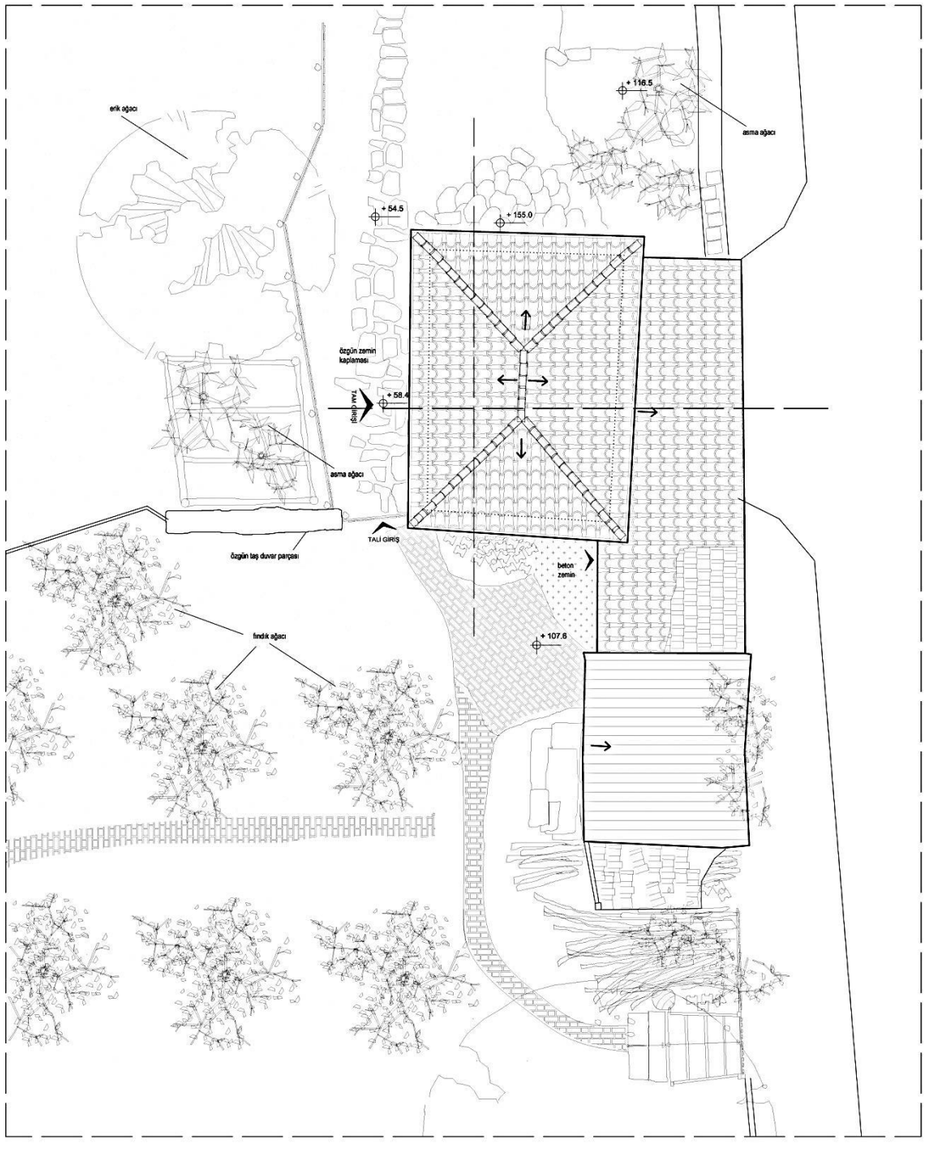
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO	15

Şekil 4. 112 : Rölöve Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

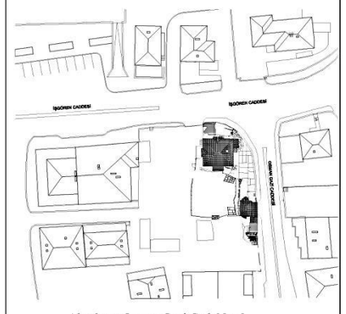

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

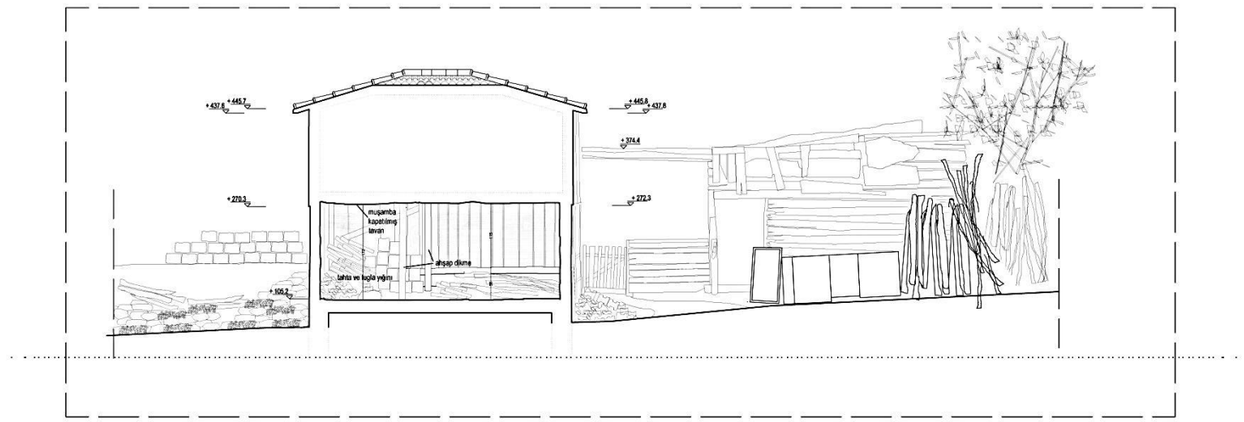
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

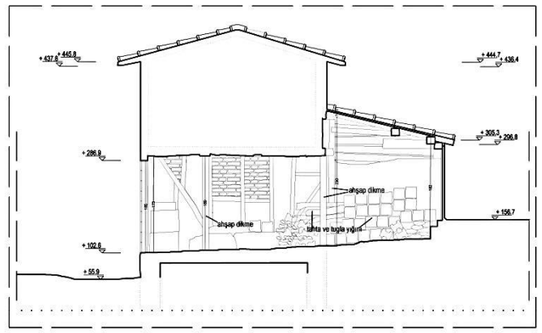
ÖLÇEK : 1/50

TAM ÇATI PLANI

PAFTA NO	16

Şekil 4. 113 : Rölöve Tam Çatı Kat Planı (Kara, 2013)

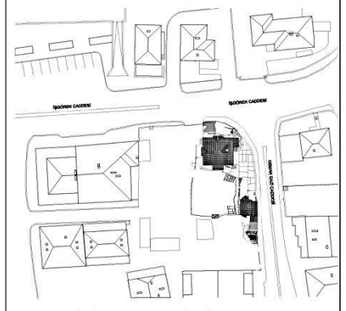

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

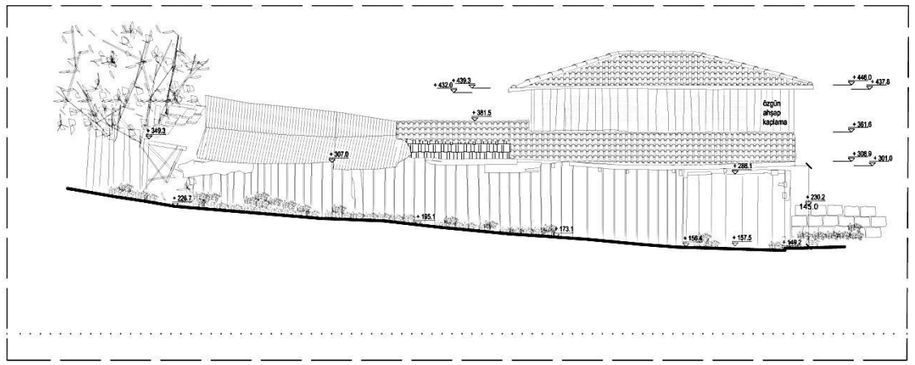
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

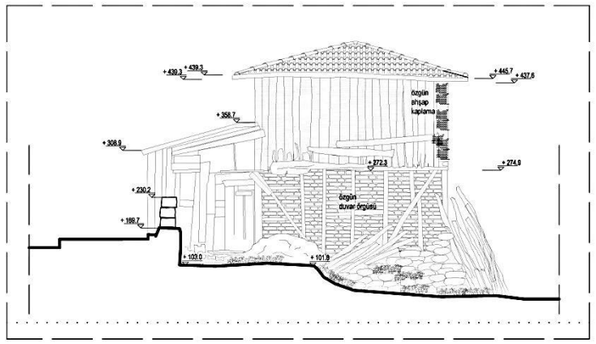
ÖLÇEK : 1/50

TAM A-A VE B-B KESİTİ

PAFTA NO 17

Şekil 4. 114 : Rölöve Tam A-A ve B-B Kesitleri (Kara, 2013)

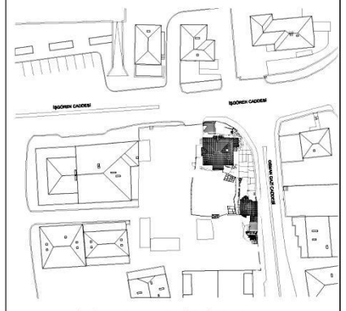

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

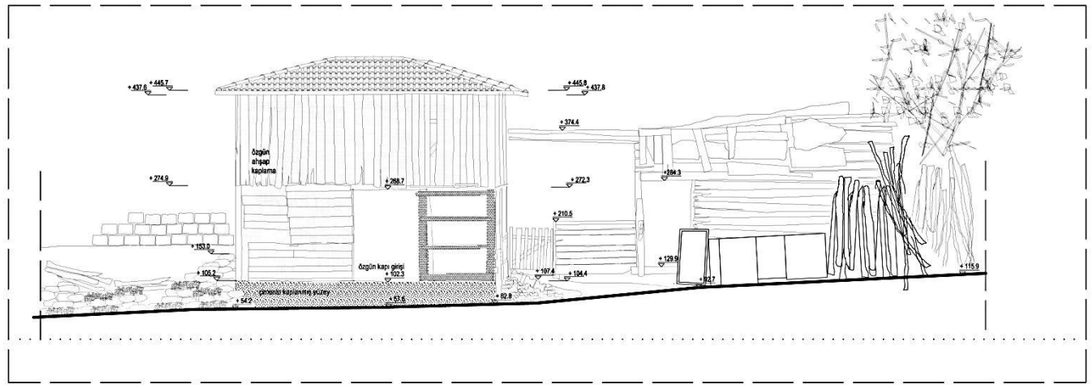
Öğrenci Adı
Fatma Kara

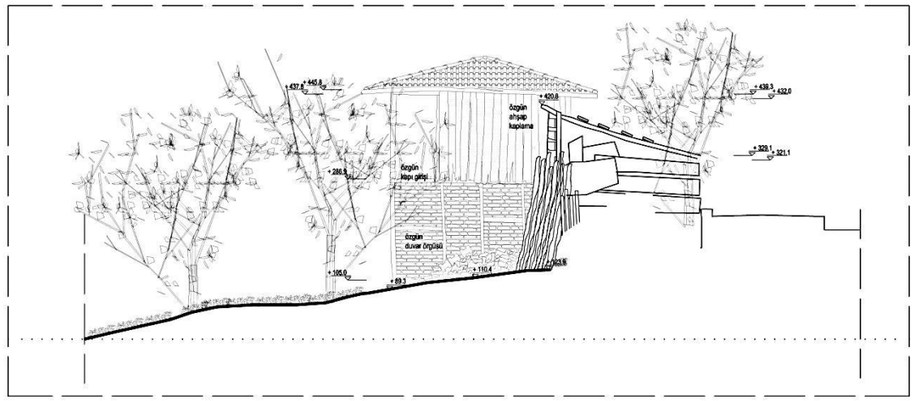

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
TAM DOĞU VE KUZEY CEPHESİ			
PAFTA NO	19		

Şekil 4. 115 : Rölöve Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)

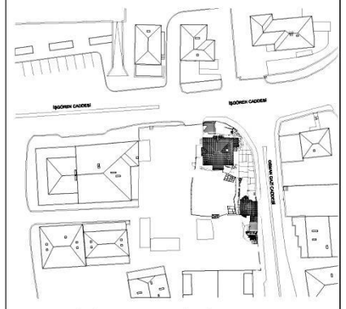

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

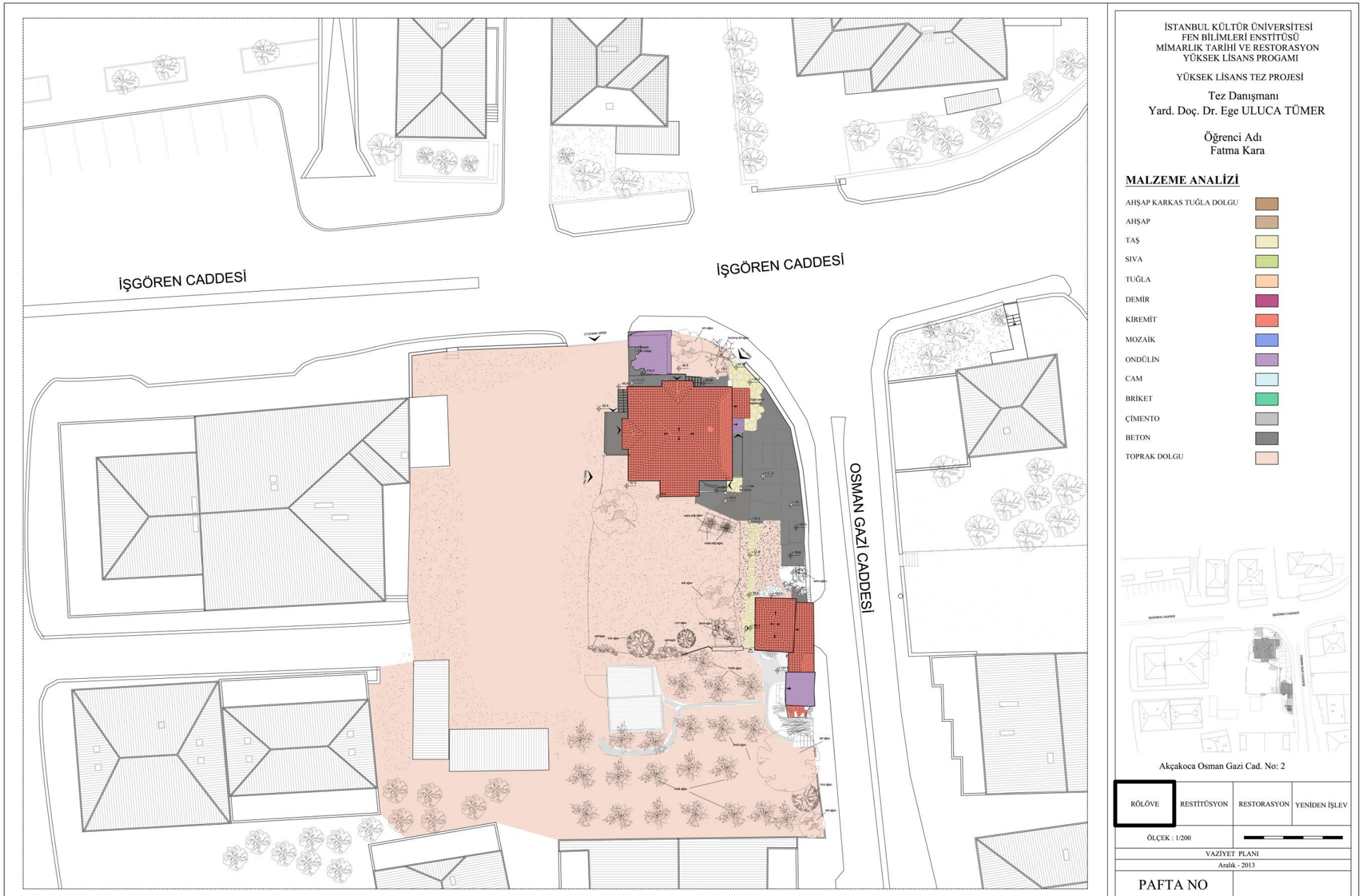
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

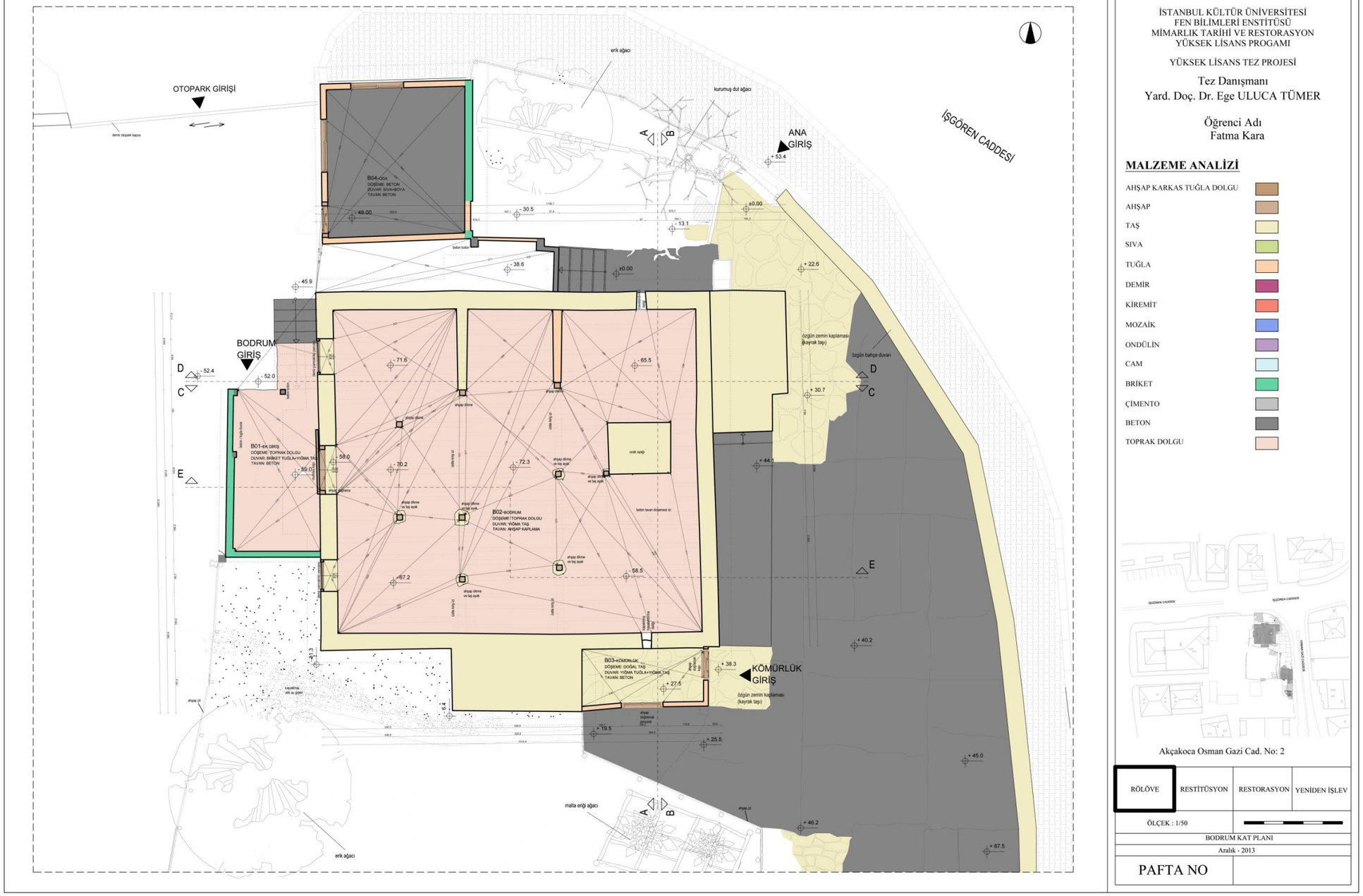
TAM BATI VE GÜNEY CEPHESİ

PAFTA NO	18

Şekil 4. 116 : Rölöve Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)

Şekil 4. 117 : Malzeme Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

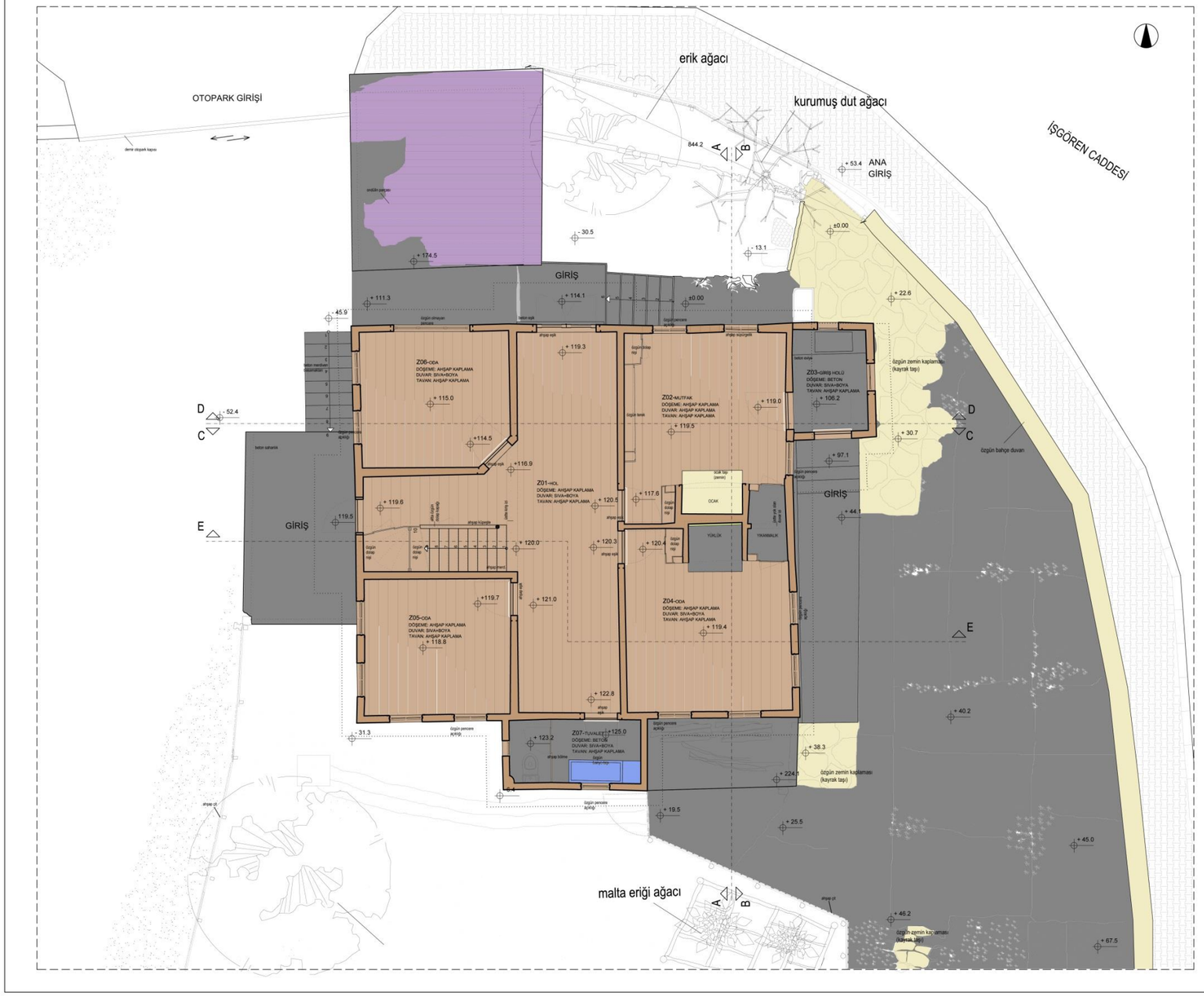
ÖLÇEK : 1/50

BODRUM KAT PLANI

Aralık - 2013

PAFTA NO

Şekil 4. 118 : Malzeme Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

- AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU
- AHŞAP
- TAŞ
- SIVA
- TUĞLA
- DEMİR
- KİREMİT
- MOZAİK
- ONDÜLİN
- CAM
- BRİKET
- ÇİMENTO
- BETON
- TOPRAK DOLGU

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

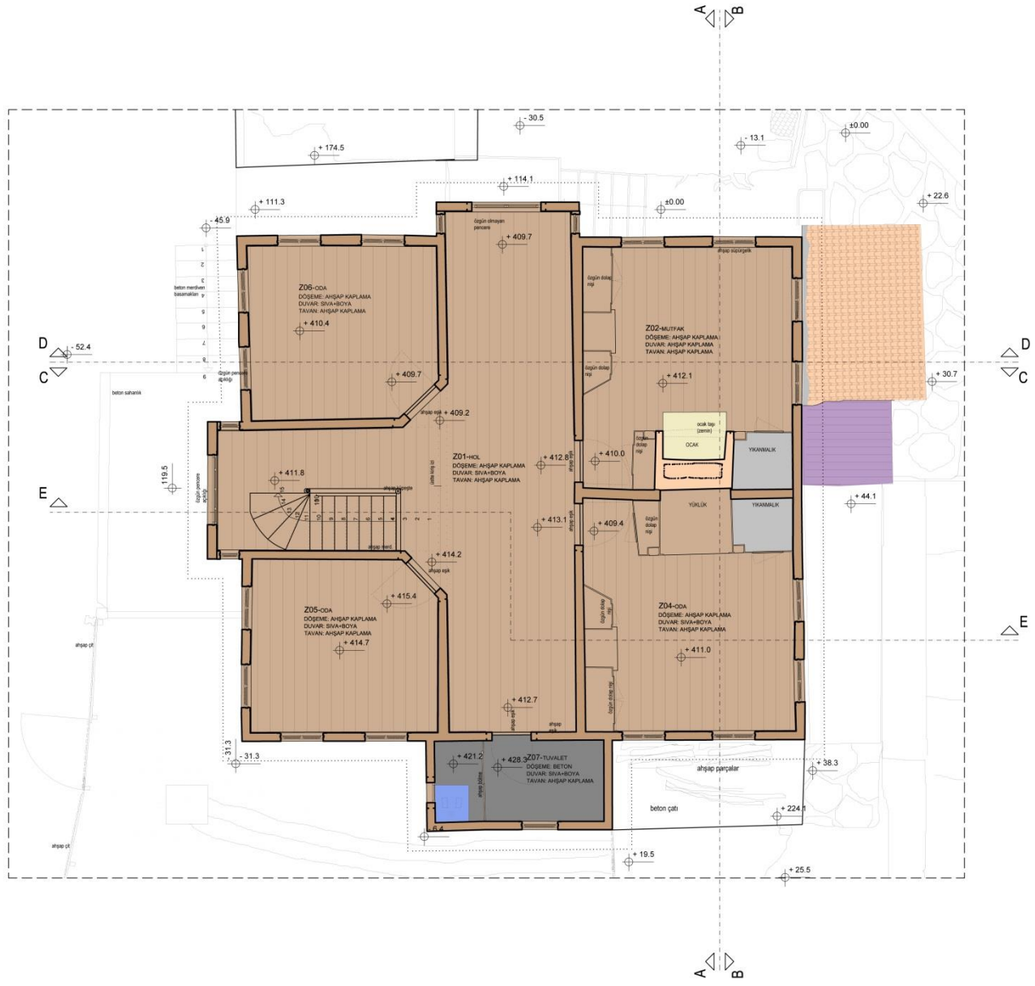
ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT PLANI

Aralık - 2013

PAFTA NO

Şekil 4. 119 : Malzeme Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

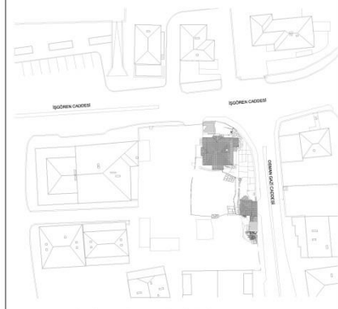
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

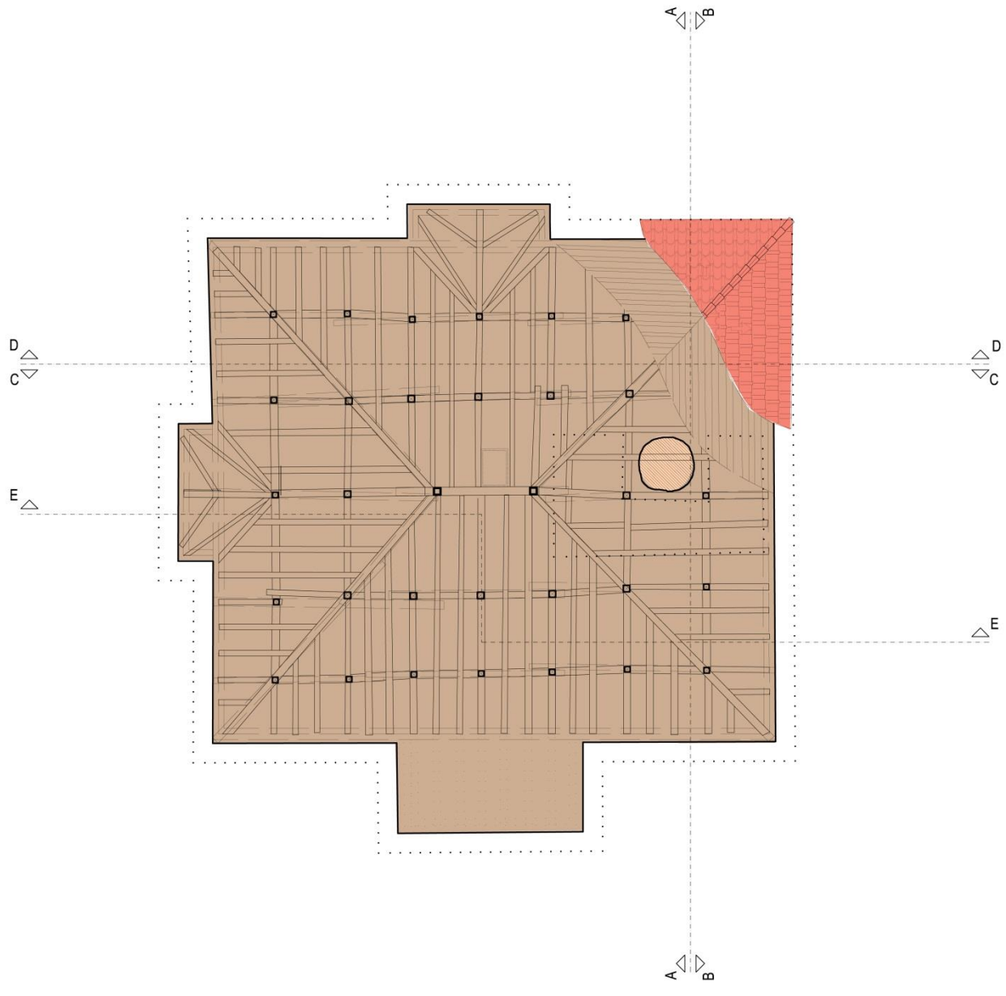
ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT PLANI

Aralık - 2013

PAFTA NO

Şekil 4. 120 : Malzeme Analizi Birinci Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

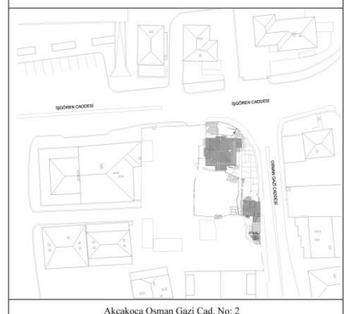
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

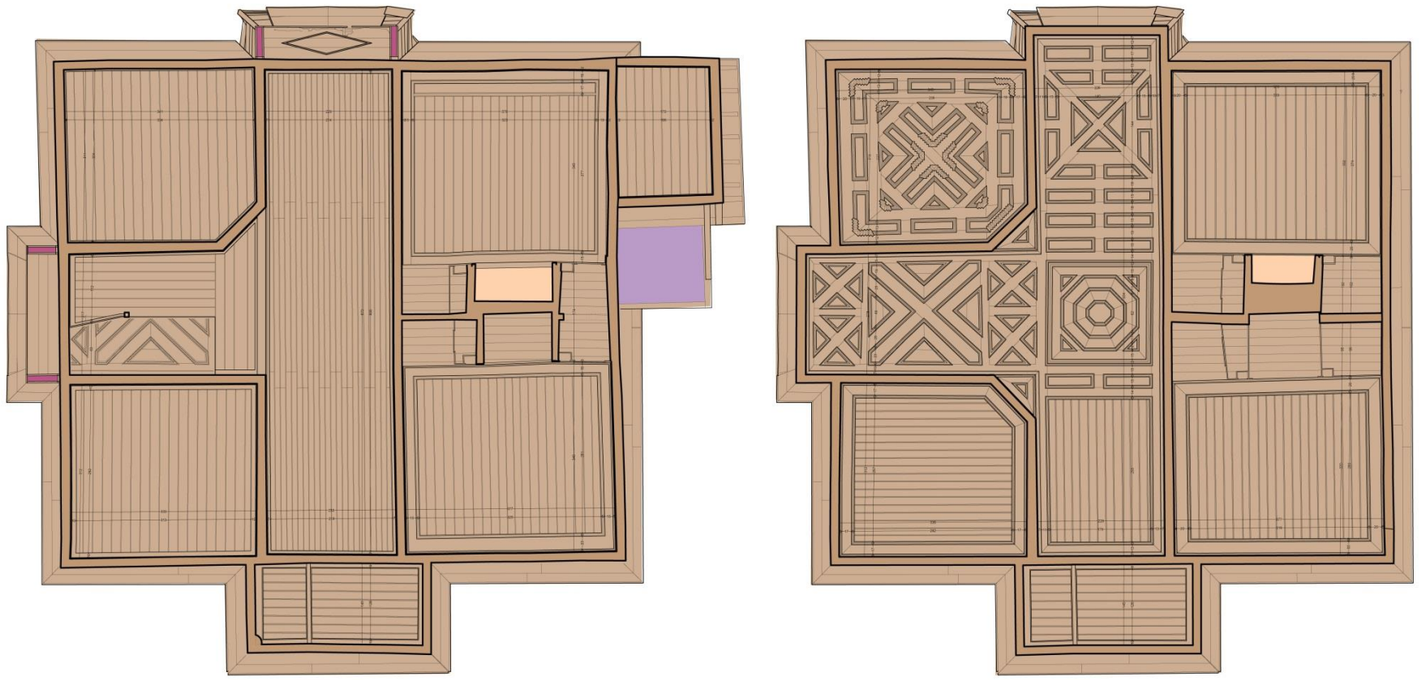
ÖLÇEK : 1/50

ÇATI PLANI

OCAK - 2014

PAFTA NO

Şekil 4. 121 : Malzeme Analizi Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

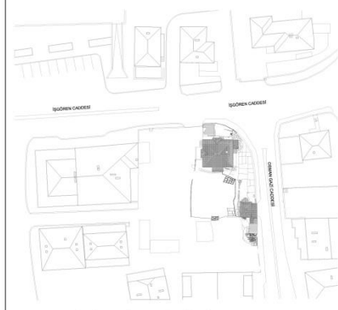
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT TAVAN PLANI

Aralık - 2013

PAFTA NO

Şekil 4. 122 : Malzeme Analizi Tavan Planları (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

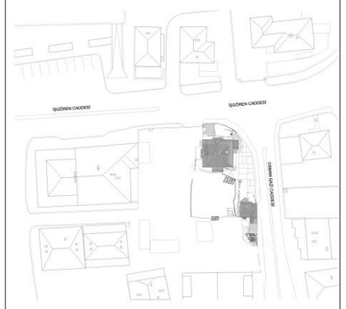
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
ZEMİN KAT TAVAN PLANI			
Aralık - 2013			
PAFTA NO			

Şekil 4. 123 : Malzeme Analizi A-A Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

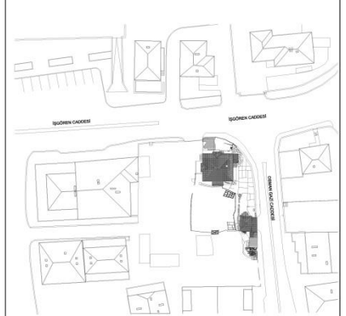
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

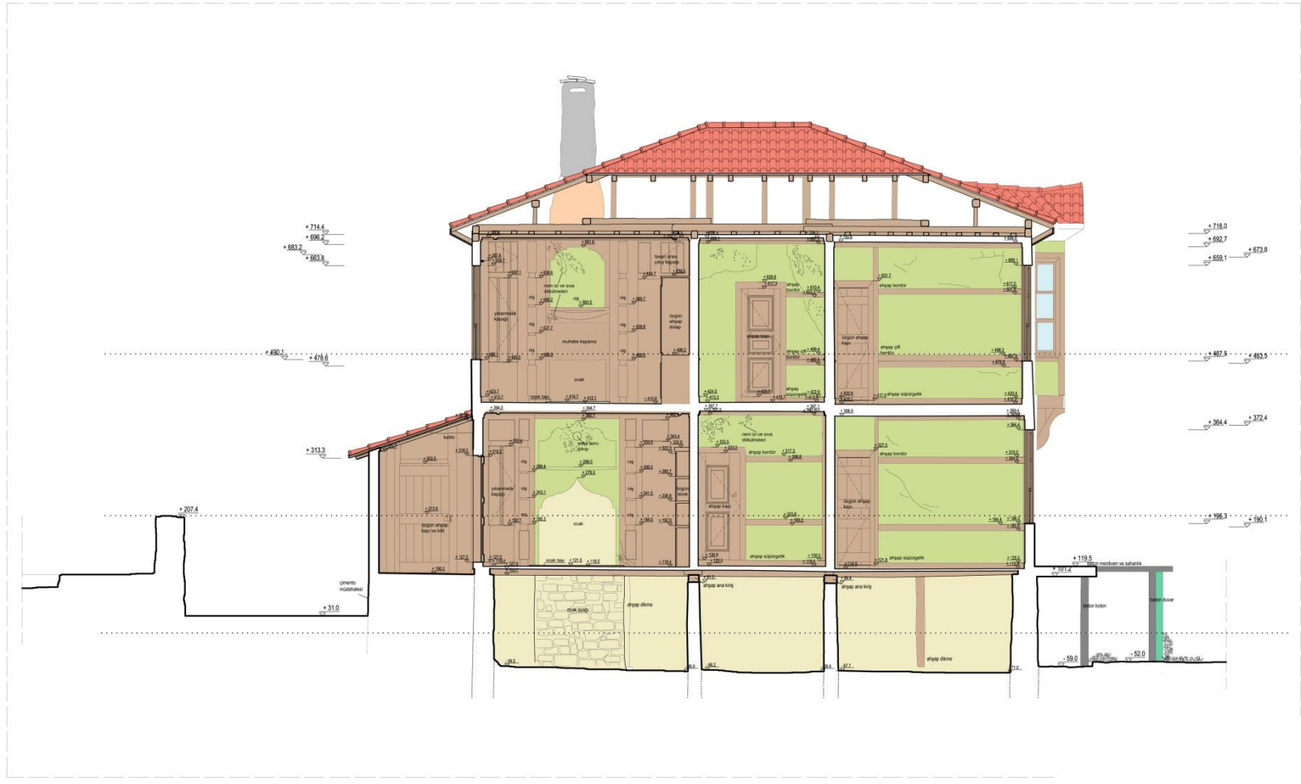
AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
ZEMİN KAT TAVAN PLANI			
Aralık - 2013			
PAFTA NO			

Şekil 4. 124 : Malzeme Analizi B-B Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

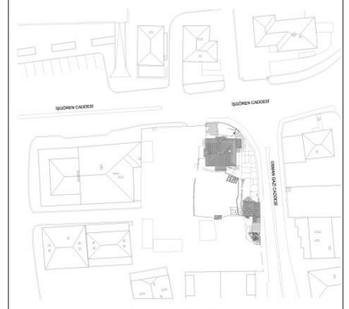
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT TAVAN PLANI

Aralık - 2013

PAFTA NO

Şekil 4. 125 : Malzeme Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

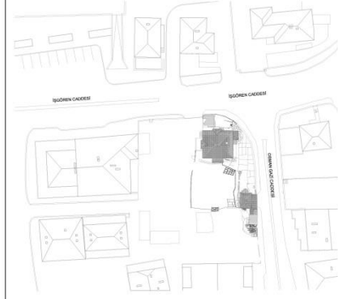
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
ZEMİN KAT TAVAN PLANI			
Aralik - 2013			
PAFTA NO			

Şekil 4. 126 : Malzeme Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

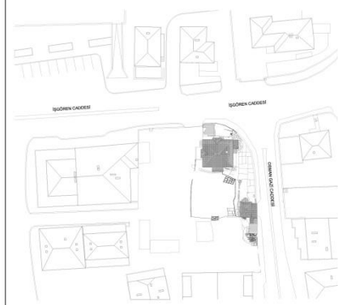
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

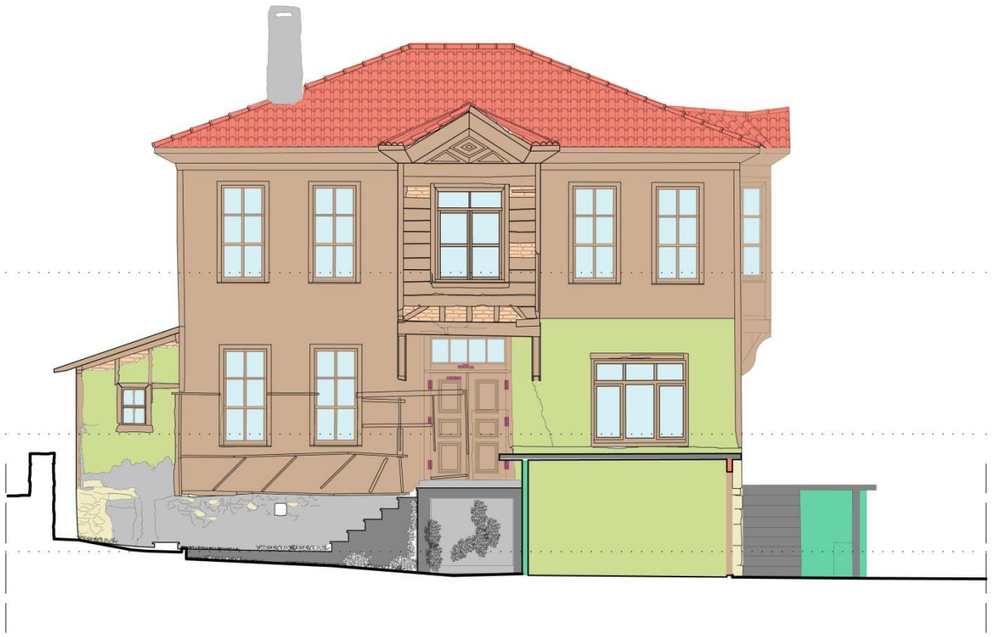
AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
ZEMİN KAT TAVAN PLANI			
Aralık - 2013			
PAFTA NO			

Şekil 4. 127 : Malzeme Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

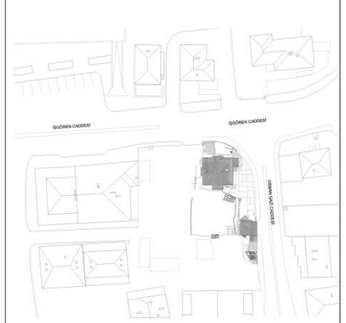
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT TAVAN PLANI

Aralik - 2013

PAFTA NO

Şekil 4. 128 : Malzeme Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

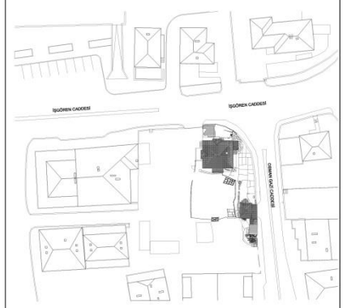
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

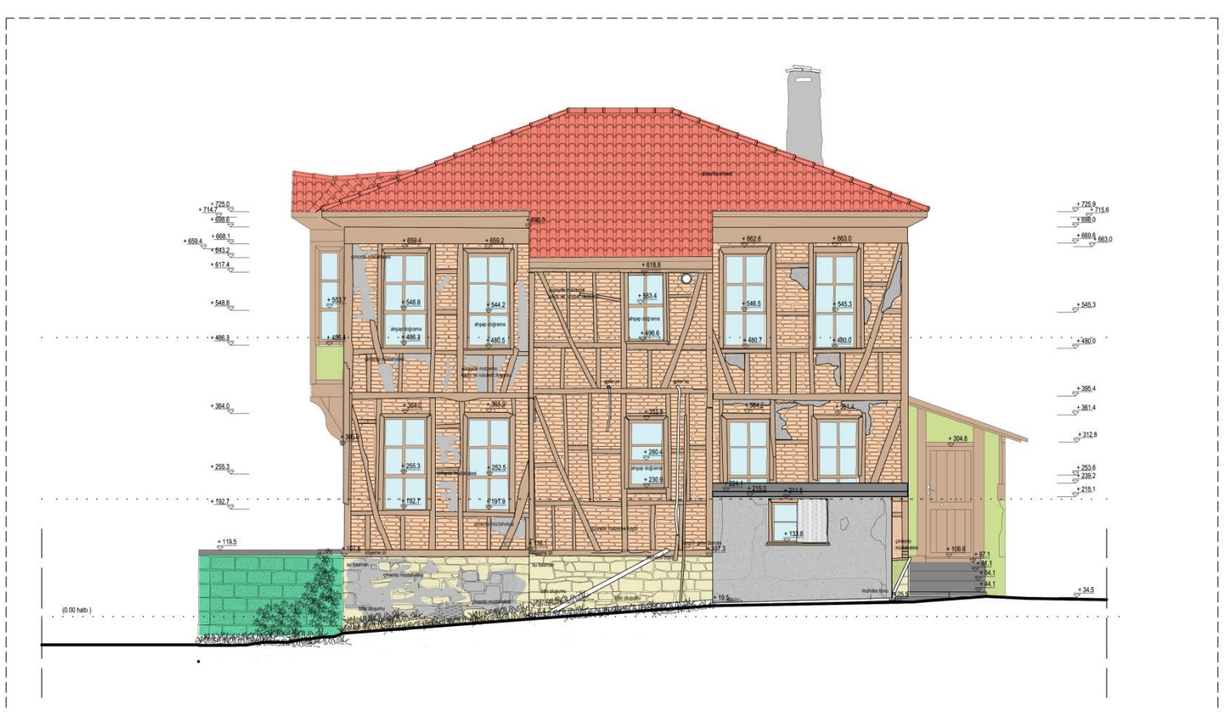
AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
ZEMİN KAT TAVAN PLANI			
Aralık - 2013			
PAFTA NO			

Şekil 4. 129 : Malzeme Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

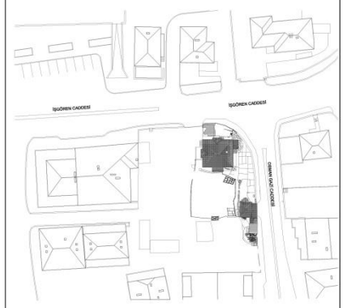
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

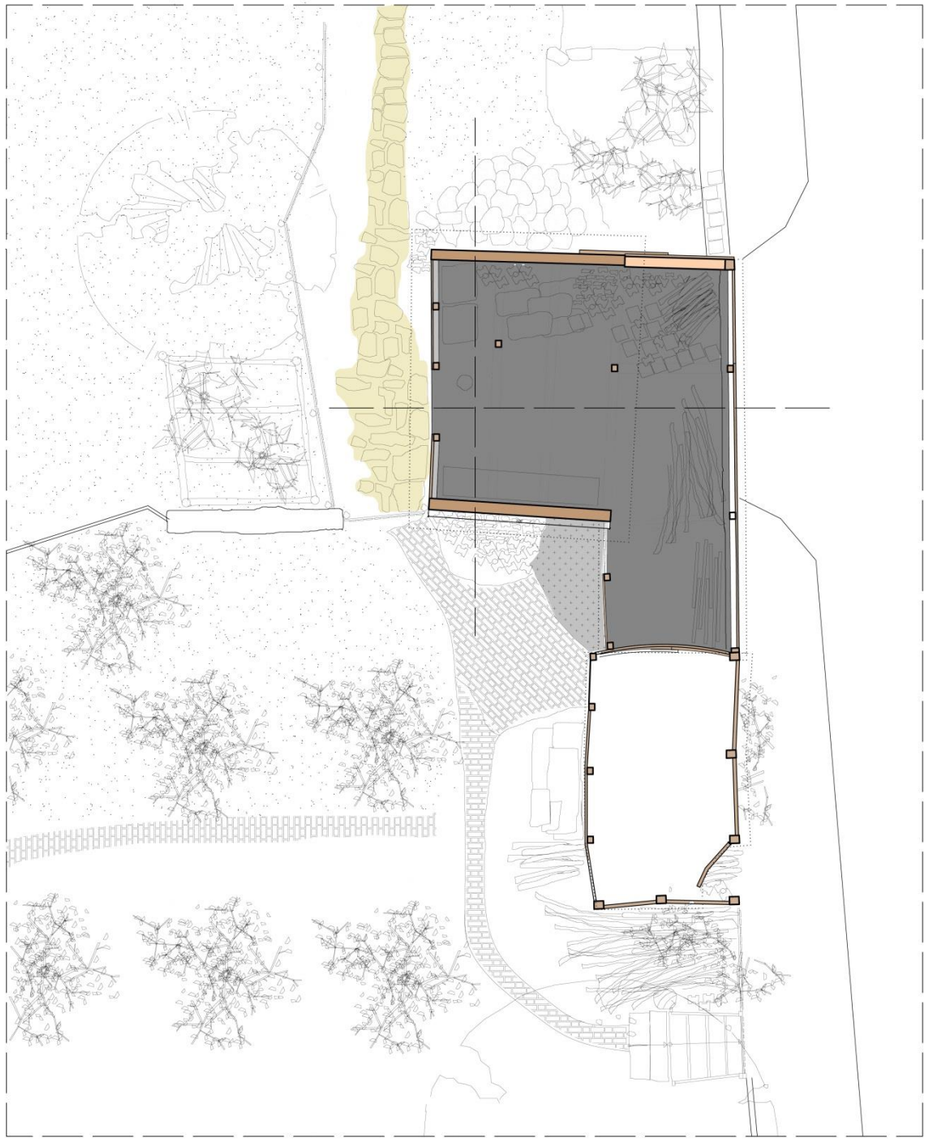
AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
ZEMİN KAT TAVAN PLANI			
Aralık - 2013			
PAFTA NO			

Şekil 4. 130 : Malzeme Analizi Güney Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

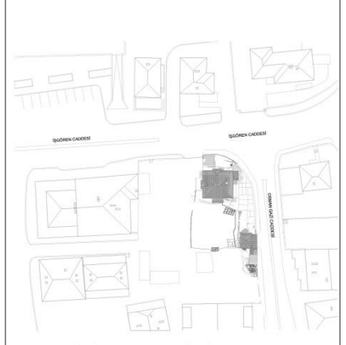
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
TAM ZEMİN KAT PLANI			
Aralık - 2013			
PAFTA NO			

Şekil 4. 131: Malzeme Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

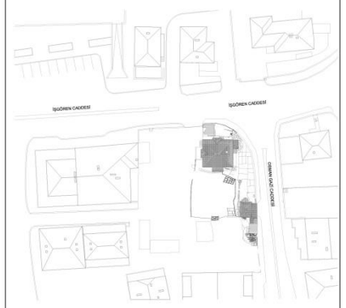
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

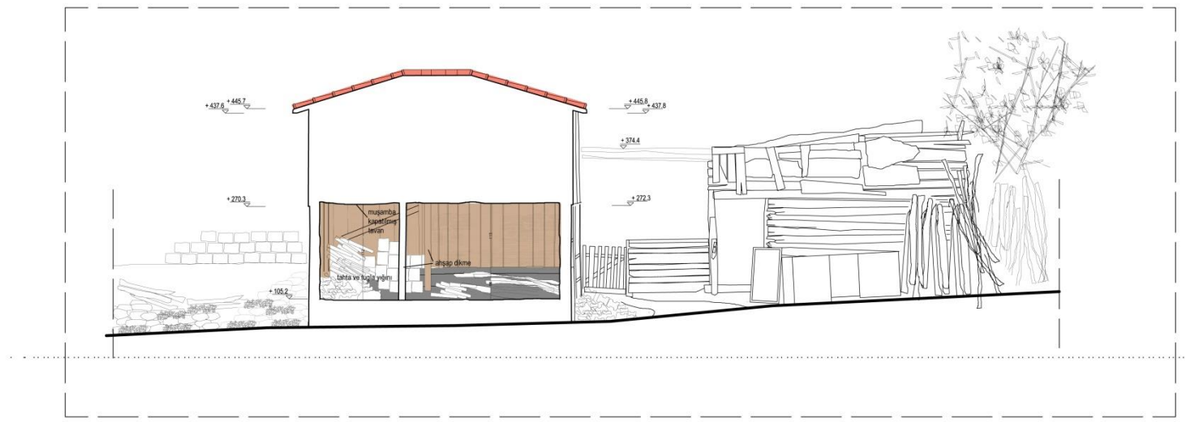
ÖLÇEK : 1/50

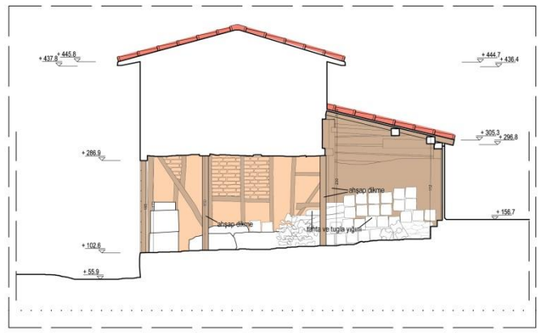
TAM ÇATI PLANI

Aralık - 2013

PAFTA NO

Şekil 4. 132 : Malzeme Analizi Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

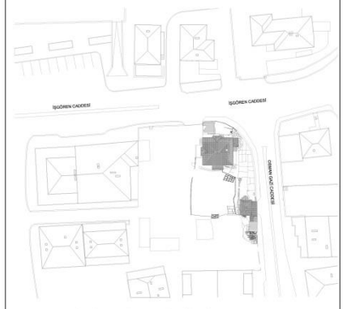
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

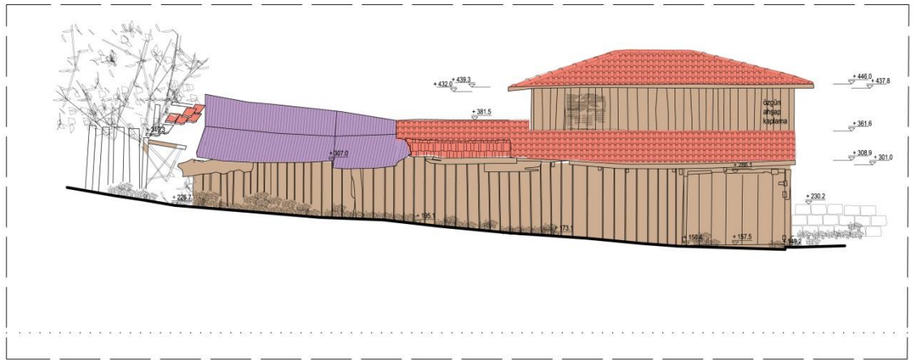
AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

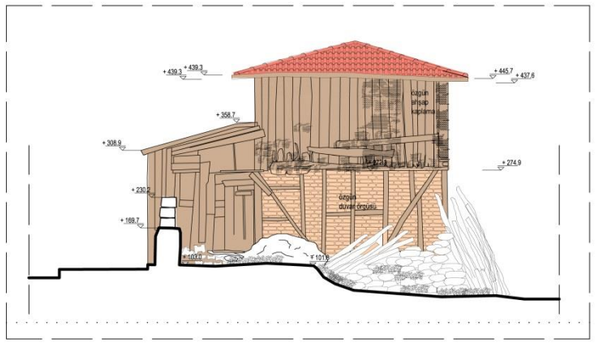

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
TAM A-A VE B-B KESİTİ			
Aralık - 2013			
PAFTA NO			

Şekil 4. 133 : Malzeme Analizi Tam A-A ve B-B Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

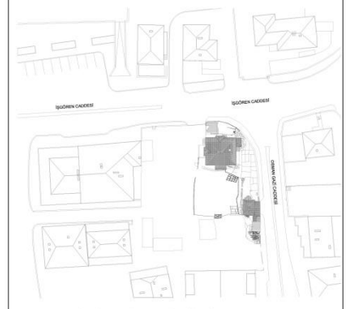
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

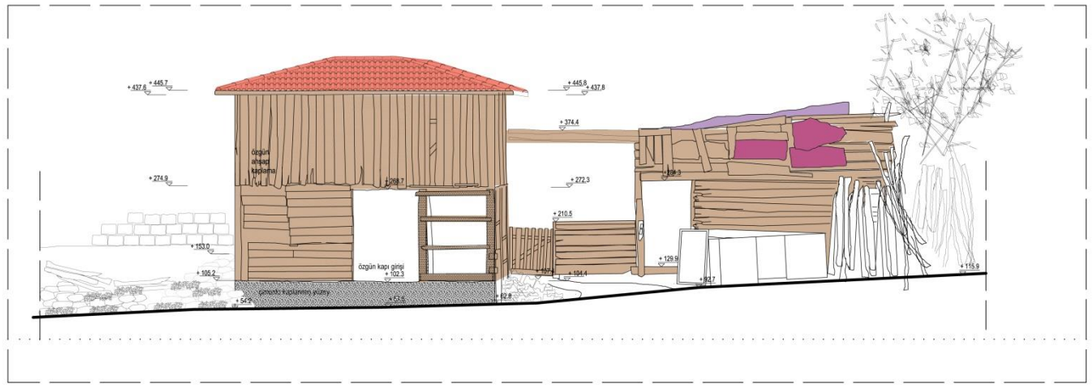
ÖLÇEK : 1/50

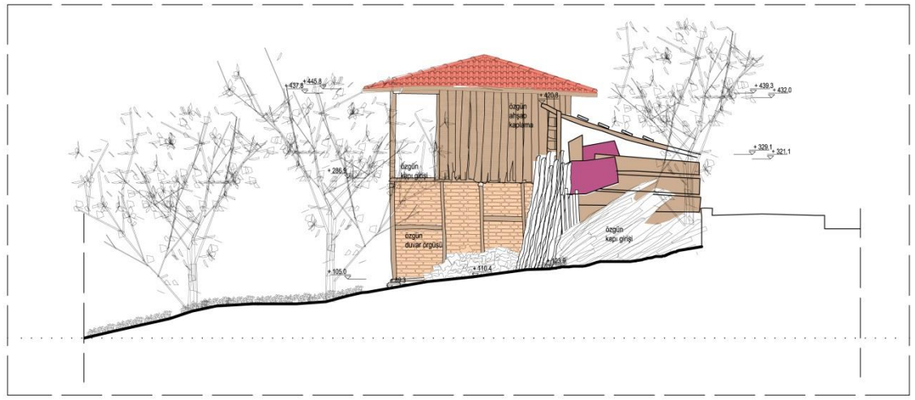
ZEMİN KAT PLANI

Aralık - 2013

PAFTA NO

Şekil 4. 134 : Malzeme Analizi Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

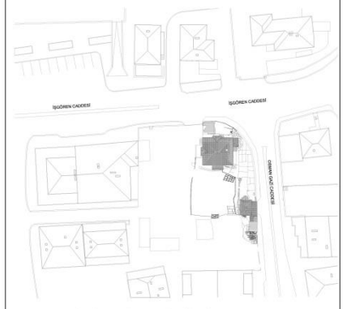
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME ANALİZİ

AHŞAP KARKAS TUĞLA DOLGU	
AHŞAP	
TAŞ	
SIVA	
TUĞLA	
DEMİR	
KİREMİT	
MOZAİK	
ONDÜLİN	
CAM	
BRİKET	
ÇİMENTO	
BETON	
TOPRAK DOLGU	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

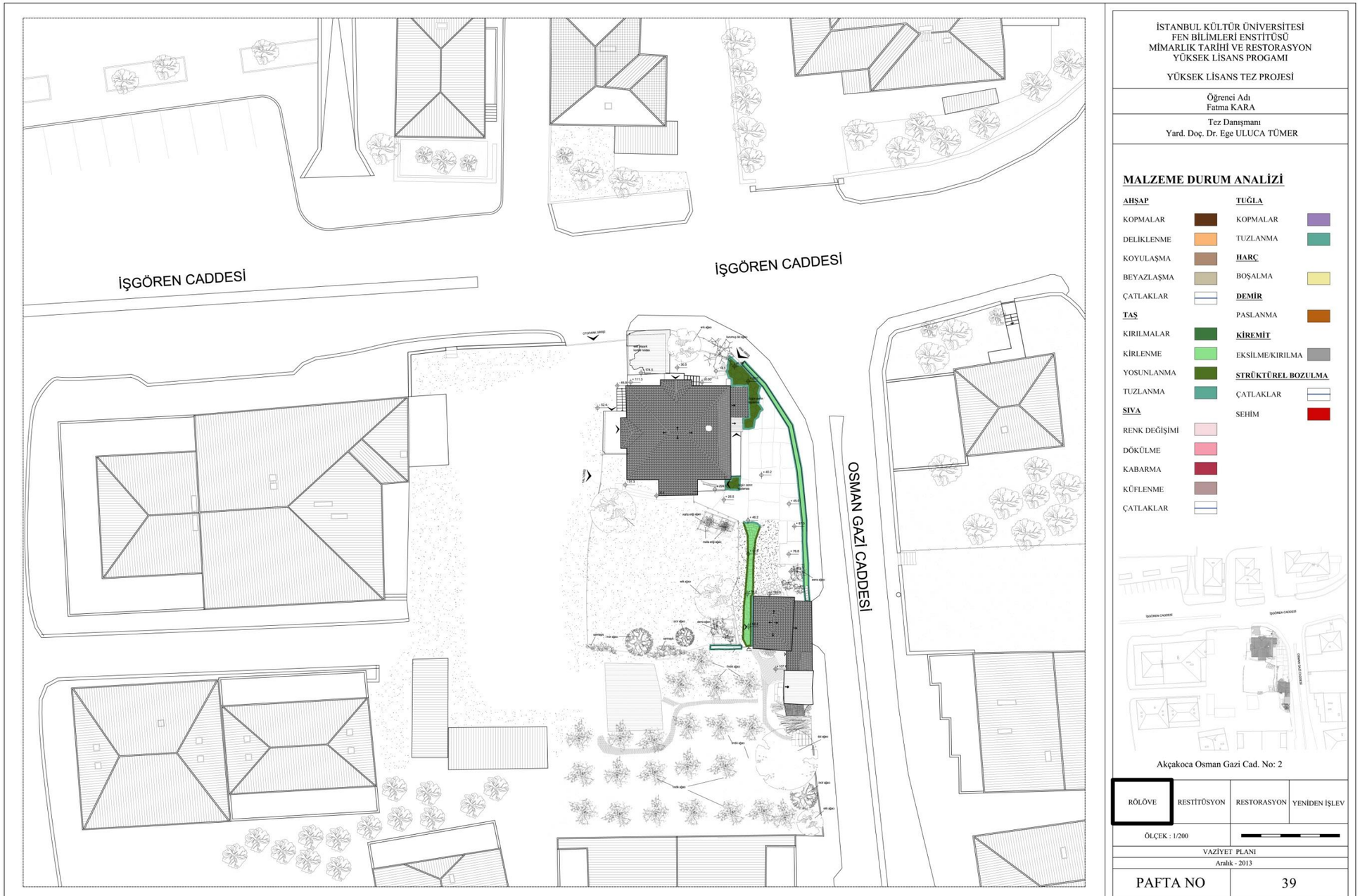
ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT PLANI

Aralık - 2013

PAFTA NO

Şekil 4. 135 : Malzeme Analizi Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

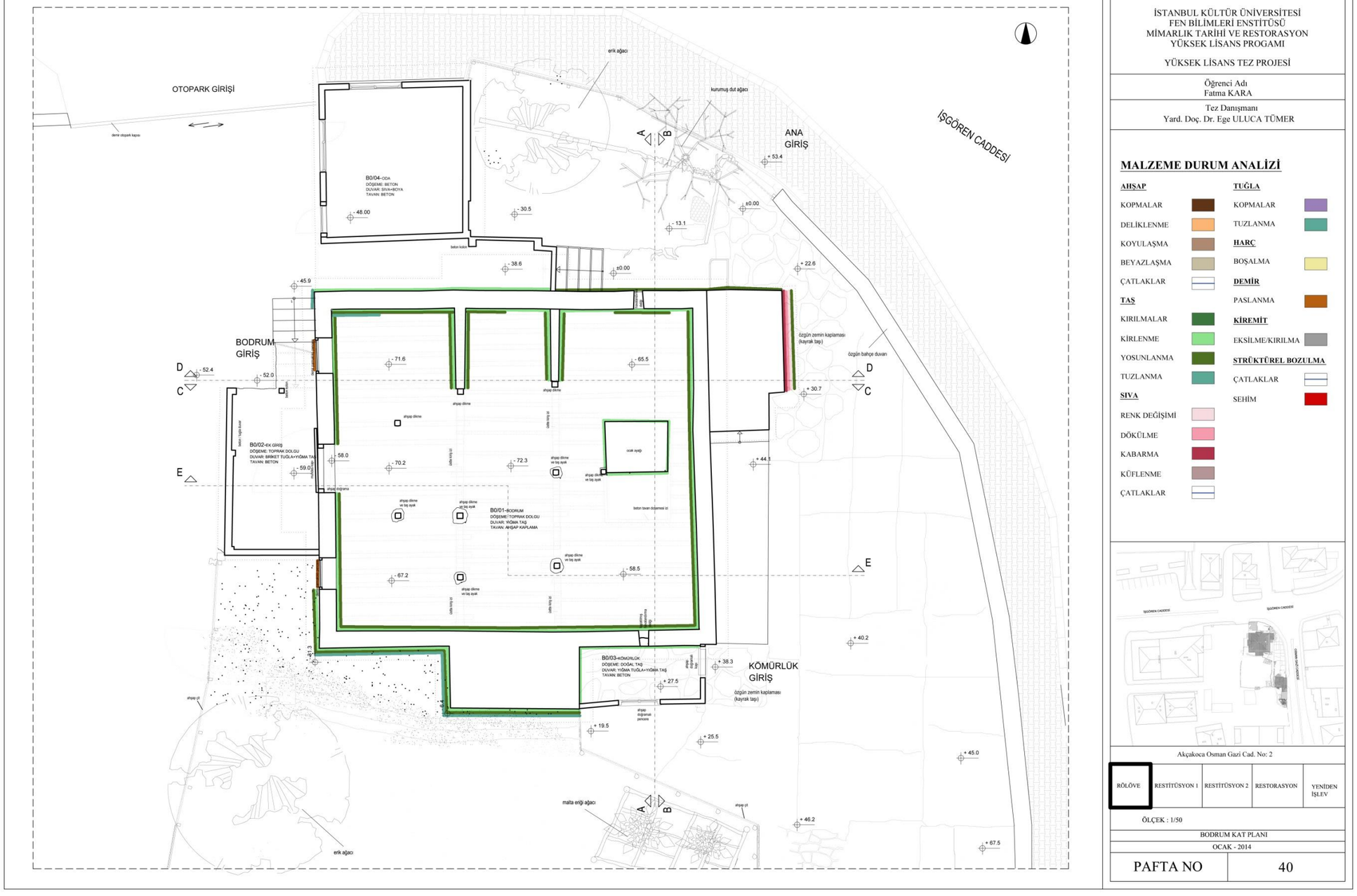
ÖLÇEK : 1/200

VAZİYET PLANI

Aralık - 2013

PAFTA NO 39

Şekil 4. 136 : Malzeme Durum Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BODRUM KAT PLANI

OCAK - 2014

PAFTA NO 40

Şekil 4. 137 : Malzeme Durum Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

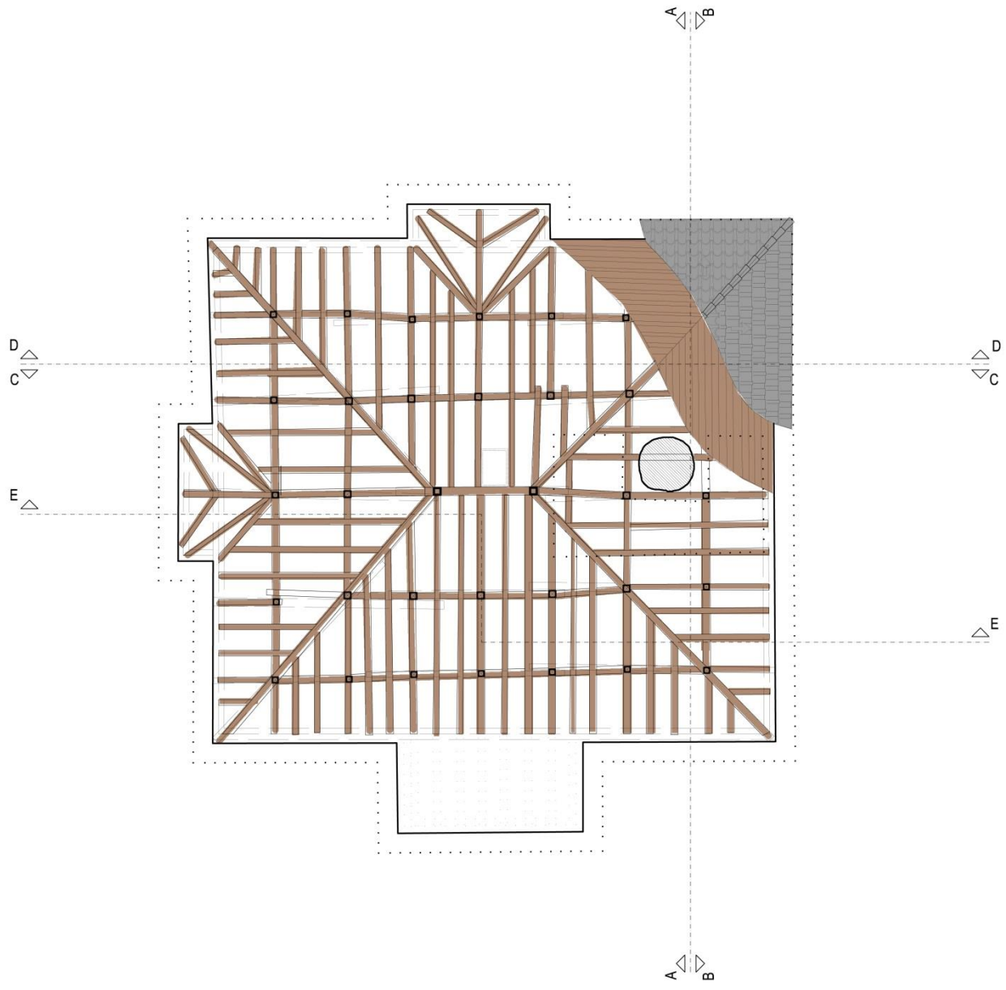
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO 41

Şekil 4. 138 : Malzeme Durum Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

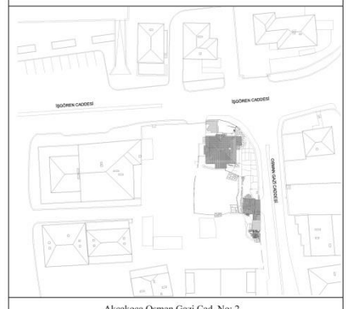
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ÇATI PLANI

PAFTA NO 43

Şekil 4. 139 : Malzeme Durum Analizi Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
KOPMALAR
DELİKLENME
KOYULAŞMA
BEYAZLAŞMA
ÇATLAKLAR

TAŞ
KIRILMALAR
KİRLENME
YOSUNLANMA
TUZLANMA

SIVA
RENK DEĞİŞİMİ
DÖKÜLME
KABARMA
KÜFLENME
ÇATLAKLAR

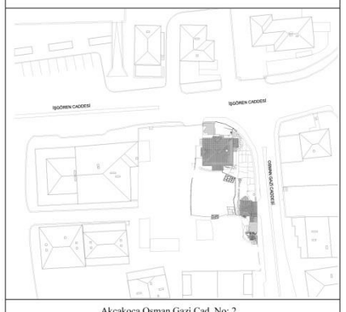
TUĞLA
KOPMALAR
TUZLANMA

HARÇ
BOŞALMA

DEMİR
PASLANMA

KİREMİT
EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
ÇATLAKLAR
SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

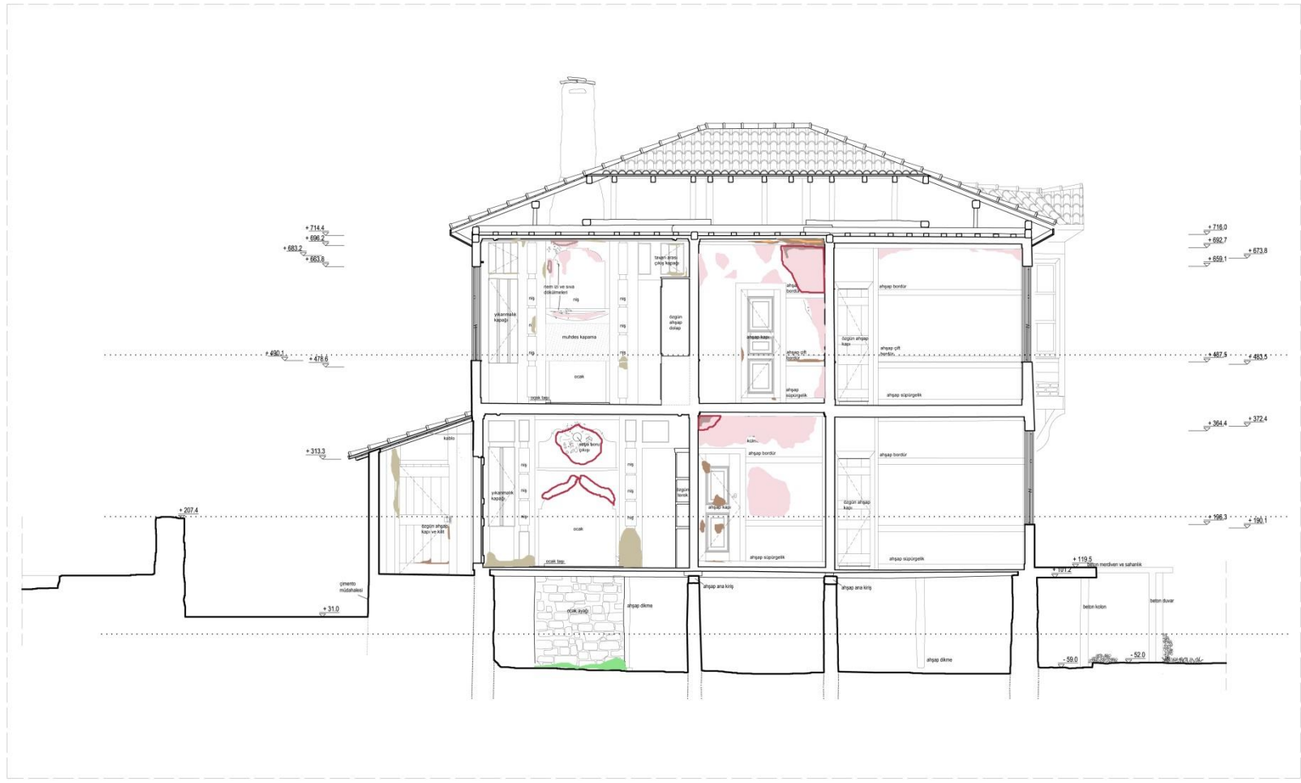
ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT TAVAN PLANI

PAFTA NO 58

Şekil 4. 140 : Malzeme Durum Analizi Tavan Planları (Kara, 2013)

çimento ile kilerming baca
ocak
YÜKLÜK
+ 726.0
+ 715.9
+ 669.6
+ 662.1
+ 696.2
+ 683.2
+ 663.9
+ 653.5
+ 493.7
+ 493.1
+ 683.2
+ 363.5
+ 371.6
370.8
+ 260.6
+ 239.5
+ 225.0
+ 215.9
+ 204.6
+ 190.2
+ 174.5
+ 133.8
+ 114.1
+ 22.2
+ 27.4
+ 18.5
+ 18.5
+ 18.5

+ 696.2
+ 683.2
+ 683.8
+ 553.5
+ 683.2
+ 483.1
370.8
+ 260.6
+ 190.2
+ 18.5
+ 106.6
+ 18.5
+ 698.4
+ 662.1
+ 669.6
+ 493.7
+ 371.6
+ 363.5
+ 239.5
+ 225.0
+ 215.9
+ 204.6
+ 133.8
+ 22.2
İHŞAP DUVAR KAPLAMASI
İHŞAP BANDAJ
İHŞAP KAPLAMA
OCAK
YÜKLÜK
İHŞAP KAPLAMA
İHŞAP KAPLAMA
İHŞAP KAPLAMA

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

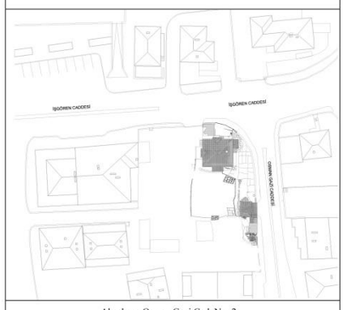
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

C C KESİTİ

PAFTA NO 46

Şekil 4. 143 : Malzeme Durum Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

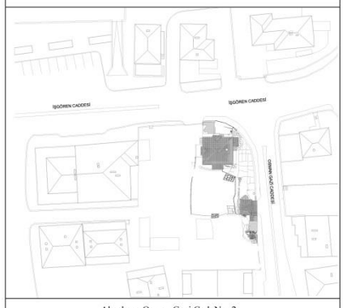
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

D D KESİTİ

PAFTA NO 47

Şekil 4. 144 : Malzeme Durum Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

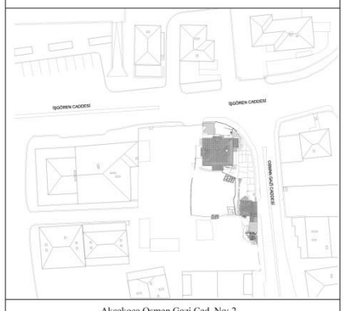
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

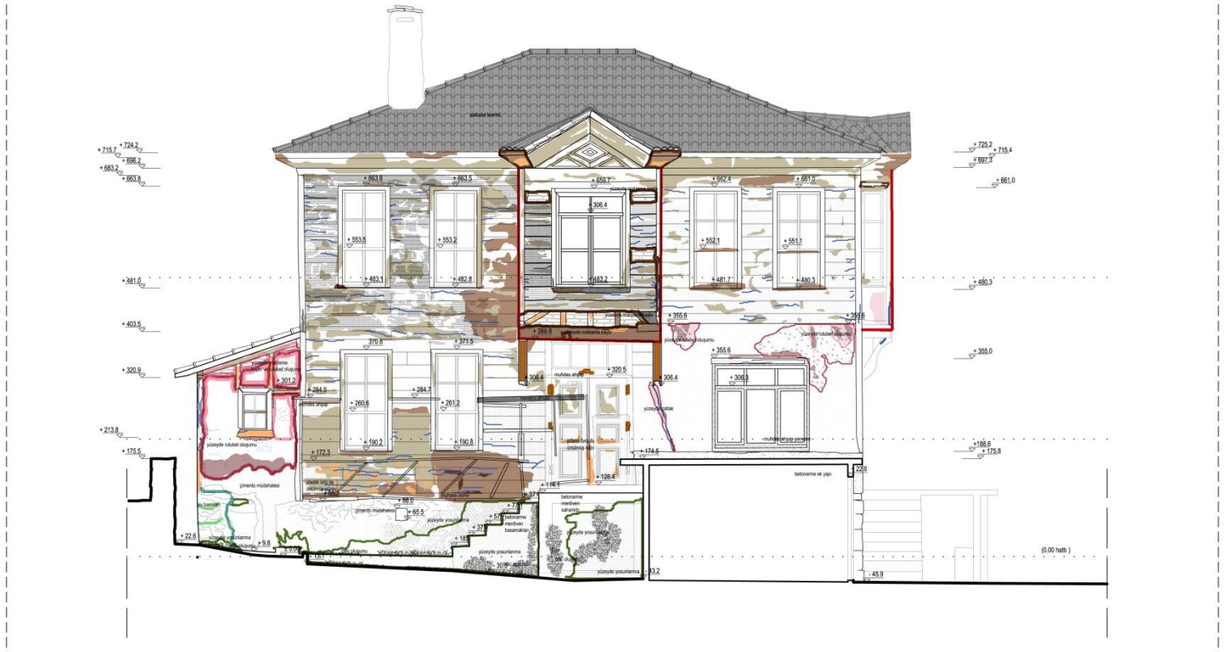
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

E E KESİTİ

PAFTA NO 48

Şekil 4. 145 : Malzeme Durum Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

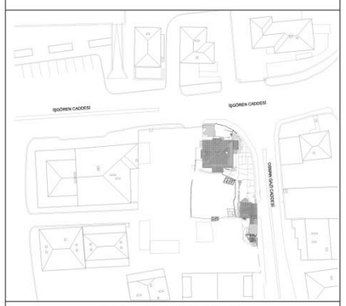
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

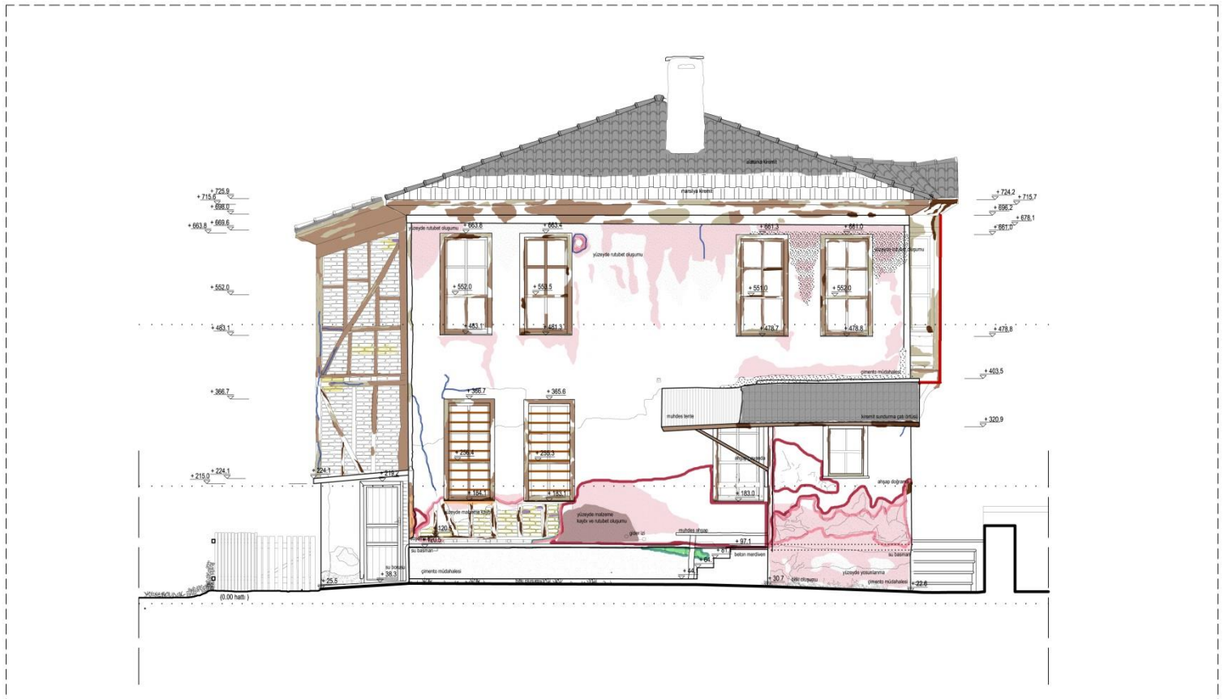
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

KUZEY CEPHE

PAFTA NO	49

Şekil 4. 146 : Malzeme Durum Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

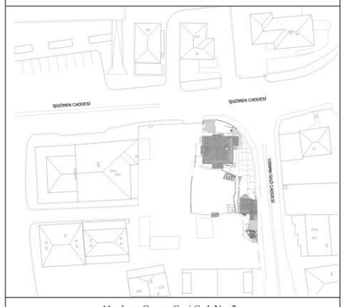
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO 51

Şekil 4. 147 : Malzeme Durum Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

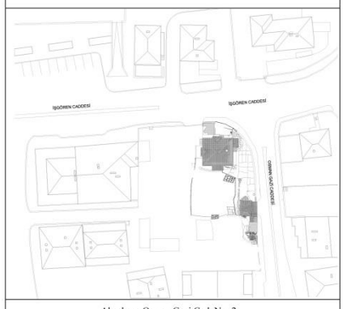
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

GÜNEY CEPHE

PAFTA NO	50

Şekil 4. 148 : Malzeme Durum Analizi Güney Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

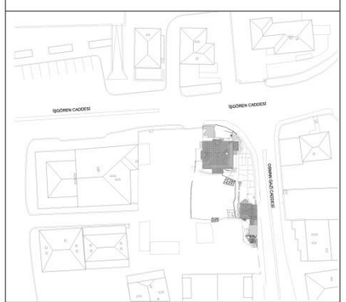
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BATI CEPHESİ

PAFTA NO 52

Şekil 4. 149 : Malzeme Durum Analizi Batı Cephesi (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

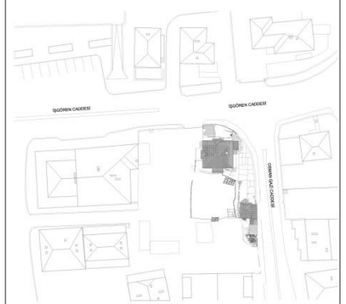
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

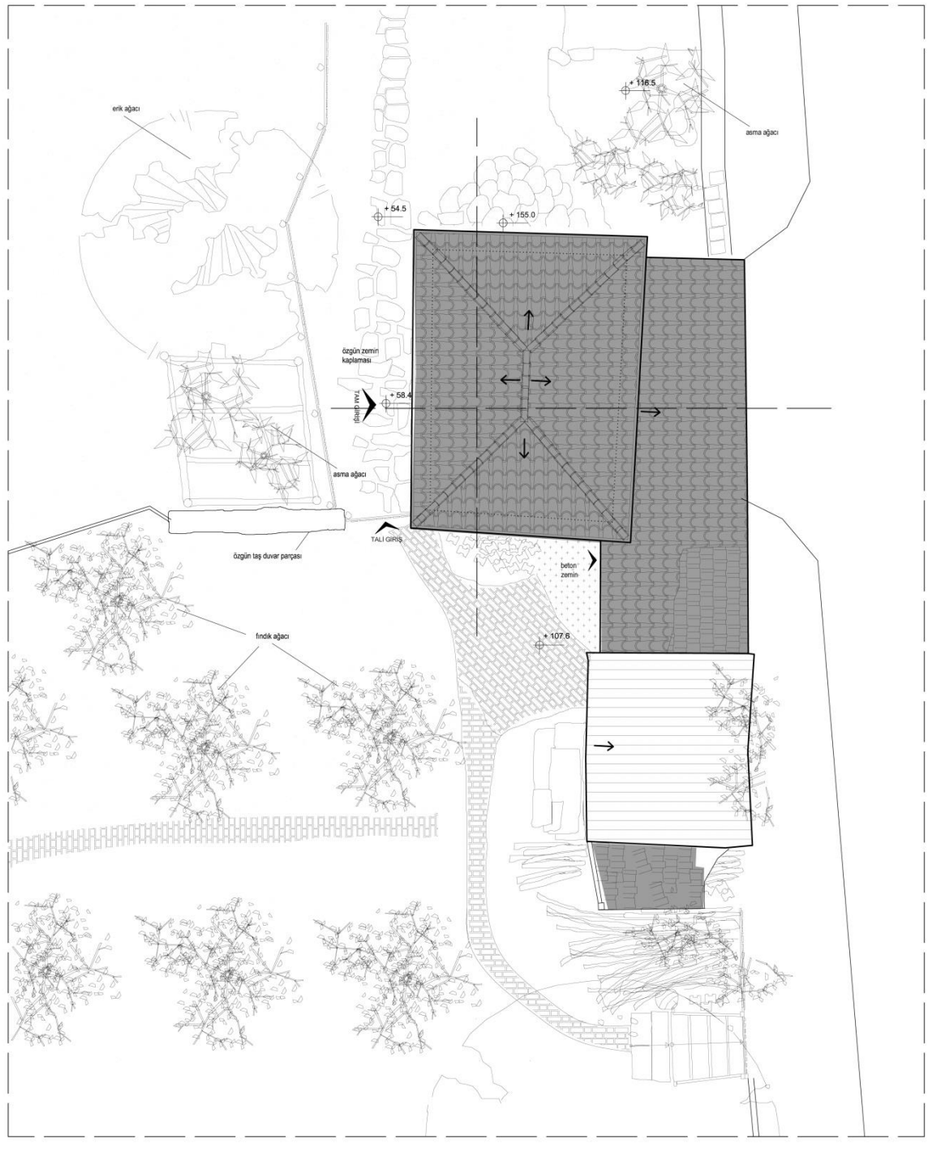
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO 53

Şekil 4. 150 : Malzeme Durum Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

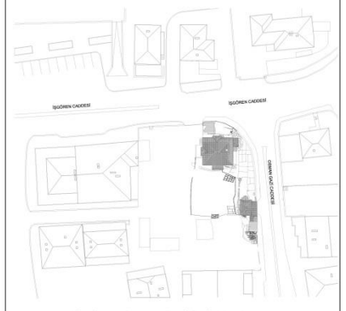
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

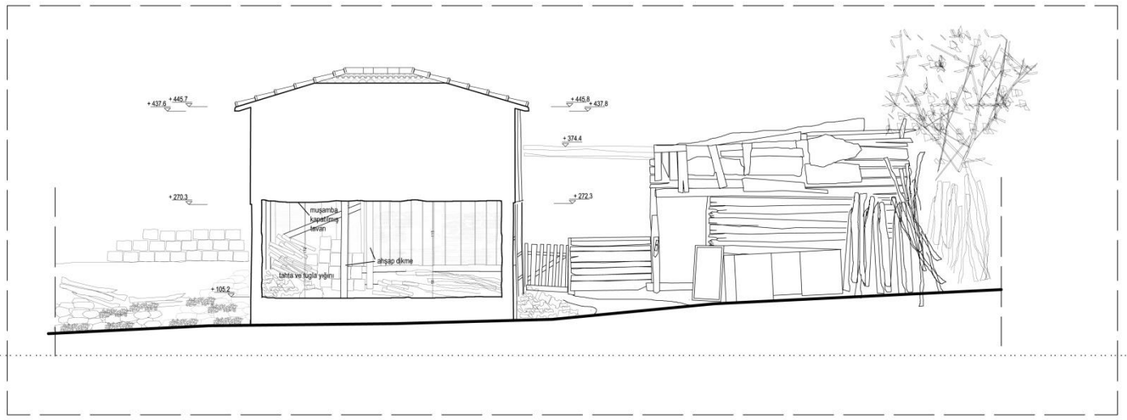
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

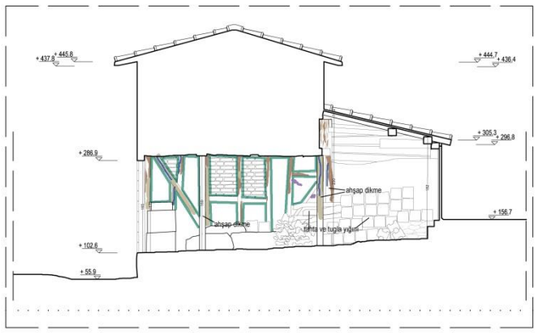
ÖLÇEK : 1/50

TAM ÇATI PLANI

PAFTA NO 54

Şekil 4. 151 : Malzeme Durum Analizi Tam Çatı Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
- KOPMALAR
- DELİKLENME
- KOYULAŞMA
- BEYAZLAŞMA
- ÇATLAKLAR

TAŞ
- KIRILMALAR
- KİRLENME
- YOSUNLANMA
- TUZLANMA

SIVA
- RENK DEĞİŞİMİ
- DÖKÜLME
- KABARMA
- KÜFLENME
- ÇATLAKLAR

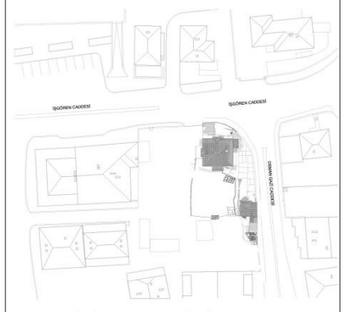
TUĞLA
- KOPMALAR
- TUZLANMA

HARÇ
- BOŞALMA

DEMİR
- PASLANMA

KİREMİT
- EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
- ÇATLAKLAR
- SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

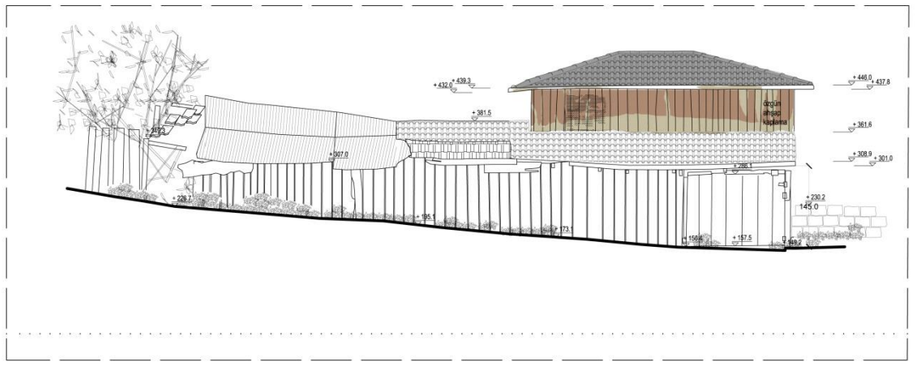
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

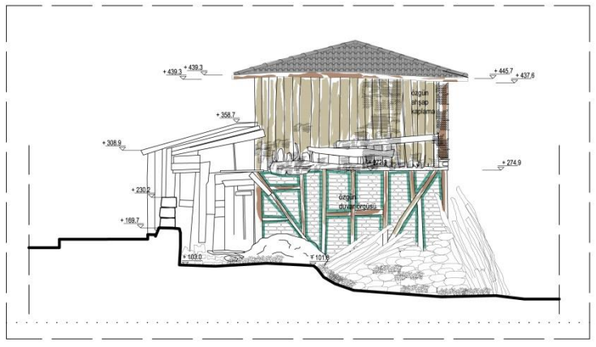
ÖLÇEK : 1/50

TAM A-A VE B-B KESİTİ

PAFTA NO 55

Şekil 4. 152: Malzeme Durum Analizi Tam A-A ve B-B Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP
KOPMALAR
DELİKLENME
KOYULAŞMA
BEYAZLAŞMA
ÇATLAKLAR

TAŞ
KIRILMALAR
KİRLENME
YOSUNLANMA
TUZLANMA

SIVA
RENK DEĞİŞİMİ
DÖKÜLME
KABARMA
KÜFLENME
ÇATLAKLAR

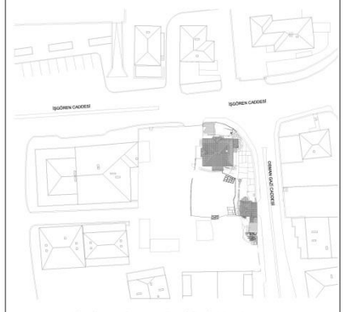
TUĞLA
KOPMALAR
TUZLANMA

HARÇ
BOŞALMA

DEMİR
PASLANMA

KİREMİT
EKSİLME/KIRILMA

STRÜKTÜREL BOZULMA
ÇATLAKLAR
SEHİM

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

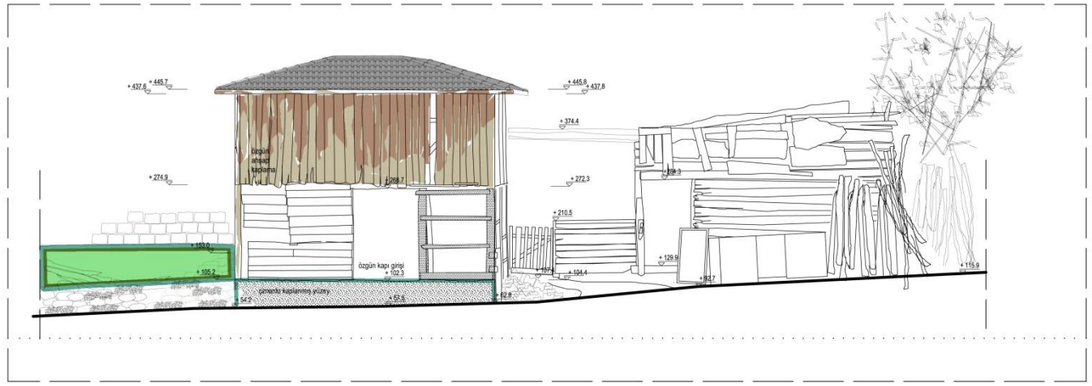
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM KUZEY VE DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO 57

Şekil 4. 153 : Malzeme Durum Analizi Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

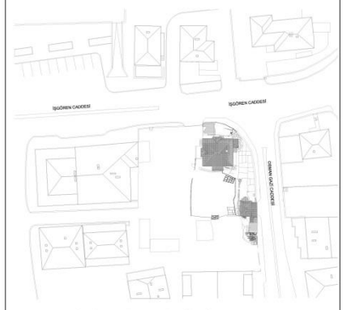
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

MALZEME DURUM ANALİZİ

AHŞAP		**TUĞLA**	
KOPMALAR		KOPMALAR	
DELİKLENME		TUZLANMA	
KOYULAŞMA		**HARÇ**	
BEYAZLAŞMA		BOŞALMA	
ÇATLAKLAR		**DEMİR**	
TAŞ		PASLANMA	
KIRILMALAR		**KİREMİT**	
KİRLENME		EKSİLME/KIRILMA	
YOSUNLANMA		**STRÜKTÜREL BOZULMA**	
TUZLANMA		ÇATLAKLAR	
SIVA		SEHİM	
RENK DEĞİŞİMİ			
DÖKÜLME			
KABARMA			
KÜFLENME			
ÇATLAKLAR			

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
TAM BATI VE GÜNEY CEPHESİ			
PAFTA NO	56		

Şekil 4. 154 : Malzeme Durum Analizi Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)

4.4 İşgörenler Evi'nin Restitüsyonu

Geleneksel konutlara, zaman içerisinde değişen koşullar ve gereklilikler doğrultusunda çeşitli ek ve onarımlar yapılmaktadır. Venedik Tüzüğü Madde 11'de (Prof. Dr. Nur Akın ders notları) de belirtildiği gibi "Kültür varlığına mal edilmiş farklı dönemlerin geçerli katkıları saygı görmelidir; zira onarımın amacı üslup birliği değildir".

Bu bağlamda irdelenen yapının restitüsyon önerisi, rölöve çalışmaları ve kaynaklardan elde edilen bilgiler ışığında geliştirilmiştir. Fakat yapıya ait kapsamlı bilgi verecek yazılı ya da görsel kaynağa ulaşılamamıştır. Akçakoca Belediyesi'nden ve Kocaeli Bölge Kurulu'ndan elde edilen bilgiler, Akçakoca genelindeki ve Batı Karadeniz Bölgesi geleneksel sivil mimarlık örnekleri üzerinden yapılan karşılaştırmalı çalışmalar ve incelemeler, yapının şu anki kullanıcısı Melahat İşgören'den ve çocuklukları bu yapıda geçmiş olan kardeşlerinden edinilen sözlü bilgiler ve Akçakoca'da yer alan bir fotoğrafçının arşivinden elde edilen yapıya ait bir adet eski fotoğraf doğrultusunda yapılan analizlerden faydalanarak restitüsyon önerisi oluşturulmuştur.

4.4.1 Yapıdaki Restitüsyon Sorunları

Yapı, genel anlamda plan özellikleri bakımından özgünlüğünü korumakla birlikte, süreç içinde yapıya eklenmiş bazı ekler de mevcuttur. Fakat, yapı ölçeğinde irdelendiğinde, niteliksiz ekler ve müdahaleler rahatça okunabilmektedir. Yapılan müdahalelerin okunurluğunu ifade edebilmek amacı ile yapılan dönem analizinde, müdahaleler üç dönem altında gruplandırılmıştır.

Birinci dönemde, yapının yapımının tamamlandığı aşamadaki durumu baz alınmıştır. Çalışma konusu yapının, ilk yapım yılı kaynaklarla tanımlanmamıştır. Fakat, yapının şu anki sahiplerinden alınan bilgiler doğrultusunda yapım sürecinin 1930'lu yıllarda gerçekleştiği sonucuna varılmaktadır.

Melahat İşgören'den öğrenilen, yapının inşasından yaklaşık on yıl sonra yapılan tadilat ile eklendikleri bilinen ve dönem özelliklerini gösteren nitelikli ekler ve müdahaleler ikinci dönem olarak sınıflandırılmıştır.

Üçüncü dönem ise, ikinci dönem sonrası, nitelikli bir müdahale tespit edilmemiş olması sebebi ile, ikinci Dönem - 2013 (tez çalışmalarının yapıldığı tarih) zaman aralığı olarak tanımlanmıştır.

Günümüzde, yapı parseli ölçeğinde bakıldığında, birinci döneme ait olan yapının ve 'tam'ın ana kütlesi okunmaktadır. Ayrıca, bahçe ana giriş kapısının ve kömürlük girişinin önünde özgün kayrak zemin taş kaplaması görülür. İkinci dönem ekleri olarak, yapının ana giriş kapısının merdivenleri ve sahanlığı tespit edilmiştir. Ayrıca, ikinci dönemde, yığma taş bahçe duvarları, yörenin geleneksel dili ahşap çitlerin kaldırılması ile eklenmiştir. Üçüncü dönem niteliksiz ekleri olan bahçede yer yer uygulanmış beton zemin, yapının güney doğu ucunda yer alan kömürlük, yapının kuzey batısında yer alan tek katlı otopark kulübesi ve ona bitişik betonarme döşeme, yapının batı cephesinde yer alan betonarme merdivenler ve sahanlık göze çarpmaktadır. Ayrıca tamın özgün kütlesine eklenmiş olan tek katlı ahşap kaplamalı mekan da üçüncü dönem eki olarak tanımlanmış niteliksiz eklerdendir.

Yapının bodrum katı genel olarak korunmuş olmakla birlikte, bu katın kuzey beden duvarı ile bağlantı noktasına bakıldığında, birinci dönem yapımı olmadığı, örülme tekniğine ve kullanılan malzemeye bakıldığında ikinci dönem eki olduğu anlaşılan bir yığma duvar bulunmaktadır. Bahçede kömürlük kapısı önünde okunan özgün zemin kaplaması, kömürlüğün içinde de devam etmektedir.

Zemin katta plan bütünlüğü irdelendiğinde, mutfak (Z/02) ile bahçe arasında geçiş mekanı olan Z/07 mekanının bağlantısını sağlayan iki kapı da özgün özellikler taşımaları ve Z/07 mekanının sonradan yapıldığının sözlü olarak ifade edilmesi üzerine, ikinci dönem ekleri olarak tanımlanmışlardır. Z/07 mekan zemininde kullanılan beton, mekan içerisinde yer alan tezgah ve bu mekanı bahçeye bağlayan beton merdiven, Z/02 ve Z/03 mekanları arasında yer alan bitişik yıkanmalıkların arasındaki bölücü duvarın kaldırılması sonrası zemine dökülen beton, Z/03 mekanındaki yüklüğün zemininde yer alan ve bodrum katta da hiçbir şekilde taşıyıcısı bulunmayan beton zemin, tuvalet zemini ve klozet, birinci katta yer alan yıkanmalıkların ve tuvaletin zemini üçüncü dönem ekleridir.

4.4.2 Restitüsyon Önerisi

Çalışmada konu edilen yapı, Akçakoca geleneksel mimarisini yansıtan örneklerden birisidir. Sit alanı dışında yer alan bu tescilli yapı geçirdiği müdahalelere rağmen, ilk yapıma ait özgün bölümlerin yoğunluklu olarak bulunması, yapının okunurluğunu arttırmaktadır. Yapının durumunu gösteren en eski görsel belge olarak, temin edilen ilçenin bir fotoğrafçısında bir adet fotoğraf (tarihi bilinmemektedir), yapının batı cephesini okumaya dair bilgi vermesi sebebi ile çok önemli kaynak olarak değerlendirilmiştir. Çalışmalar sırasında, cephenin okunurluğunu kolaylaştırmak amacı ile bilgisayar programları yardımı ile üzerinde oynanmıştır.(Şekil 4.136, Şekil 4.137, Şekil 4.138)

Şekil 4. 155 : Orijinal Kaynak Fotoğraf, Akçakoca (Dia Fotoğrafçılık)

Şekil 4. 156 : Orijinal Kaynak Fotoğraftan Yakınlaştırılmış Olarak İşgörenler Evi, Batı Cephesi, Akçakoca (Dia Fotoğrafçılık)

Şekil 4. 157 : Orijinal Fotoğrafın Farklı Efektlerle Düzenlenmiş Hali, (Kara, 2013)

Koruma kurulu arşivinden elde edilen yapının tescil işleminin onaylandığı 1995 yılında hazırlanan dosyadaki ek fotoğraflar dönemin analizine yardımcı olabilecek niteliklerde olmadığı için kaynak olarak kullanılmamıştır. Çalışmalar sırasında yapının yer aldığı ve veri olarak kullanılabilecek nitelikte eski haritaya ulaşılamamıştır.

Ağırlıklı olarak yapılan Dönem analizine ek, rölövede mevcut olan durum, yapı üzerinde okunan özgün izler, mevcut izlerden faydalanılarak varılan sonuçlar doğrultusunda edinilen bilgiler, eski fotoğraflarda tespit edilen durum, karşılaştırmalı çalışmalarla varılan sonuçlar ve yapı sahibi, daha önce ikamet etmiş olan kişiler ve komşulardan aktarılan bilgiler ışığında; birinci dönem ve ikinci dönem esas alınarak 2 dönem restitüsyon önerisi oluşturulmuştur. Yapılan restitüsyonların kaynaklarının belirtildiği Restitüsyon Analizi de kaynak güvenirliğini netleştirebilmek adına çalışma sürecine dahil edilmiştir.

Birinci Dönem Restitüsyon Önerisi:

Yapının ilk yapıldığı aşamada, bahçe sınırlarında ahşap çitlerin yer aldığı yapı sahiplerinden öğrenilmiştir ve bu sebeple birinci dönem restitüsyonunda kullanılmıştır. Bahçe ana giriş kapısının önünde, özgün bir iz olarak okunan kayrak taşı zemin kaplamanın, birinci dönemde, parselin doğu ve batı bölümlerinde devam ettirildiği sözlü kaynaklarda ifade edilmiştir. Kömürlük kaldırılıp, mekan zemininde okunan özgün zemin kaplaması korunmuştur. Tam özgün kütlesine ve cephesine döndürülmüştür.

Kuzey cephede yapının ana giriş kapısının önüne yapı sahibinin aktardığı bilgi ve yapılan karşılaştırmalı çalışmalar ışığında dönemine uygun olarak ahşap merdiven ve

sahanlık eklenmiştir. Yine aynı şekilde doğu cephesinde yer alan Z/07 mekanının yerine ahşap sundurma ve ahşap merdiven ile sahanlık önerilmiştir.

Batı cephede yer alan beton merdivenler ve sahanlık kaldırılmış, eski fotoğrafta okunur olan, karşılaştırmalı çalışmalar ile yörede sık kullanılan özgünü ahşap olarak çözümlenen balkon şeklindeki çardağın eklenmesi kararı alınmıştır. Çatı tamamen alaturka kiremit ile kaplanmış, çimento sıva ile sıvanmış tuğla örgü bacanın özgüne uygun şekilde korunması önerilmiştir.

Bodrum planı genel olarak özgüne uygun şekilde korunmuştur. Buna ek olarak değiştirilmiş bodrum giriş kapısı karşılaştırmalı çalışmalarla belirlenmiş ve kuzey beden duvarına bağlı müdahale görmüş duvar özgüne uygun şekilde tanımlanmıştır.

Zemin kat plan düzeninde Z/03 mekanında yüklüğün döşemesinde yer alan beton plaka kaldırılmış özgün ahşap zemin, iki yıkanmalık arasında ahşap kaplamalı duvar ve tuvalete de özgüne uygun dökme mozaik zemin önerilmiştir.

Birinci kat yıkanmalık zeminleri ve tuvalet zemininde yer alan beton zeminler kaldırılmıştır. Tuvalet zemini dökme mozaik, yıkanmalık zeminleri ahşap üzeri metal kapama şeklinde çözümlenmiştir.

Çatı arası hiçbir şekilde özgünün dışında bir müdahale görmediği için rölövede okunduğu gibi bırakılmıştır.

Kuzey cephede değiştirilen Z/02 ve üst kat sofa çıkmasının giyotin pencereleri özgün detaylarda önerilmiştir. Z/05 mekanının kuzey duvarının, günümüzde mevcut olan niteliksiz penceresi kaldırılmış ve özgüne uygun giyotin pencereler ile cephe boyunca var olan ahşap kaplama tamamlanarak ifade edilmiştir.

Yapının batı cephesinde mutfak penceresi önünde eksilmiş olan demir parmaklıklar tamamlanmıştır.

Batı cephede, sofadan çardağa bağlantı kapısı görevindeki ahşap kapı, özgün kapı açıklığına sadık kalınarak, eldeki eski fotoğraftan yararlanarak, özgüne uygun olarak değiştirilmiştir.

Alt kat tuvaletinin güney cephesinde yer alan giyotin pencerenin kayar kapağı özgün detaylarıyla önerilmiştir.

Tam zemin kat planının çözümlenmesinde, rölövedeki mevcut durumun devamı olarak yapılan karşılaştırmalı çalışmalarda elde edilen veriler doğrultusunda düzenlenmiştir.

İkinci Dönem Restitüsyon Önerisi:

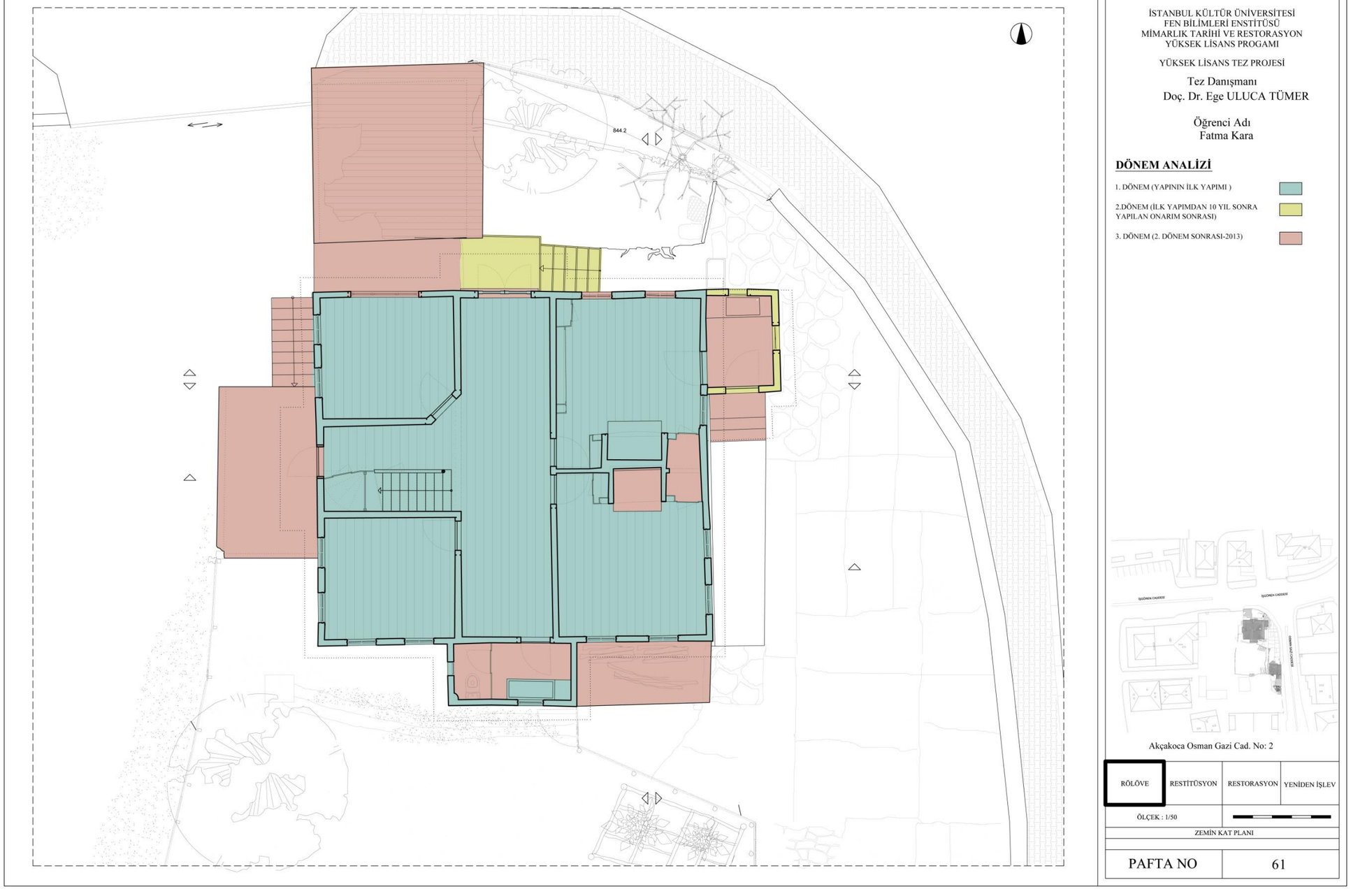
İkinci dönem restitüsyon önerisine baktığımızda birinci dönemden farklı olarak günümüzde de devamlılığını koruyan ögelerden başlarsak; bahçe sınırını tanımlayan doğu cephede yer alan yığma taş bahçe duvarı, yapının doğu cephesine bitişik olarak inşa edilmiş Z/07 mekanı ve kuzey cephede yer alan beton merdivenler ve sahanlığın ikinci dönem olarak yapıldığı yapı sahiplerinden, yapı üzerindeki özgün izlerden tespit edilmiştir. Bu sebeple ikinci dönem restitüsyonunda önerilmişlerdir. Karşılaştırmalı çalışmalar ve yapı sahiplerinden öğrenilen bilgiler doğrultusunda, Z/07 mekanını bahçe kotuna bağlayan merdiven ahşap olarak düzenlenmiştir.

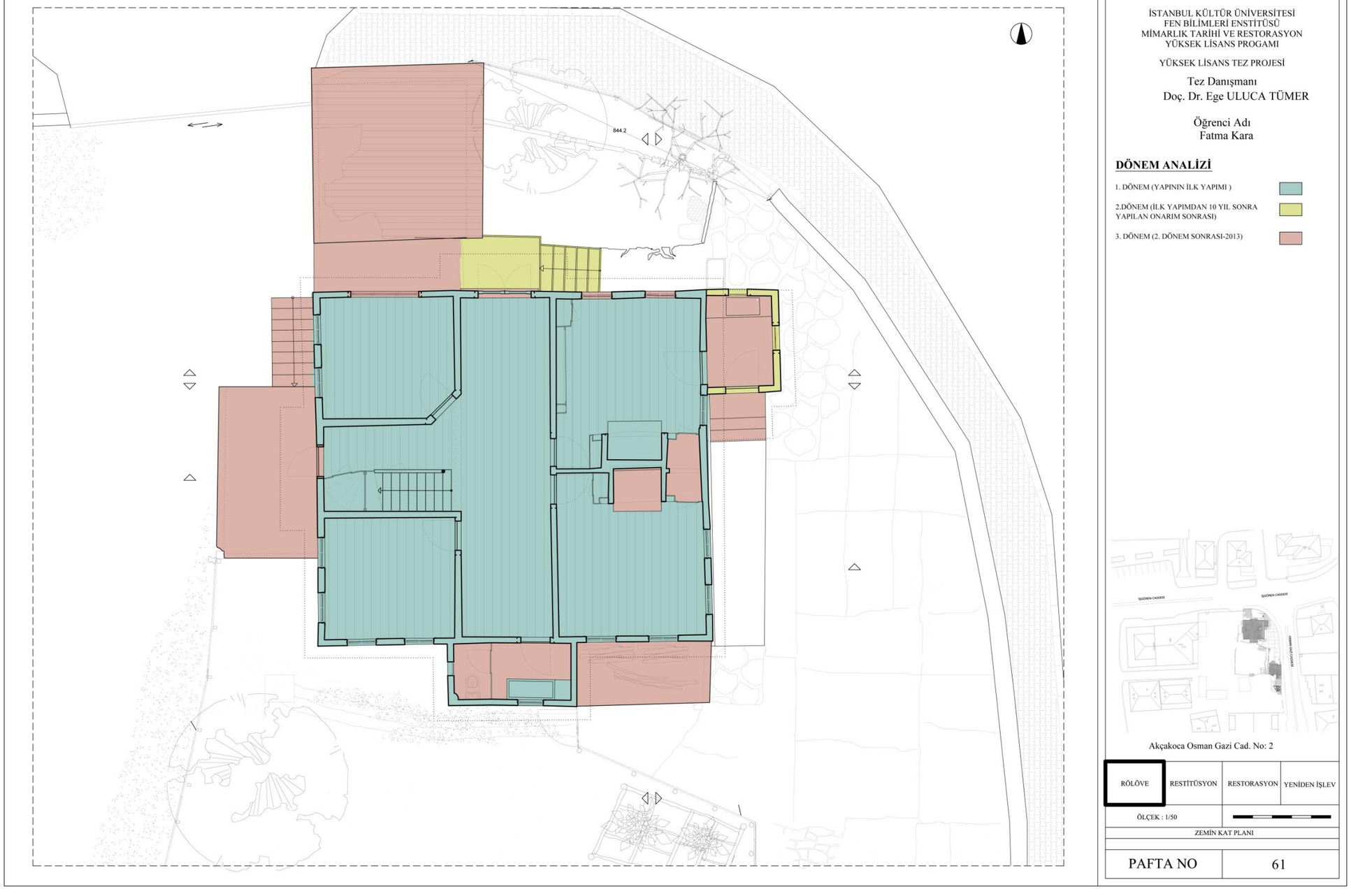
Şekil 4. 158 : Dönem Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 159: Dönem Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 160 : Dönem Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 161 : : Dönem Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

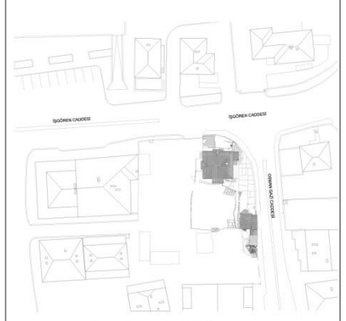
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

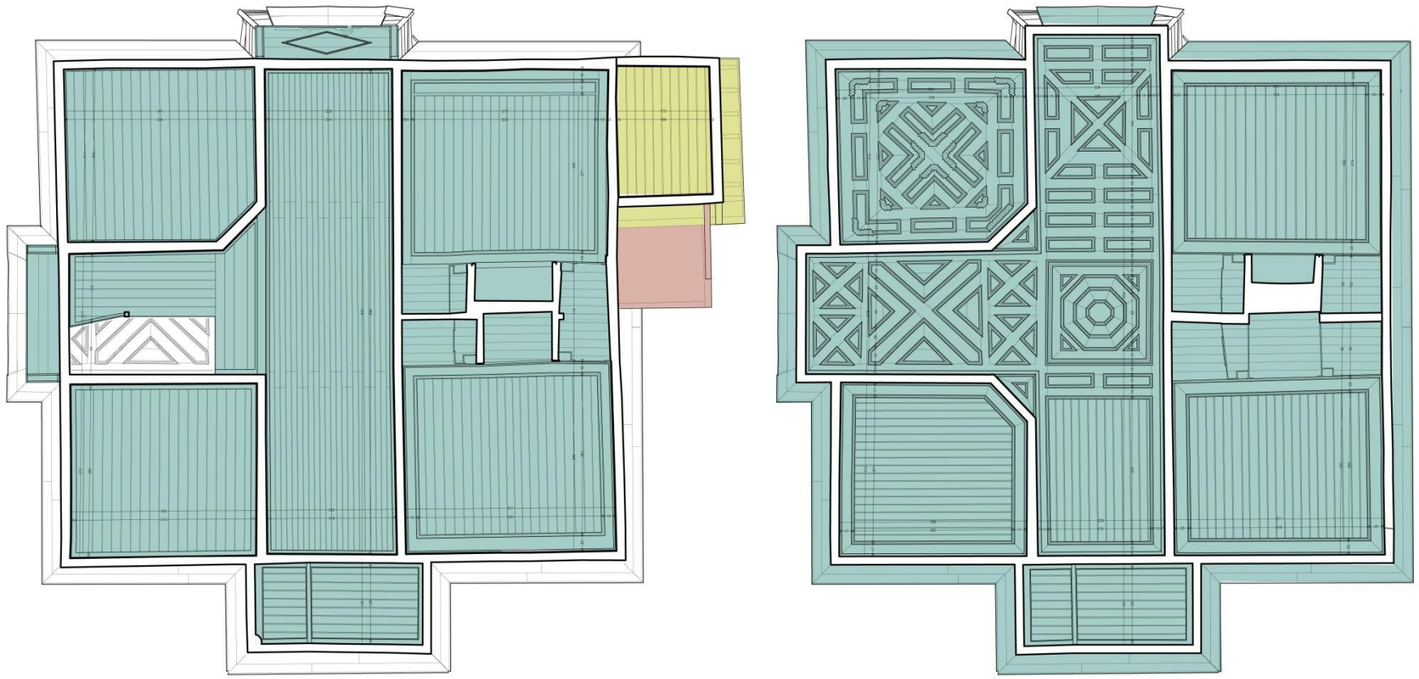
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BİRİNCİ KAT PLANI

PAFTA NO 62

Şekil 4. 162: Dönem Analizi Birinci Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

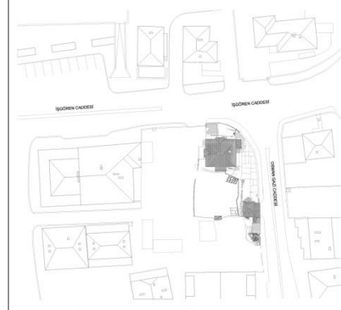
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT TAVAN PLANI			
PAFTA NO	78		

Şekil 4. 163: Dönem Analizi Tavan Planları (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

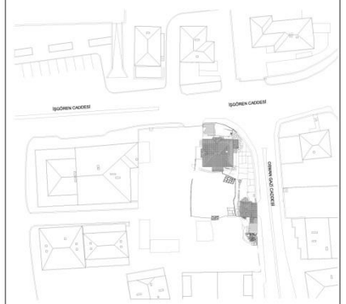
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

AA KESİTİ

PAFTA NO 64

Şekil 4. 164: Dönem Analizi A-A Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

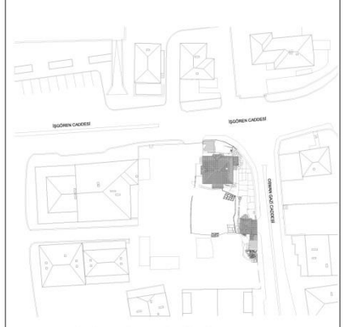
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

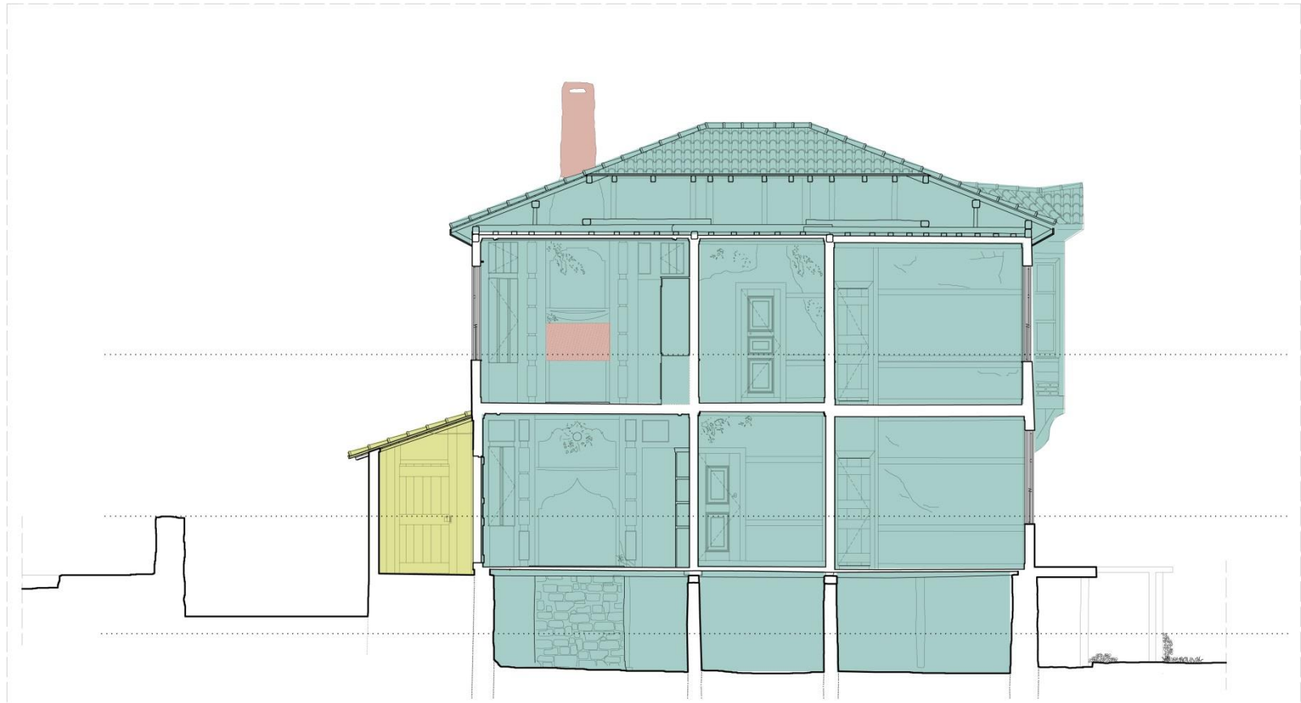
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BB KESİTİ

PAFTA NO 65

Şekil 4. 165 Dönem Analizi B-B Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

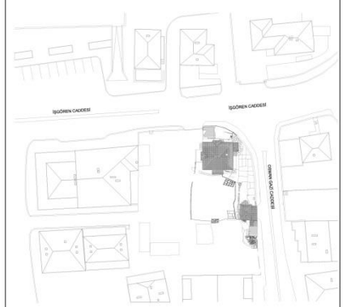
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

CC KESİTİ

PAFTA NO 66

Şekil 4. 166 Dönem Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

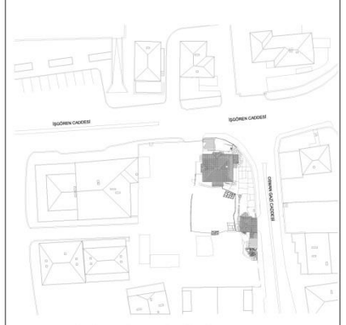
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

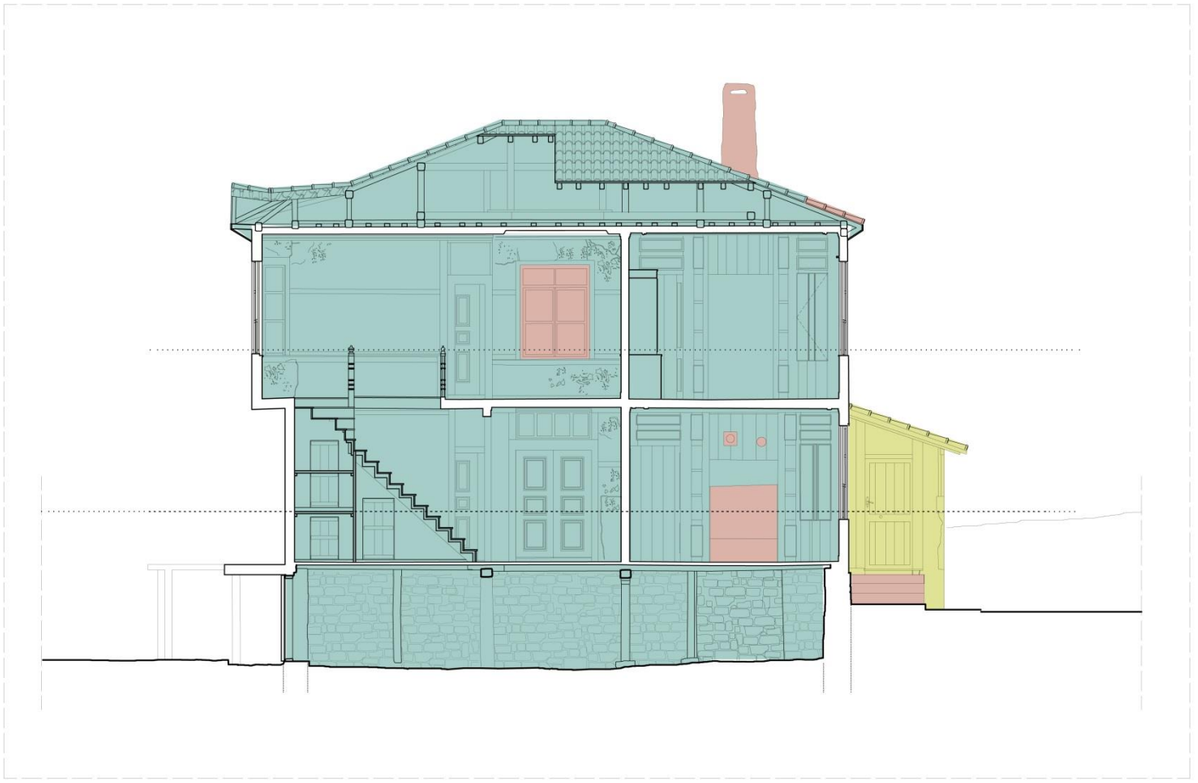
3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
DD KESİTİ			
PAFTA NO	67		

Şekil 4. 167 Dönem Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

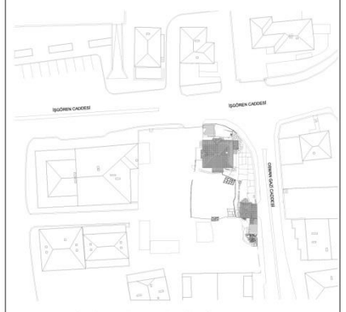
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
EE KESİTİ			
PAFTA NO	68		

Şekil 4. 168 Dönem Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

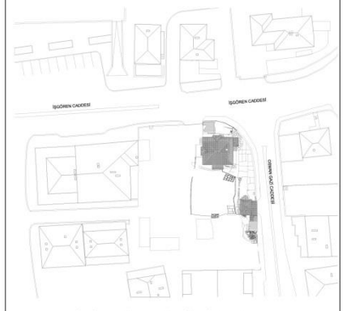
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

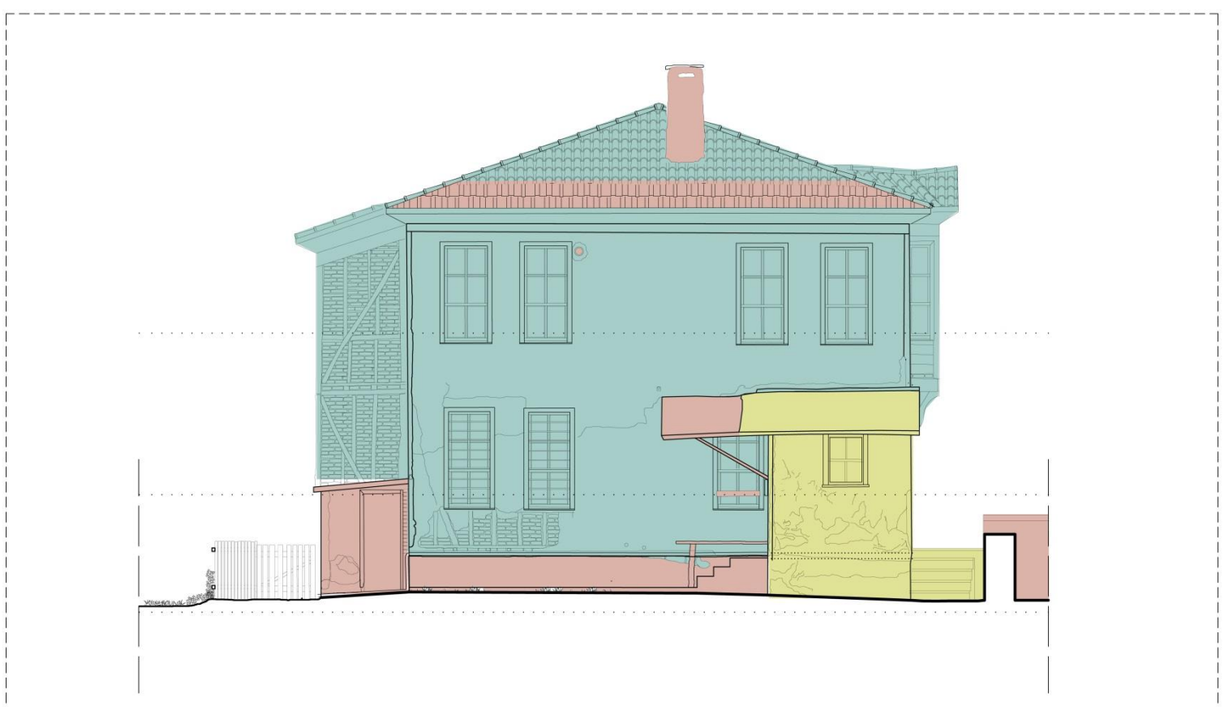
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

KUZEY CEPHESİ

PAFTA NO 69

Şekil 4. 169 : Dönem Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

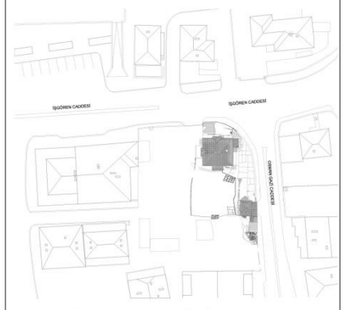
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO	71

Şekil 4. 170 : : Dönem Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

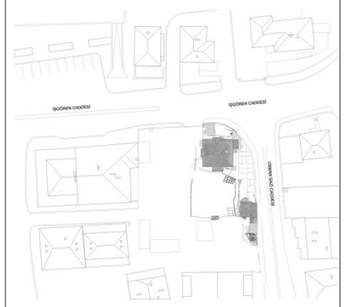
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

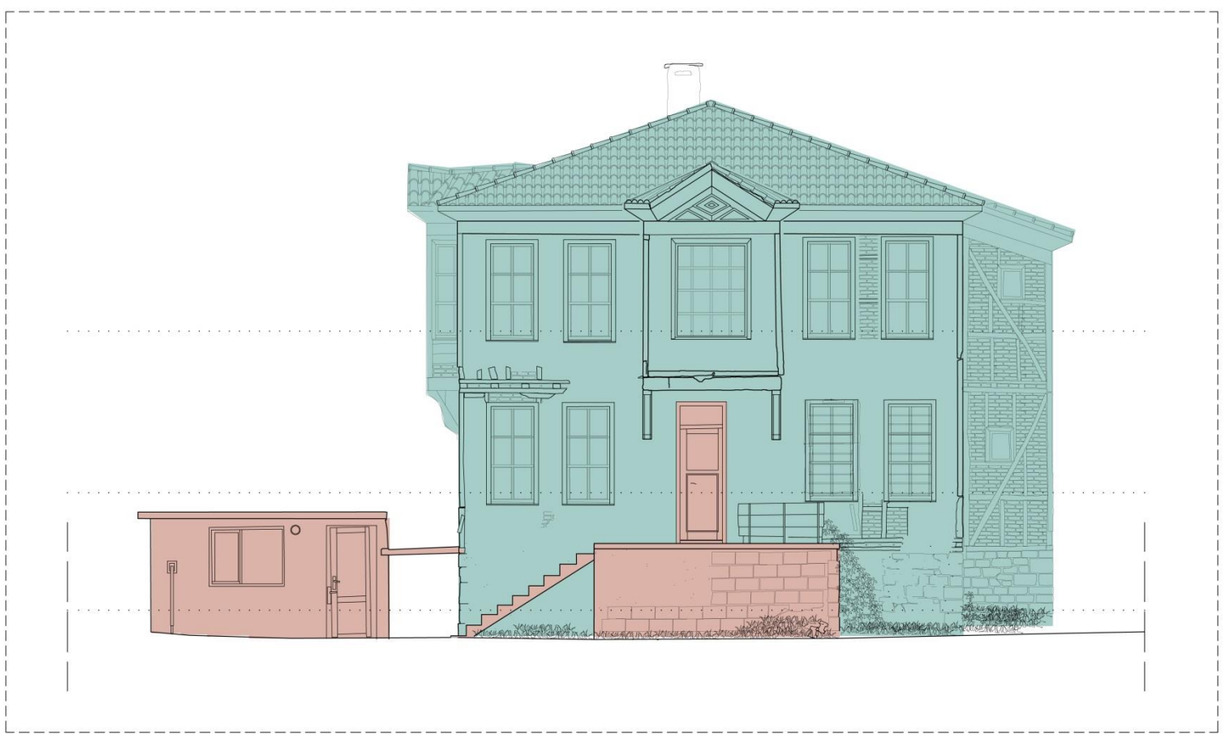
3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
GÜNEY CEPHE			
PAFTA NO	70		

Şekil 4. 171 : : Dönem Analizi Güney Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

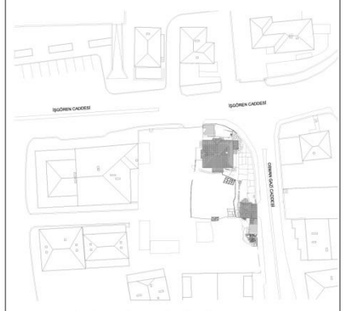
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV
ÖLÇEK : 1/50			
BATI CEPHESİ			
PAFTA NO	72		

Şekil 4. 172 : : Dönem Analizi Batı Cephesi (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

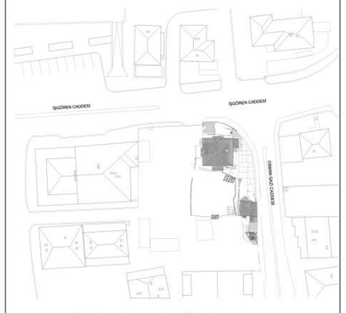
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)
2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)
3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO 73

Şekil 4. 173 : : Dönem Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

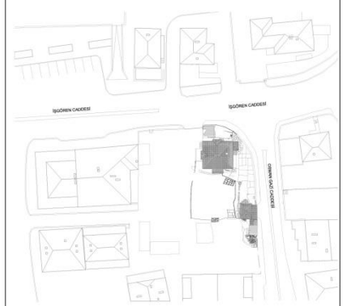
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

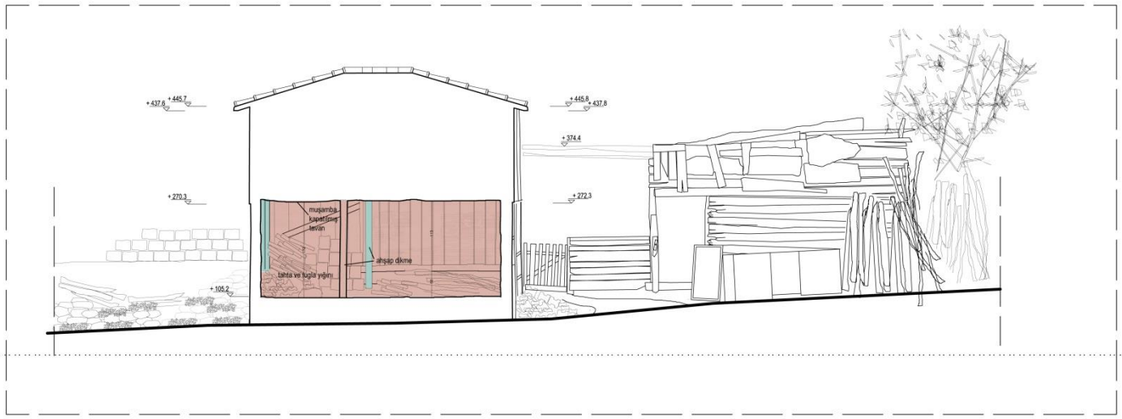
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

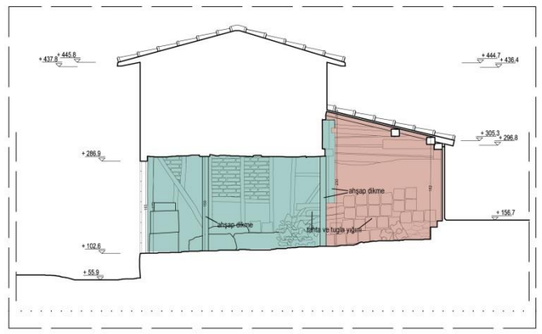
ÖLÇEK : 1/50

TAM ÇATI PLANI

PAFTA NO 74

Şekil 4. 174 : Dönem Analizi Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

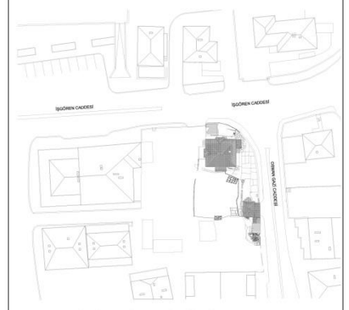
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)
2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)
3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

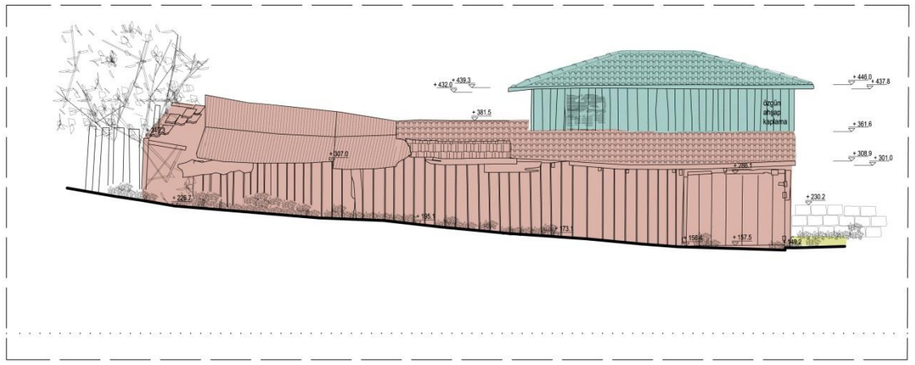
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

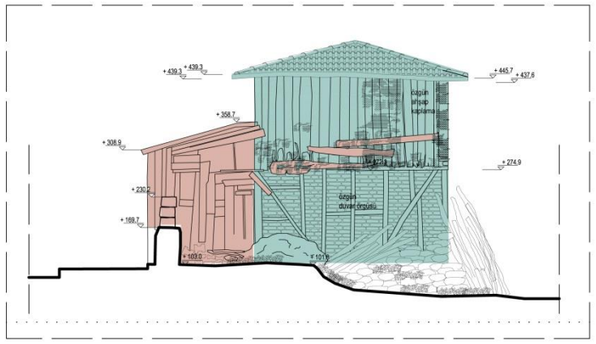
ÖLÇEK : 1/50

TAM A-A VE B-B KESİTİ

PAFTA NO 75

Şekil 4. 175 : : Dönem Analizi Tam A-A ve B-B Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

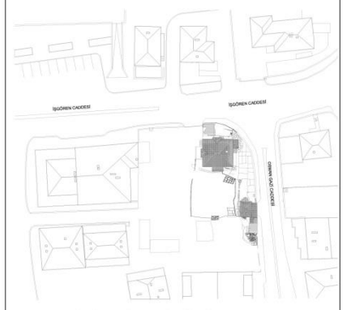
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)
2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)
3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

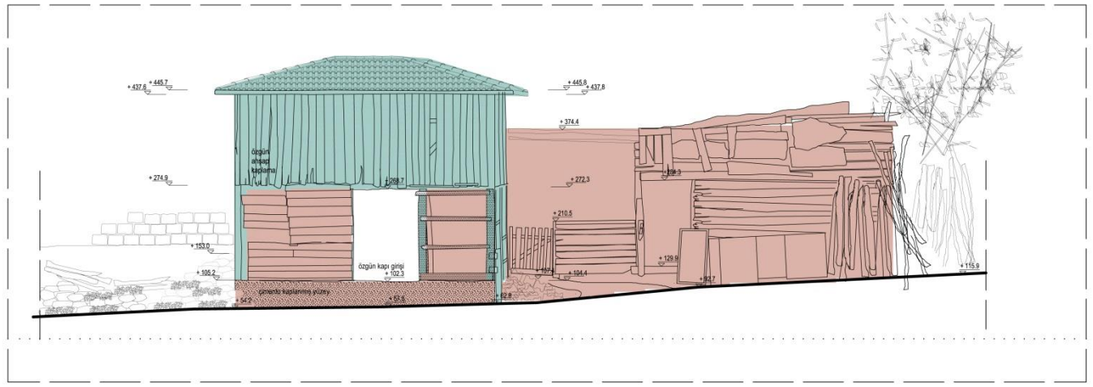
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

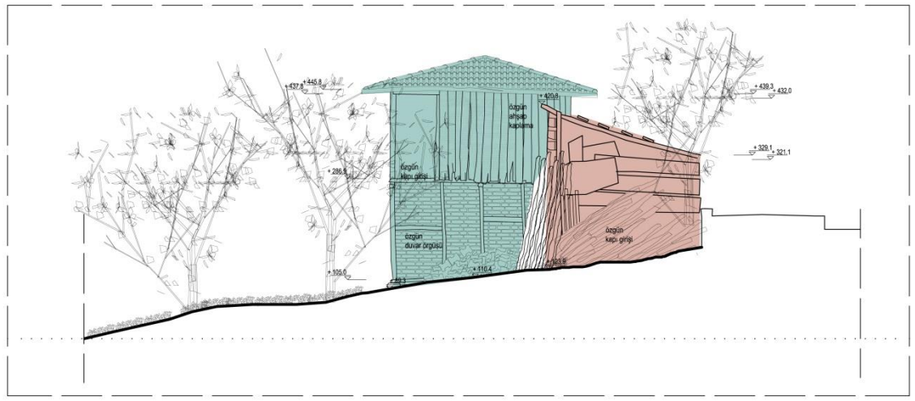
ÖLÇEK : 1/50

TAM KUZEY VE DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO	77

Şekil 4. 176 : Dönem Analizi Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

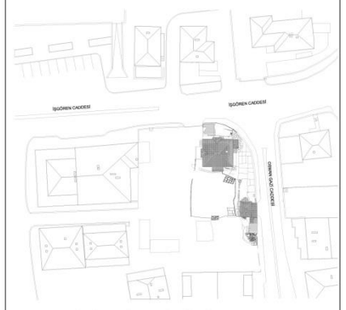
Öğrenci Adı
Fatma Kara

DÖNEM ANALİZİ

1. DÖNEM (YAPININ İLK YAPIMI)

2.DÖNEM (İLK YAPIMDAN 10 YIL SONRA YAPILAN ONARIM SONRASI)

3. DÖNEM (2. DÖNEM SONRASI-2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM BATI VE GÜNEY CEPHESİ

PAFTA NO	76

Şekil 4. 177 : Dönem Analizi Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)

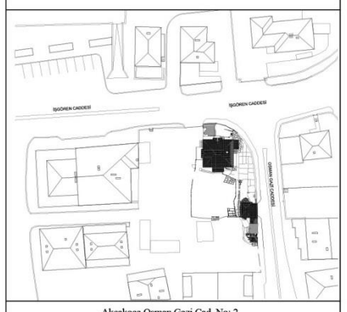

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

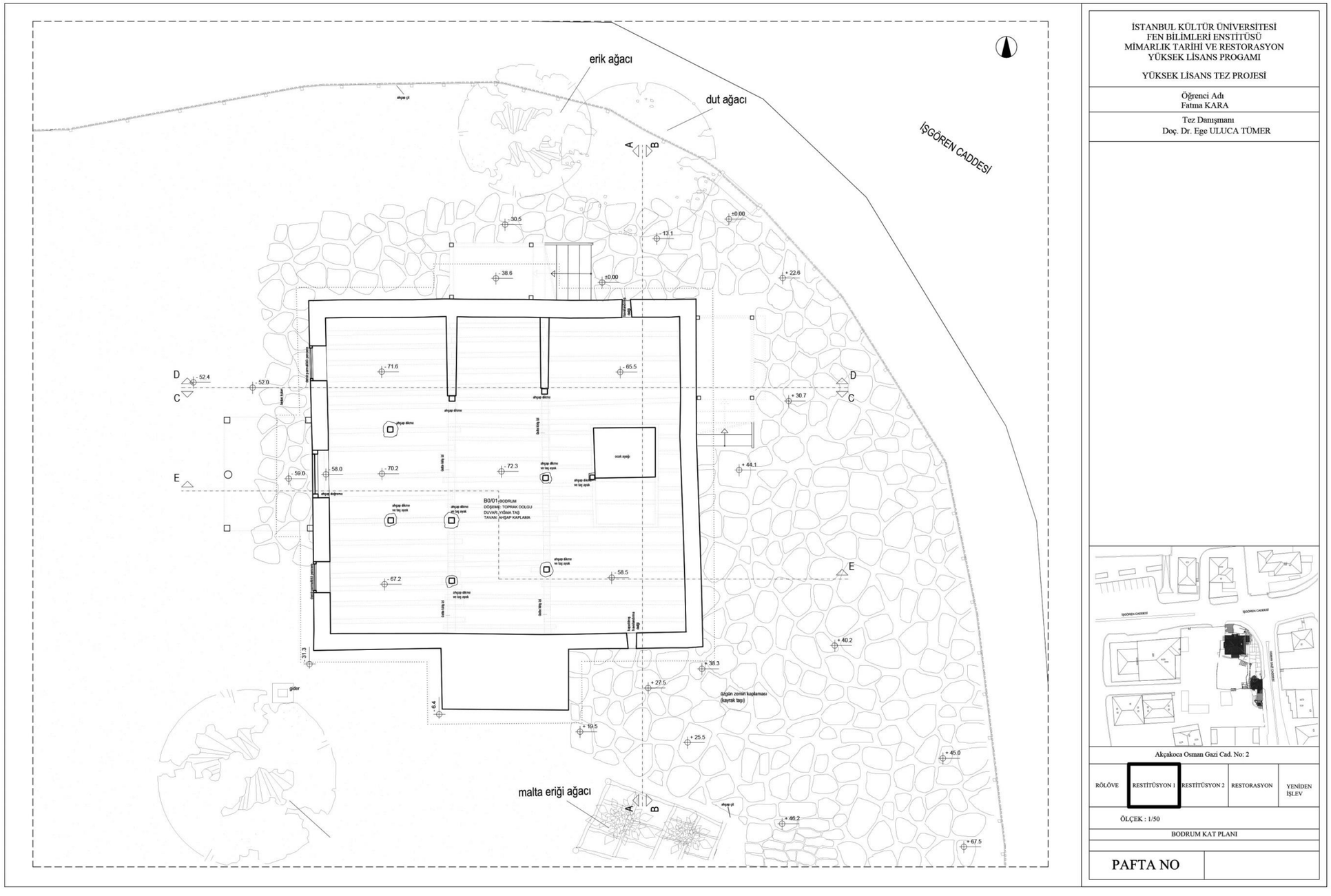
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/200

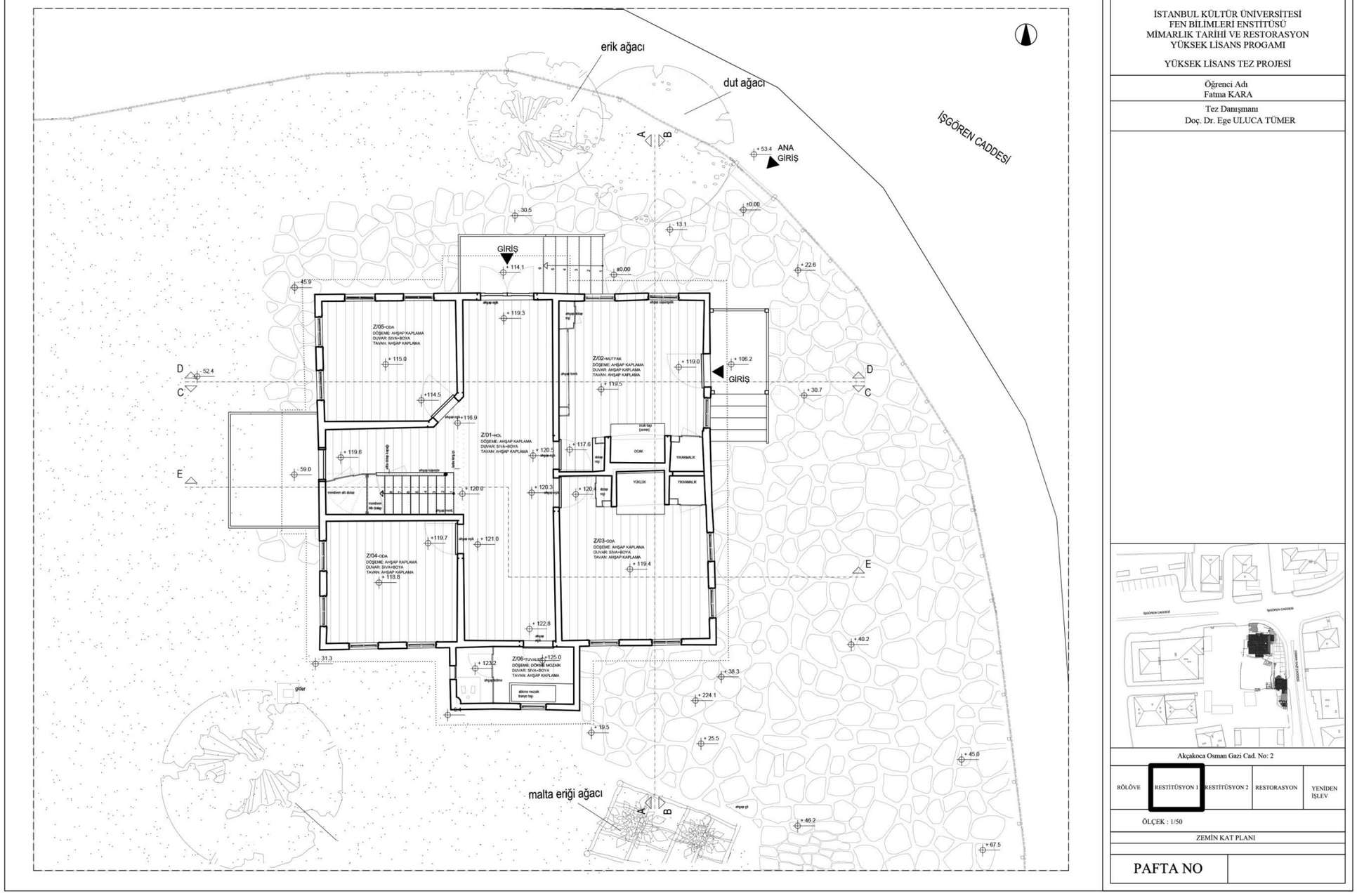
VAZİYET PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 178 : Restitüsyon 1 Vaziyet Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 179 : Restitüsyon 1 Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

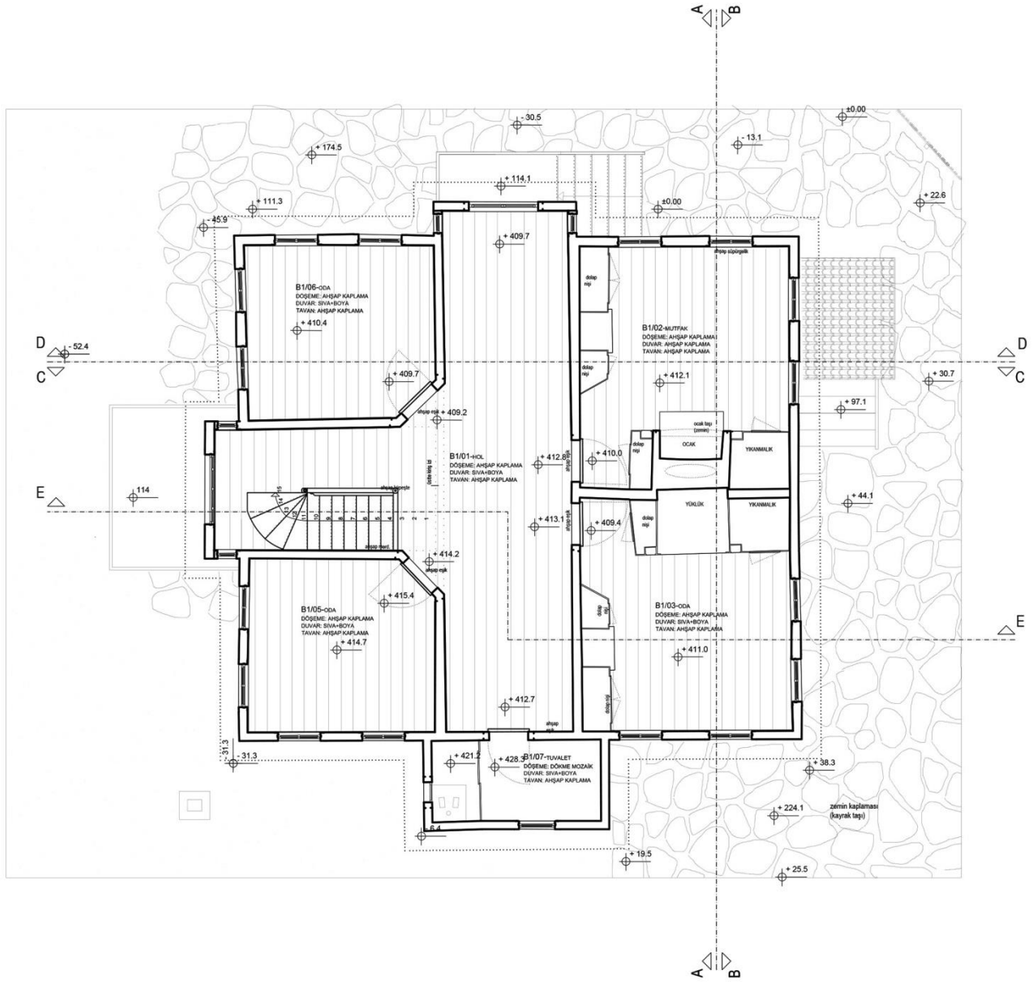
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 180 : Restitüsyon 1 Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

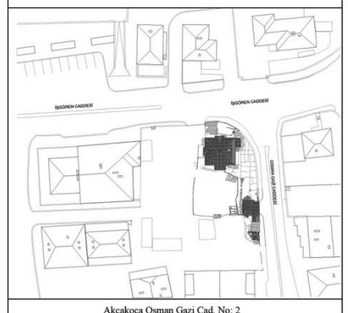

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

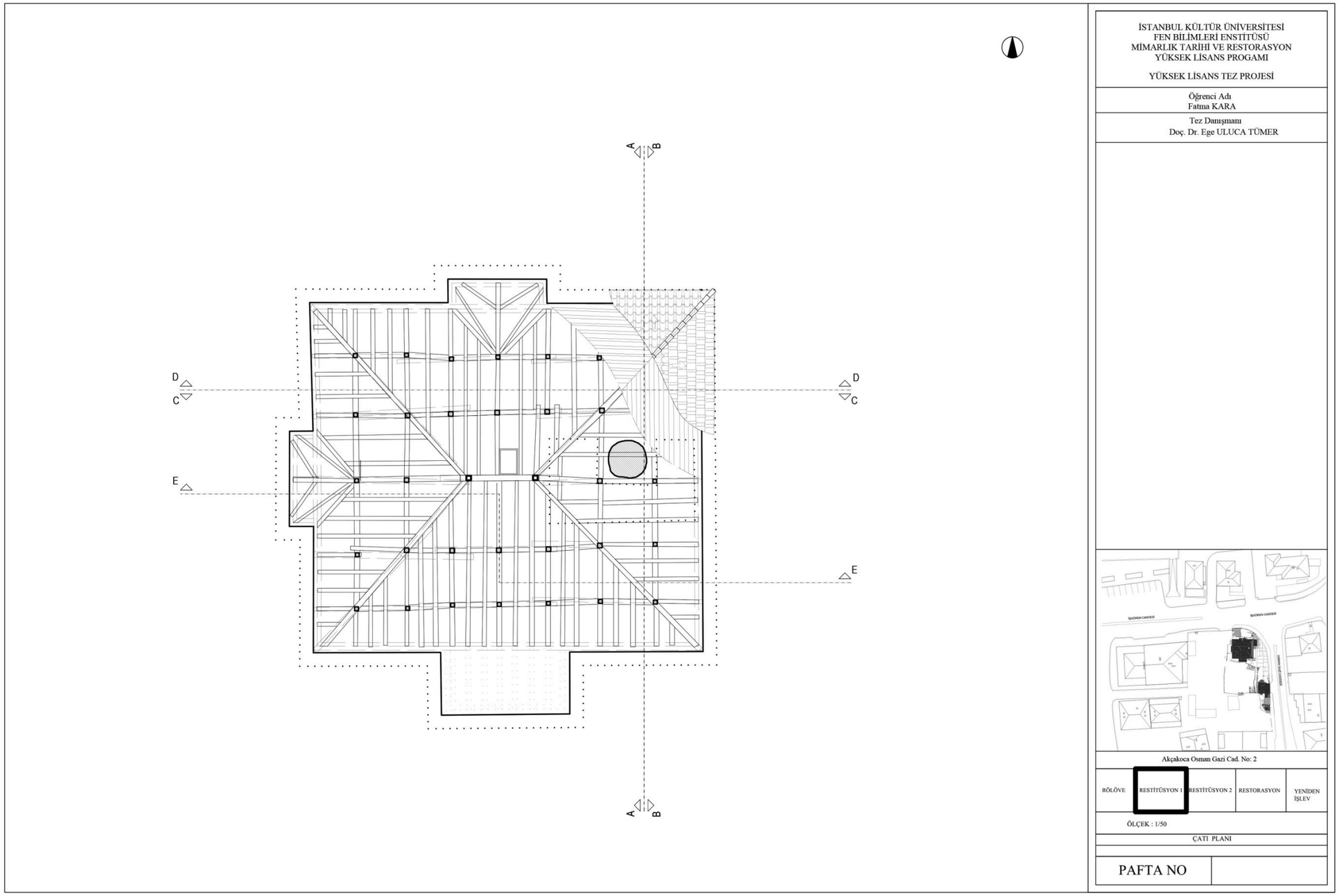
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

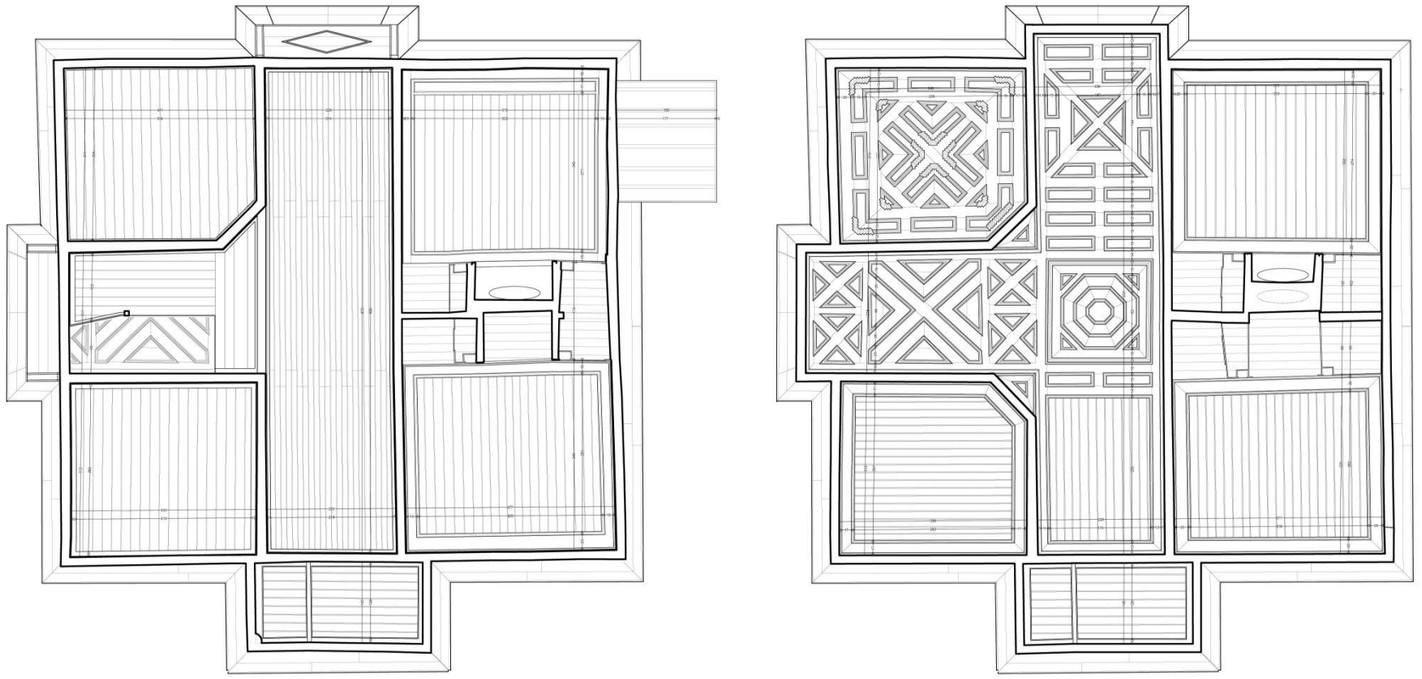
BİRİNCİ KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 181 : Restitüsyon 1 Birinci Kat Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 182 : Restitüsyon 1 Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

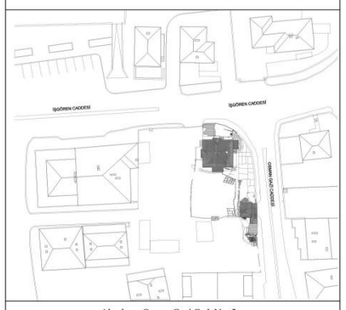

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT TAVAN PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 183 : Restitüsyon 1 Tavan Planıları (Kara, 2013)

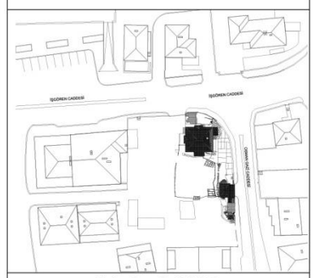

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

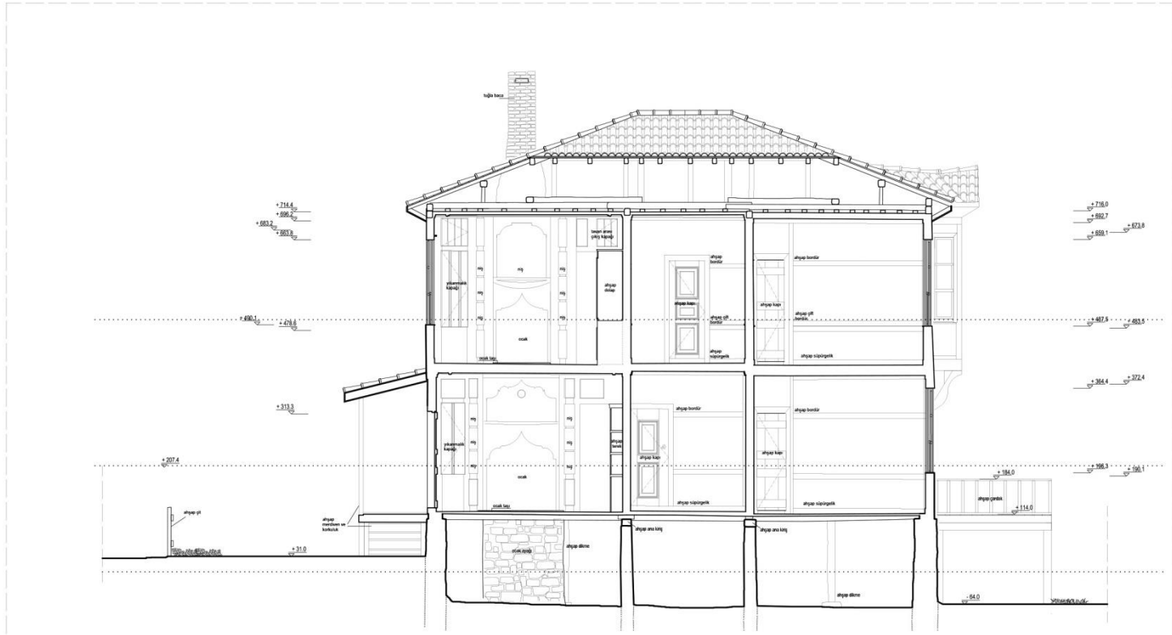
ÖLÇEK : 1/50

A A KESİTİ

PAFTA NO	1

Şekil 4. 184 : Restitüsyon 1 A-A Kesiti (Kara, 2013)

tuğla baca
ahşap dolap kapılması
OCAK
YÜKLÜK
ahşap hatıl
ahşap çıt
ahşap kapı
ahşap kapı
ahşap kapı

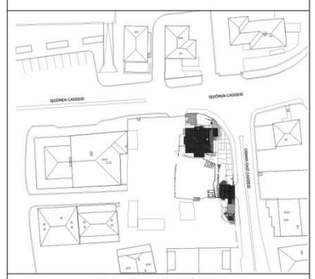

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

C C KESİTİ

PAFTA NO	1

Şekil 4. 186 : Restitüsyon 1 C-C Kesiti (Kara, 2013)

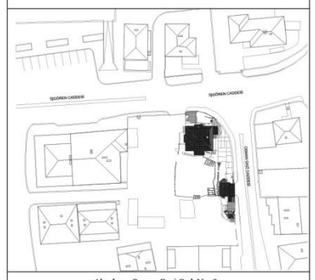

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

D D KESİTİ

PAFTA NO	1

Şekil 4. 187 : Restitüsyon 1 D-D Kesiti (Kara, 2013)

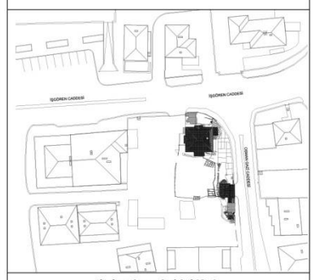

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

E E KESİTİ

PAFTA NO	1

Şekil 4. 188 : Restitüsyon 1 E-E Kesiti (Kara, 2013)

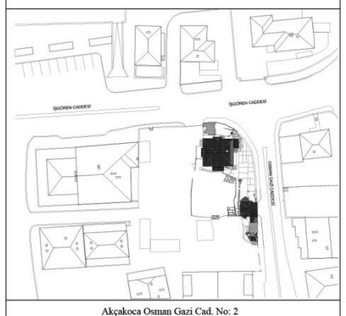

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

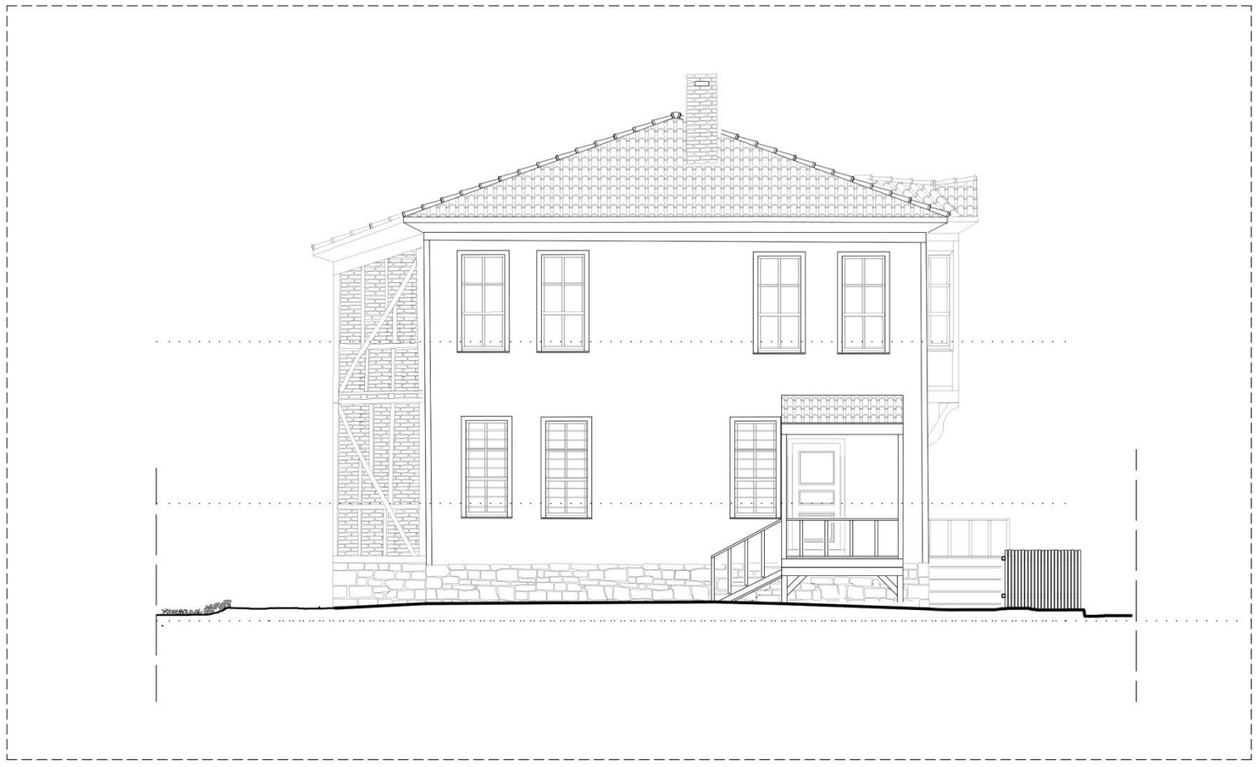
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

KUZEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 189 : Restitüsyon 1 Kuzey Cephe (Kara, 2013)

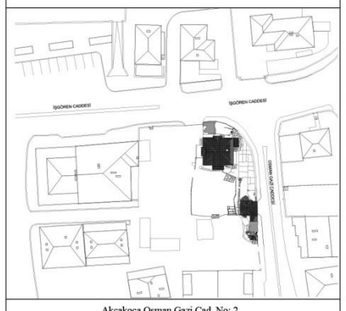

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 190 : Restitüsyon 1 Doğu Cephesi (Kara, 2013)

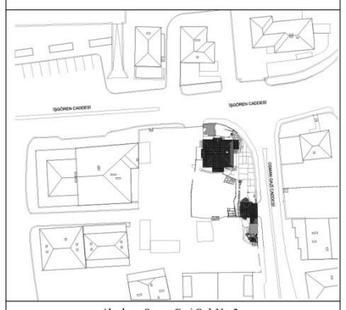

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

GÜNEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 191 : Restitüsyon 1 Güney Cephe (Kara, 2013)

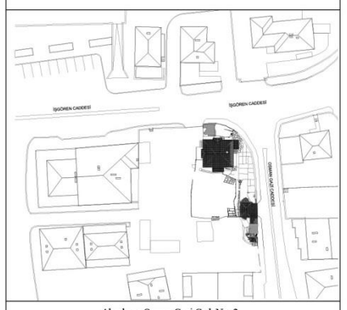

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

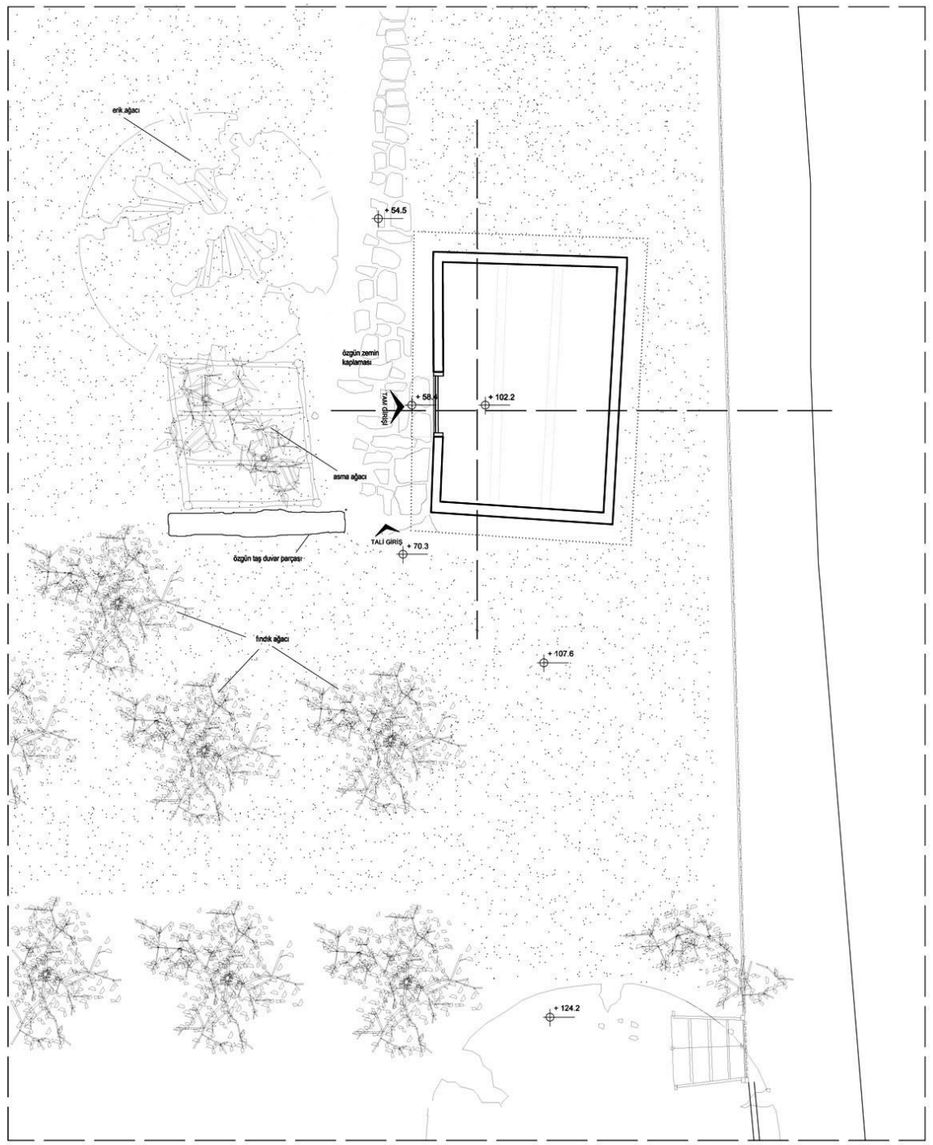
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BATI CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 192 : Restitüsyon 1 Batı Cephesi (Kara, 2013)

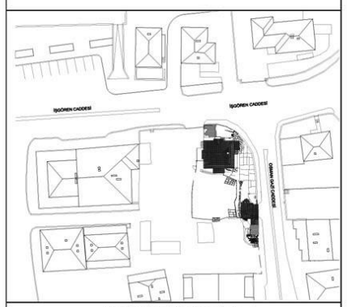

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

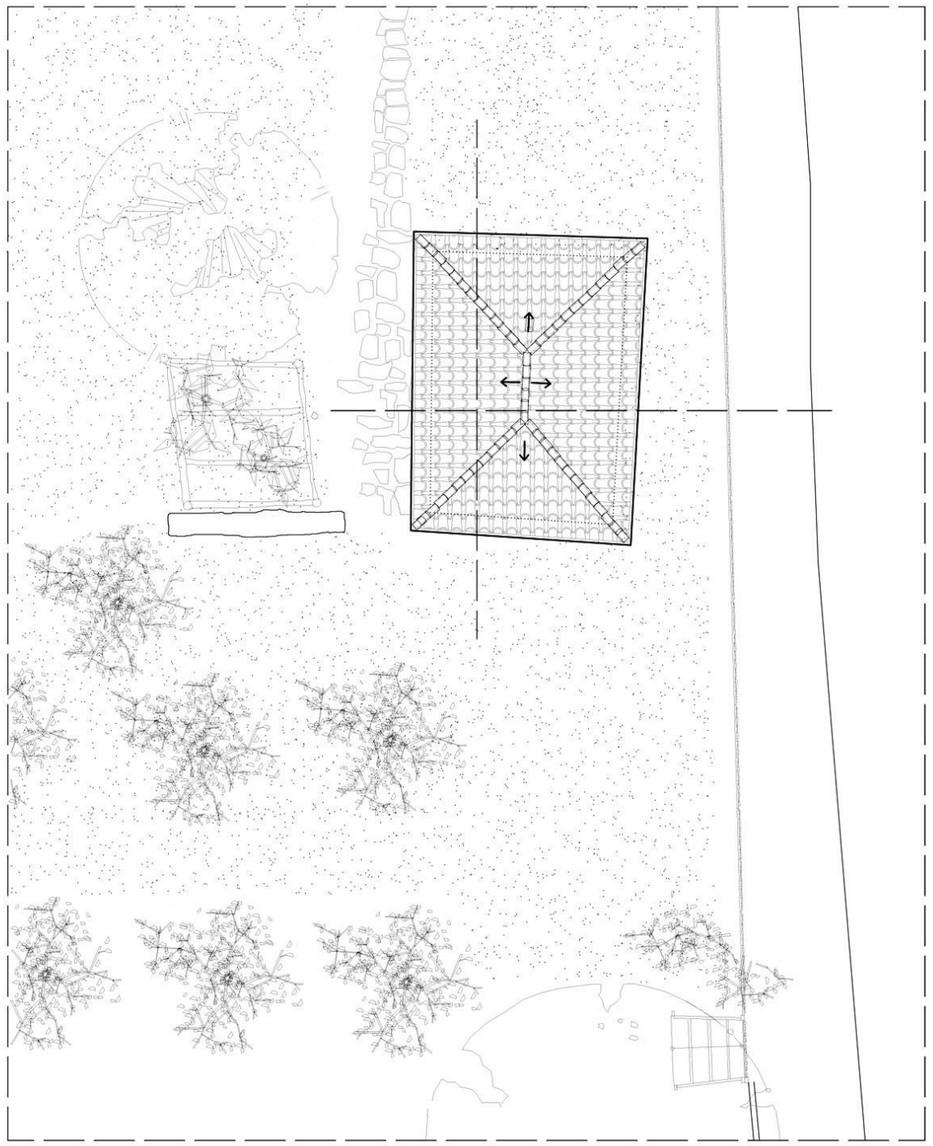
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 193 : Restitüsyon 1 Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

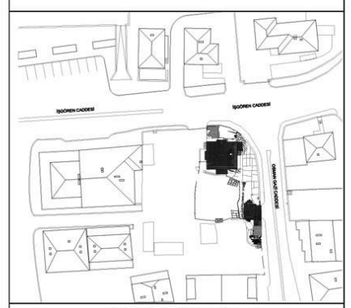

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

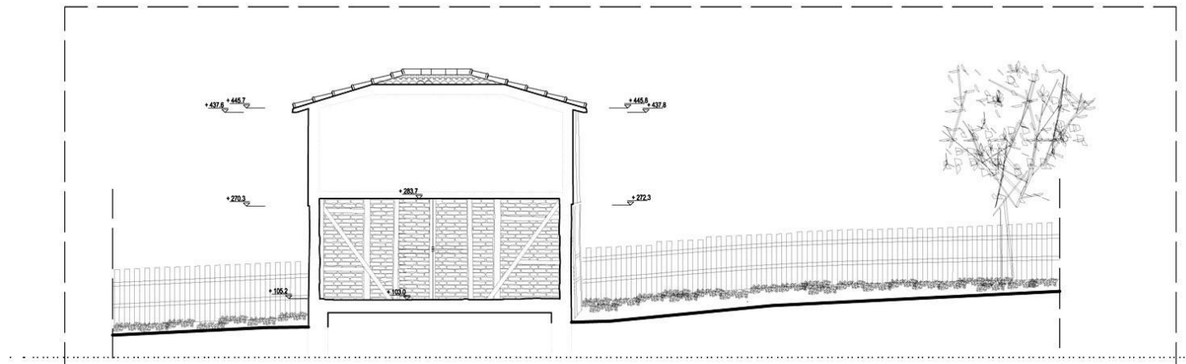
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

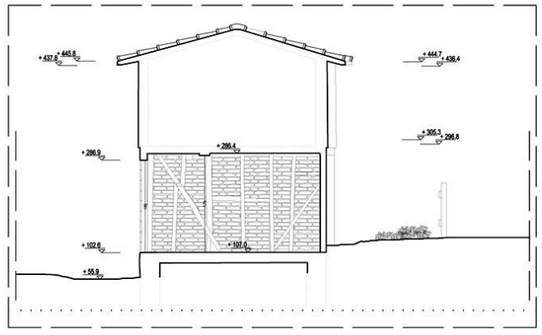
ÖLÇEK : 1/50

TAM ÇATI PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 194 : Restitüsyon 1 Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

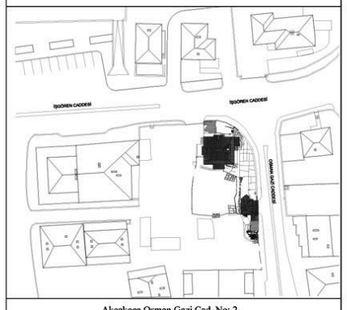

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

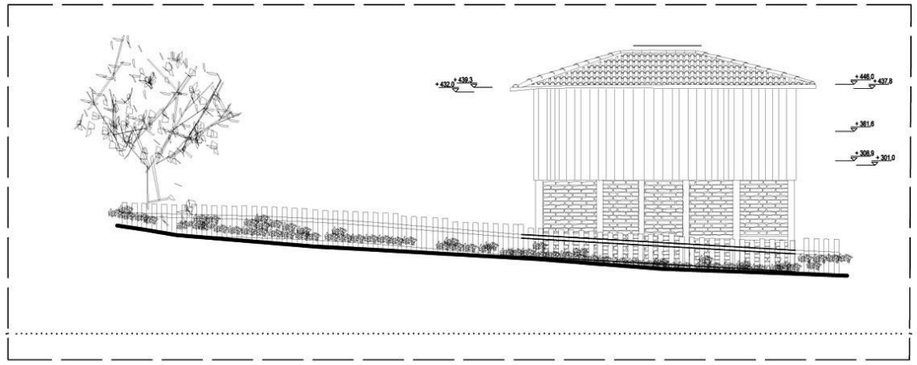
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

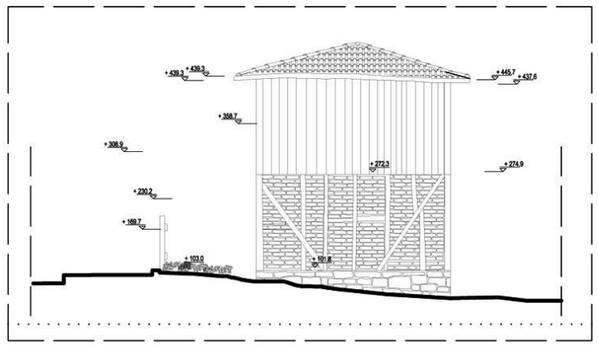
ÖLÇEK : 1/50

TAM A-A VE B-B KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 195 : Restitüsyon 1 Tam A-A ve B-B Kesitleri (Kara, 2013)

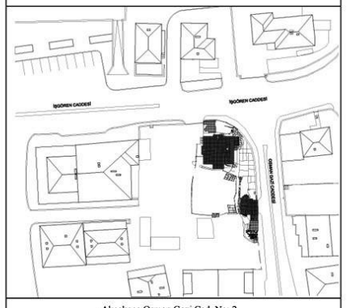

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

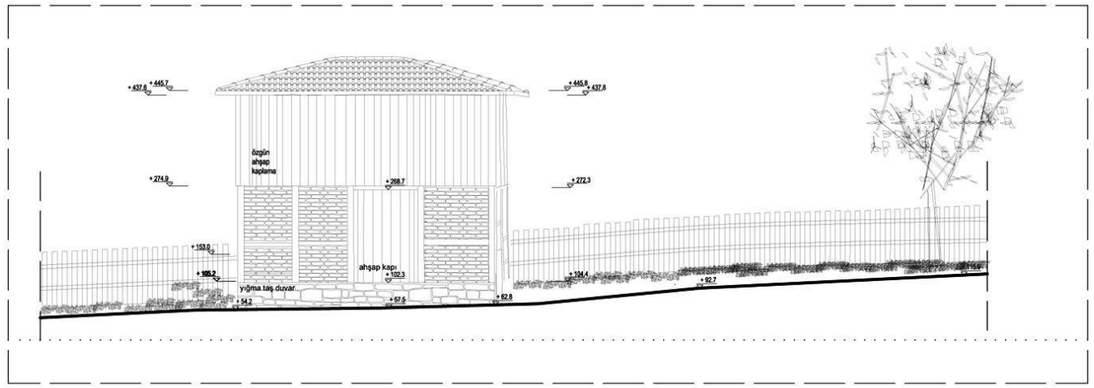
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

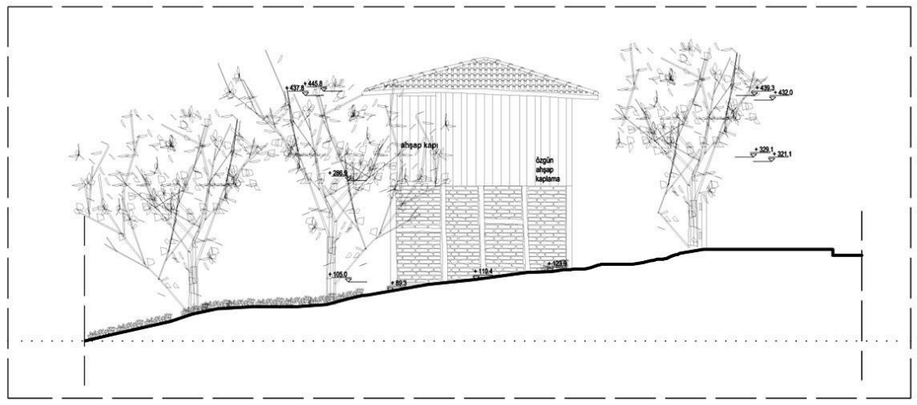
ÖLÇEK : 1/50

TAM DOĞU VE KUZEY CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 196 : Restitüsyon 1 Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)

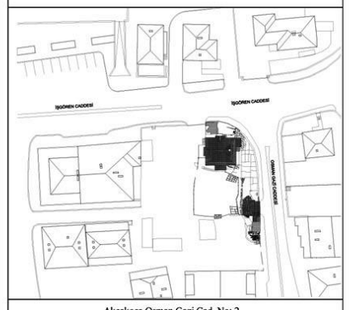

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM BATI VE GÜNEY CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 197 : Restitüsyon 1 Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)

İŞGÖREN CADDESİ

İŞGÖREN CADDESİ

OSMAN GAZİ CADDESİ

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/200

VAZİYET PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 198 : Restitüsyon Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

- RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM
- YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER
- MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER
- ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM
- KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR
- YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

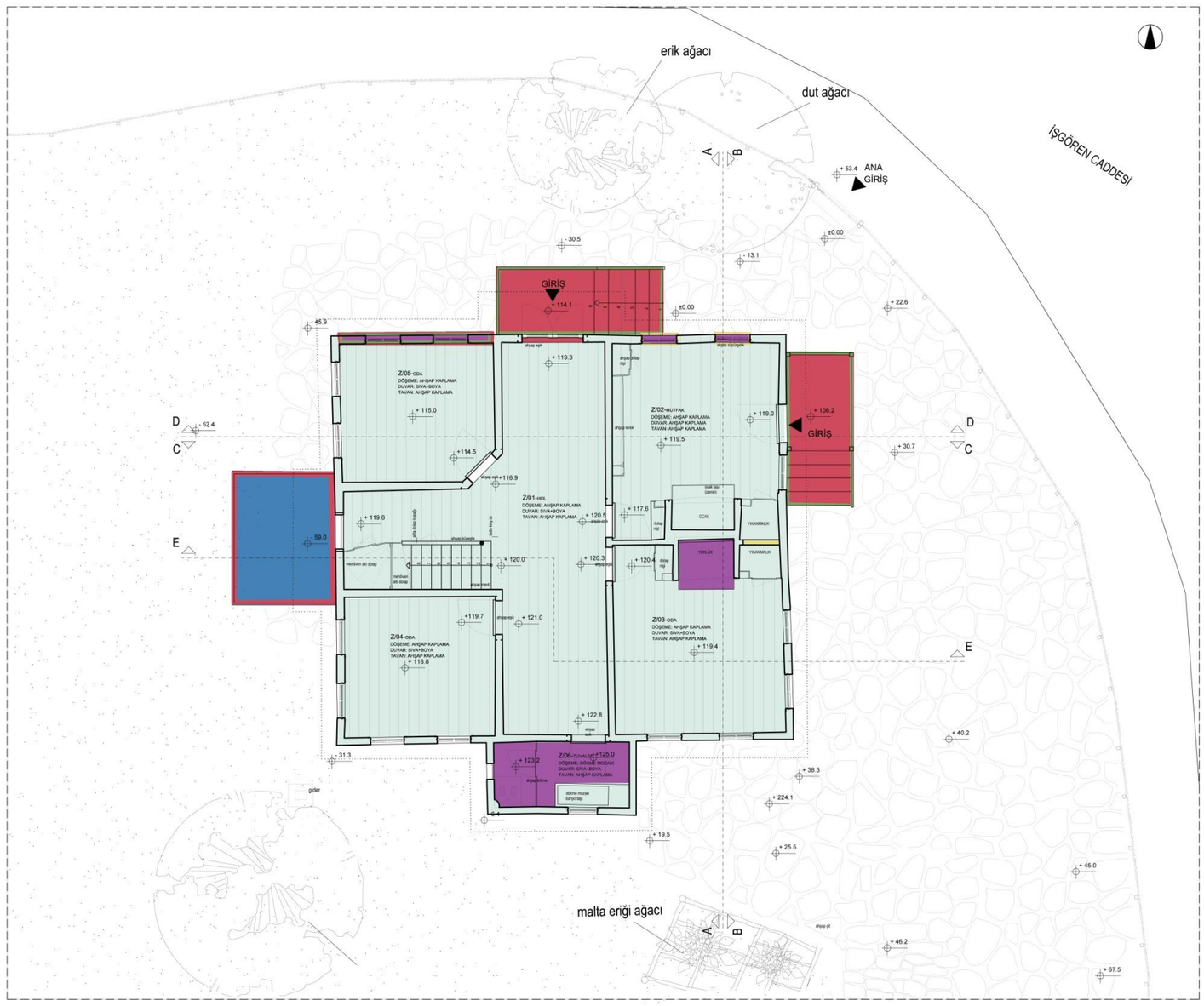
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BODRUM KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 199 : Restitüsyon Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

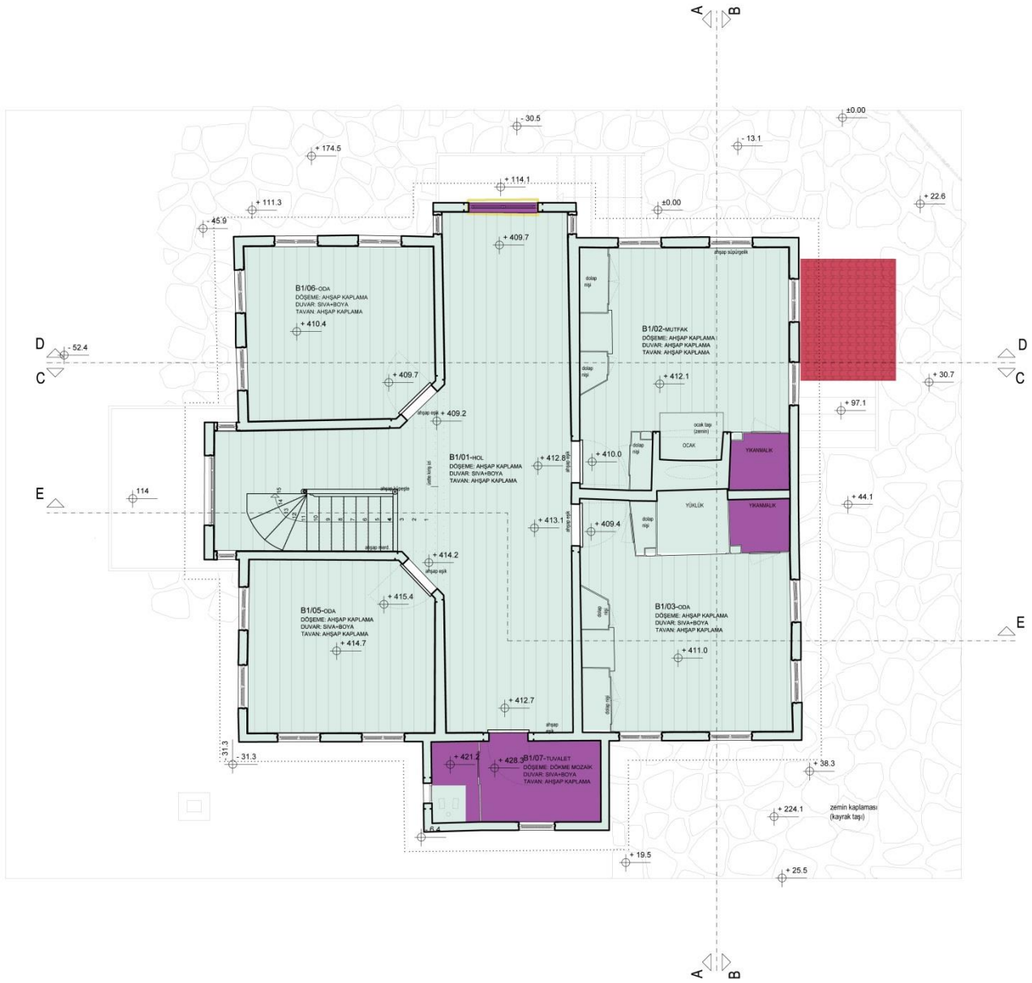
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 200 : Restitüsyon Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

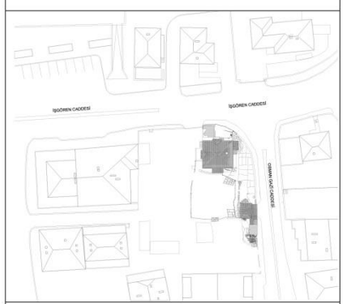
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

- RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM
- YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER
- MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER
- ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM
- KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR
- YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

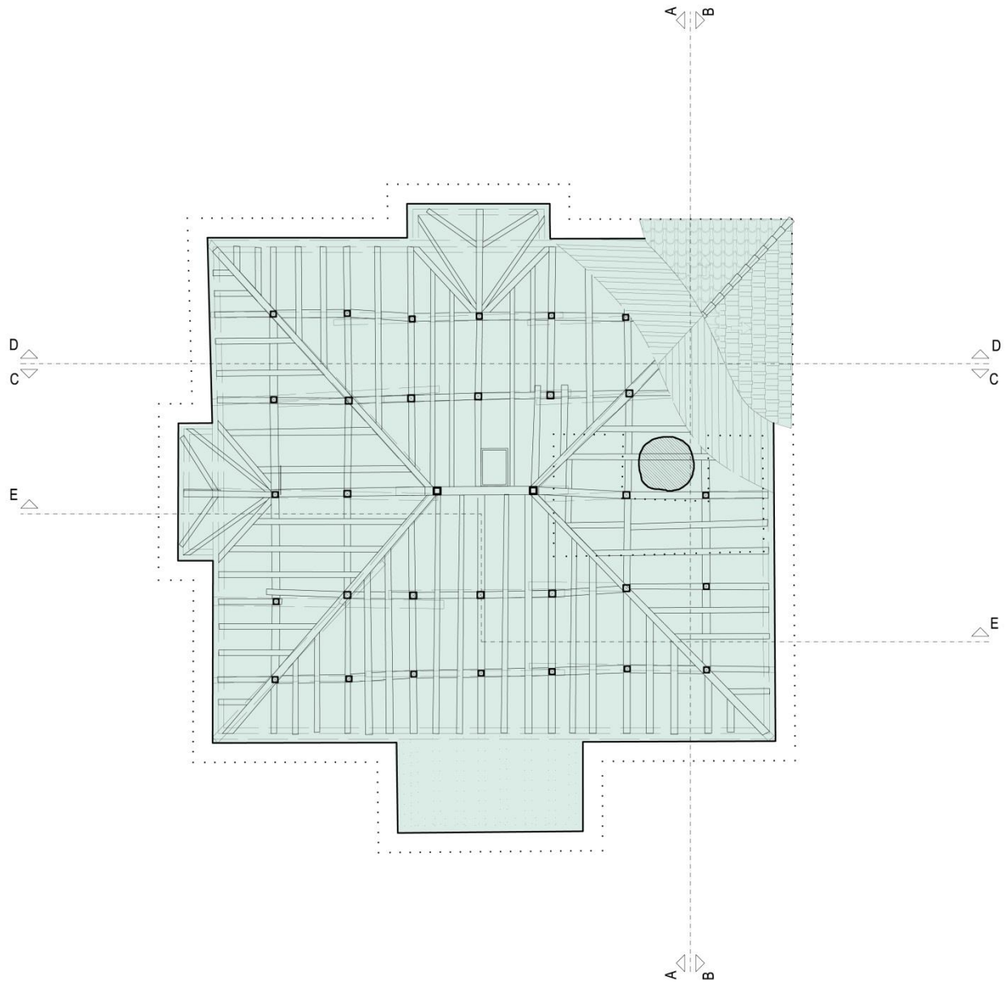
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BİRİNCİ KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 201 : Restitüsyon Analizi Birinci Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

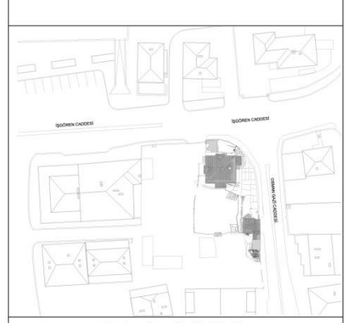
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ÇATI PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 202: Restitüsyon Analizi Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

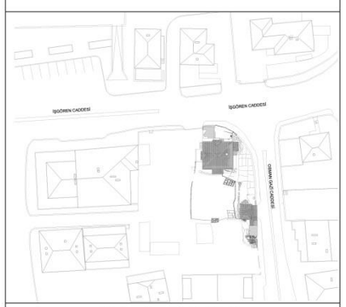
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM	
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER	
MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER	
ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM	
KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR	
YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

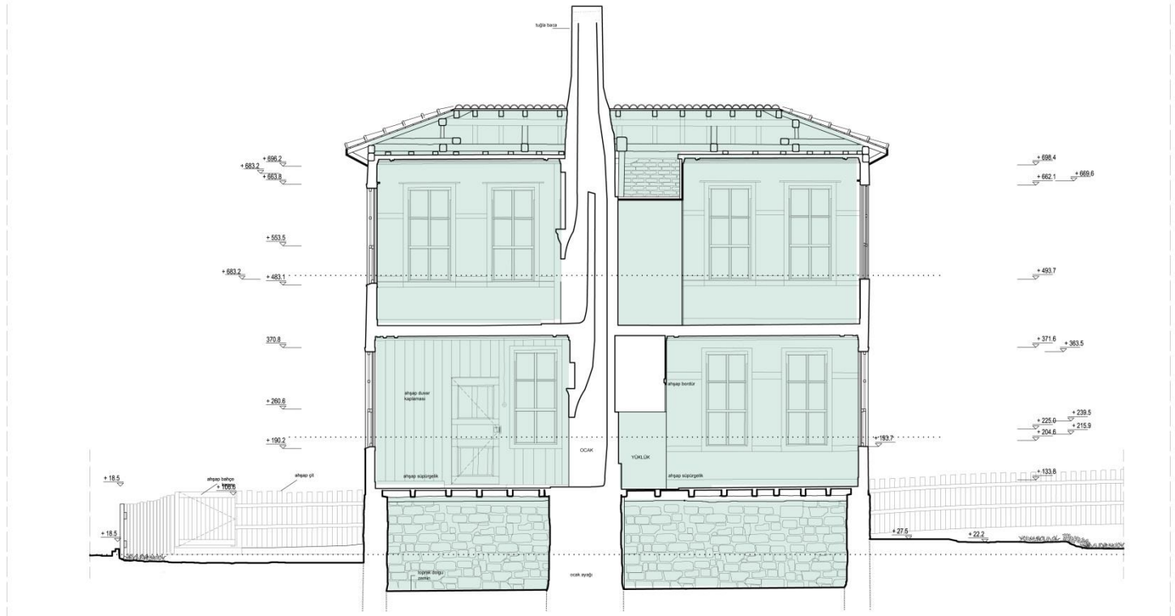
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

A A KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 203 : Restitüsyon Analizi A-A Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

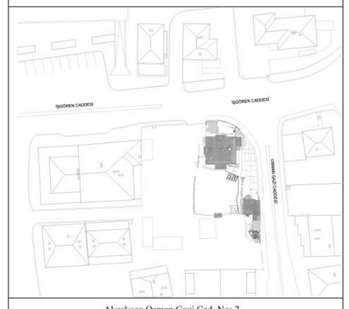
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

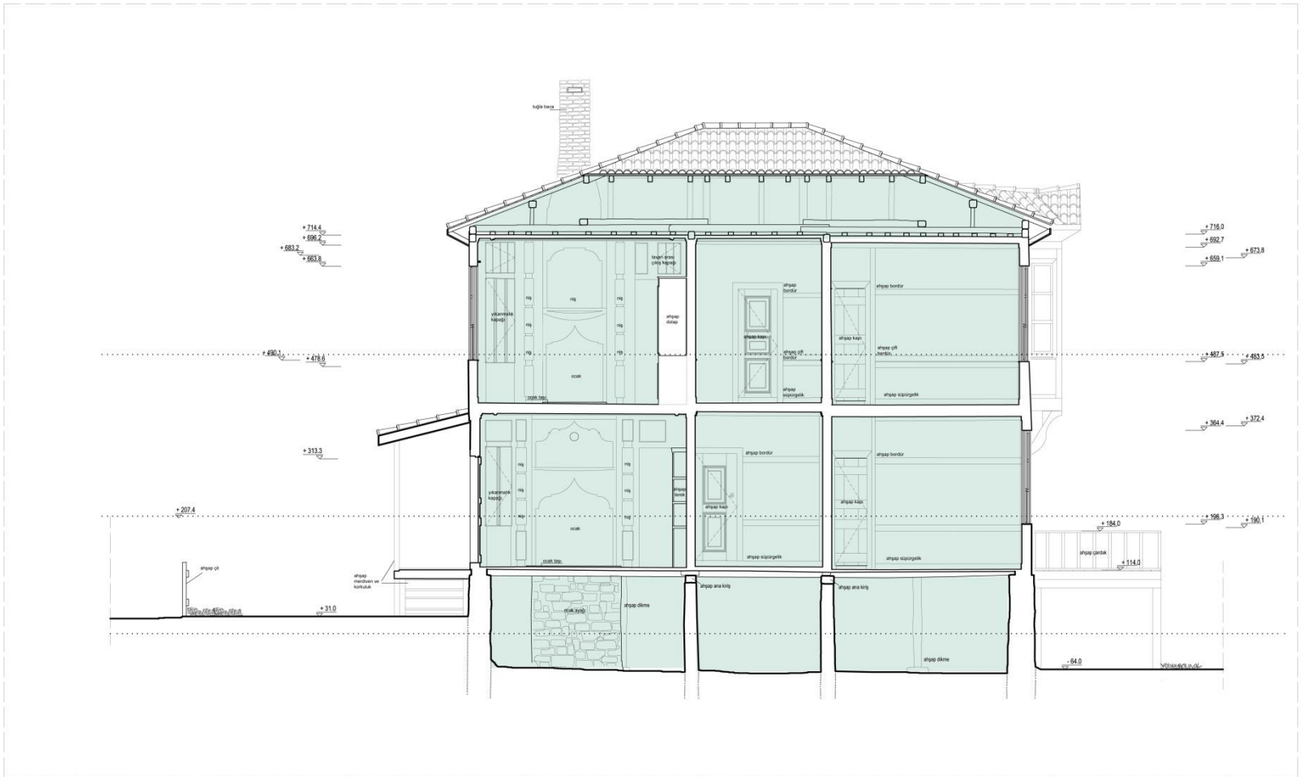
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

B B KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 204 : : Restitüsyon Analizi B-B Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

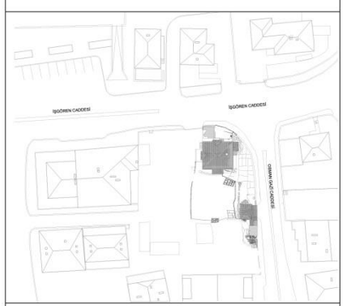
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM	
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER	
MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER	
ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM	
KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR	
YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

C C KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 205 : : Restitüsyon Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

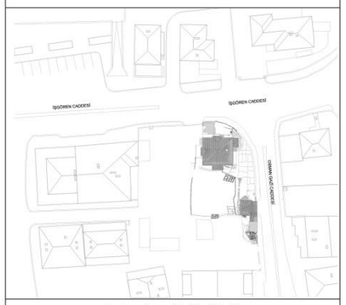
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

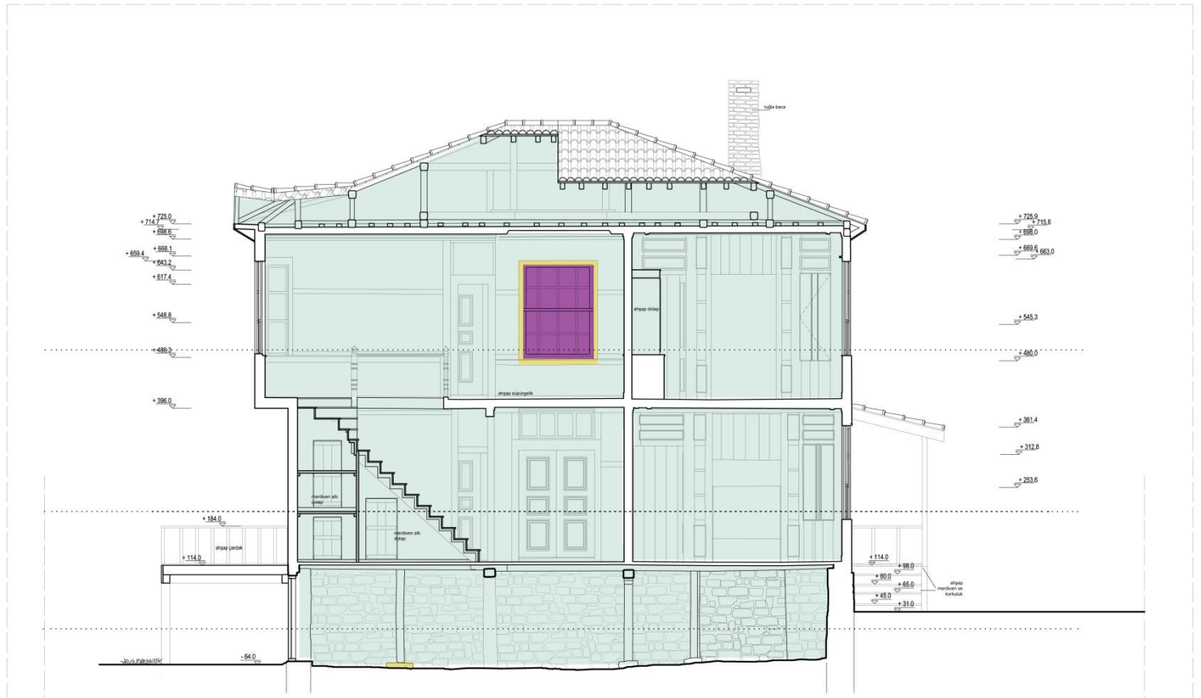
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

D D KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 206: Restitüsyon Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

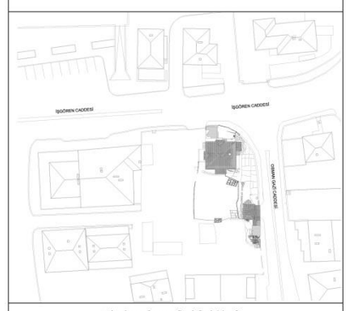
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

E E KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 207: Restitüsyon Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

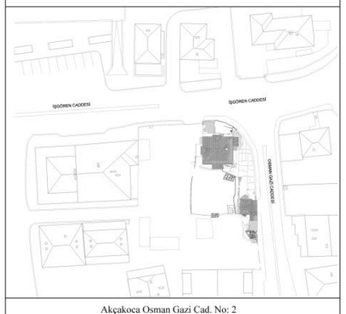
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

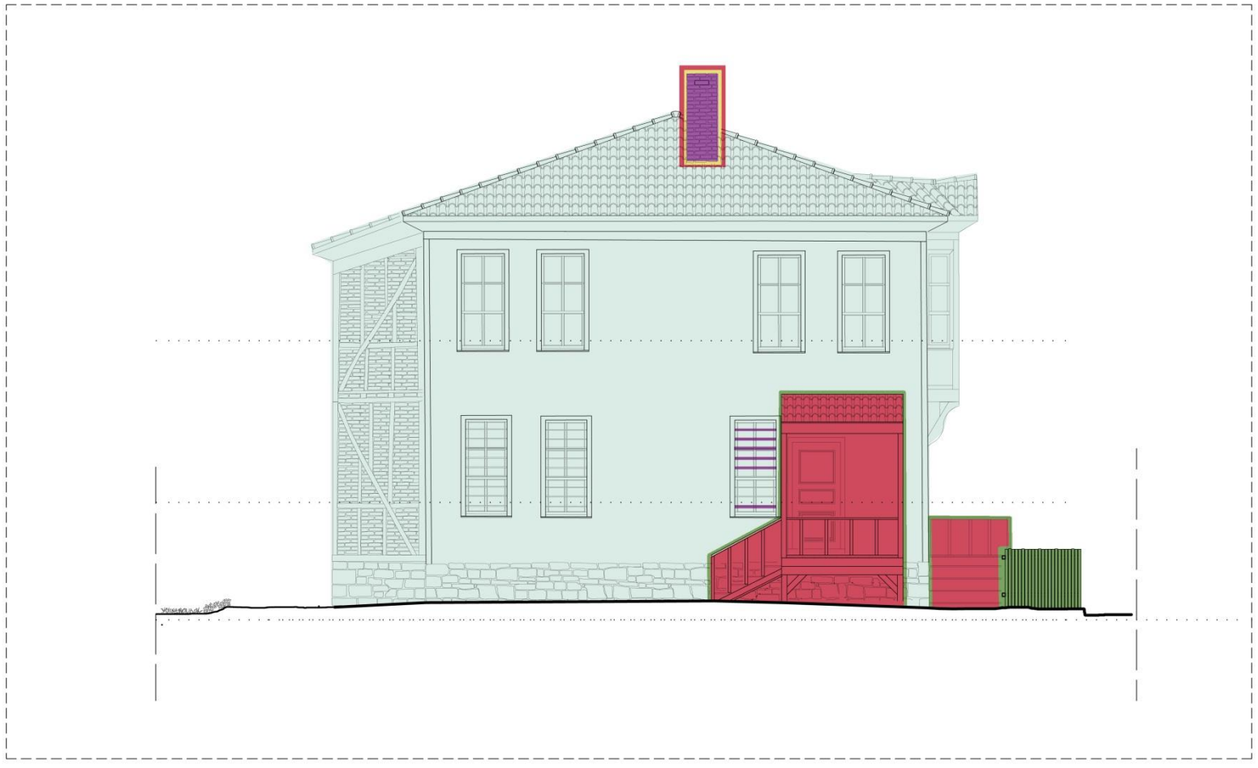
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

KUZEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 208: Restitüsyon Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

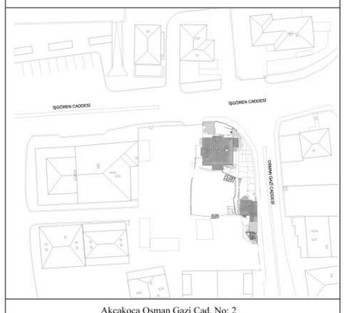
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 209: Restitüsyon Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

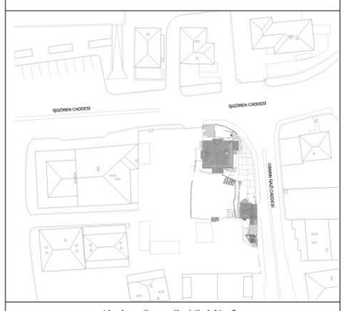
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

GÜNEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 210: Restitüsyon Analizi Güney Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

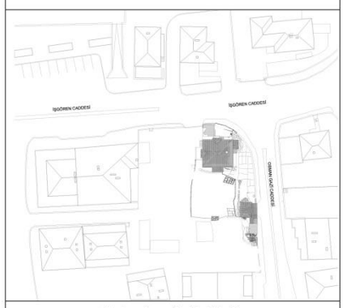
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

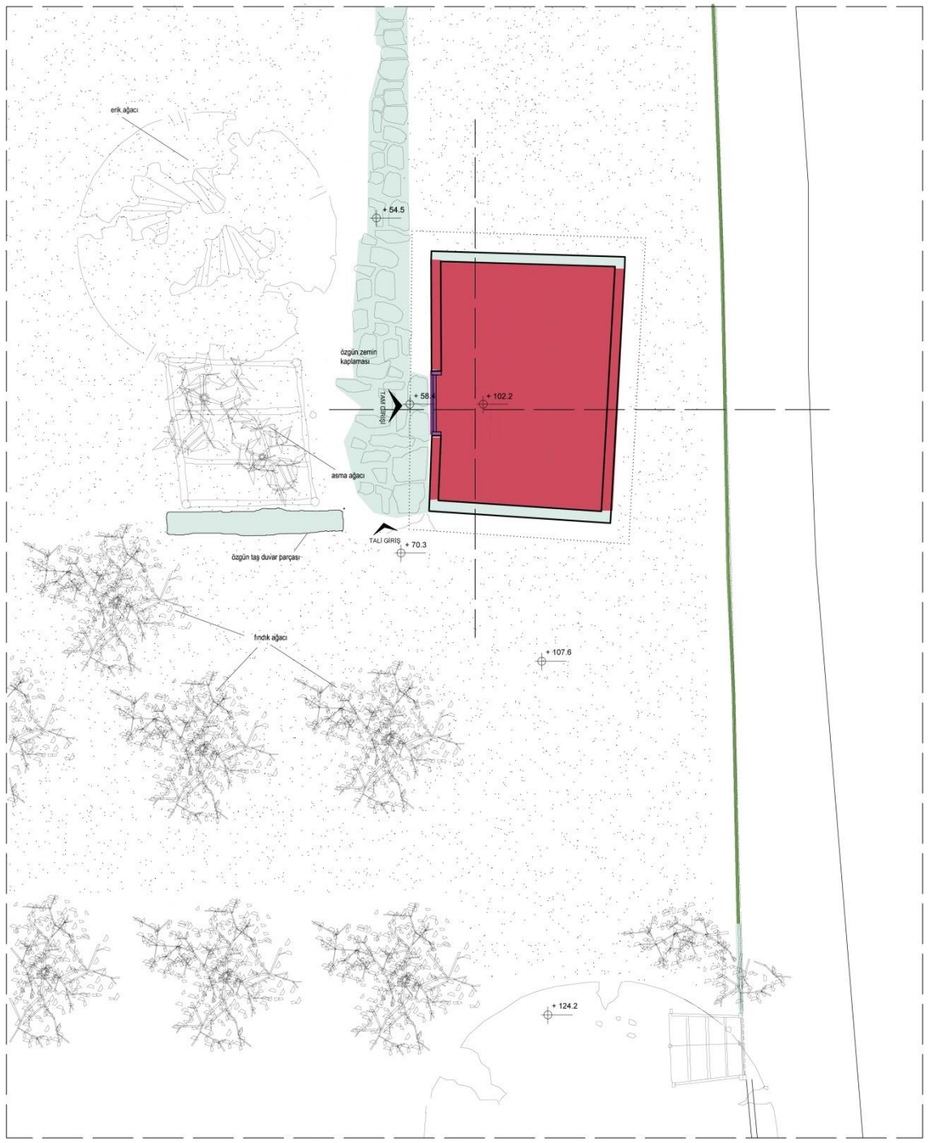
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BATI CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 211: Restitüsyon Analizi Batı Cephesi (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

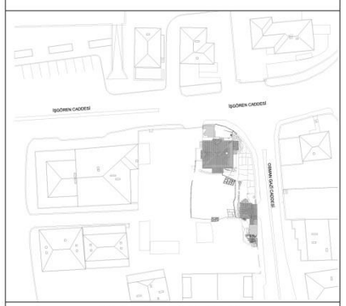
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 212 : Restitüsyon Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

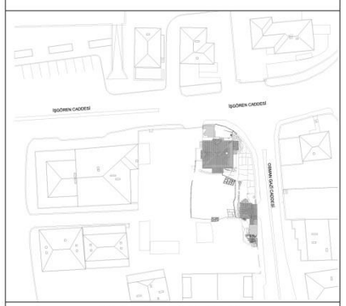
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

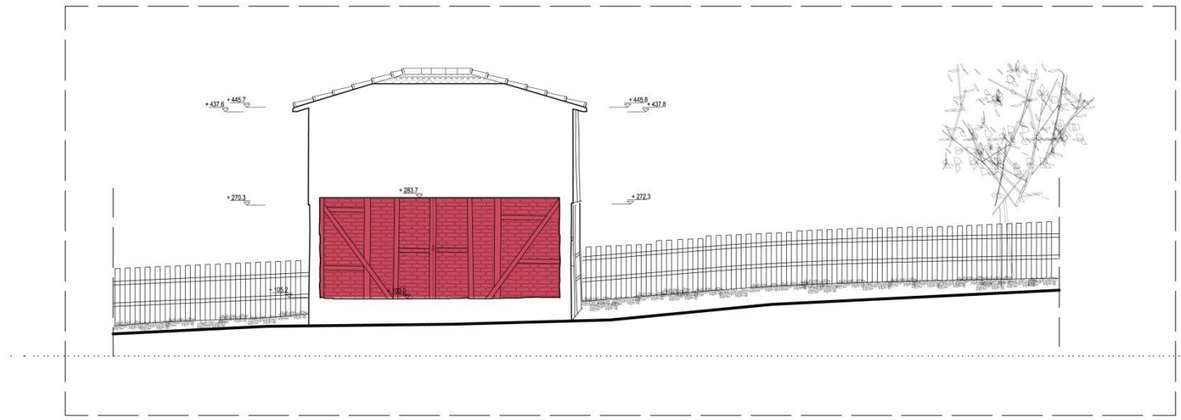
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

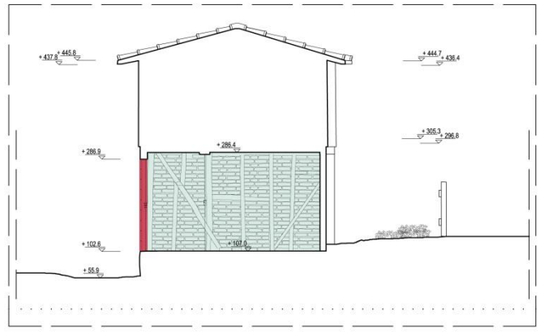
ÖLÇEK : 1/50

TAM ÇATI PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 213: Restitüsyon Analizi Tam Çatı Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

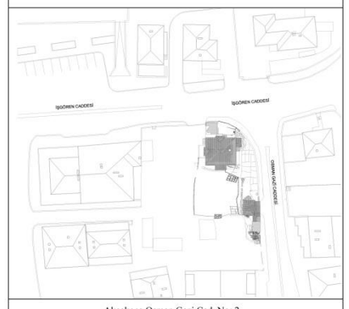
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM	
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER	
MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER	
ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM	
KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR	
YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER	

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

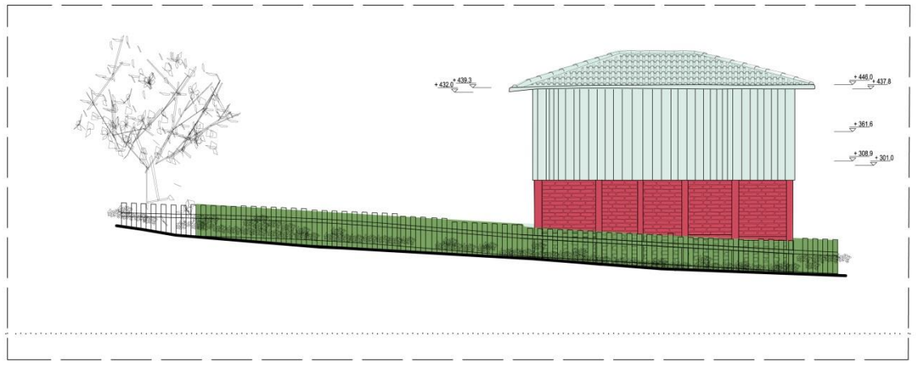
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

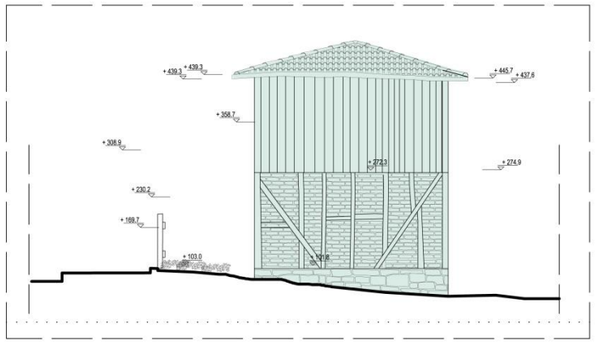
ÖLÇEK : 1/50

TAM A-A VE B-B KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 214: Restitüsyon Analizi Tam A-A ve B-B Kesitleri (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

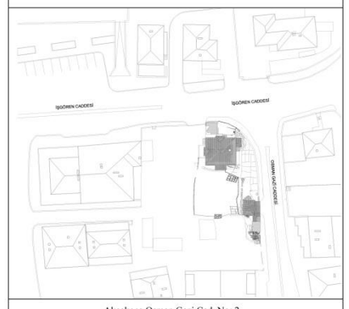
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

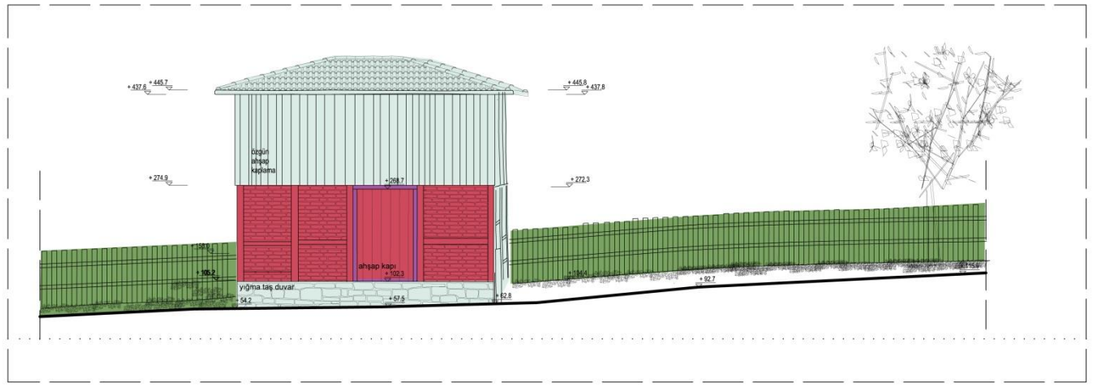
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

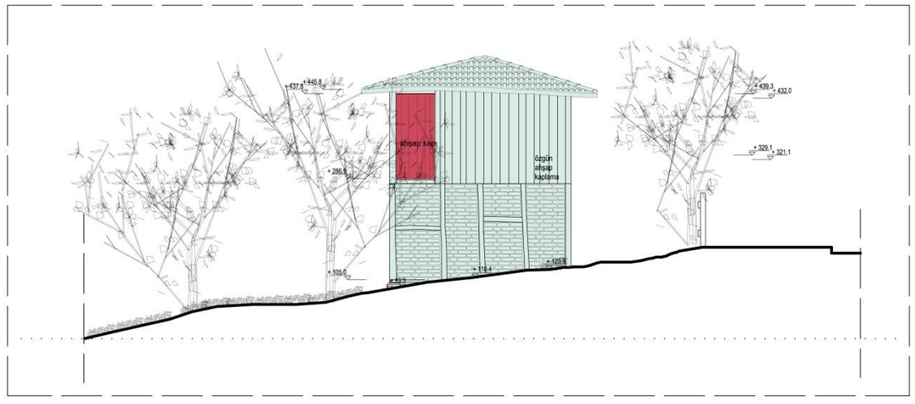
ÖLÇEK : 1/50

TAM DOĞU VE KUZEY CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 215 : Restitüsyon Analizi Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

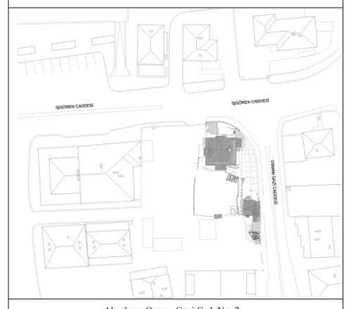
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM BATI VE GÜNEY CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 216 : Restitüsyon Analizi Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

İŞGÖREN CADDESİ

İŞGÖREN CADDESİ

OSMAN GAZİ CADDESİ

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

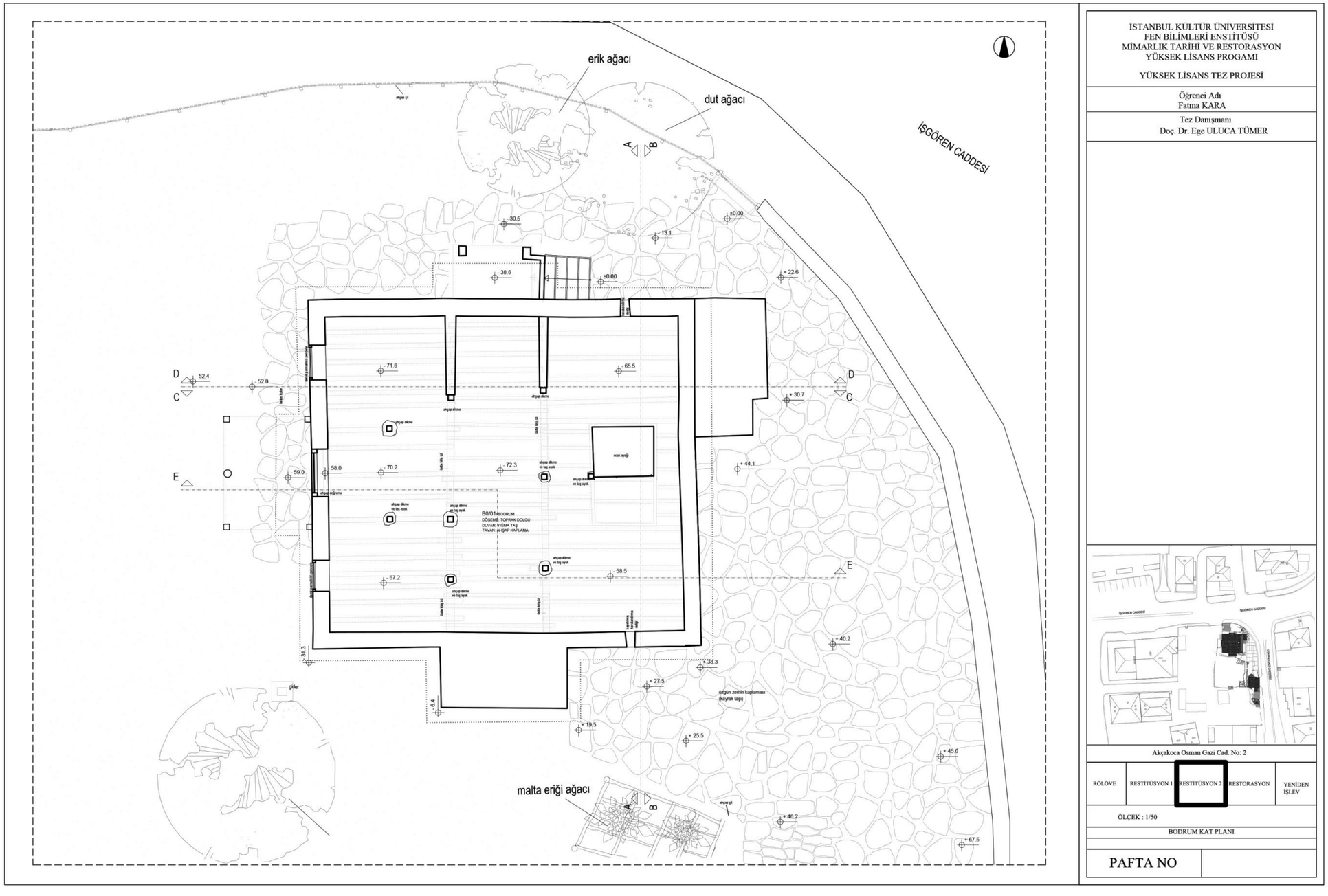
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/200

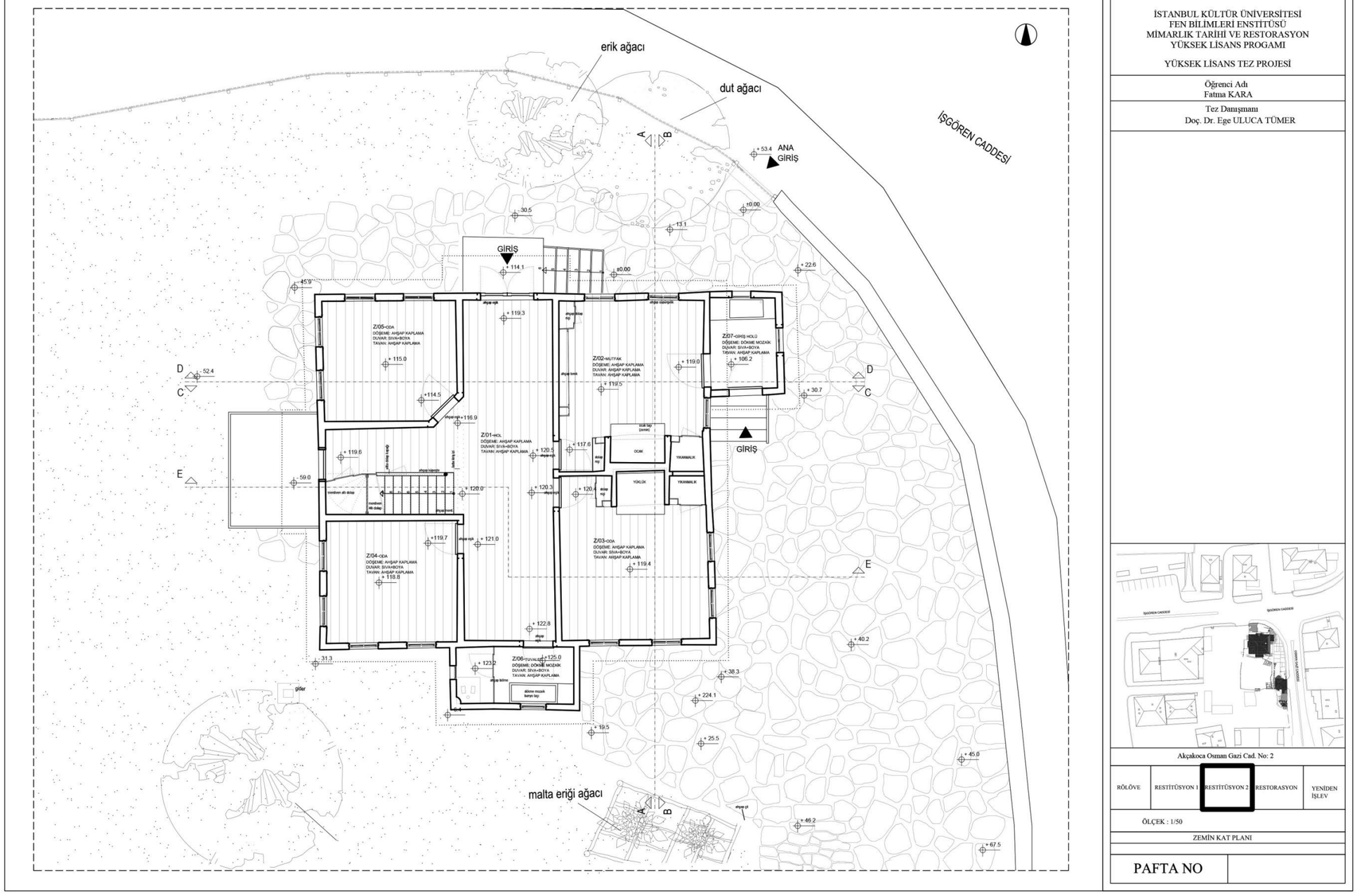
VAZİYET PLANI

PAFTA NO

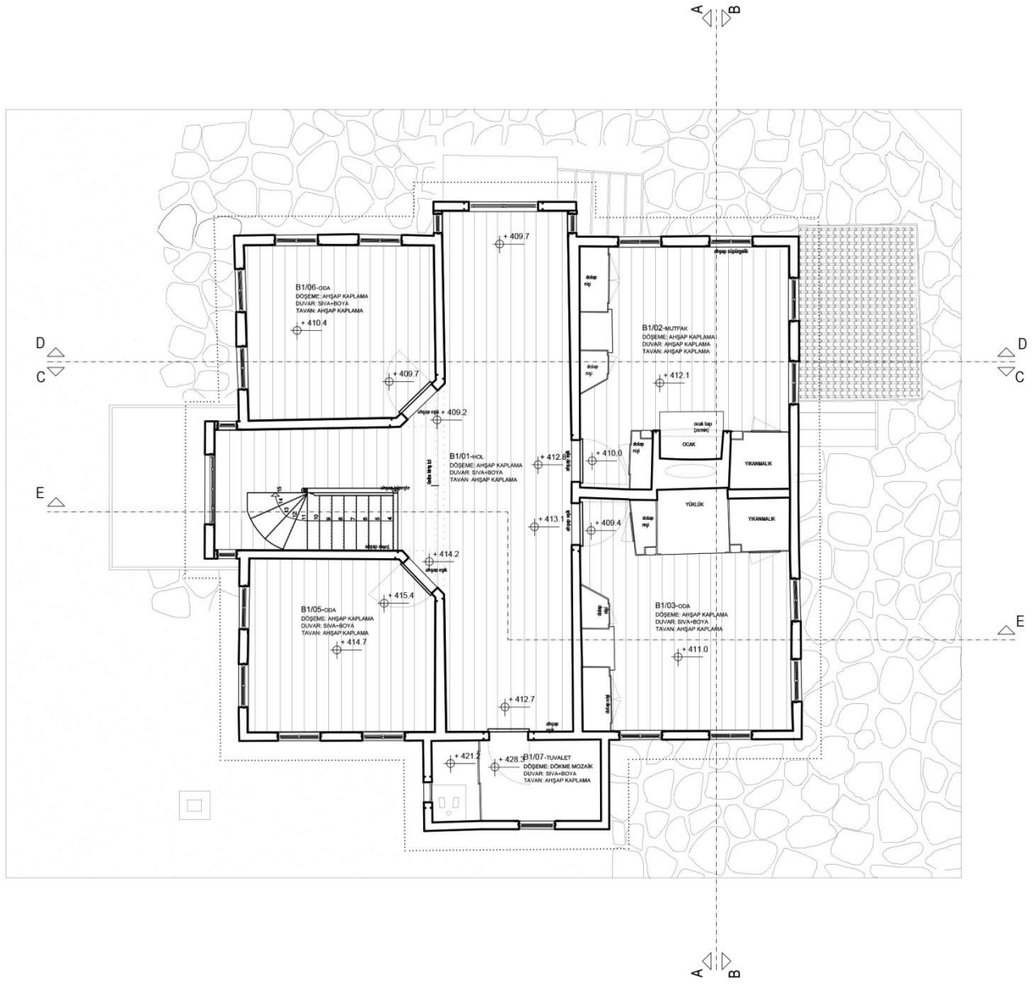
Şekil 4. 217 : Restitüsyon 2 Vaziyet Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 218 : Restitüsyon 2 Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 219 : Restitüsyon 2 Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

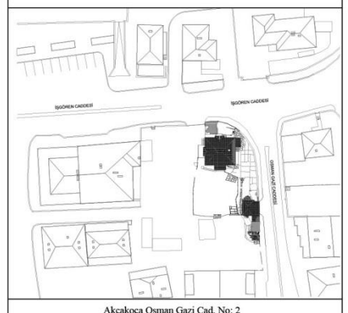

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

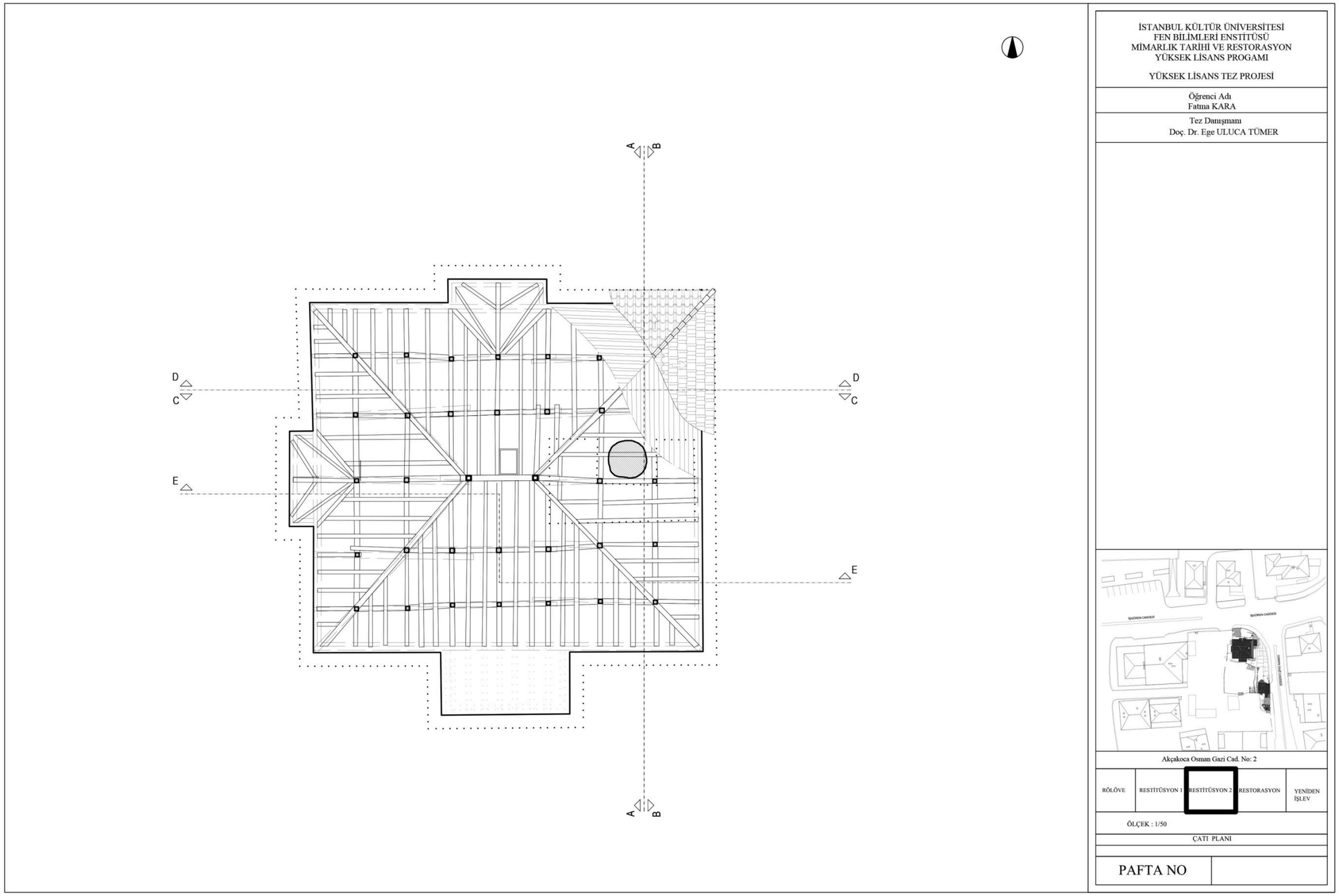
RÖLÖVE | RESTİTÜSYON 1 | RESTİTÜSYON 2 | RESTORASYON | YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

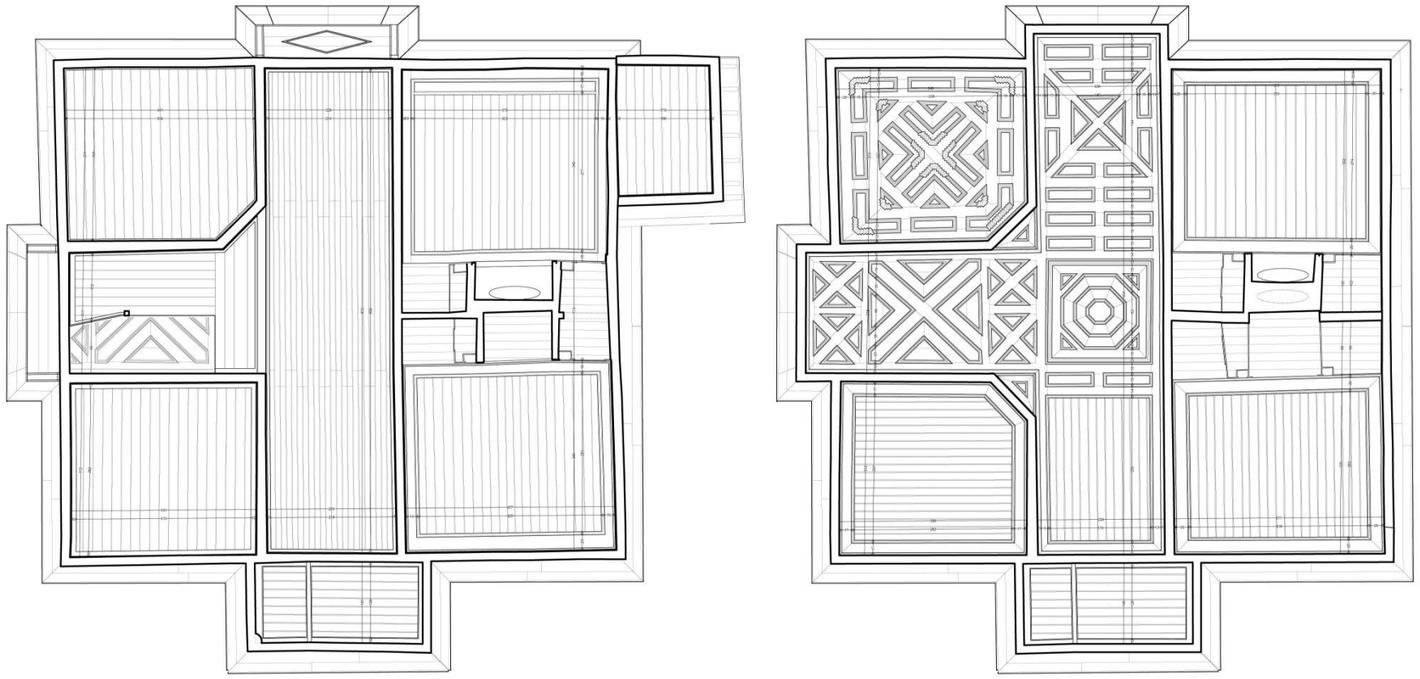
BİRİNCİ KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 220 : Restitüsyon 2 Birinci Kat Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 221 : Restitüsyon 2 Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

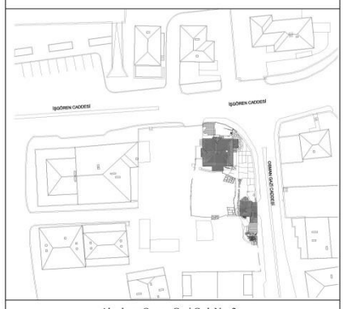

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

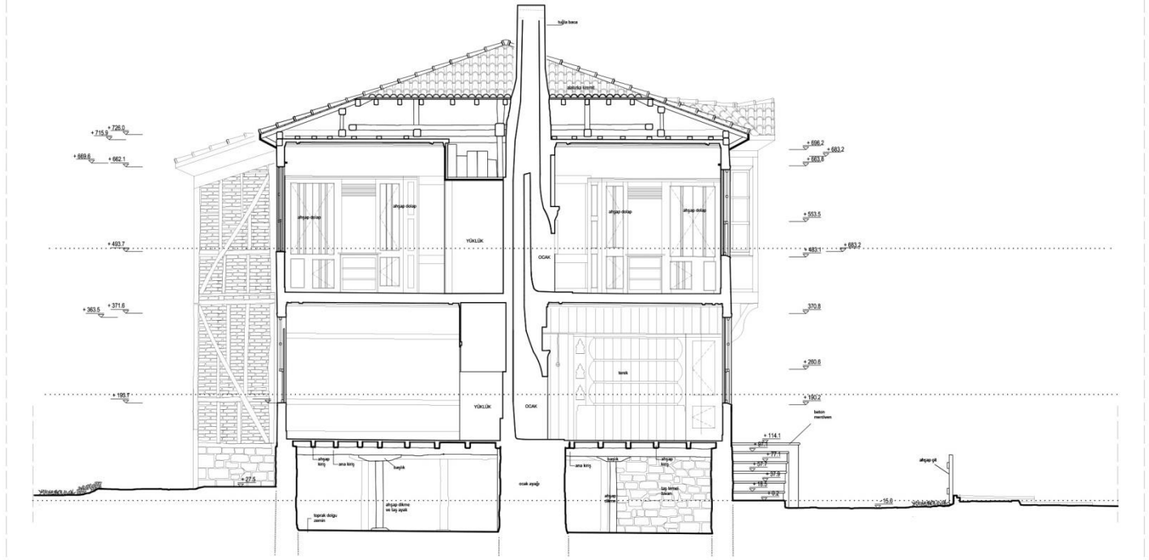
RÖLÖVE | RESTİTÜSYON 1 | RESTİTÜSYON 2 | RESTORASYON | YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT TAVAN PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 222 : Restitüsyon 2 Tavan Planları (Kara, 2013)

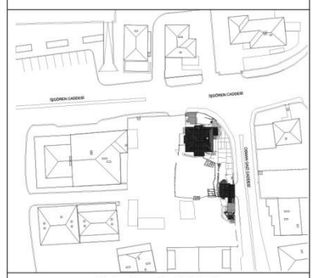

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

A A KESİTİ

PAFTA NO	1

Şekil 4. 223 : Restitüsyon 2 A-A Kesiti (Kara, 2013)

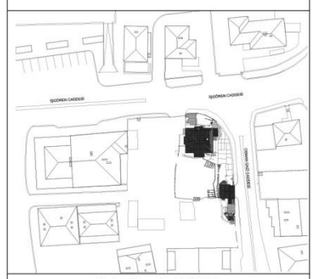

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

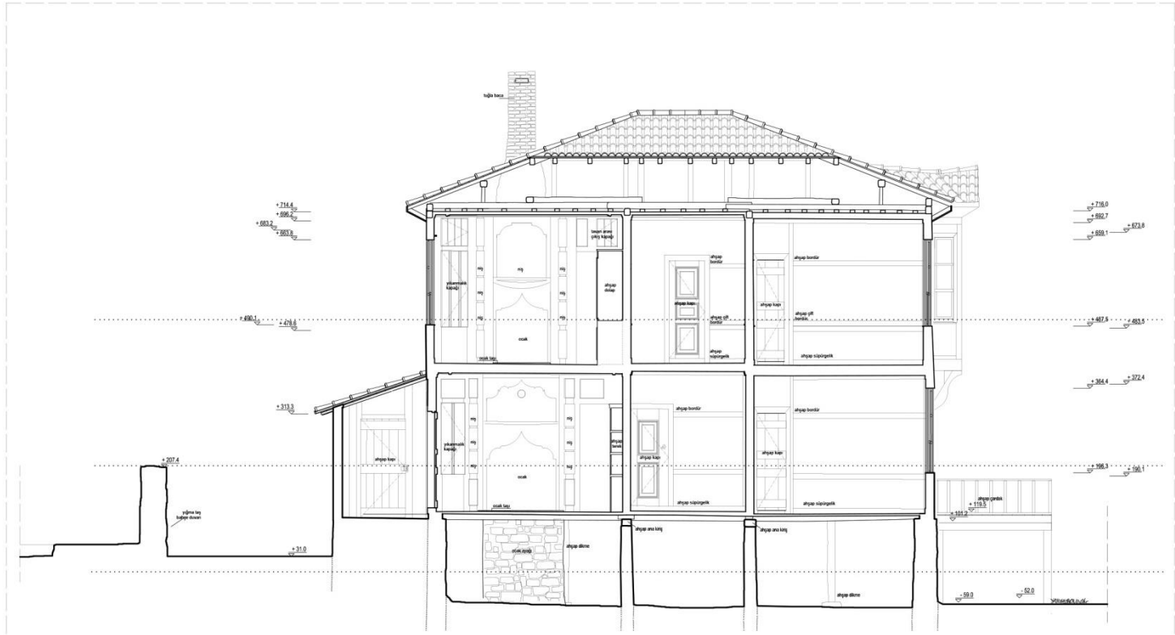
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

B B KESİTİ

PAFTA NO	1

Şekil 4. 224 : Restitüsyon 2 B-B Kesiti (Kara, 2013)

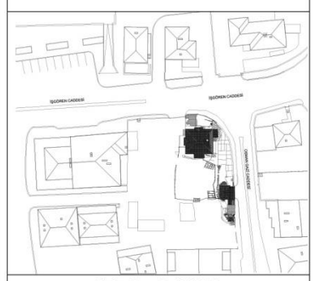

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

C C KESİTİ

PAFTA NO	1

Şekil 4. 225 : Restitüsyon 2 C-C Kesiti (Kara, 2013)

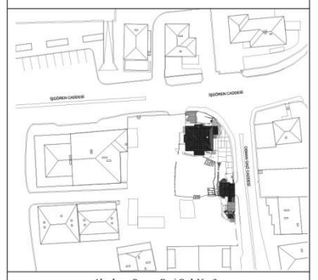

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

D D KESİTİ

PAFTA NO 1

Şekil 4. 226 : Restitüsyon 2 D-D Kesiti (Kara, 2013)

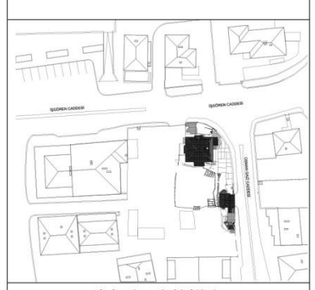

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

E E KESİTİ

PAFTA NO	1

Şekil 4. 227 : Restitüsyon 2 E-E Kesiti (Kara, 2013)

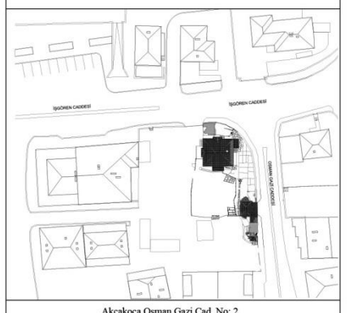

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

KUZEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 228 : Restitüsyon 2 Kuzey Cephesi (Kara, 2013)

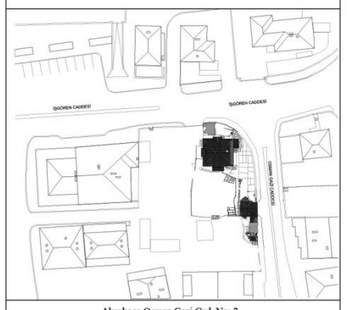

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 229 : Restitüsyon 2 Doğu Cephesi (Kara, 2013)

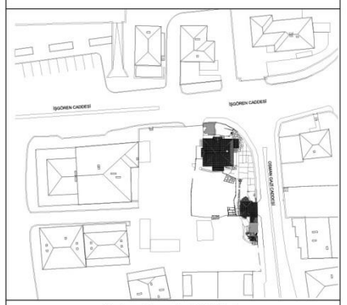

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

GÜNEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 230 : Restitüsyon 2 Güney Cephesi (Kara, 2013)

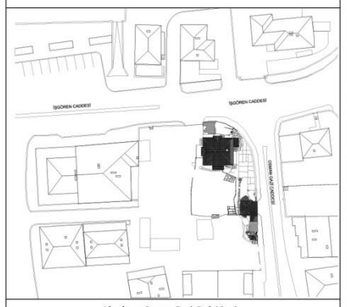

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

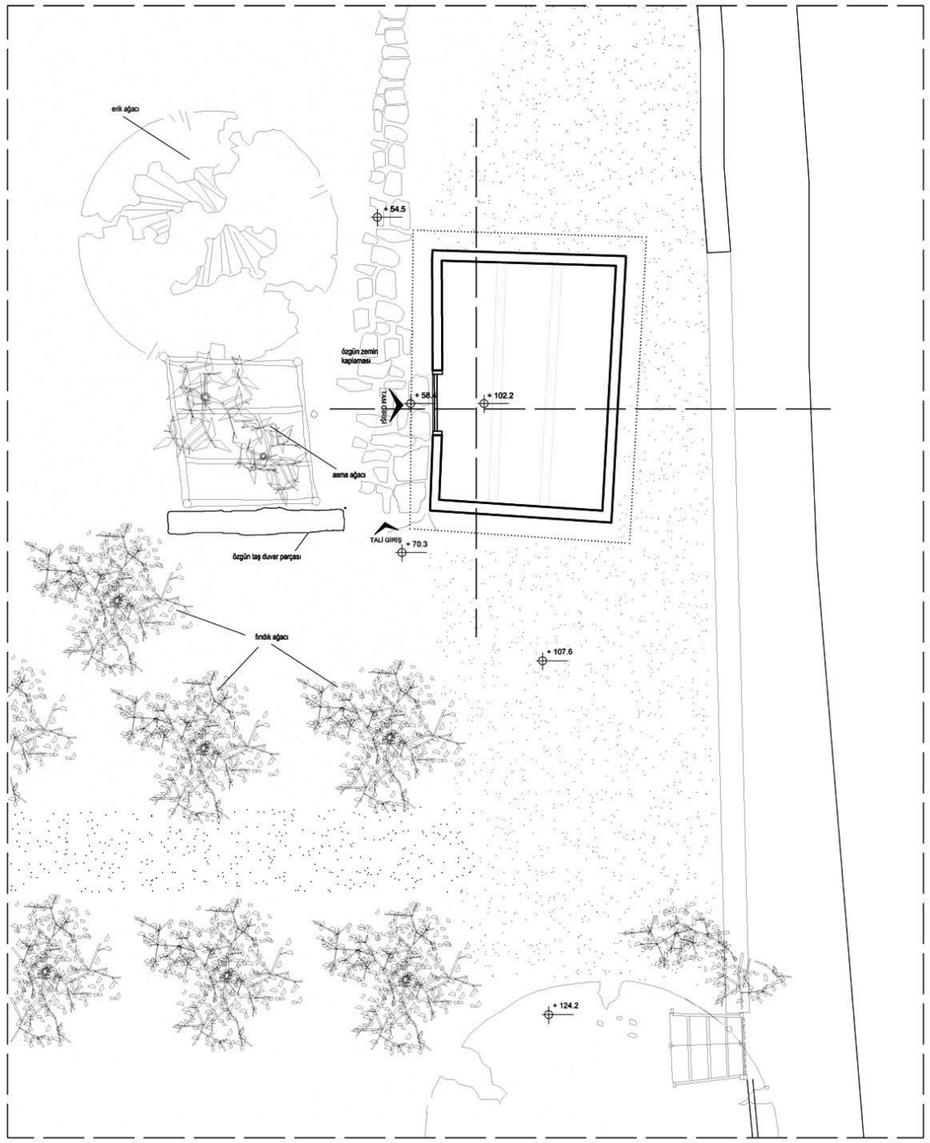
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BATI CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 231 : Restitüsyon 2 Batı Cephesi (Kara, 2013)

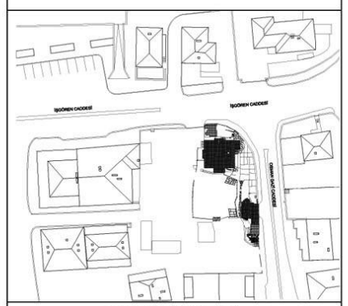

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

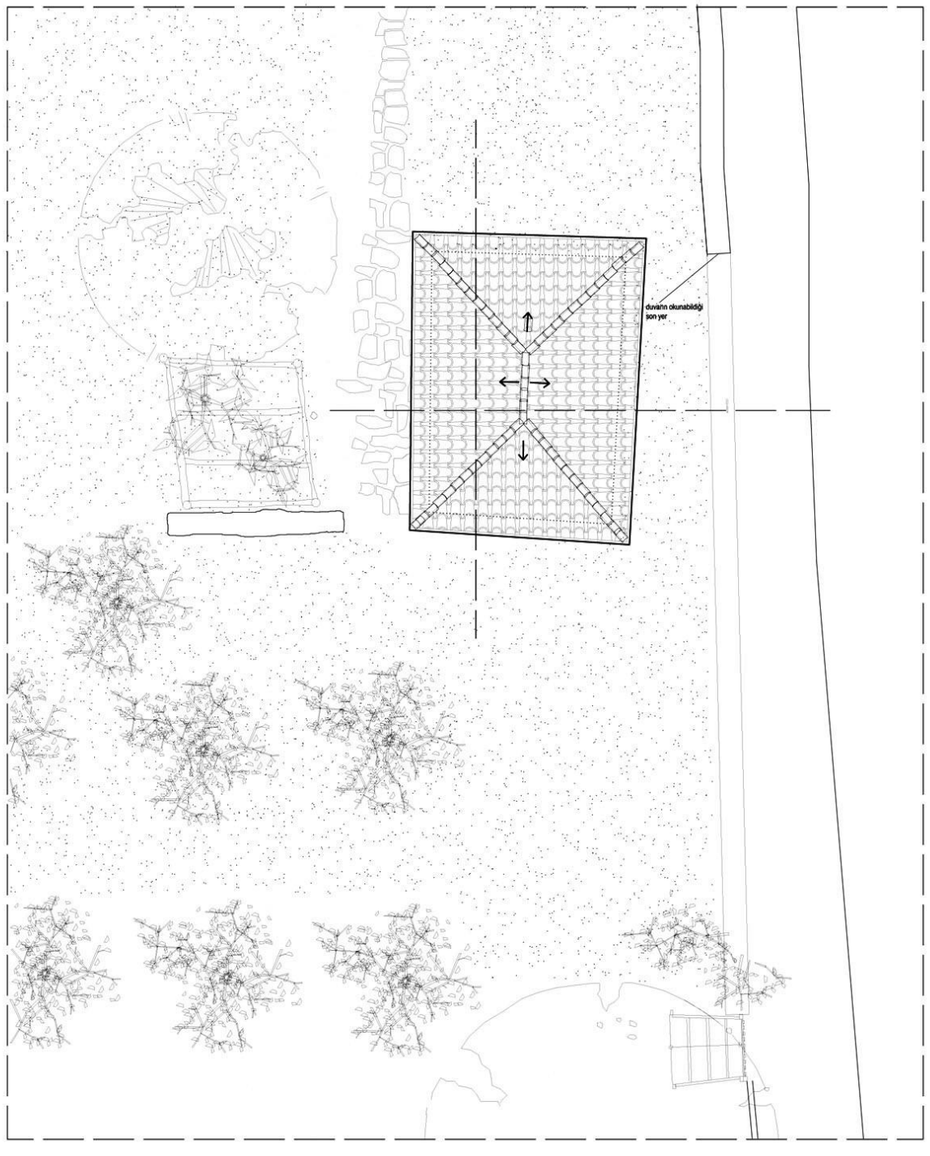
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 232 : Restitüsyon 2 Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

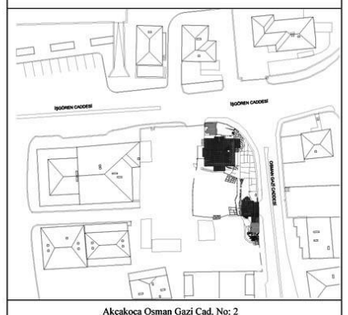

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

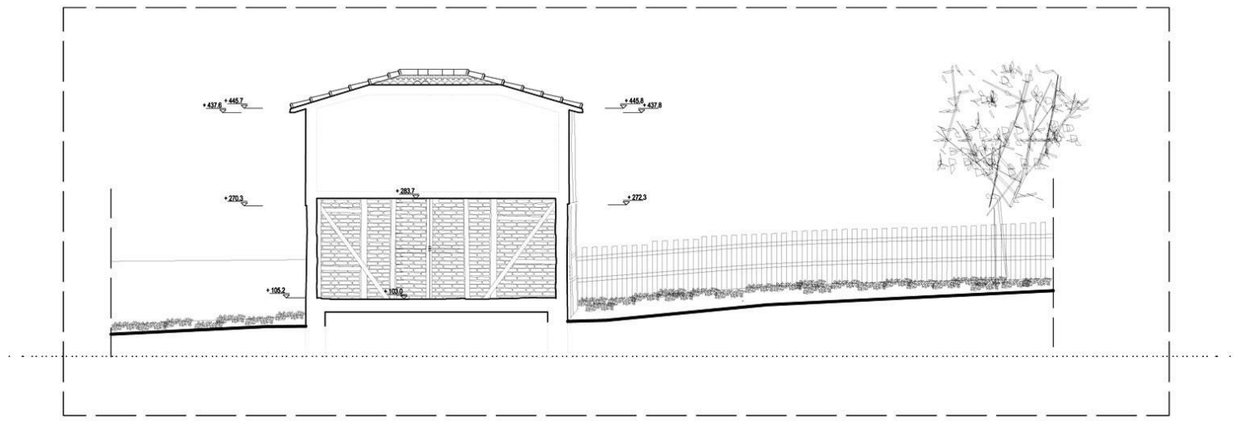
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

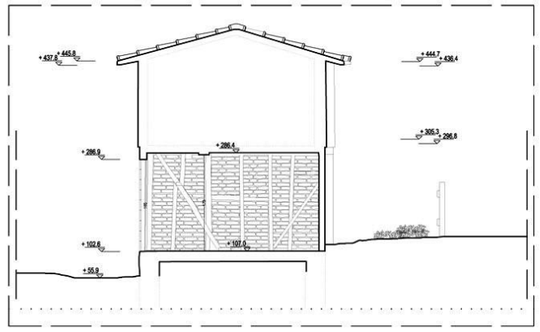
ÖLÇEK : 1/50

TAM ÇATI PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 233 : Restitüsyon 2 Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

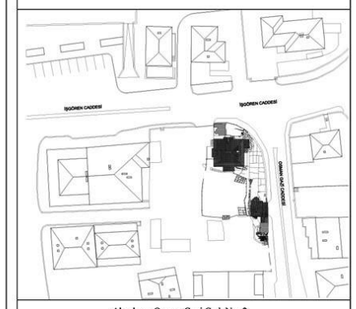

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

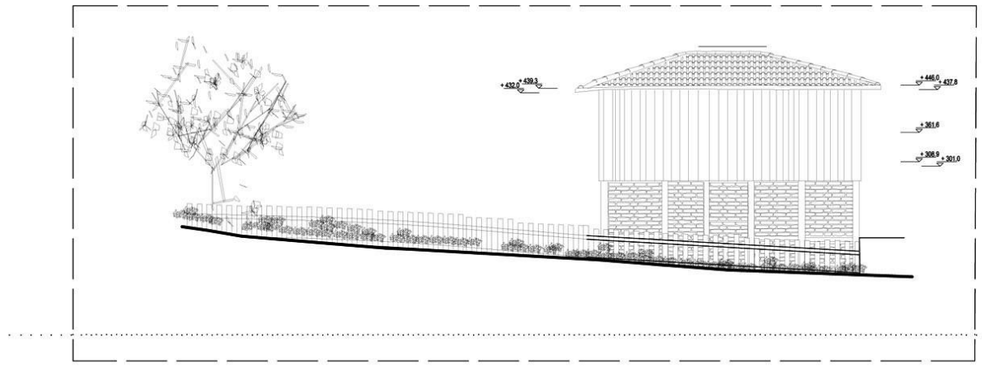
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

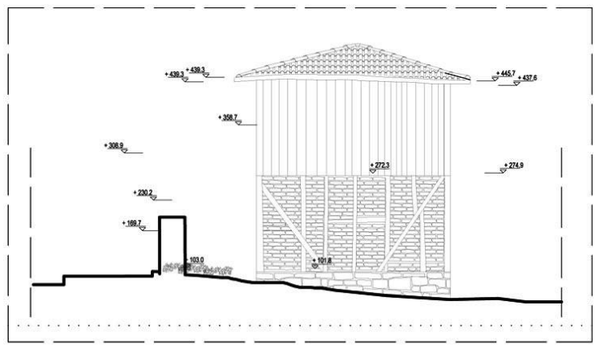
ÖLÇEK : 1/50

TAM A-A VE B-B KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 234 : Restitüsyon 2 Tam A-A ve B-B Kesiti (Kara, 2013)

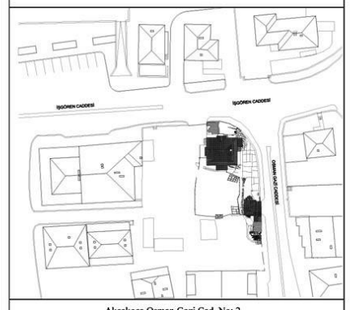

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

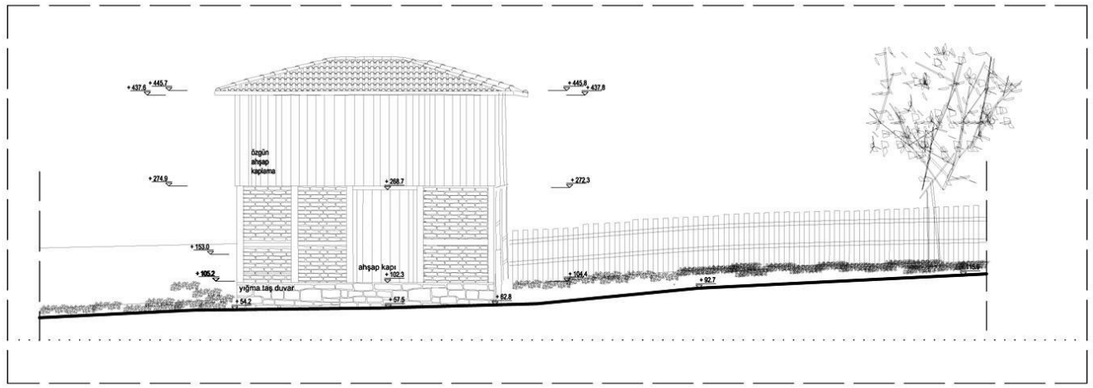
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

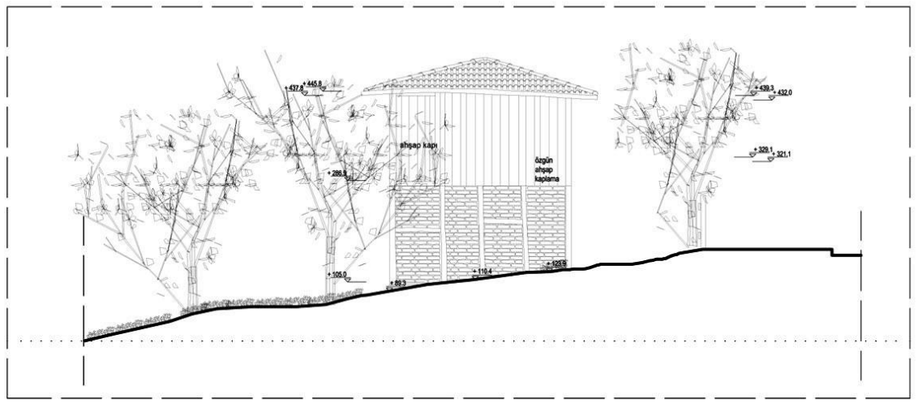
ÖLÇEK : 1/50

TAM DOĞU VE KUZEY CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 235 : Restitüsyon 2 Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)

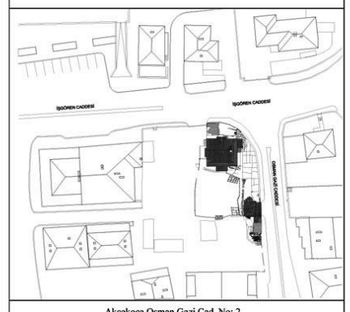

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM BATI VE GÜNEY CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 236 : Restitüsyon 2 Tam Doğu ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)

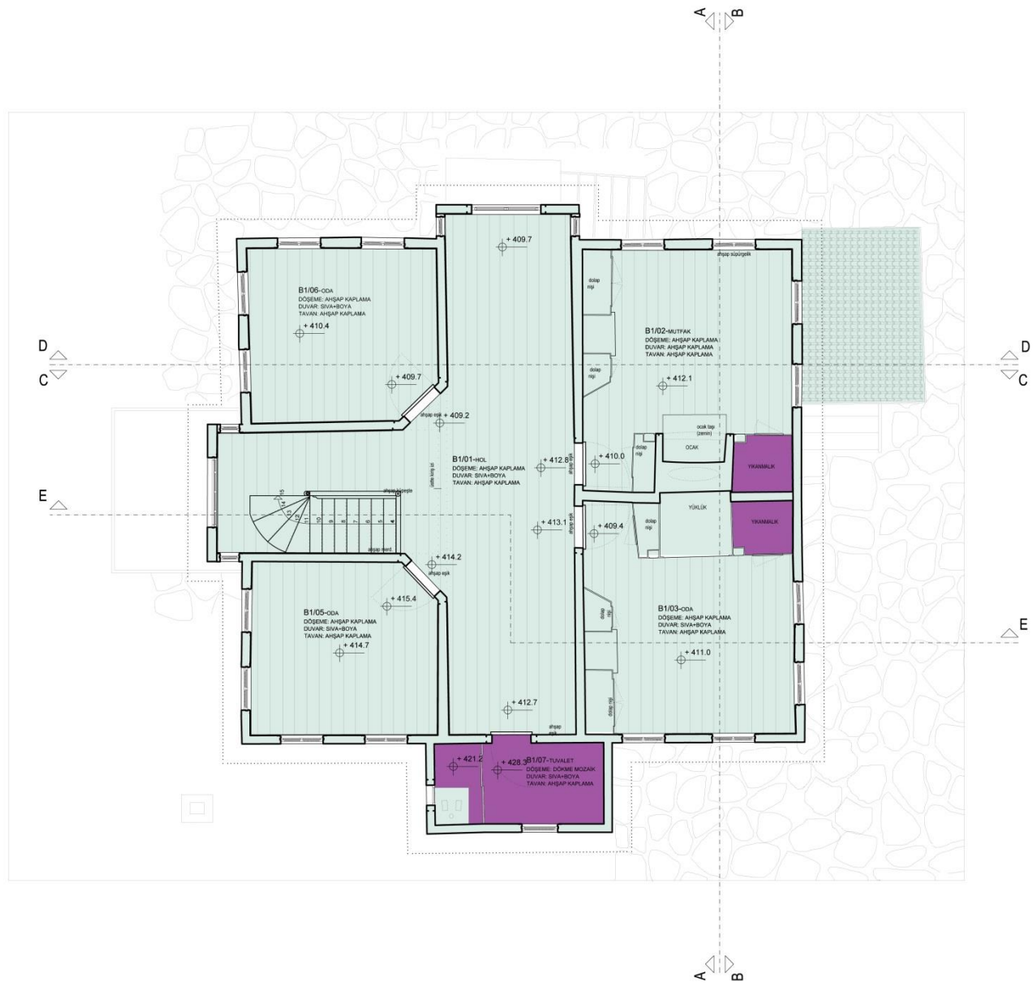
Şekil 4. 237 : Restitüsyon Analizi Vaziyet Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 238 : Restitüsyon Analizi Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 239 : Restitüsyon Analizi Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

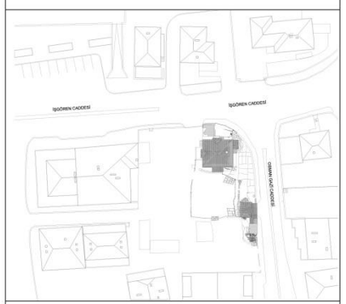
YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER
MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER
ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM
KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR
YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

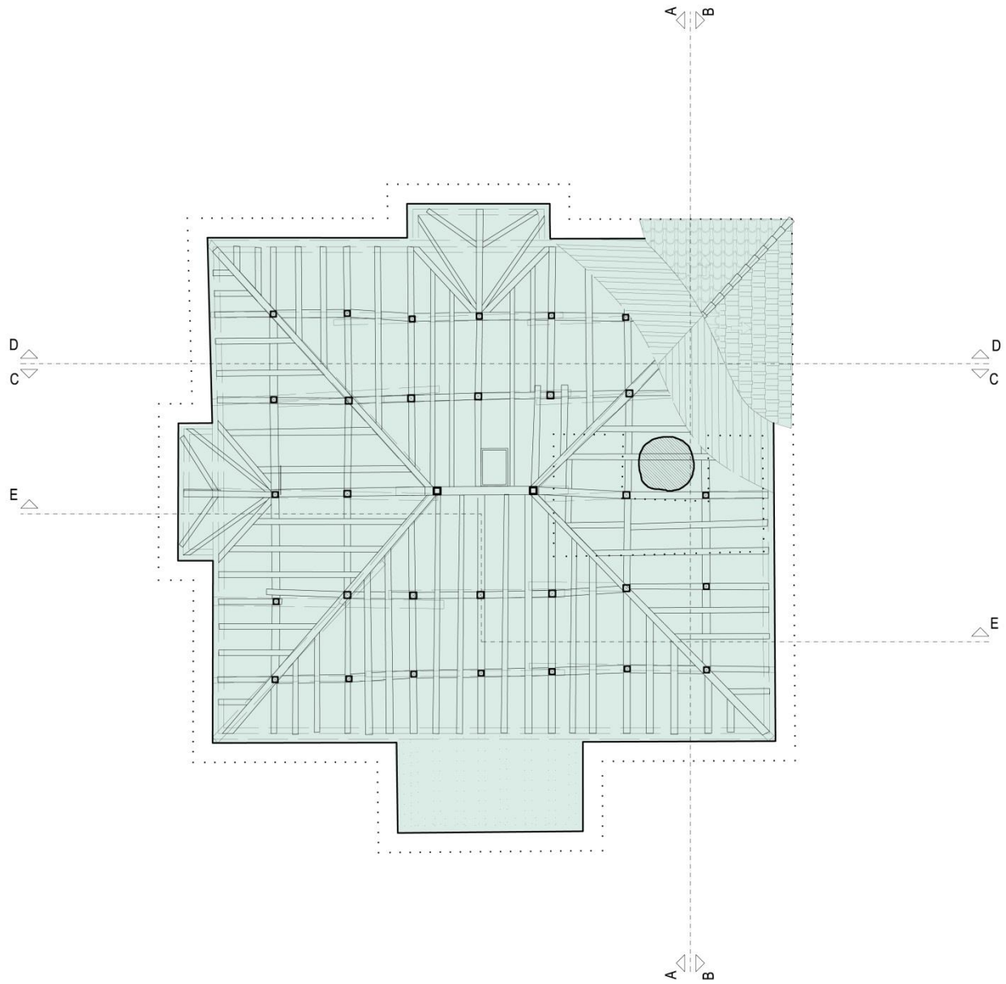
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BİRİNCİ KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 240 : Restitüsyon Analizi Birinci Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

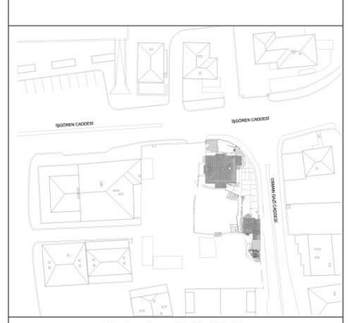
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

ÇATI PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 241 : Restitüsyon Analizi Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

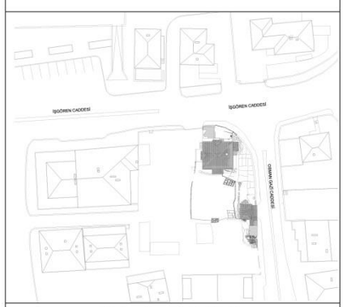
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

A A KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 242 : Restitüsyon Analizi A-A Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

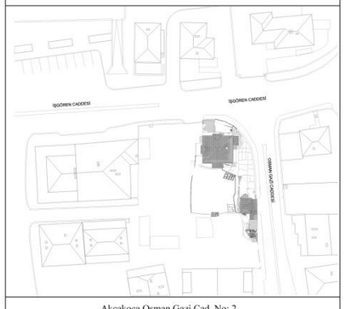
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

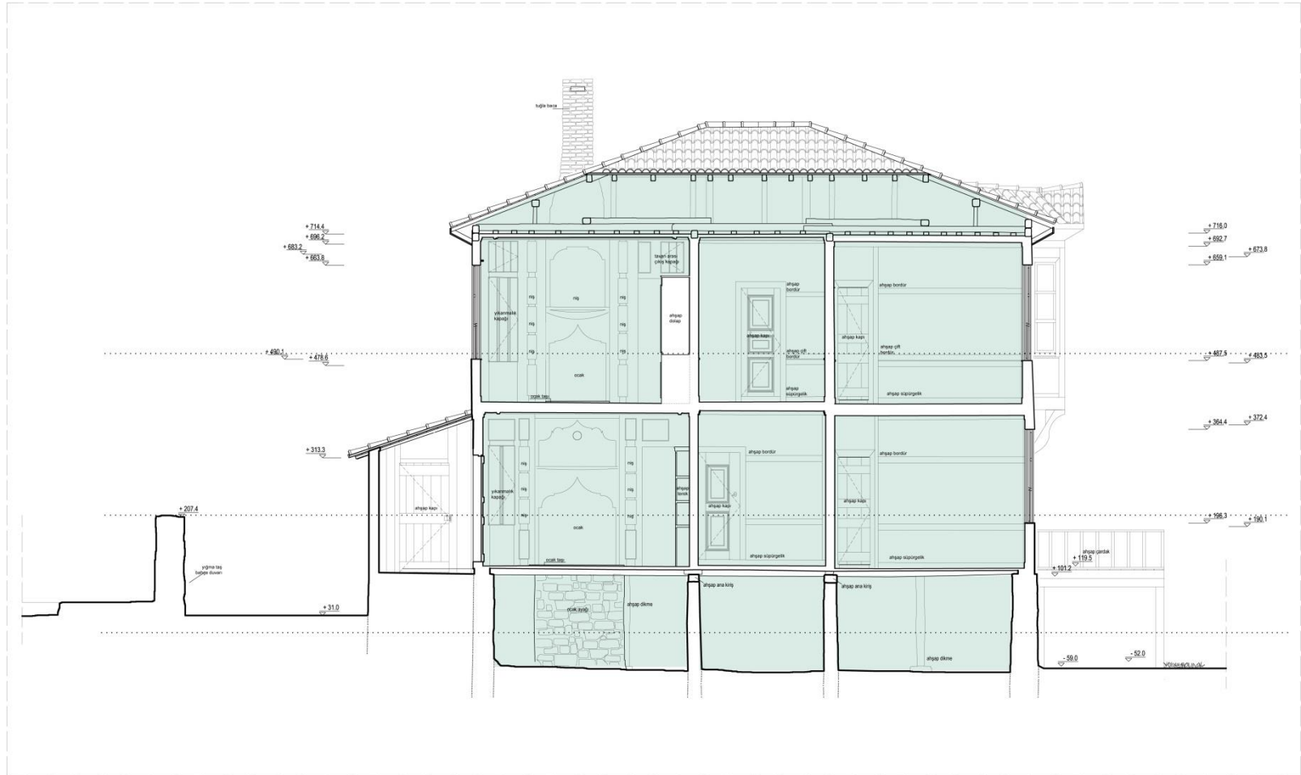
ÖLÇEK : 1/50

B B KESİTİ

1

PAFTA NO

Şekil 4. 243 : Restitüsyon Analizi B-B Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

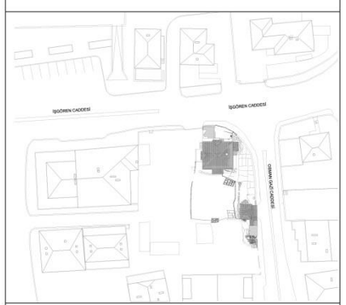
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

C C KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 244 : Restitüsyon Analizi C-C Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

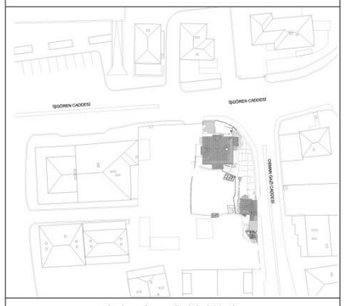
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

D D KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 245 : Restitüsyon Analizi D-D Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

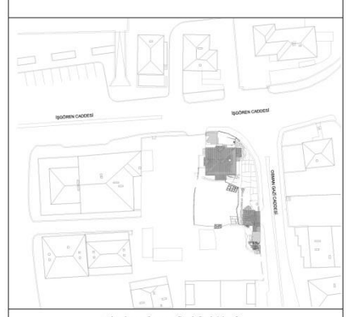
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

E E KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 246 : Restitüsyon Analizi E-E Kesiti (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

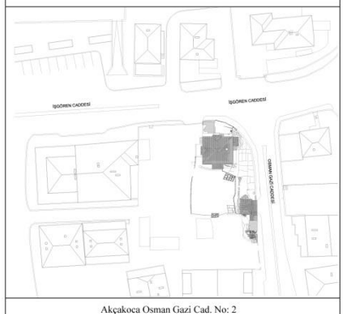
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

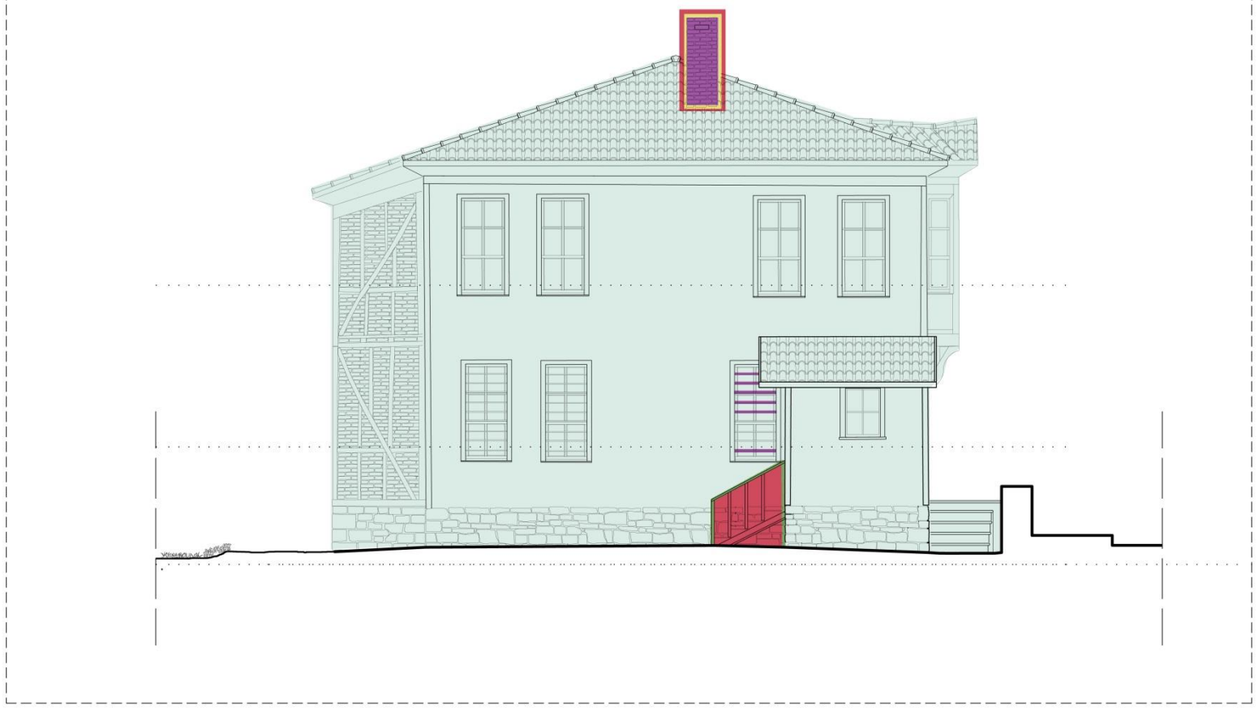
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

KUZEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 247 : Restitüsyon Analizi Kuzey Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

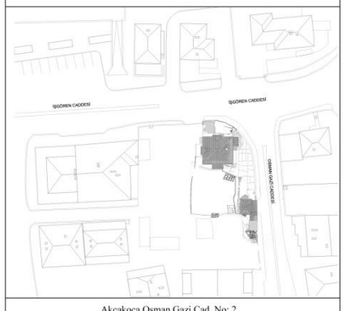
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 248 : Restitüsyon Analizi Doğu Cephesi (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

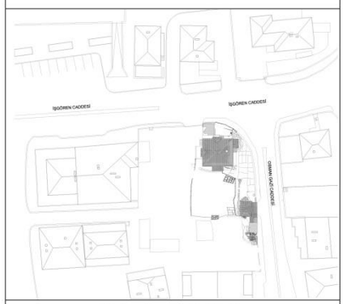
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

GÜNEY CEPHE

1

PAFTA NO

Şekil 4. 249 : Restitüsyon Analizi Güney Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

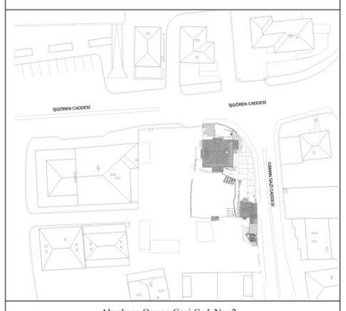
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

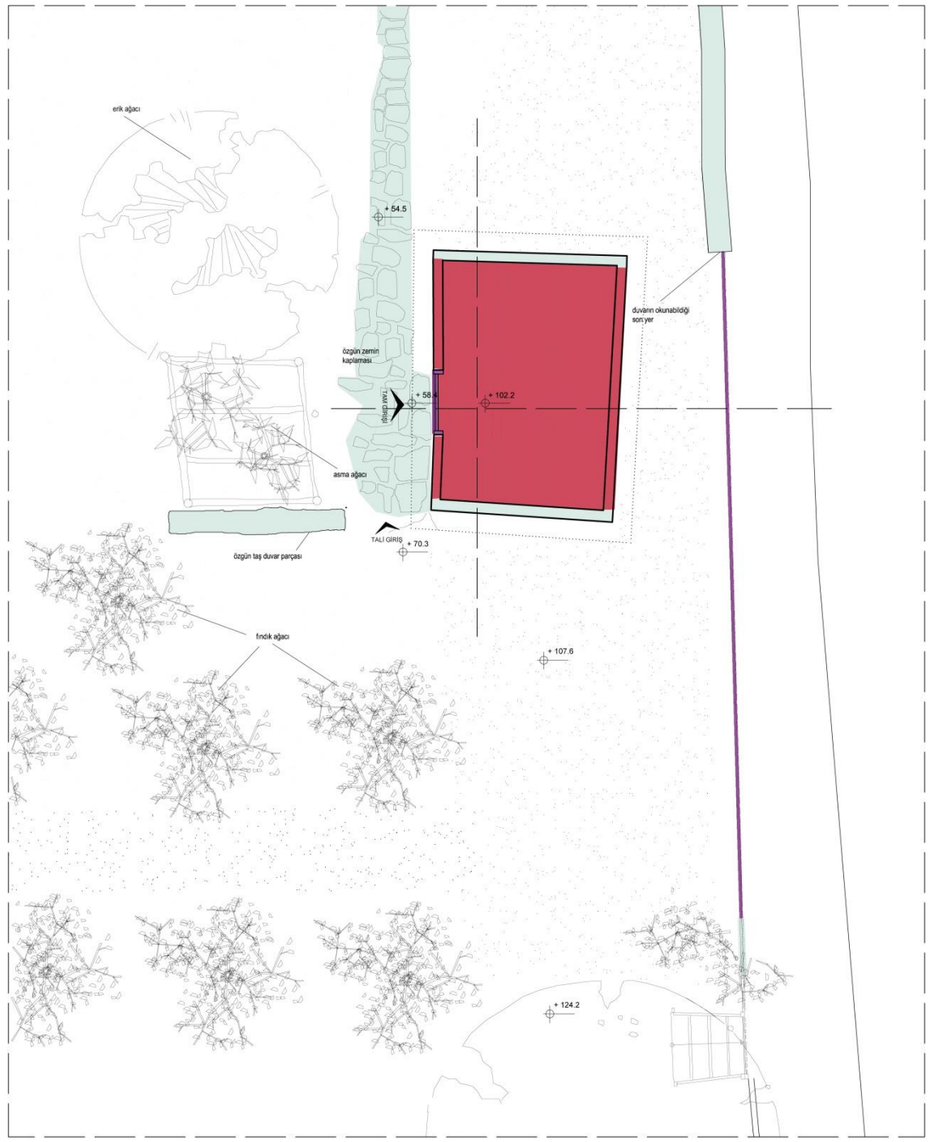
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BATI CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 250 : Restitüsyon Analizi Batı Cephe (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

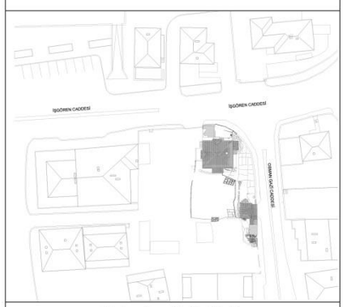
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM ZEMİN KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 251 : Restitüsyon Analizi Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

RESTİTÜSYON ANALİZİ

RÖLÖVEDE MEVCUT OLAN DURUM

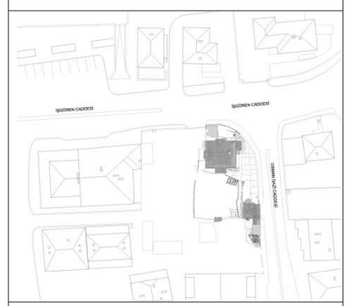
YAPI ÜZERİNDE OKUNAN ÖZGÜN İZLER

MEVCUT İZLERDEN ELDE EDİLEN BİLGİLER

ESKİ FOTOGRAFLARDAN OKUNAN DURUM

KARŞILAŞTIRMALI ÇALIŞMALARLA VARILAN SONUÇLAR

YAPININ SAHİBİ, DAHA ÖNCE İKAMET ETMİŞ OLAN KİŞİLER VE KOMŞULARDAN AKTARILAN BİLGİLER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM ÇATI PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 252 : Restitüsyon Analizi Tam Çatı Planı (Kara, 2013)

4.5 İşgörenler Evi'nin Restorasyon Ve Yeniden Kullanımı

20. yüzyıl başlarında inşa edilen yapı, malzeme, yapım teknikleri, taşıyıcı sistemi, cephesi ve mimari diğer özgün niteliklerinin maksimum düzeyde yerinde tutularak, korunması gözetilerek, restorasyon projesi hazırlanmıştır. Yapının öneri restorasyon projesi, uluslararası nitelikli anıtların korunması ve onarımı ile ilgili düzenlenmiş tüzükler çerçevesinde hazırlanmaya çalışılmıştır.

Restorasyon projesi hazırlanırken yapılan dönem analizleri ve restitüsyon çalışmaları esas alınmıştır. İkinci dönem restitüsyon önerisi üzerinden, restorasyon projesi geliştirilmiştir.

Konut olarak tasarlanan ve inşa edilen yapıya yeniden işlev önerisi verilirken yapı sahiplerinin fikrine başvurulmuş, bölge potansiyelleri incelenmiş ve yapının sürdürülebilirliğine katkı sağlayacağı düşünülen ana işlev olarak misafirhane, yan işlev olarak da çay bahçesi olması fikri üzerinden projelendirme yapılmıştır.

Ek bir bilgi olarak, mevcut imar planında, parselin bölünerek tam ortasından sokak geçirilmiş olması durumu göz ardı edilerek, özgün parsel sınırlarının korunması ve parseli bir bütün olarak tanımlama ve koruma kararı alınmıştır.

4.5.1 Yapının Restorasyonuna İlişkin Önerilen Müdahale Türleri

Yapının onarımına ilişkin müdahaleler ve yeniden işlevlendirme kapsamında yapılan mekan organizasyonu aşağıda anlatılmıştır.

4.5.1.1 Temizleme

Temizleme işlemleri yapılırken yapının özgününe zarar verecek her türlü müdahaleden kaçınılması ve titizlikle çalışılması öncelikli koşuldur.

İşgörenler Evi parsel ölçeğinde irdelendiğinde farklı dönem ekleri görülmektedir. Bu eklerin bir kısmı restitüsyon önerisinde de görüldüğü üzere özgünlük değeri olan, dönem izi taşıyan ekler, diğer yandan özgünlük durumunu bozan sonraki dönem niteliksiz eklerdir.

Öncelikle parsel sokak ayrımını sağlayan bahçe ahşap çitleri kaldırılmış, doğu sınırını oluşturan yığma moloz taş bahçe duvarı üzerindeki çimento sıvalar temizlenmiştir.

Yapının kuzey batısında yer alan betonarme otopark kulübesi ve ona bitişik beton döşeme kaldırılmış ve bu bölgede yapılan temizleme işlemi sonrası, zeminde özgün kayrak zemin taş kaplamaya rastlanması durumunda taşlar temizlenerek ve aynı yerinde kullanılmıştır.

Yapının güney batı ucunda yer alan özgün gider ağzındaki taşlar temizlenmiş ve taş bir kapakla kapatılmıştır.

İkinci dönem eki olan yapının kuzey cephesinde yer alan bahçe kotu ile yapı ana giriş kapısını bağlayan merdiven ve sahanlık kaldırılmıştır.

Niteliksiz kömürlük ve tamın özgün kütlesine eklenmiş olan 3. Dönem eki mekanlar kaldırılmıştır.

Bodrum katta temel duvarlarında yer alan, çimento katkılı sıvalar ve nem sebebi ile oluşan yosunlanmış yüzeyler, bodrum pencereleri önünde yer alan demir parmaklıklardaki paslı yüzeyler, ocak ayağındaki çimento katkılı sıva müdahaleleri raspalanarak patinaya ve malzemeye zarar vermeyecek şekilde temizlenmiştir.

Yapının ana giriş kapısının çimento katkılı beton eşiği, beton sahanlık ve merdivenler sökülüp bu bölgeler temizlenmiştir.

Z/07 mekanının çimento katkılı beton tezgahı ve zemin kaplaması ve mekanı bahçeye bağlayan beton merdiven basamakları kaldırılmıştır.

Z/02, Z/03 mekanları arasında yer alan yıkanmalık dolaplarının zemininde yer alan çimento katkılı zemin uygun tekniklerle sökülmüştür. Aynı şekilde birinci kat yıkanmalıkları da temizlenmiştir. Z/03 mekanının yüklük zemininde yer alan çimento katkılı beton plak sökülüp aslına uygun şekilde ahşap döşeme devam ettirilmiştir. Ayrıca Z/02 ve Z/03 mekanlarında ocak ve yüklük üzerinde, yüzeyde soba borusu uzatmak amacı ile açılan deliklerin çevresi temizlenmiş ve özgün malzeme ile kapatılmıştır.

B1/02 mekanında ocak önü ahşap kapaması kaldırılmıştır. Zemin kat ve birinci kat ocak içleri ve baca temizlenmiştir.

Zemin kat ve birinci katta tuvaletlerin çimento katkılı beton zeminleri temizlenmiştir.

Her iki katta da bozulan ve kirlenen ahşap yüzeyler, sıvalı yüzeyler, tüm özgün pencere ve kapılar temizlenmiştir.

Çatı arasında ahşaplar incelenerek, bozulan ve kullanılamaz halde olan ahşaplar ile çatı kiremitlerinden özgünün dışında eklenmiş marsilya kiremitler kaldırılmıştır.

Baca etrafındaki çimento katkılı sıva ile sıvanmış baca raspalanmıştır. Alttaki özgün tuğla örgü bacada bozulma görülen yerler usulüne uygun şekilde temizlenmiştir.

Cephelerde zeminden yürüyen suyun ve nemin kuzey cephede ahşap kaplamada çürümeye neden olduğu görülmüştür. Bu sebeple bodrum beden duvarlarında yer alan çimento sıvalar ve cephe genelinde yer alan ahşap kaplama tamamen sökülmüştür. Kaplama altında oluşmuş olması muhtemel cephe strüktüründe inceleme yapılmıştır. Problemli bölgeler yapılan laboratuvar incelemeleri sonrası yerine göre uygun olacak müdahale ile çözümlenecektir. Ayrıca Z/05 mekanının cephesinde yer alan çimento katkılı sıva tamamen temizlemiştir. Yine kuzey cephede Z/07 mekanının cephesinde yer alan özgün sıvadaki bozulmuş yüzeyler ve çimento müdahaleleri tamamen temizlenmiştir.

Doğu cephesinde beden duvarlarında bulunan çimento sıva ve nem sorunu sebebiyle bozulmuş olan özgün sıva kaplamaları ve zemin kat pencere demir parmaklıklardaki paslı yüzeyler raspalanmıştır.

Batı cephesinde sıvalı yüzeylerde kontroller yapılmış, yerinde kalması uygun olmayan sıvalar raspalanmıştır. Sıva altında hasar oluşmuş olması söz konusu ise usulüne uygun şekilde müdahale edilmiş ve iyileştirilmiştir. Bu cephede zemin kat giyotin pencerelerin önünde yer alan demir parmaklıklardaki paslanma mekanik temizleme ile temizlenmiş ve koruyucu sürülerek muhafaza edilmiştir.

Güney cephede alt kat tuvaletinin giyotin penceresinin niteliksiz alt kanadı kaldırılmıştır.

4.5.1.2 Sağlamlaştırma

Yapının bodrum beden duvarlarında yapılan niteliksiz sıva, temizleme işlemlerinden sonra bozulma görülen taşlar özgün malzemeyle değiştirilerek beden duvarları sağlamlaştırılmıştır.

Yapıda sıva bozulmalarının olması sebebiyle yapılan açmalarda yada sıvasız alanlarda görülen tüm ahşap karkaslar incelenmiştir. Kullanılabilir durumda olanlar sürme emprenye ile sağlamlaştırılmıştır. Strüktürel dayanımı düşmüş olanlar aynı boyutlarda ve detaylarda veya yapılan statik analiz çalışmalarının şart koşması durumunda kesit boyutları arttırılmış ve emprenye edilmiş ahşaplarla değiştirilmiştir.

Ayrıca ahşap çatkı içi dolgu tuğlaları yük taşıma ve dayanım gösterme özellikleri sebebiyle, yapısının bozulmuş olduğunun tespiti durumunda yahut neme maruz kalma sonucu oluşmuş hasarlar vb. problemler görülmesi durumunda özgüne uygun boyutlarda yeni malzeme ile değiştirilerek duvarlar sağlamlaştırılmıştır.

Ahşap yüzeylerde deliklenme ve çatlaklar olan yerlerde entegre yöntemi ile sağlamlaştırma yapılacaktır. Ayrıca beyazlaşma olan yerlerde zımpara ile yüzey temizlenecektir. Emprenye sürme tekniği ile sağlamlaştırılacaktır.

Üst kat sofasının kuzey ve batı cephelerinde yer alan çıkmalarda, çıkmaların öne doğru esneme yaptığı görülmektedir. İçeriden bakıldığında çıkma duvarları ile yapının ana duvarlarının strüktürel çatlaklarla ayrıldığı okunmaktadır. Bu problem çatı bağlantısında da devam ettiği için çıkmalar askıya alınmıştır. Sıva açmaları yapılarak ahşap karkas ile bağlantı noktalarındaki kopma ve ayrılmalar incelenmiştir. Bozulan ahşap dikmeler ve yatak kirişlemelerde desteklemek amacı ile yapılan statik analizler sonucu uygun görülen noktalarda parçaların değiştirilmesi ve kesit arttırılmasına gidilmesi uygun görülmüştür.

Yapıda iç ve dış duvarlarda okunan strüktürel çatlaklar sıva açmaları sonrası yapılan analizler sonucunda enjekte, dikme veya sürme yöntemlerinden uygun olanın kullanılması ile sağlamlaştırılmıştır.

Yapıdaki tüm ahşaplar koruyucu sürülerek sağlamlaştırılmıştır.

4.5.1.3 Bütünleme

Bahçe zemininde yapılan temizlik işlemleri sonrası kullanılabilir olan kayrak zemin taş döşemelerin haricinde eksik kalan yerlerde bütünleme yapılmıştır.

Her iki katta da bozulan ve kirlenen ahşap yüzeyler, sıvalı yüzeyler, tüm özgün pencere ve kapılar temizlendikten sonra tamamlama gereken kısımlar özgün malzeme ve teknikle bütünlenmiştir.

Çatıdan yürüyen nem sorunu sebebiyle bozulan ahşap tavan kaplamalarında, bozulan kısımlar ayıklanmış, ahşap özgün kesitine uygun eklemelerle tamamlanmıştır. Kaldırılan marsilya çatı kiremitleri yerine alaturka kiremitler kullanılmıştır.

Kuzey cephede sökülen ahşap kaplamalardan kullanılamaz halde olanların yerine özgün malzemeye uygun emprenye edilmiş ahşaplarla kaplama yapılmıştır.

Kullanılabilir olanlar yine emprenye edilerek aynı yerinde kullanılmıştır. Z/07 mekanının ahşap cephe kaplamaları devam ettirilerek cephe bütünlüğü sağlanmıştır.

Tüm cephelerde ve iç duvar yüzeylerinde bozulan sıvaların yerine özgün içerikle hazırlanmış sıva harcı kullanılarak sıva bütünlemeleri yapılmıştır.

Batı cephesinde, eksik olan demir parmaklıklar tamamlanmıştır.

4.5.1.3 Yenileme

Bahçe duvarı dil birliği ve kullanım uygunluğu göz önünde bulundurularak, yığma moloz taş duvar şeklinde tüm bahçe sınırında uygulanmıştır. Taş harpuşta ile bitirilmiştir.

Kaldırılan mevcut ahşap bahçe ana giriş kapısı yerine özgüne uygun şekilde restitüsyon önerisinde tanımlandığı gibi ahşap bahçe kapısı yeniden üretilmiştir.

Zemin suyunun yapının beden duvarlarında oluşturduğu sorunlar göz önüne alınarak, zemin suyunun aktarılması için toprak zeminde açma yapılarak drenaj yapılmıştır.

Kaldırılan kuzey cephe beton merdiven ve sahanlığı yerine, dönemine uygun detaylarda ahşap giriş sahanlığı ve ahşap merdiven boyutları kullanıma uygun olacak ölçülerde yeniden yapılmıştır.

Bodrum katta kuzey ve güney beden duvarlarında yer alan havalandırma deliklerine ve bodrum pencerelerine haşere girişlerine karşı tel örgü ile kapama yapılmıştır.

Yapı ana giriş kapısının çimento katkılı beton kapı eşiği özgüne uygun olacak şekilde ahşap olarak değiştirilmiştir. Z/02, Z/03 mekanları arasında yer alan yıkanmalık dolap ara bölmesi yeniden yapılmıştır. Z/07 mekanının çimento katkılı beton tezgahı ve zemin kaplaması yerine özgüne uygun malzeme ile dökme mozaik tezgah ve zemin, mekanı bahçeye bağlayan beton merdiven yerine dönemine uygun detaylarda ahşap merdiven boyutları kullanıma uygun olacak şekilde genişletilerek yeniden yapılmıştır.

Zemin kat ve birinci katta tuvaletlerin çimento katkılı beton zeminleri dökme mozaik şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

Kuzey cephede Z/05 mekanının niteliksiz penceresi yerine özgüne uygun detaylarda üretilmiş olan iki adet giyotin pencere eklenmiştir. Z/07 mekan cephesindeki sıva özgüne uygun sıva harcı oluşturularak yeniden sıvanmıştır. Üst kat sofa çıkmasında

yer alan niteliksiz pencere kaldırılarak özgün pencere açıklığı içine dönemine uygun detaylarda ahşap giyotin pencere, özgün boyutlarında yeniden yapılmıştır.

Doğu cephesinde yer alan niteliksiz beton sahanlık ve merdiven kaldırılmıştır. Yerine restitüsyonda önerildiği şekilde özgüne uygun ahşap çatkı çardak eklenmiştir. Ayrıca çardağa zemin kat sofasını bağlayan sonradan yapıya eklenmiş niteliksiz ahşap kapı kaldırılarak, yerine geleneksele uygun şekilde özgün kapı açıklığı korunarak ahşap kapı üretilmiştir. Mevcut niteliksiz bodrum kapısı kaldırılmıştır ve yerine restitüsyonda önerildiği şekilde ahşap bodrum kapısı yapılmıştır.

Güney cephede alt kat tuvaletinin giyotin penceresinin alt kanadı özgüne uygun şekilde yenilenmiştir.

Çatı kiremitleri incelenmiş, kullanılabilir durumda olanlar temizlenerek kullanılmak için ayrılmış, kullanılamaz olanlar özgüne uygun alaturka kiremitle değiştirilmiştir. Kiremitler aktarıldıktan sonra çatı kiremit altı kaplama tahtaları incelenmiştir. Gerekli olan yerlerde özgün detay ve formlarda yeni üretilenler kullanılmıştır. Çatı ahşapları incelenecek, kullanılabilir durumda olanları sürme emprenye ile sağlamlaştırılmıştır, kullanılamaz olanları aynı boyutlarda emprenye edilmiş ahşaplarla değiştirilmiştir. Ayrıca çatı zeminine nem önleyici koruyucu şilte serilmiştir. Ayrıca çatının mevcut sistemin olmadığı için su tahliyesi için gizli yağmur suyu toplama kanalı yapılmıştır.

4.5.2 Yapının Yeni Kullanımına İlişkin Mekân Organizasyonu

İşgörenler Evi'nin restorasyon projesi üzerinden yeniden işlev önerisi geliştirilirken mevcut durumunda yapı hissedarlarından Melahat İşgören'in yalnız yaşamını sürdürmesi ve yapının bütününü efektif kullanamıyor olması, ekonomik sorunlar sebebi ile yapının bakım ve onarımını yapamıyor olması gibi sebepler göz önünde tutulmuştur. Verilecek yeni kullanım önerisinin gerçek hayatla bağının sürdürülebilir olması, amaca hizmet edilebilmesi için, Melahat İşgören ile yapılan görüşmelerle öneri fikrin alt yapısı oluşturulmuştur.

İşgörenler ailesinin şu anki mevcut arzuları, yapıyı kullanan Melahat İşgören'in ikametine devam etmesi yanı sıra ekonomik olarak gelir getirebilecek bir çözümleme ile çözümlenmesidir. Tüm bu koşullar göz önünde bulundurularak, yapının mekânsal olarak büyüklüğü, merkezi konumu ve Akçakoca Turizm İşletmeciliği ve Otelcilik

Yüksekokulunun konaklama ihtiyaç potansiyeli gibi sebeplerin oluşturduğu alt yapı ile yapıya verilecek yeni işlevin konaklama hizmetine elverişli şekilde düzenlenmesi kararı alınmıştır. Güz ve bahar dönemlerinde yüksekokul kız öğrencilerinin, yaz dönemlerinde bölgeye gelebilecek yerli yabancı turist potansiyelinin oda kiralama esasına uygun şekilde konaklama ihtiyacına destek olması durumu hedeflenmiştir. Ayrıca yapının merkezi konumu, bahçesinin genişliği ve yeşil alan yeterliliği göz önüne alınarak, yerel halkın günlük hayatının bir parçası haline gelebilmesi amacı ile bu sivil mimarlık örneğinin bahçesi çay bahçesi olarak tanımlandığı küçük bir işletme önerisi getirilmiştir.

Ana yapının zemin ve birinci kat mekan organizasyonu konaklamaya yönelik geliştirilmiştir. Z/01 mekanı odaları bağlayan holdür. Ana giriş kapısından bu mekana ulaşılır. Ayrıca batı cephede yer alan ahşap çardağa geçiş de bu mekandan sağlanır. Z/02 mekanı mutfak ve yemek odası, Z/04 mekanı ev sahibesinin yahut konaklama ile ilgilenecek kişinin özel kullanım alanı, Z/05 mekanı kiralanabilir oda olarak tanımlanmıştır. Z/07 mekanı yapının doğu cephesinde ayrılan bahçe alanına bağlantıyı sağlayacak giriş holü ve mutfağın özgününde bulunmayan su kullanım ihtiyacını karşılayacak şekilde bir adet eviye tefrişi ile ifade edilmiştir.

Birinci katta B1/01 mekanı orta hol olarak tanımlanmıştır. Zemin kat ile bağlantıyı sağlayan merdiven yer alır. Kuzey cephedeki çıkmanın önü ahşap bir sedir ve masa tefrişi kullanılarak ortak mekan olarak ayrılmıştır. Bu katta yer alan odaların tamamı kiralanabilir oda şeklinde tanımlanmıştır. B1/02 ve B1/03 mekanları genişlikleri sebebi ile ikişer kişilik olacak şekilde düzenlenmiştir.

Her iki katta da tuvaletler ortak kullanıma ayrılmıştır ve bir duşa kabin eklenerek ortak kullanılacak banyo alanları da tanımlanmıştır.

Bodrum kat ikincil işlev olarak tanımlanan çay bahçesinin servis ve depo alanı olarak kullanıma ayrılmıştır.

Bahçenin doğu tarafı modüler örtü sistemi ile yer yer kapalı hacimler oluşturacak şekilde ve zemin düzenlemeleri ile çay bahçesi olarak düzenlenmiştir. Ayrıca bahçenin güney batı tarafına kamusal kullanımı desteklemek için bir çocuk oyun alanı önerilmiştir.

Tam yapı kullanıcılarının bahçe malzemeleri vb. şeyleri koyabileceği depo olarak tanımlanmıştır. Yapının güney cephesinin önünde yer alan toprak alan güncelde

kullanıldığı şekilde yapı kullanıcılarının ihtiyaçlarını karşılayacak sebze ekim alanı olarak düzenlenmiştir.

4.6 İşgörenler Evi'nin Korunmasının Değerlendirilmesi

Yapıların korunabilmesi için tescil çalışması tek başına yeterli değildir. Kültür varlığı olan yapıların gerçek anlamda korunması, belgelenerek sorunlarının doğru saptanması ve bu sorunlara doğru çözüm önerilerinin getirilmesi sonrası nitelikli uygulama çalışmaları ile mümkündür.

Akçakoca'daki geleneksel konutların korunmasına, İşgörenler Evi örneği üzerinden daha detaylı yaklaşılmıştır. Yapı, Akçakoca merkezinde konumlanması, sahip olduğu geleneksel özelliklerinin belgelenebilmesi, sit alanı dışında kalan tescilli sivil mimarlık örneği olması ve bu sebeple karşı karşıya kaldığı problemlerin tartışılabilmesi, yapının tekil ölçekte güncel durumunda ortaya çıkan nitelik kayıplarının saptanabilmesi, bu kayıpların sebepleri ve yaşadığı tehditleri inceleyebilmek adına örnek olarak seçilmiştir.

İşgörenler Evi, Akçakoca İlçesi'nin Yalı Mahallesi'nde yer alır. Resmi kaynaklarda 467 ada 3 no'lu parselde kayıtlıdır. Mevcut imar planı incelendiğinde, yapının mevcut bahçesinin üç parsele bölünmüş olduğu tespit edilmiştir. 06.04.2011 tarihli son imar düzenlemesinde yapıldığı düşünülen parselasyonun özgün bahçe sınırlarını hiçe sayar şekilde geliştirildiği görülmüştür. Geleneksel özellikler taşıyan ve yapı bahçe sınırları içerisinde yer alan tam yapısının yeni imar düzenlemesinde parsel bölünmesi sonucu yol olarak oluşturulan çizgi ile çakıştığı saptanmıştır. Belediyenin tescilli bir sivil mimarlık örneği için almış olduğu bu yanlış karar göz ardı edilerek çalışmalar yapılırken özgün bahçe sınırlarına sağdık kalınmıştır.

Yapının ilk yapım yılı kesin olarak bilinmemekle beraber, Artvin Hopa'dan 1877 yılında göç eden ailelerden olan İşgören Ailesinin 1910'ların sonunda yaptırdığı ailenin hayatta olan bireylerinden öğrenilmiştir.

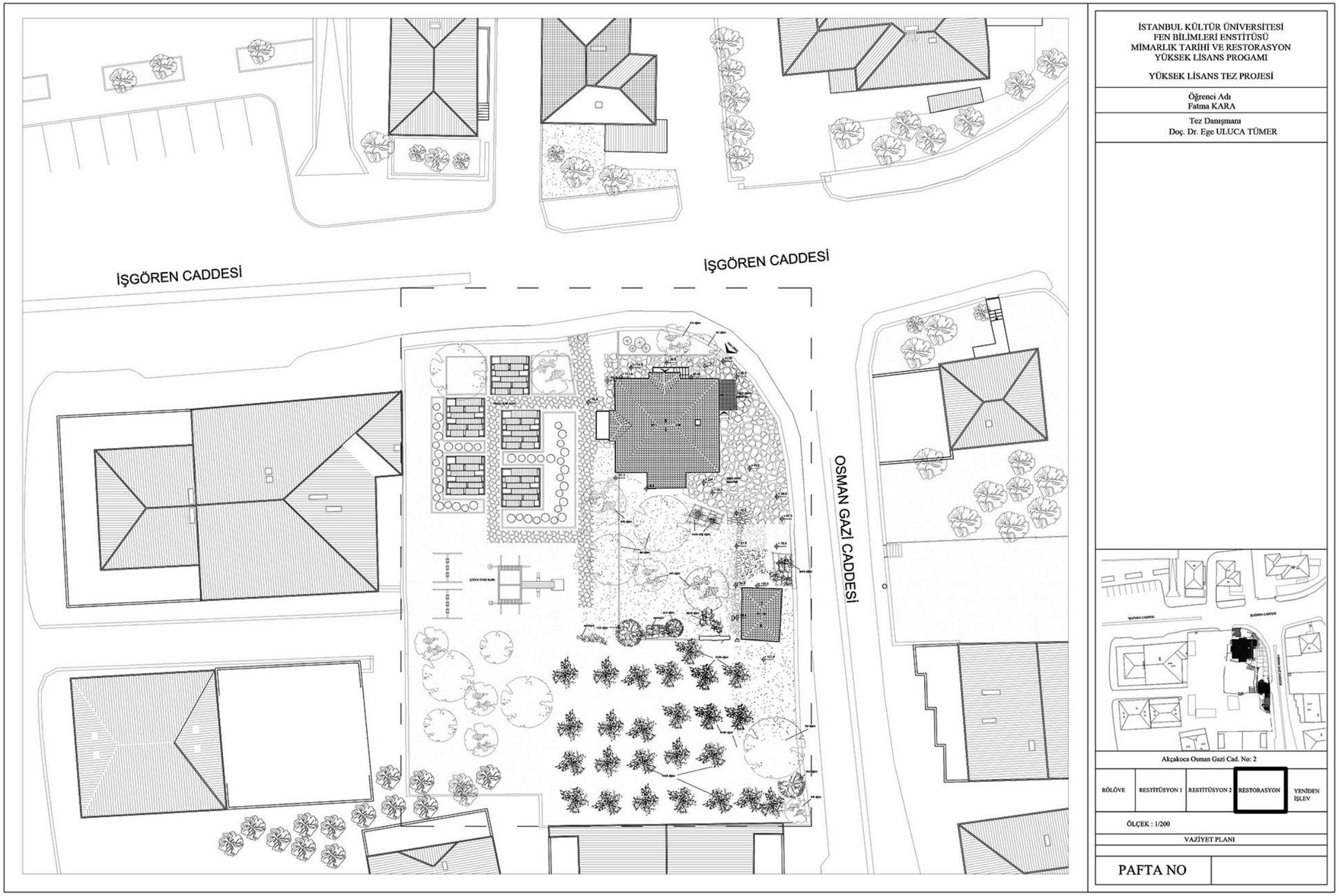
Geniş bir bahçe içerisinde konumlanan yapı, bodrum, zemin, birinci katlardan ve çatı arasından oluşmaktadır. Çok sayıda niteliksiz müdahale ve ek barındırmasının yanında özgün detaylarını ve geleneksel özelliklerini korumaktadır. Ayrıca bahçede yörenin geleneksel eklerinden olan iki katlı tam yapısı bulunmaktadır.

Tez kapsamında İşgörenler Evi, bu yönde öncelikle ayrıntılı şekilde incelenmiştir. Yapıda ortaya çıkan bozulmalar analiz edilmiş ve bozulmalara karşı müdahale önerileri geliştirilmiştir. Bu doğrultuda niteliksiz eklerin kaldırılması, hasar görmüş olan malzemelerin özgüne uygun şekilde onarılması veya değiştirilmesi önerilmektedir.

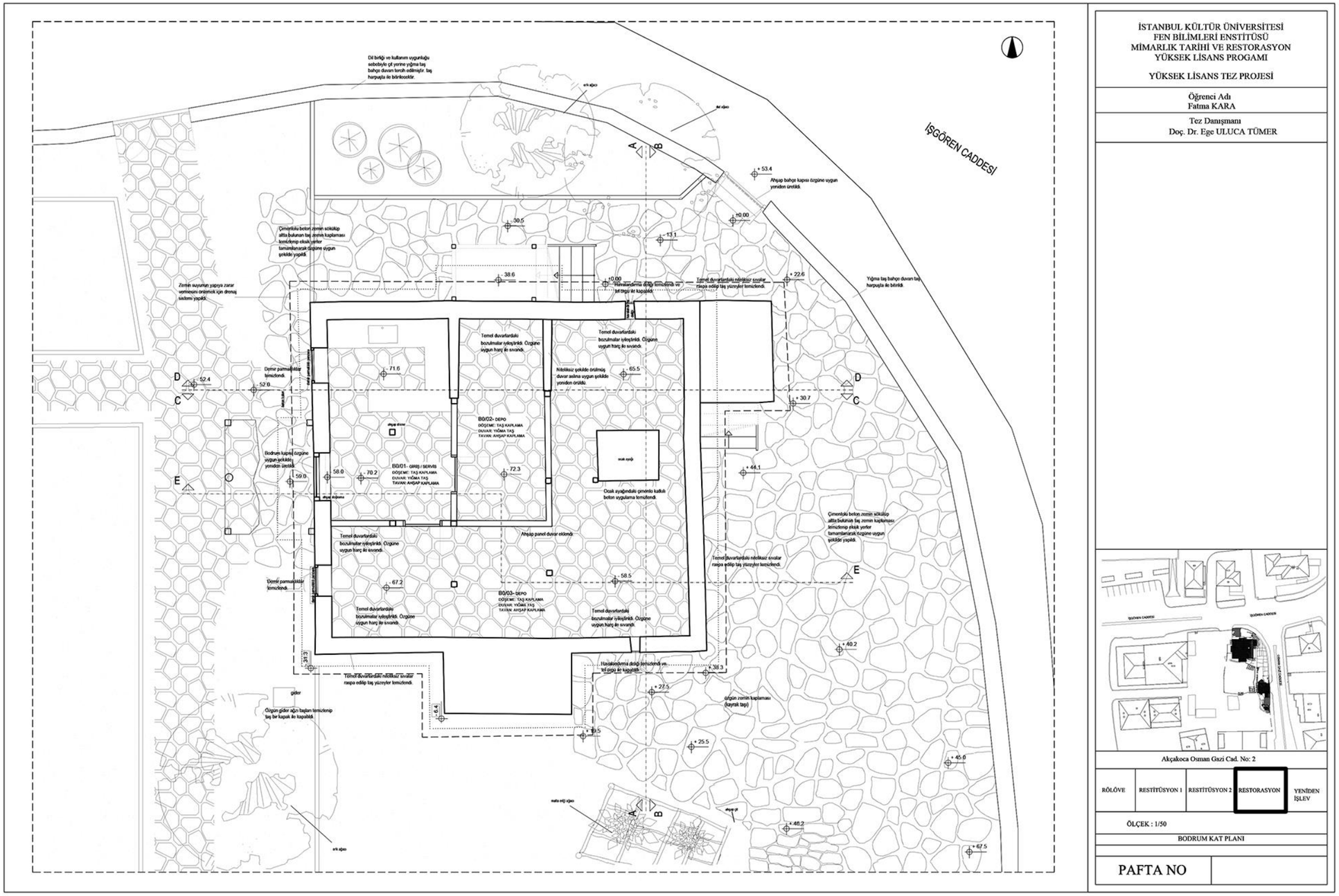
Yeniden işlev önerisinde yapının güncel sahibinin ikamet durumunun devam etmesi, bölgede yer alan üniversiteli öğrenci çokluğu ve yaz dönemlerinde yazlıkçıların gelmesi ile her mevsim kullanılabilecek, yapı sahibi için gelir sağlayabilecek ve yapıyı işlev bazında sürekli kullanılabilir kılmak için konaklama birimi olarak yapı işlevi belirlenmiştir. Ayrıca yöre halkının Akçakoca'nın merkezinde yer alan bu yapının bahçesinin günlük hayatlarının bir parçası olması amacı ile bahçenin bir kısmı ikincil bir işlev olarak çay bahçesi olarak düzenlenmiştir.

İşgörenler Evi örneği üzerinden bölgede yapılan koruma çalışmalarının yalnızca tescil ve koruma imar planı oluşturma düzeyinde kaldığı, yerel yönetimlerin ve ilgili koruma kurumunun, yasal olarak engellenmiş olmasına rağmen yapılan niteliksiz müdahaleleri ve onarım adı altında yapılan nitelik kayıplarına karşı kayıtsız kaldığı belirlenmiştir. Akçakoca Belediye'si tarafından 2011 yılında hazırlanan imar planında görülen, tescilli bir yapıya ait, 5 kata kadar yapılaşma izni veren ve plan notlarında ticaret alanı olarak tanımlanmış bir düzenlemenin yapılması; bu duruma karşı ilgili koruma kurulunun sessiz kalması söz konusu yapı ve bölgede yer alan diğer tescilli sivil mimarlık örneklerinin karşı karşıya kaldıkları tehditlerin en temel sebebidir.

Bu çalışmada, Akçakoca'da geleneksel sivil mimari örnekleri için, geleneksel bir yapının koruma ilkelerine sağdık kalıp özgün değerlerini koruyarak, çağdaş gereksinimleri karşılayabilir şekilde yeniden kullanımına ilişkin bir örnek sunulmuştur.

Şekil 4. 253 : Restorasyon Vaziyet Planı (Kara, 2013)

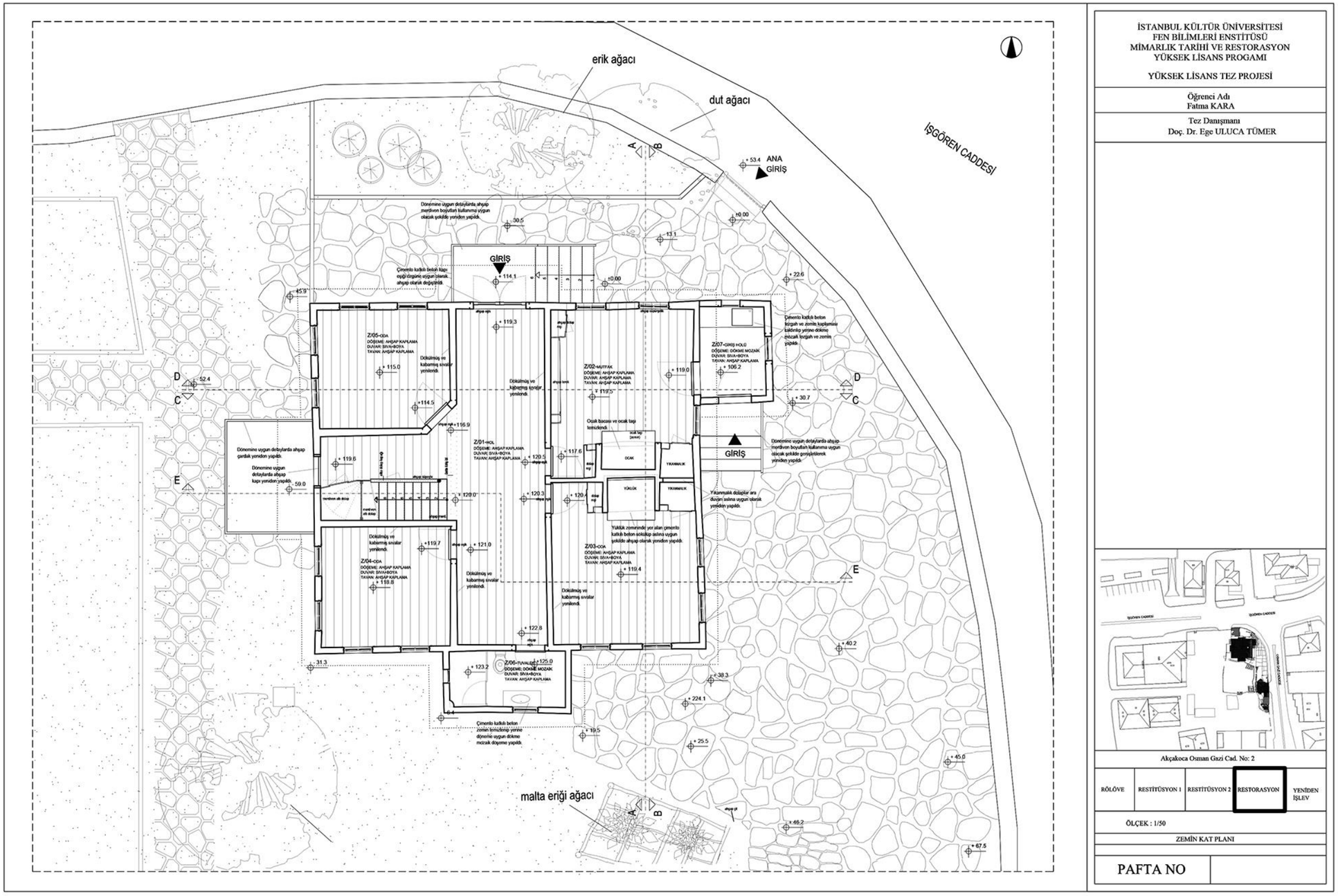
İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Şekil 4. 254 : Restorasyon Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

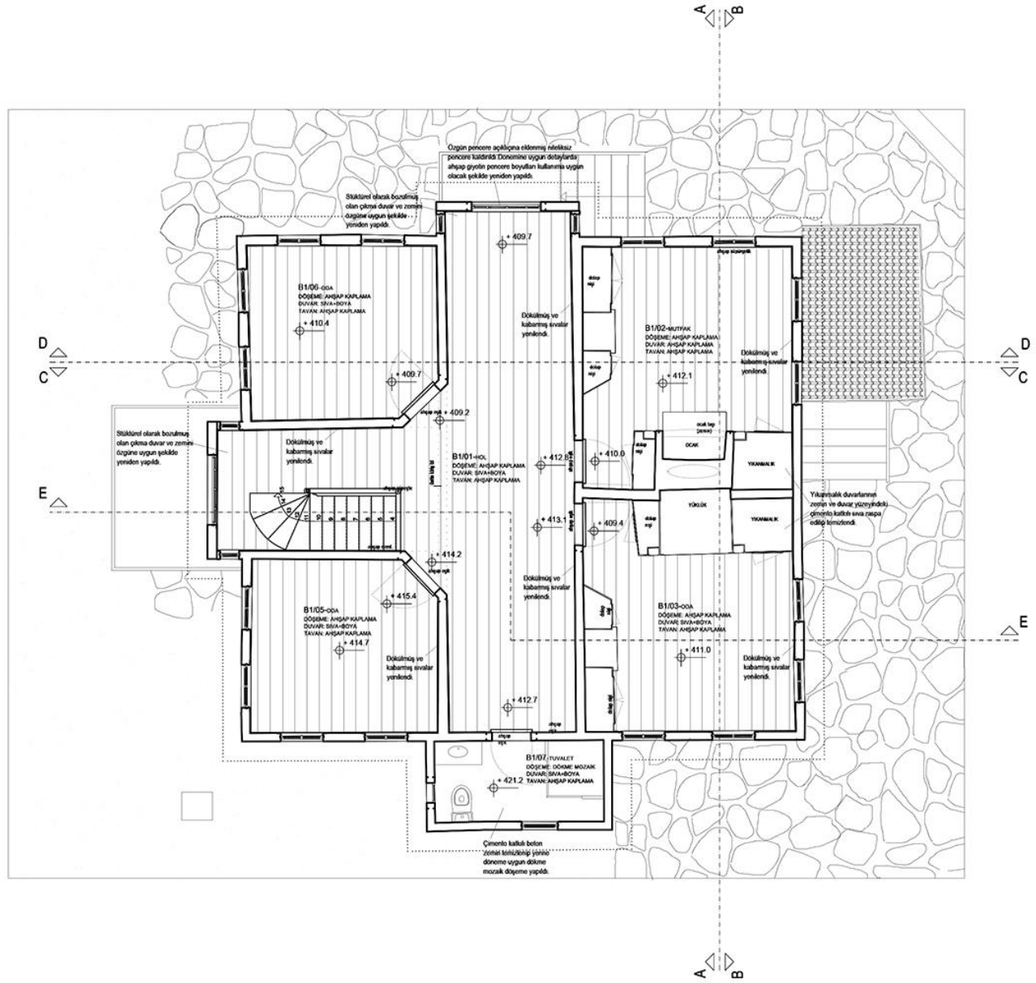
İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

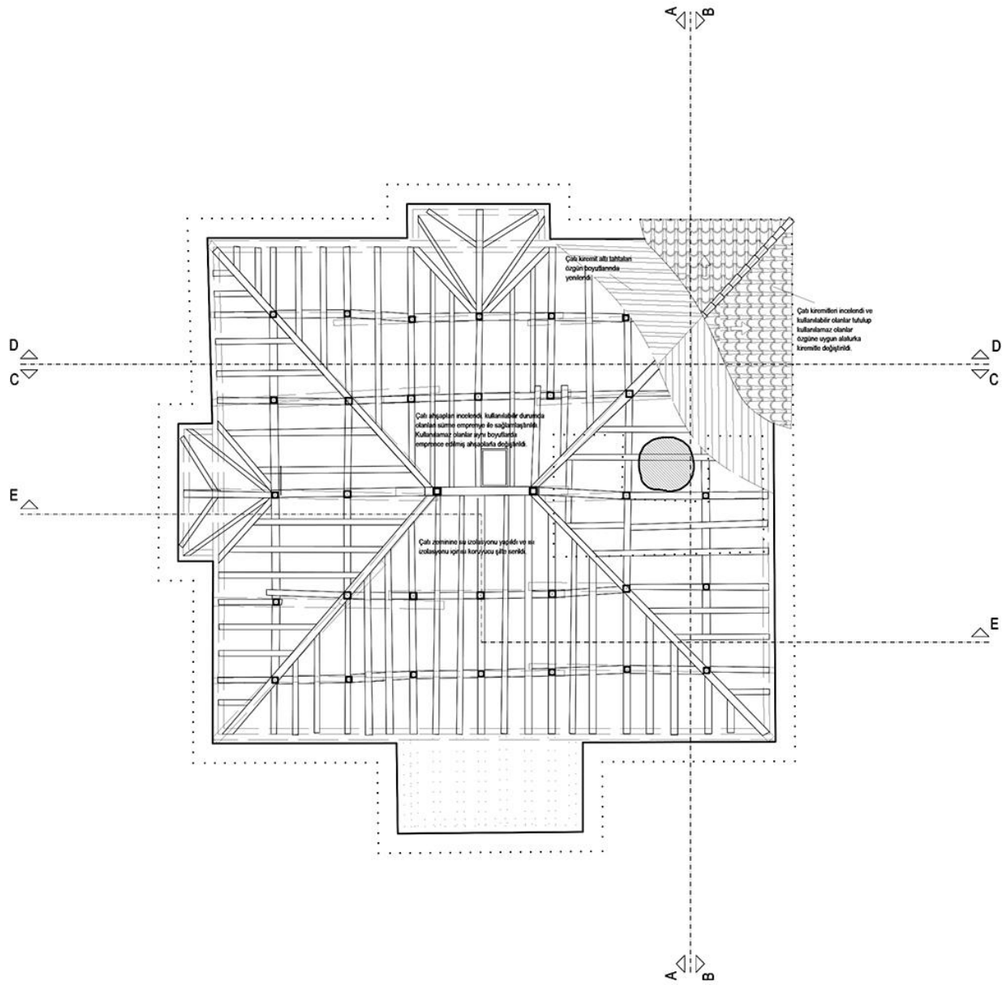
Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Şekil 4. 255 : Restorasyon Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 256 : Restorasyon Birinci Kat Planı (Kara, 2013)

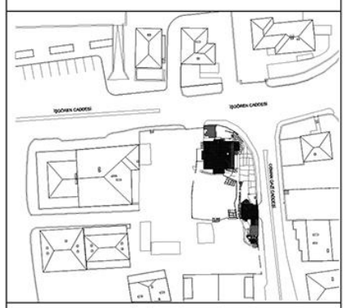

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

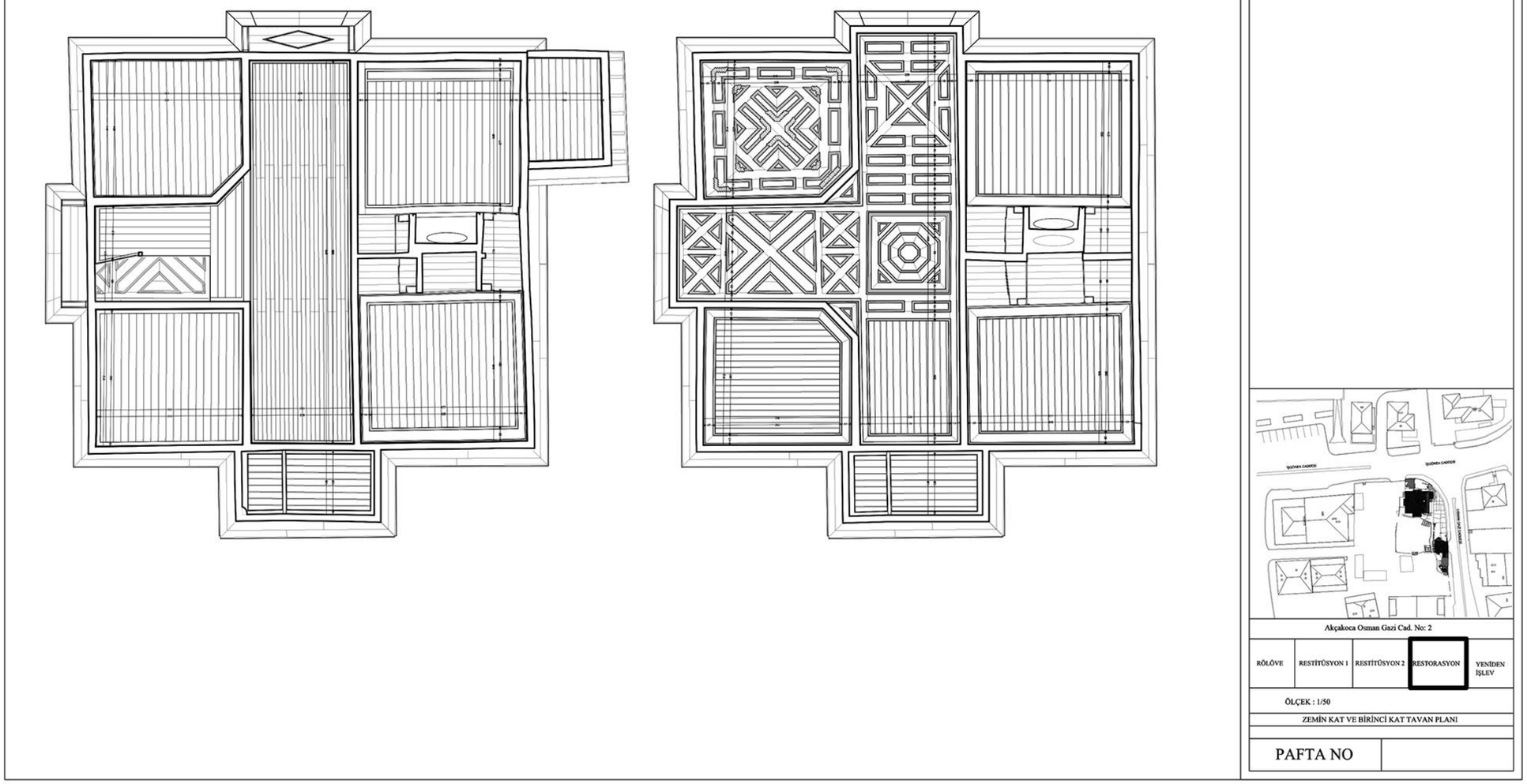
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

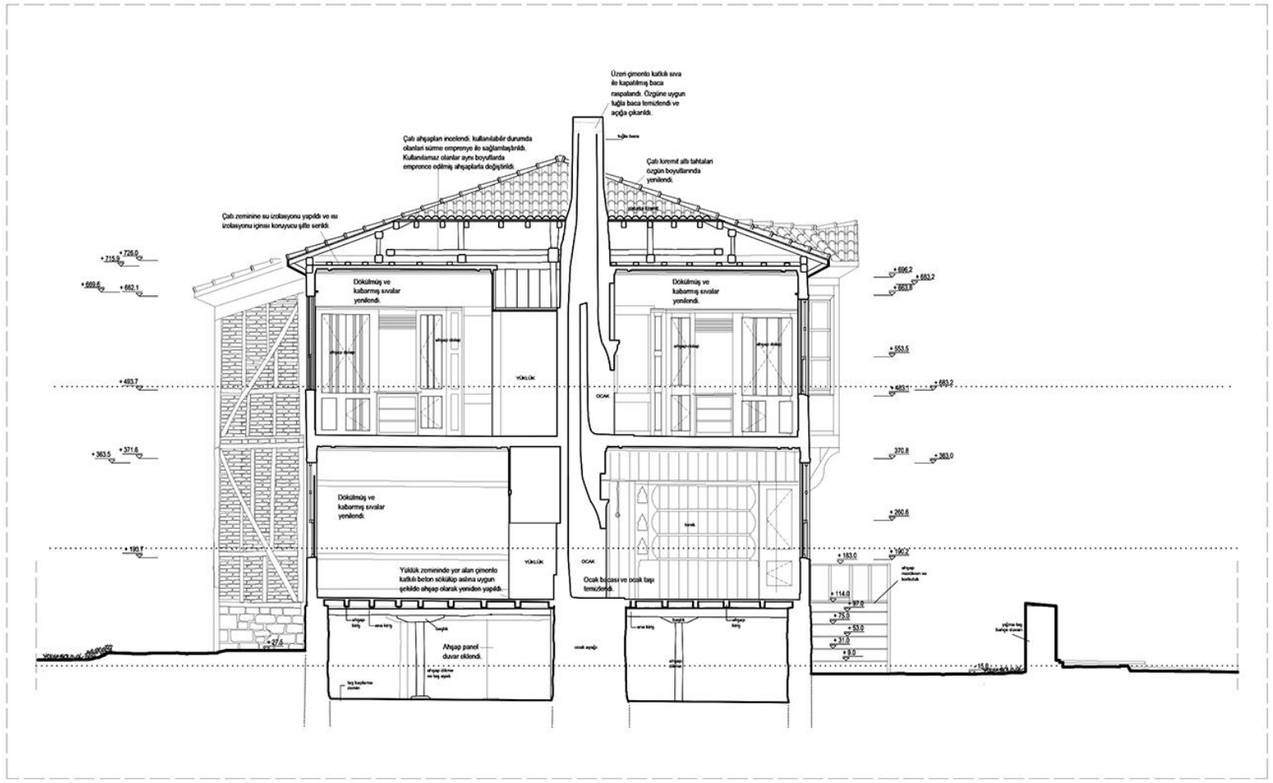
BİRİNCİ KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 257 : Restorasyon Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 258 : Restorasyon Tavan Planları (Kara, 2013)

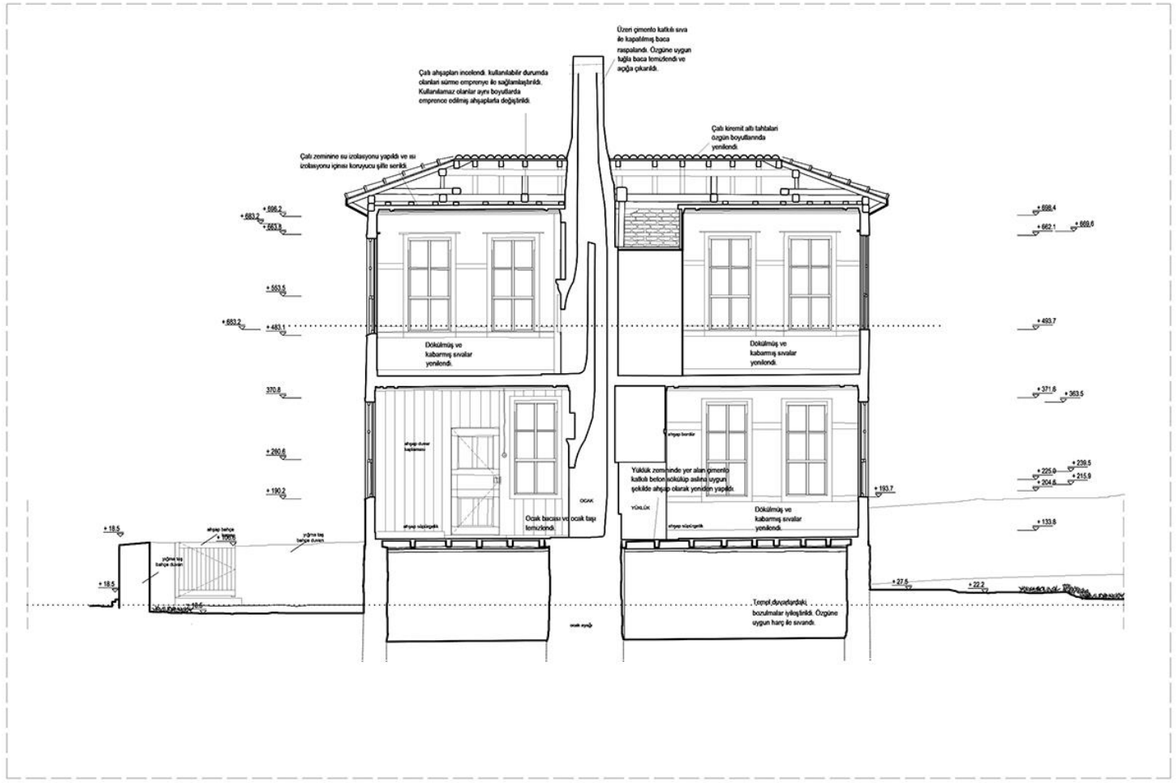
İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Şekil 4. 259 : Restorasyon A-A Kesiti (Kara, 2013)

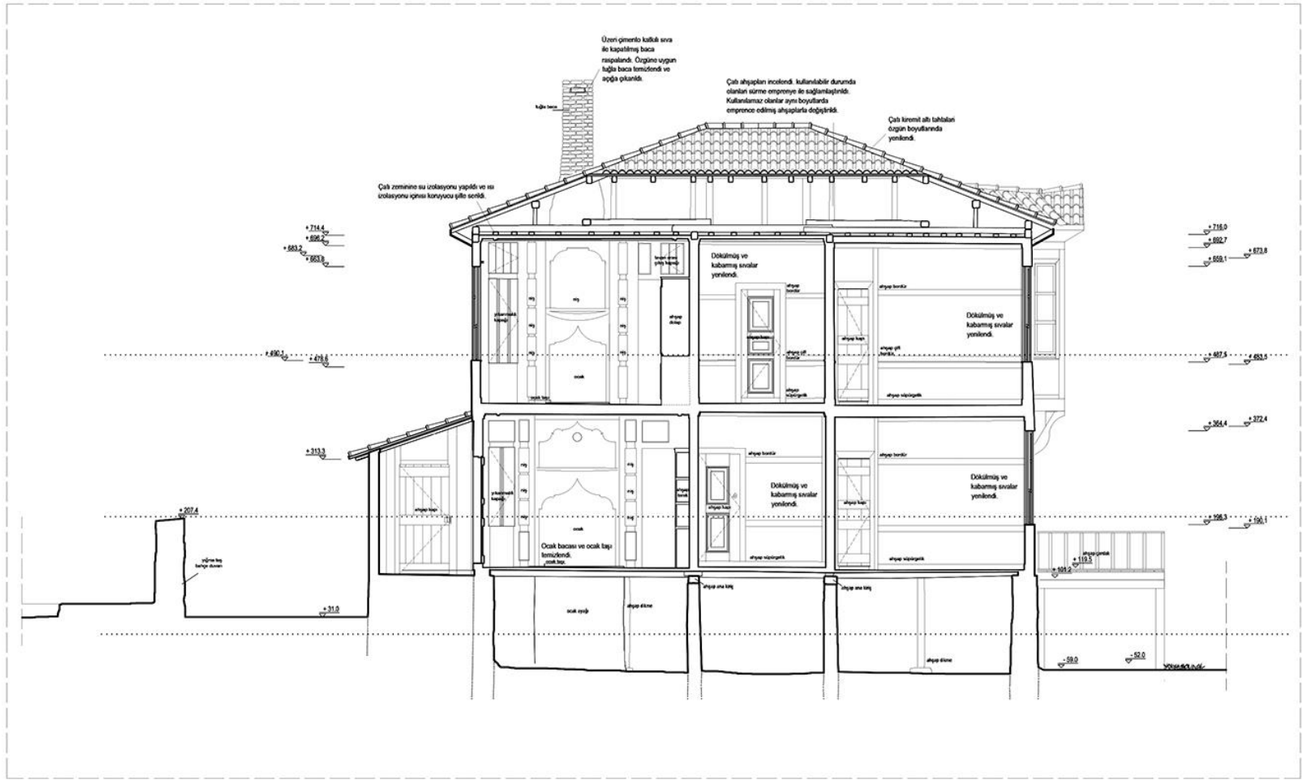
İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Şekil 4. 260 : Restorasyon B-B Kesiti (Kara, 2013)

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

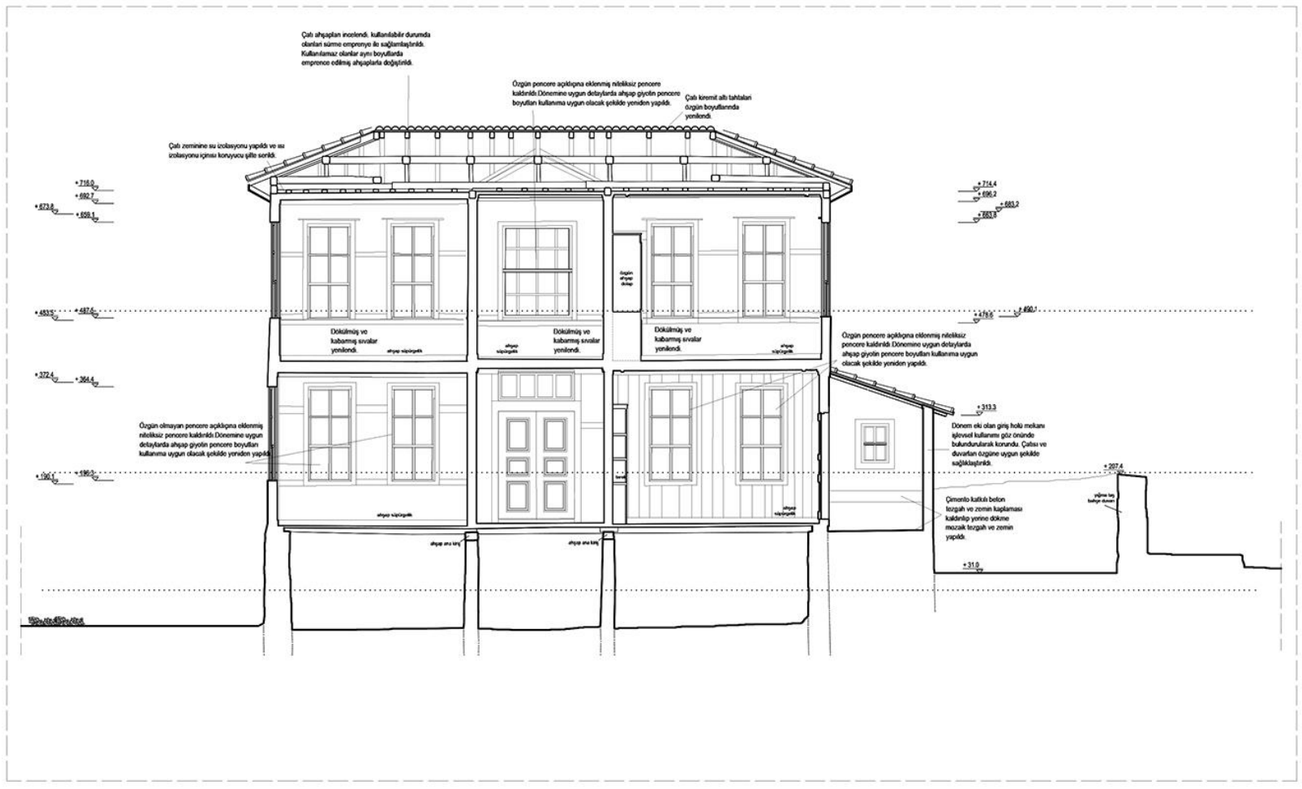
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

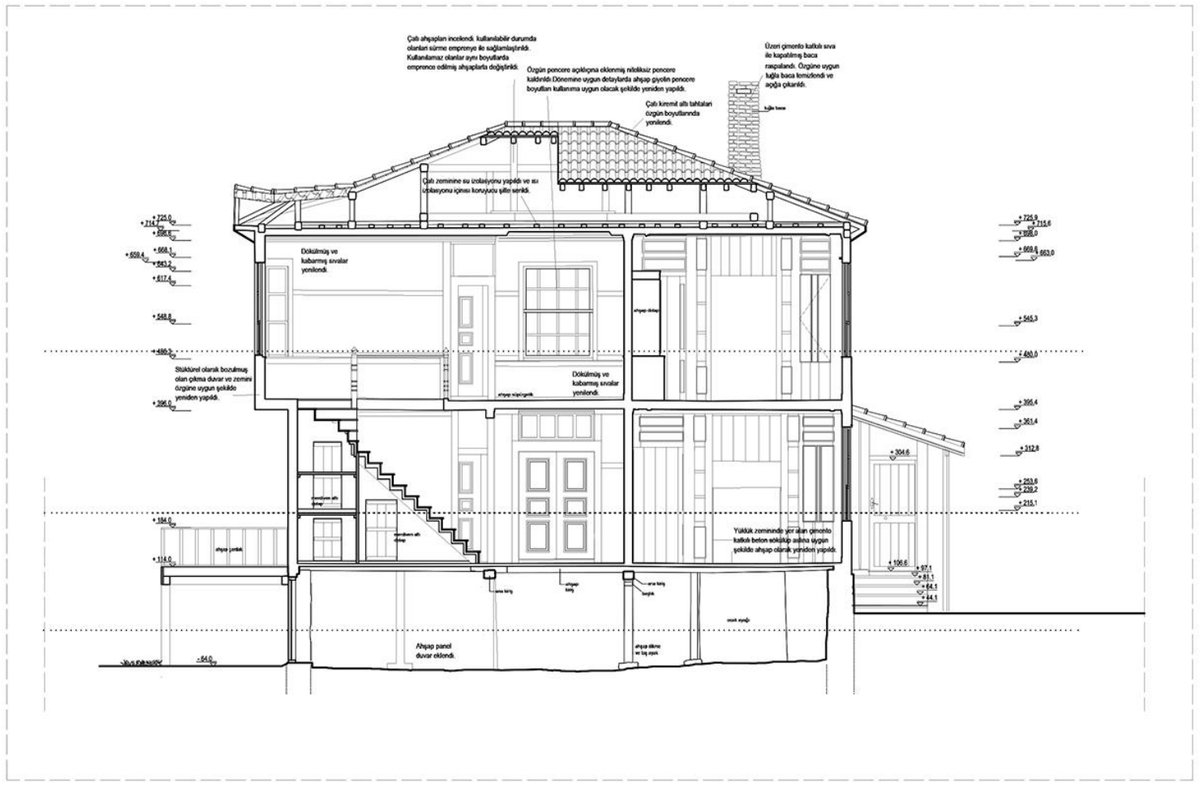
C C KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 261 : Restorasyon C-C Kesiti (Kara, 2013)

Şekil 4. 262 : Restorasyon D-D Kesiti (Kara, 2013)

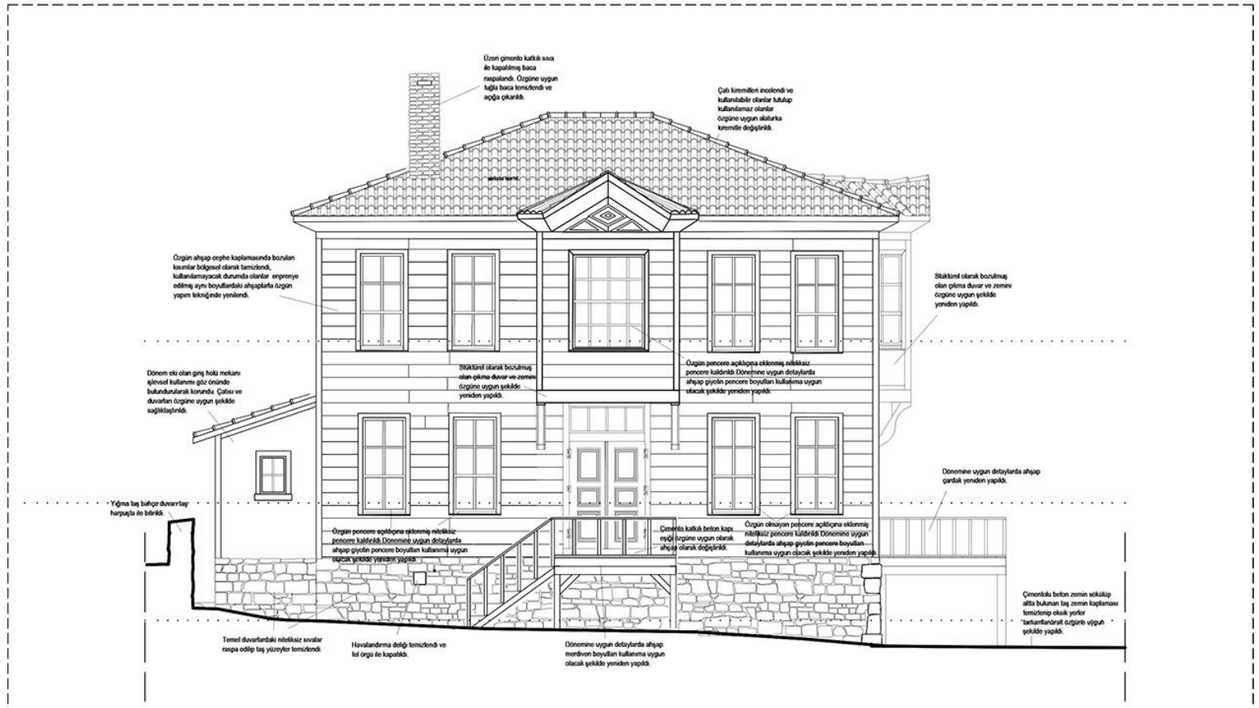
İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Şekil 4. 263 : Restorasyon E-E Kesiti (Kara, 2013)

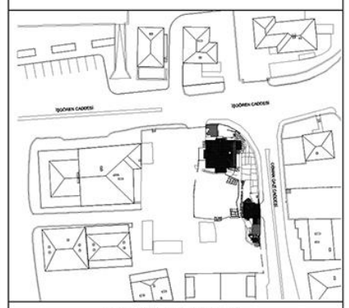

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

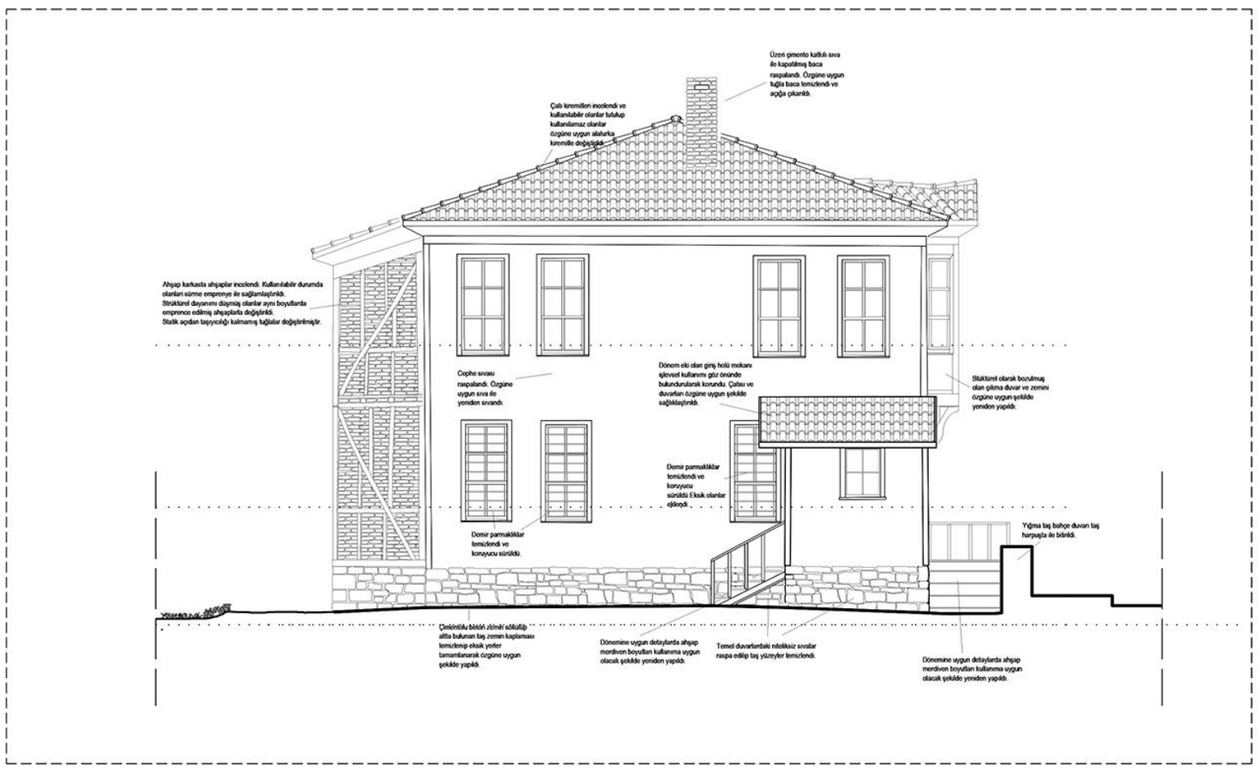
RÖLÖVE | RESTİTÜSYON 1 | RESTİTÜSYON 2 | RESTORASYON | YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

KUZEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 264 : Restorasyon Kuzey Cephe (Kara, 2013)

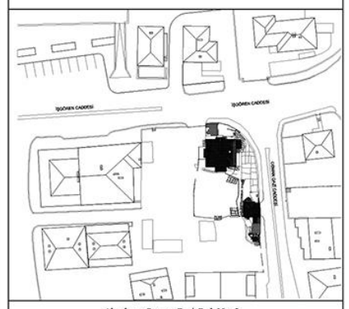

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

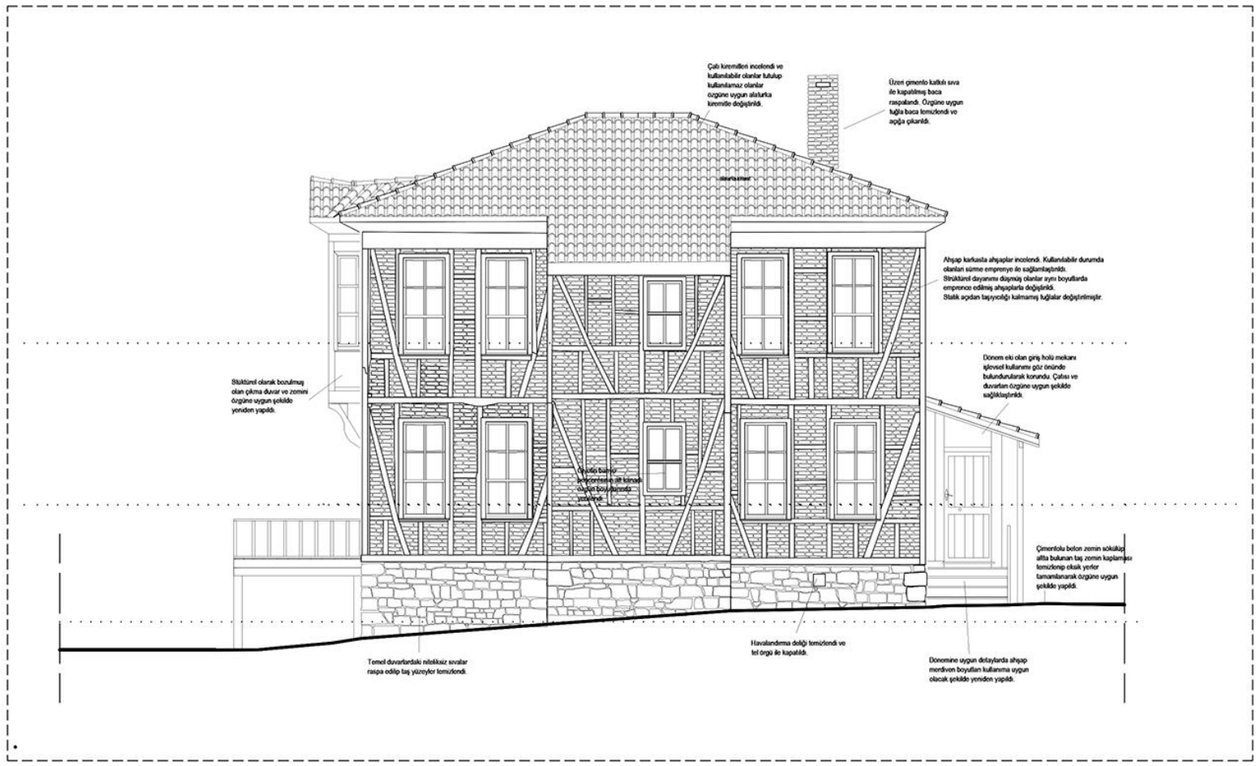
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 265: Restorasyon Doğu Cephesi (Kara, 2013)

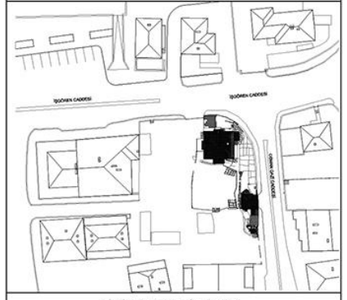

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

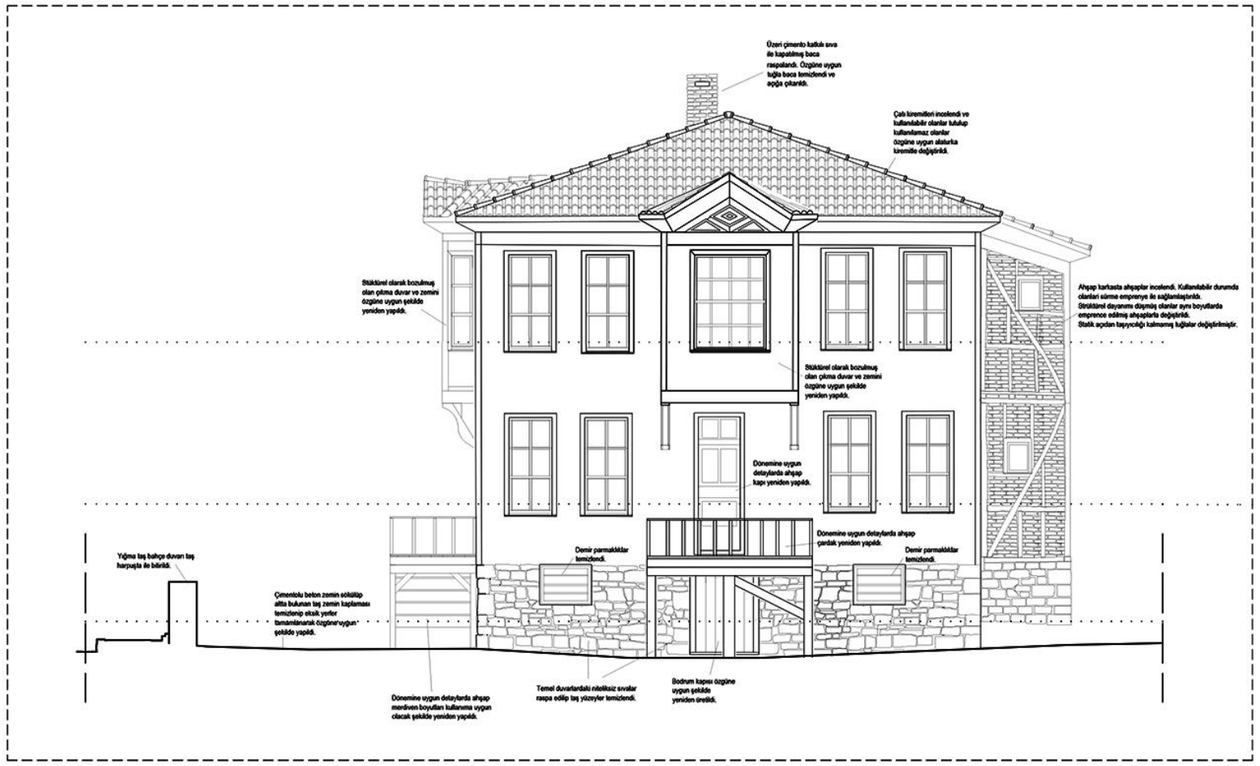
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

GÜNEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 266: Restorasyon Güney Cephe (Kara, 2013)

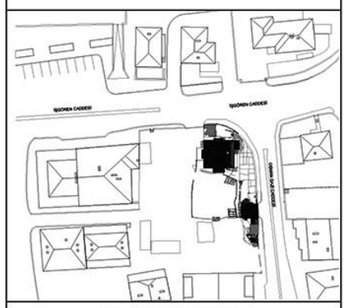

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

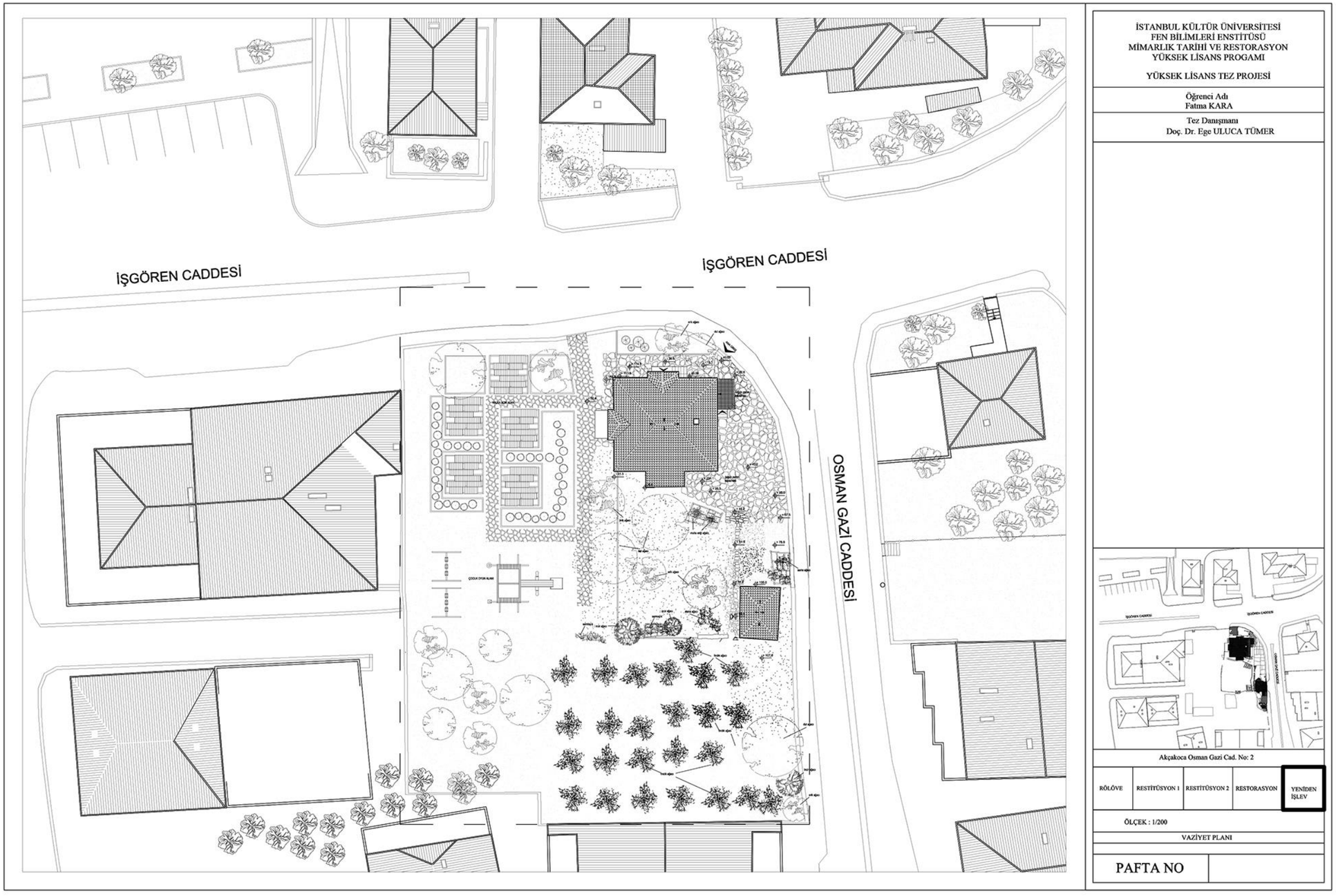
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

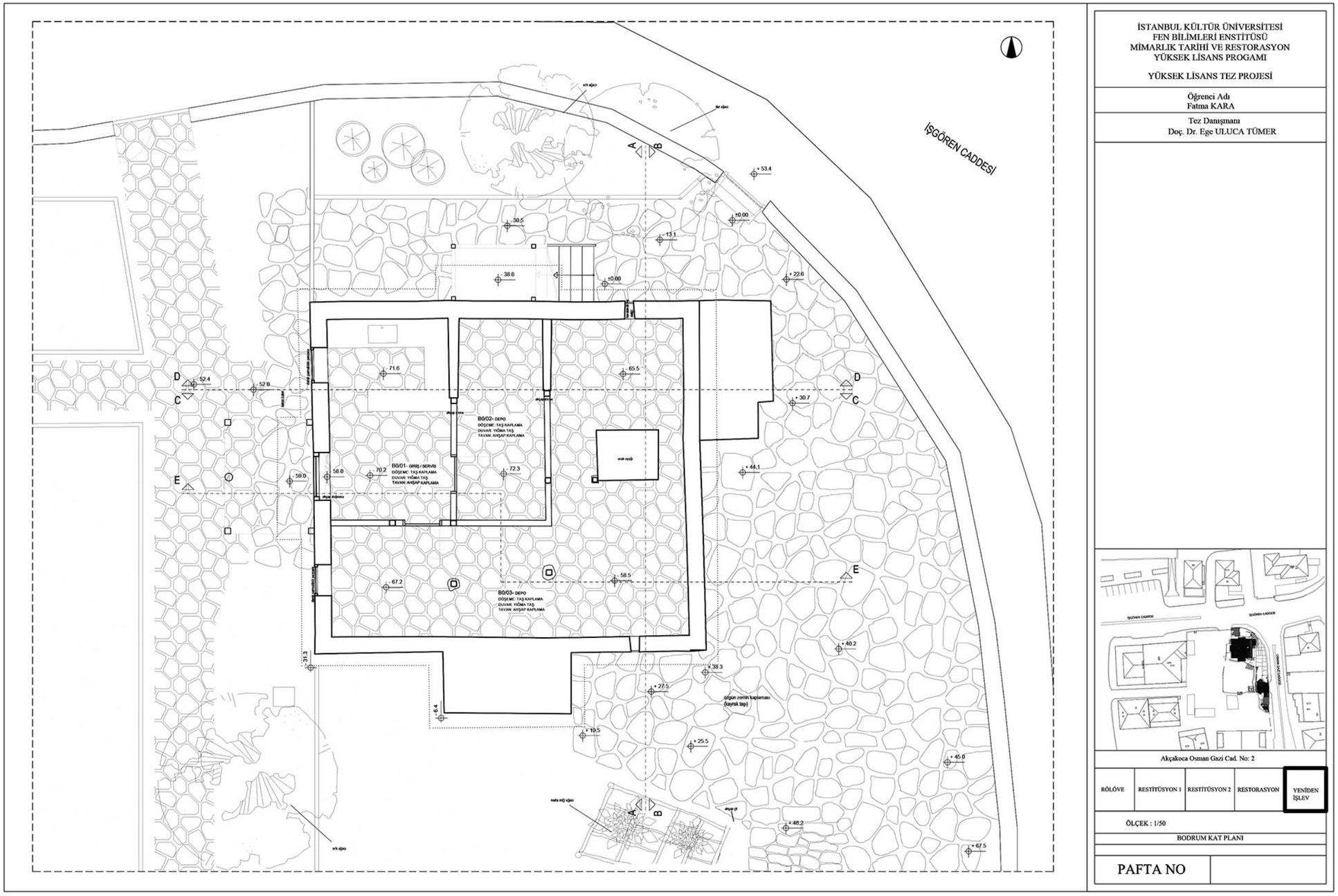
BATI CEPHESİ

PAFTA NO

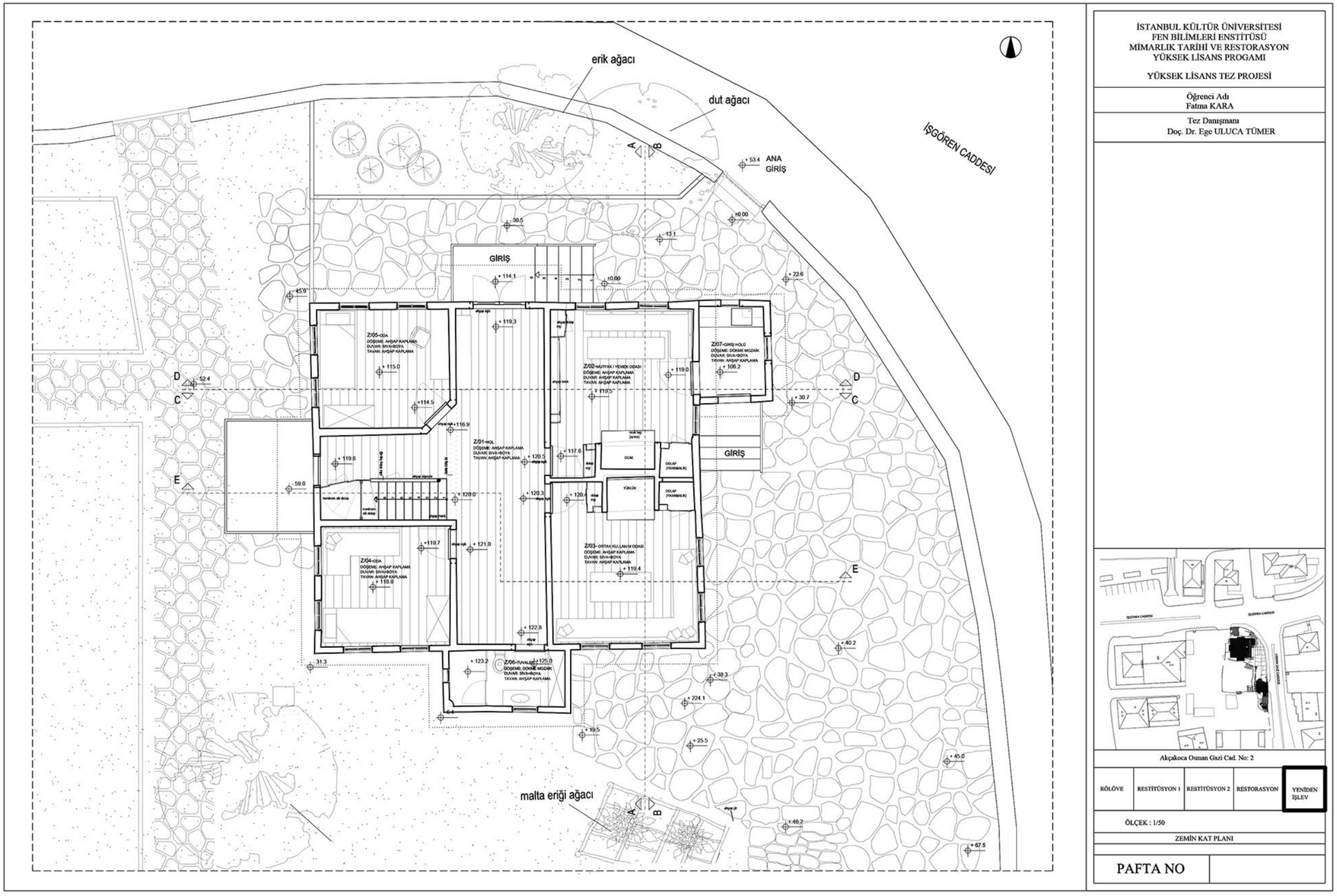
Şekil 4. 267 : Restorasyon Batı Cephesi (Kara, 2013)

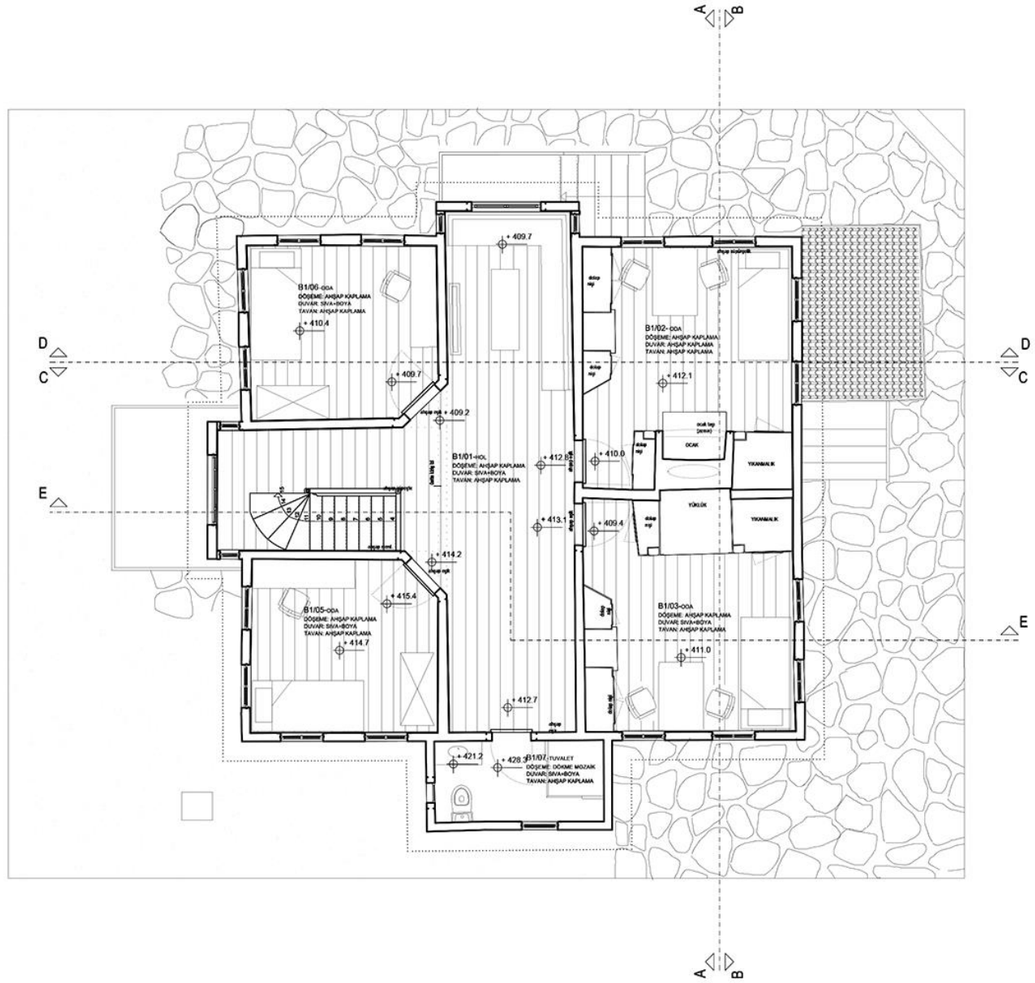
Şekil 4. 268 : Yeniden İşlev Vaziyet Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 269 : Yeniden İşlev Bodrum Kat Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 270: Yeniden İşlev Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

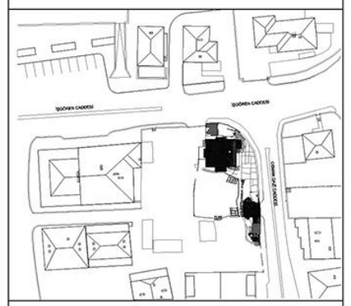

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BİRİNCİ KAT PLANI

PAFTA NO

Şekil 4. 271 : Yeniden İşlev Birinci Kat Planı (Kara, 2013)

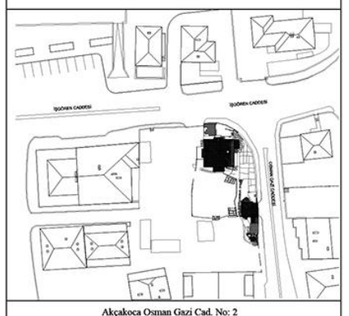

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

A A KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 272 : Yeniden İşlev A-A Kesiti (Kara, 2013)

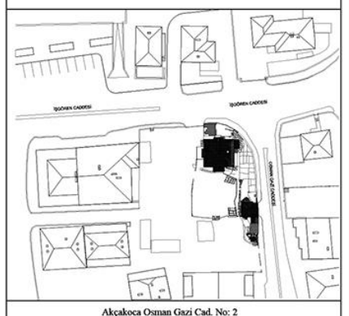

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

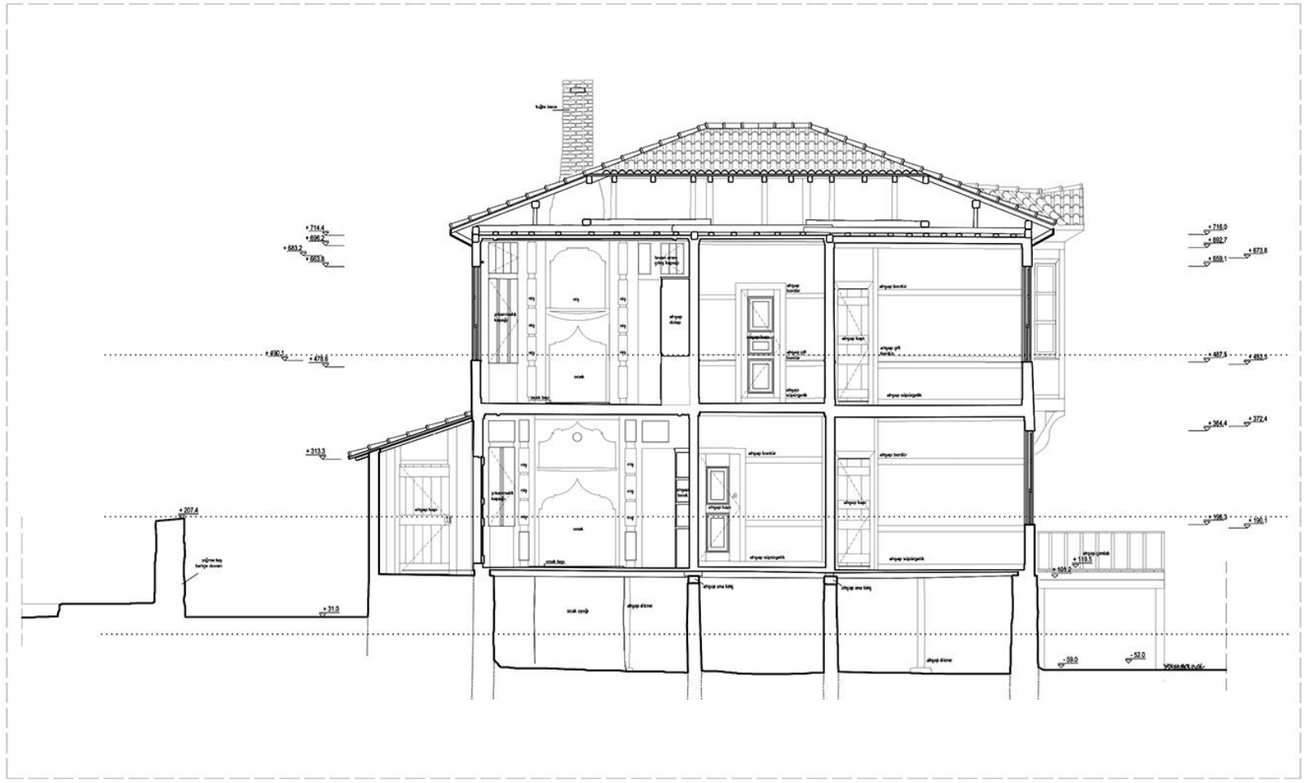
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

B B KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 273 : Yeniden İşlev B-B Kesiti (Kara, 2013)

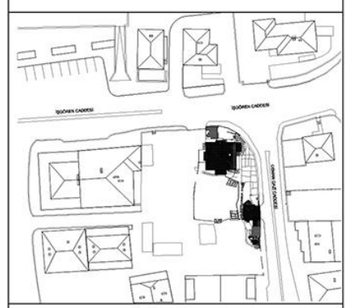

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

C C KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 274 : Yeniden İşlev C-C Kesiti (Kara, 2013)

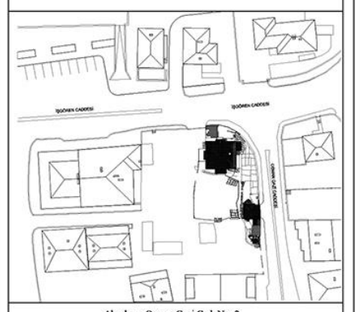

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

D D KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 275 : Yeniden İşlev D-D Kesiti (Kara, 2013)

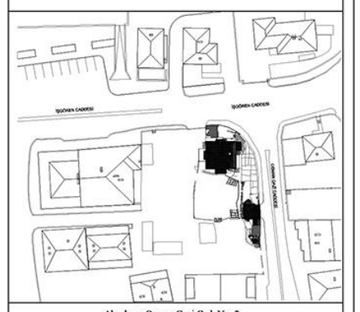

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

E E KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 276 : Yeniden İşlev E-E Kesiti (Kara, 2013)

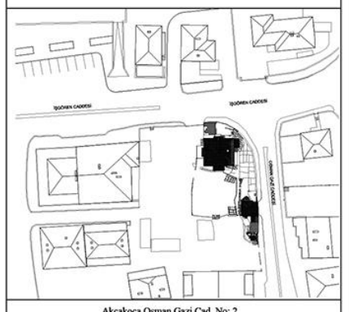

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

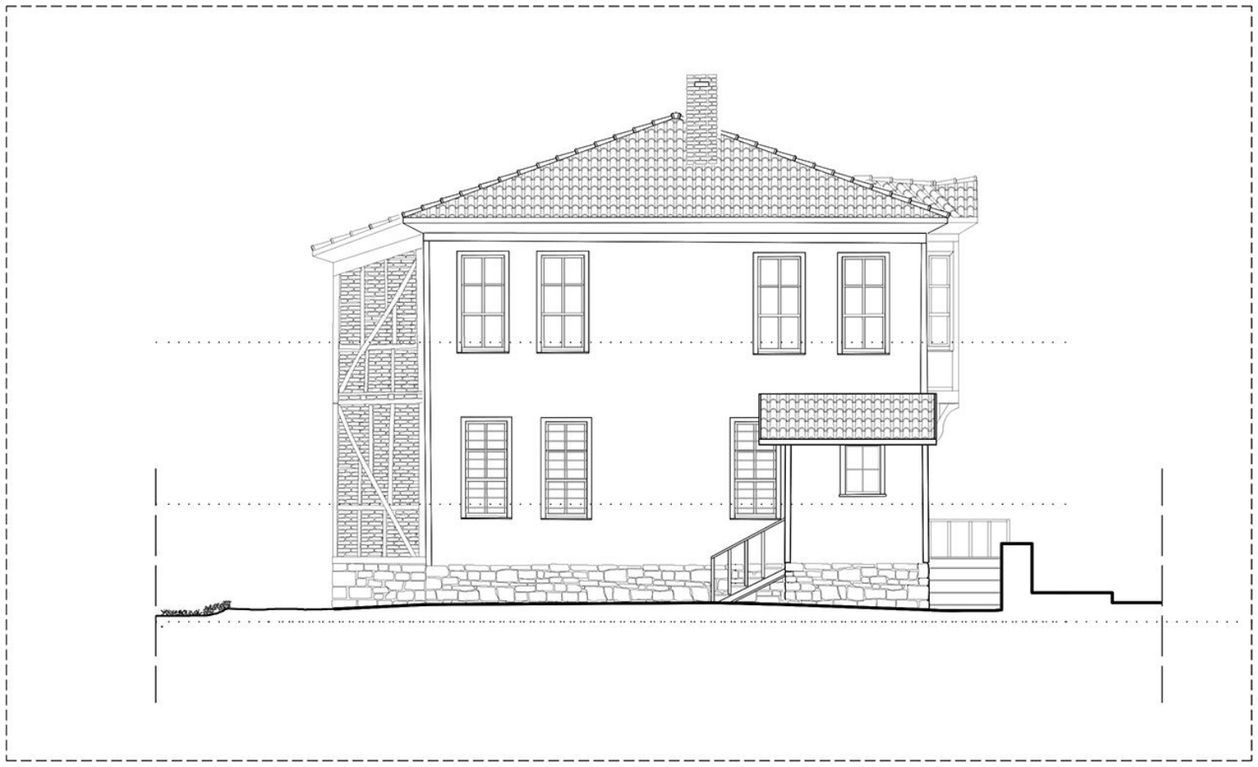
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

KUZEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 277 : Yeniden İşlev Kuzey Cephe (Kara, 2013)

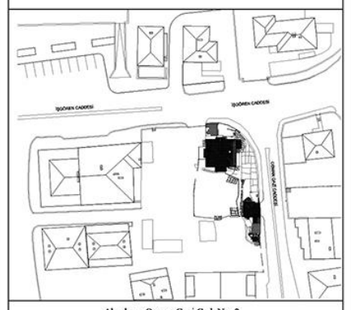

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

DOĞU CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 278 : Yeniden İşlev Doğu Cephesi (Kara, 2013)

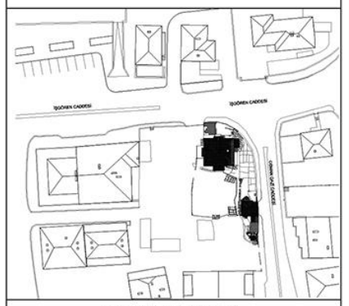

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

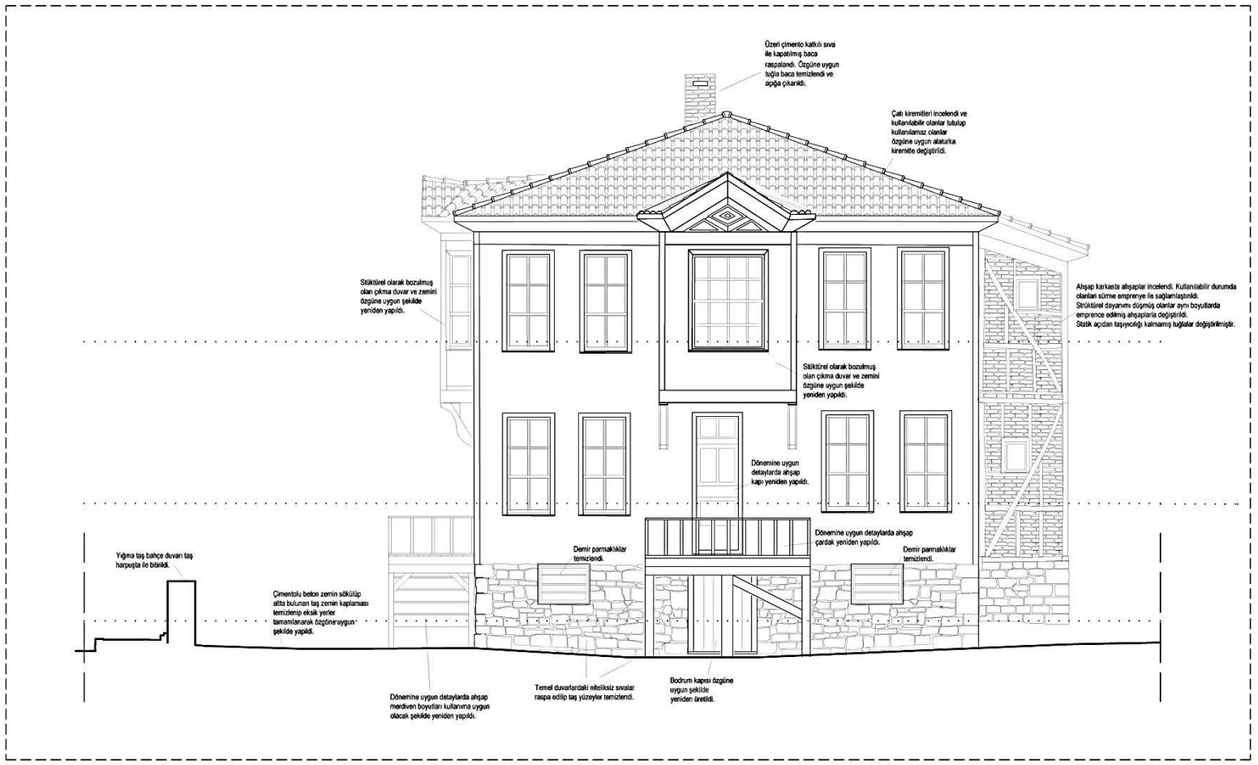
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

GÜNEY CEPHE

PAFTA NO

Şekil 4. 279 : Yeniden İşlev Güney Cephe (Kara, 2013)

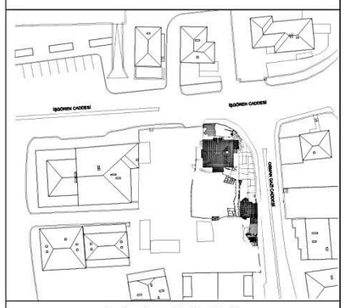

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Yard. Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

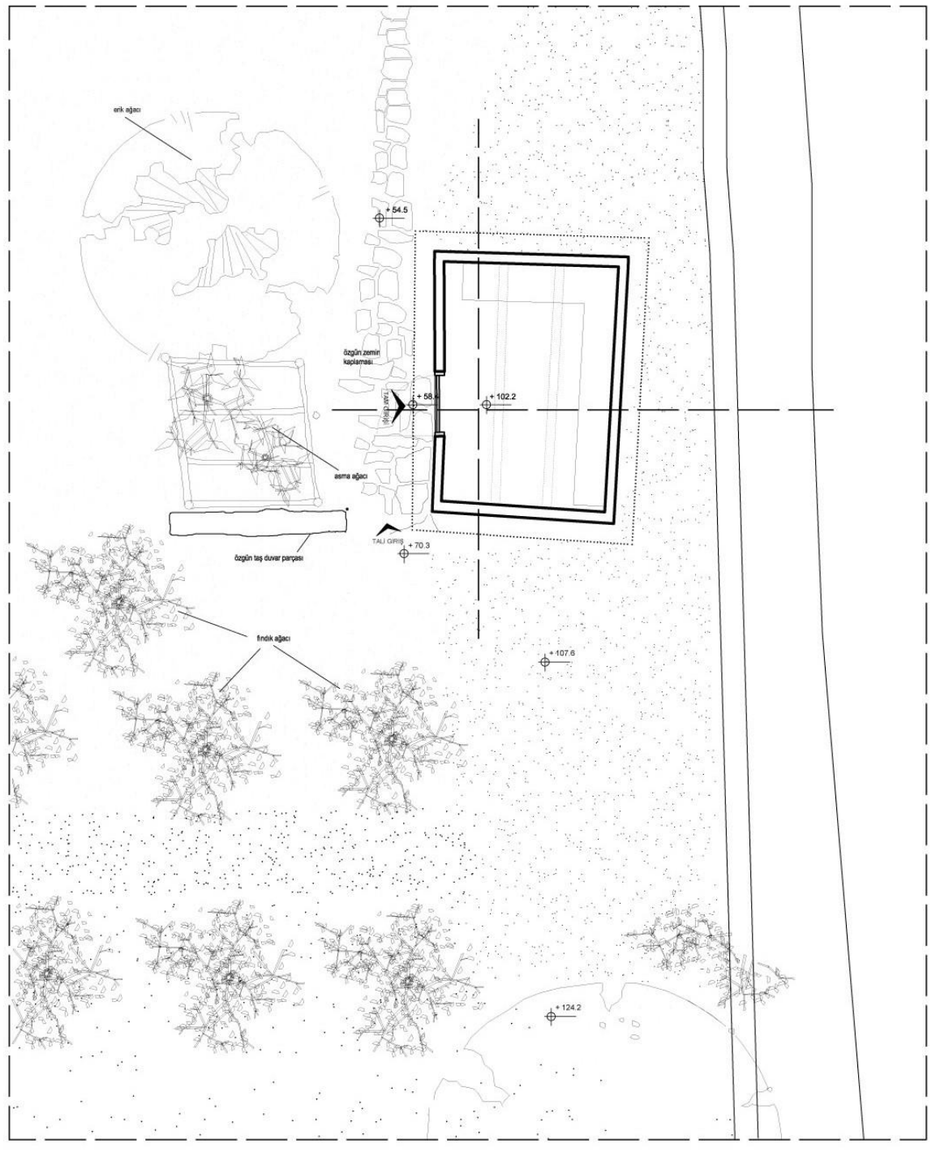
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

BATI CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 280 : Yeniden İşlev Batı Cephesi (Kara, 2013)

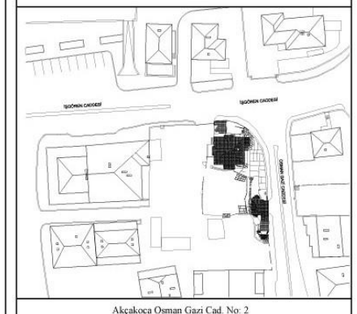

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

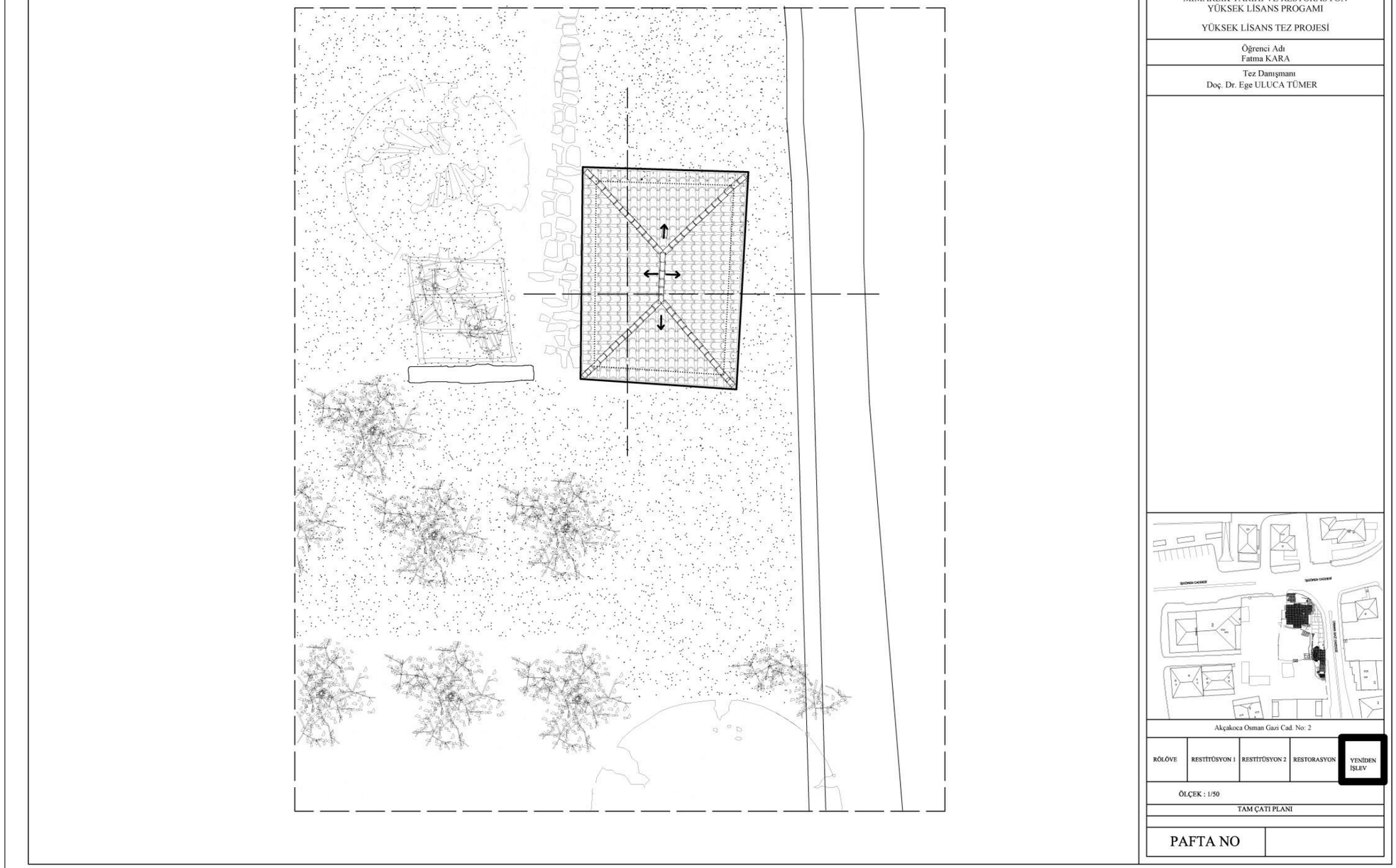
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

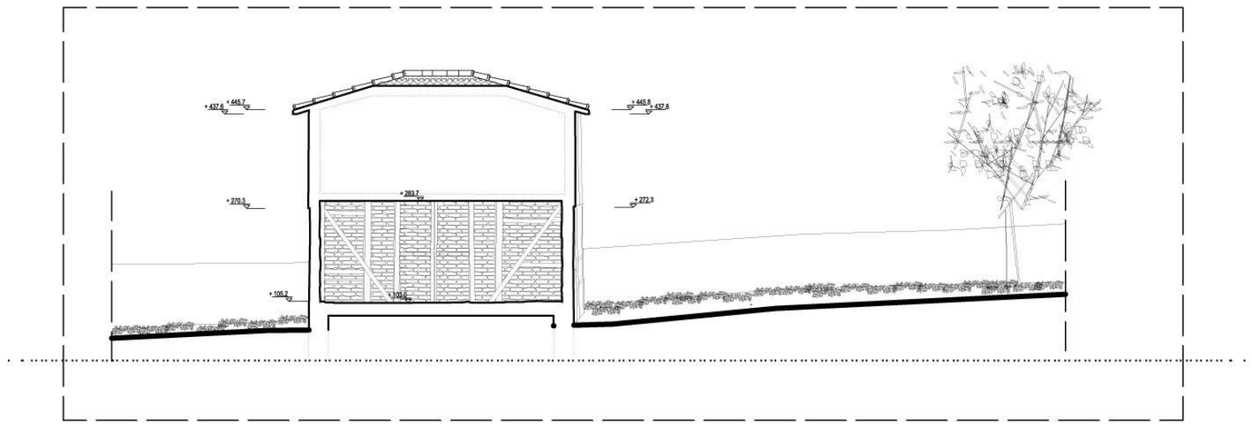
TAM ZEMİN KAT PLANI

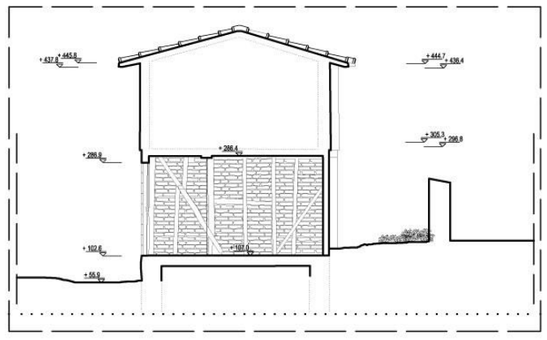
PAFTA NO

Şekil 4. 281 : Yeniden İşlev Tam Zemin Kat Planı (Kara, 2013)

Şekil 4. 282 : Yeniden İşlev Tam Çatı Katı Planı (Kara, 2013)

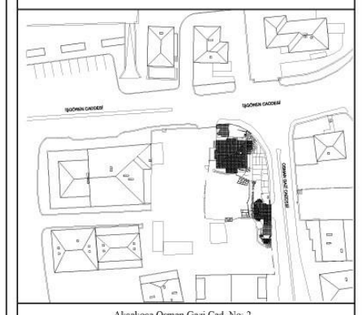

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

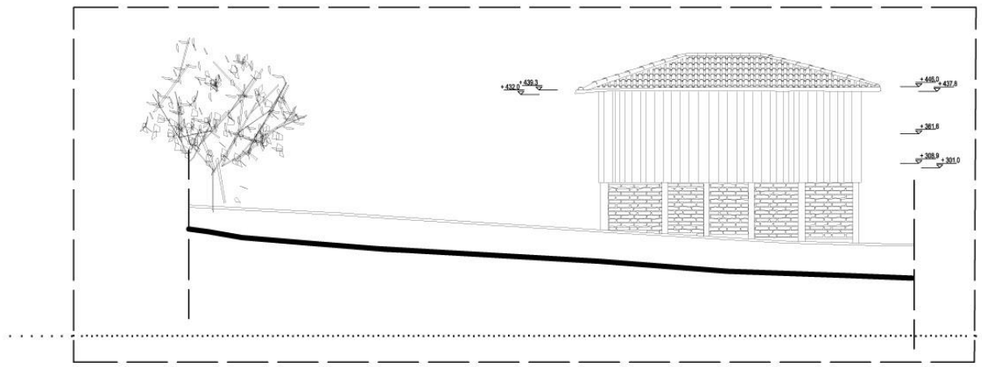
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

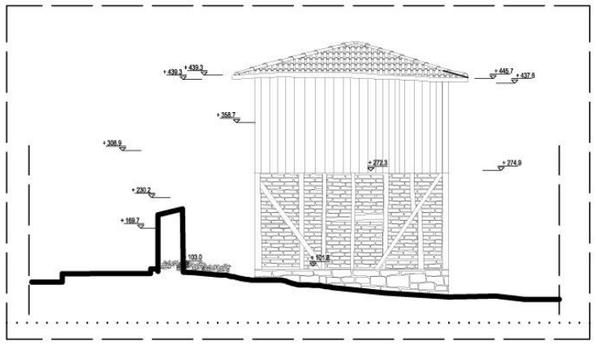
ÖLÇEK : 1/50

TAM A-A VE B-B KESİTİ

PAFTA NO

Şekil 4. 283 : Yeniden İşlev Tam A-A ve B-B Kesitleri (Kara, 2013)

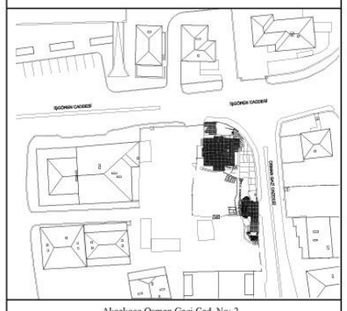

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

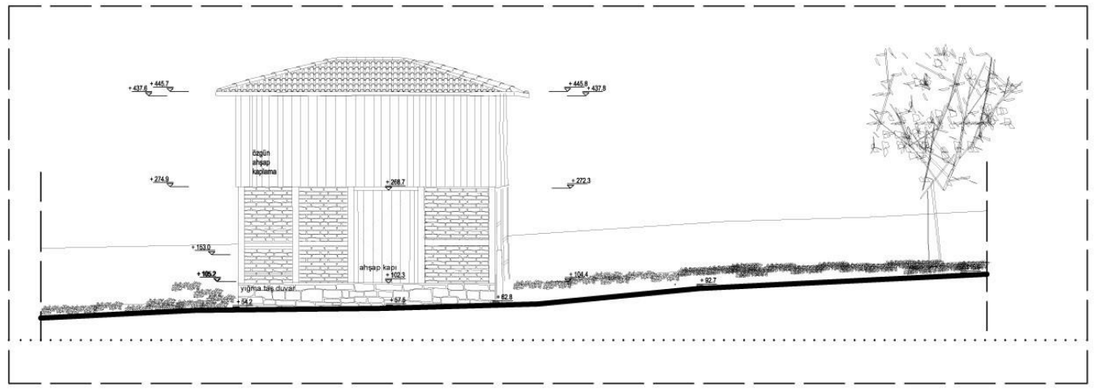
RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

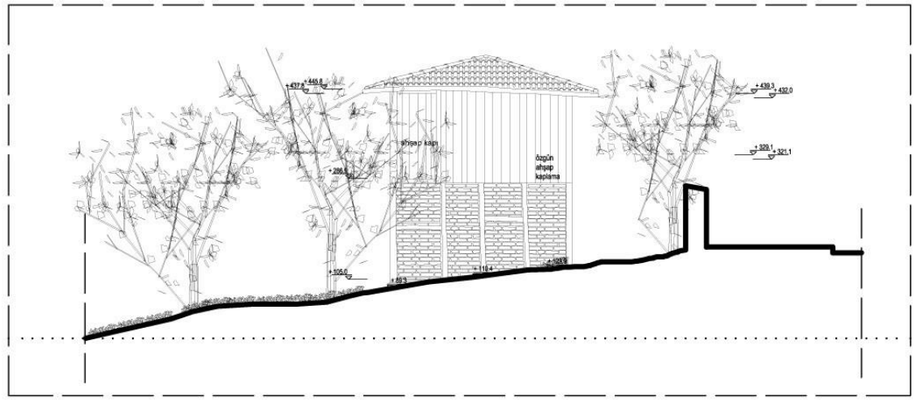
ÖLÇEK : 1/50

TAM DOĞU VE KUZEY CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 284 : Yeniden İşlev Tam Doğu ve Kuzey Cepheleri (Kara, 2013)

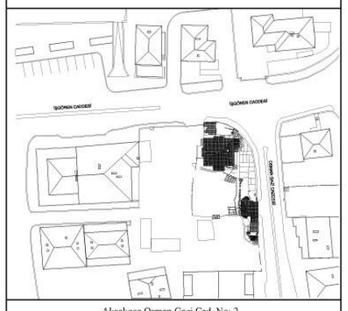

İSTANBUL KÜLTÜR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
MİMARLIK TARİHİ VE RESTORASYON
YÜKSEK LİSANS PROGAMI

YÜKSEK LİSANS TEZ PROJESİ

Öğrenci Adı
Fatma KARA

Tez Damışmanı
Doç. Dr. Ege ULUCA TÜMER

Akçakoca Osman Gazi Cad. No: 2

RÖLÖVE	RESTİTÜSYON 1	RESTİTÜSYON 2	RESTORASYON	YENİDEN İŞLEV

ÖLÇEK : 1/50

TAM BATI VE GÜNEY CEPHESİ

PAFTA NO

Şekil 4. 285 : Yeniden İşlev Tam Batı ve Güney Cepheleri (Kara, 2013)

5. DEĞERLENDİRME VE SONUÇ

Yüzyıllardır süregelen yerleşim özellikleri, inşaat yapım yöntemleri ve malzeme temin olanaklarının, değişen yaşam koşul ve şartlarının yanında yetersiz görülmesi, geleneksel dokuların çehrelerinin hızlı değişimine sebep olmuştur. Gerek Anadolu'da, gerekse Batı Karadeniz'deki, geleneksel dokuya sahip tüm yerleşimlerde, ortaya çıkmış olan hızlı, sağlıksız, büyüme ve genişlemenin yol açtığı olumsuz sonuçlar geleneksel miras olan dokuların tahribatını hızlandırmıştır.

İnsan toplulukları birlikte yaşamaya başladıktan sonra, ortak bir amaç için organize olarak kendi yaşam alanlarını düzenlemeye başlamışlardır. Bu durum insanların, doğada belirli bir düzen içerisinde, gündelik hayatlarının oluşturduğu rutinin mimari olarak ortaya çıkması ile sonuçlanmıştır. Geleneksel dokular bu sebeple yalnızca yapı toplulukları değil, aynı zamanda yöre halklarının yaşayış biçiminin maddesel karşılıklarıdır. Camiler, hamamlar, çeşmeler, vb. kamusal yapılar ile çevrelerinde gelişmiş olan sivil mimari örnekleri ile karşımıza çıkan yaşam alanları geçmişin günümüze yansımalarıdır.

Değişen yaşam koşul ve şartlarının beraberinde gündelik yaşamları da değiştirmesi, eski ile yeni diye ayrı ayrı tanımlanan fakat hem iç içe hem de birbirinden bağımsız olarak gelişen bir duruma dönüşmüştür. Çağımızda, eski diye tanımlanan pek çok şey değersizleştirilmektedir.

İnsanların, bir dönem kendilerine ait olan her türlü kavramdan, hızlıca uzaklaştığı ve yabancılaştığı, sürekli yeniye odaklandığı ve eskinin yok oluşunu göz ardı ettiği bir süreç yaşanmaktadır. Bunun sebebi, modern dünyada, toplumların bir zamanlar ait olduklarına karşı aidiyetlerini kaybetmeleridir. İnsanın gelişmeye en açık canlı olduğu bir gerçektir. Modern dünya gelişmek ve geliştirmek üzerine kurulmuştur. Fakat bu eskinin önemsizleşmesi koşulunu yanında getirmemektedir.

Koruma, kişi için değerli olanın gözetilmesidir. Geleneksel değer taşıyan, kültür mirası olma niteliğine sahip her türlü varlığın korunması ve gelecek nesillere aktarılması gereklidir. Bu gereklilik yalnızca ait olduğu toplum için değil, dünya toplumlarının da şahit olmasına değerdir. Çünkü kültür mirası olma niteliğine sahip her varlık, bulunduğu yere ve onu var eden insanlara dair tarihi belge niteliğindedir.

Koruma, uzun geçmişimizin ve kimliğimizin somut kanıtlarının sürekliliğini sağlamanın ön koşuludur.

Geleneksel sivil mimari örneklerinin ve anıtsal yapıların oluşturduğu geleneksel dokular, sahip oldukları değerlerle biricik olma özelliğine sahiptir. Geleneksel değer taşıyan, kültür mirası olma niteliğine sahip her türlü varlığın aktarımının sağlanabilmesi için, tüm dünyada kabul görmüş olan koruma ilkeleri bulunmaktadır. Bu ilkeler, o yere ait geçmişten günümüze bir bellek oluşturması ve değişen yaşamın bir parçası olarak sürekliliğinin sağlanabilmesi için vardır.

Zaman yorgunu olan yapıların oluşturduğu geleneksel dokularda yer alan tarihi yapılar, gündelik yaşama entegre edilebilme amacı ile yanlış müdahaleler sonucu tehdit altında kalmaktadır. Yerel yönetimler ve devlet tarafından oluşturulan, görevi, korumanın yasal olarak belirlenen kriterler doğrultusunda yapıldığını ve yapılacak müdahalelerin nitelikli olup olmadığını denetleyen kurumlar bulunmaktadır. Ülkemizde Kültür ve Turizm Bakanlığına bağlı, Kültür ve Tabiat Varlıklarını Korum Kurulları bu görevle vazifelendirilmiştir. Koruma kurulları, evrensel olarak kabul görmüş olan koruma ilkelerinin, korunmaya değer bulunan yerin özelliklerine uygun şekilde düzenlenmiş yasalar çerçevesinde uygulanmasını ve denetlenmesini sağlar.

Tez kapsamında Batı Karadeniz Bölgesinde yer alan, Düzce İl'ine Bağlı, Akçakoca İlçesi'nin geleneksel sivil mimarisinin özgün örneklerinin bulunduğu doku ve bu dokuda yer alan İşgörenler Evi örneği üzerinden bir koruma önerisi geliştirilmeye çalışılmıştır.

Akçakoca'nın tarihi hakkında kesin bir bilgi olmamasına karşın, ortaya çıkarılan bir takım kalıntıların M.Ö. 1200'lü yıllara dayandığı bilinmektedir. Tarih sahnesinde pek çok kez el değiştiren Akçakoca, 1323 yılında günümüzdeki ismini aldığı, Osmanlı komutanlarından Akçakoca Bey tarafından Osmanlı topraklarına katılmıştır.

Akçakoca'da, 19. yüzyılda iklimin elverişliliği ile ormanlık alanların fazla olması, tarım ve hayvancılığın yanında, kerestecilğin gelişmesine sebep olmuştur. Ayrıca Akçakoca, aynı yüzyılın son yarısında meydana gelen Osmanlı-Rus savaşı sonrası, Doğu Karadeniz'in sınır köylerdeki Laz, Gürcü, Abaza, Çerkez ve Türk köylerinin boşaltılması sonrası yoğun göç almıştır ve oluşan yeni mahalleler ile birlikte nüfus artmıştır.

Günümüzde Akçakoca'da, geleneksel konutların yoğunluk gösterdiği mahalleler bulunmaktadır. Yukarı Mahalle, Orhangazi Mahallesi, Cumhuriyet Mahallesi, Hacı

Yusuflar Mahallesinin kesişim noktasında kalan alanda sivil mimarlık örneklerinin sayısı fazladır. Aynı şekilde, Yalı Mahallesi ve Osmaniye Mahallesi'nde sivil mimarlık örnekleri dağınık şekilde konumlanmışlardır. Bu mahallelerde yapılan araştırmalarda, özgün örneklerde kullanılan yapım sisteminin ahşap karkas olduğu tespit edilmiştir. Bölgede yoğun olan ahşabın bina yapımında kullanımının geniş olduğu, yapı temel duvarlarında yığma taş kullanıldığı saptanmıştır. Döşeme sistemleri, taşıtılan yük ile orantılı olarak, farklı kesit ve aralıklarda düzenlenmiş ahşap kirişlerin bir yönde tek taban diğer yönde çift taban şeklinde düzenlenmesi ile oluşturulmuştur. Taşıyıcı özellikte olan duvar yapımında ise, ahşap çatkının içine dolgu malzemesi olarak tuğla, bağlayıcı olarak kireç harcı kullanılmıştır. Çok sayıda yapıda cepheler sıvasız bırakılırken, bazılarında ahşap kaplama yapılmıştır. Cephelerde sık kullanılan çıkmalar, kaplamalı payandalı çıkmalar ve dikmeler ürerine oturan çıkmalar olarak iki şekilde karşımıza çıkmaktadır. Çatılar oturtma çatı olarak yapılmıştır. Çatı örtü malzemesi ise alaturka kiremittir. Çatılarda bulunan bacalar, genellikle özgünde tuğla örgü olup, nadir örneklerde bezemeli olarak tespit edilmiştir. Cephe elemanlarından biri de merdivenlerdir. Geleneksel yapı girişlerinde zeminle aradaki kot farkını tamamlamak için kullanılan merdivenler, genellikle çimento katkılı sıva ile sıvanmıştır. Ayrıca, Akçakoca geleneksel dokusunda, günümüzde tek bir özgün örneği kalmış olan, balkon şeklinde cephede bulunan ve tamamen ahşaptan yapılmış, dikmelerle taşıtılan cephe elemanlarının olduğu tespiti edilmiştir. Cephelerde önemli rol oynayan pencereler, Akçakoca geleneksel konutunda ahşap giyotindir. Pencereler, iki, dört ve altı bölüntülü şekilde kullanılmıştır. Yapılarda ana giriş kapıları yapı büyüklüğüne oranla ahşap ve çift kanatlı veya tek kanatlı şekilde yapılmıştır. Çift kanatlı ahşap yapı giriş kapıları bazı örneklerde üst pencerelidir.

Akçakoca geleneksel dokusu, günümüze ulaşmış mimari değerleri ile tek yapı ölçeğinden kentsel doku ölçeğine kadar, yukarıda anlatılan sebepler ve sahip olduğu korunmaya değer olan tüm özellikleri ile kültürel değer taşımaktadır. Bu bağlamda, Akçakoca'da yapılan koruma çalışmaları ve uygulamalarının günümüzdeki sonuçları, doku içerisinden seçilen İşgörenler Evi örneği üzerinden değerlendirilmeye çalışılmıştır.

Korunmaya değer bulunan bir dokunun değişen yaşam koşulları ve beklentiler karşısında, dokuya uygun, yörenin doku/mimari yapı değer kriterleri bağlamında

oluşturulmuş bir koruma planına sahip olmadan, on üç yıl geçirmiş olmasının, bugün gözle görülür şekilde geri dönülmez sonuçlar doğurduğu tespit edilmiştir. Bir plan yönetimi yapılmaksızın, yöre halkının ekonomik ve sosyal bilinçsizlik gibi problemleri, dokuda yanlış müdahaleleri, bilinçsiz onarımları, değişen yaşam koşulları ile yapıları gündelik hayatlarına uygun hale getirme çabaları sonucu eklenen niteliksiz mekan ve malzemeler sonucu birçok sivil mimarlık örneği nitelik kaybına uğramıştır. Bu durum dokuda nitelik kaybını da beraberinde getirmiştir.

Sit alan sınırları ile yeni yapılaşmaya açık olan alanlar arasında tampon bölge alanının tanımlanması önemlidir. Akçakoca Koruma İmar Planında, Sit Alanı sınırları haricinde tanımlanmış bir tampon/geçiş alanı yer almamaktadır. Ayrıca, sit alan sınırları dışında dağınık şekilde konumlanmış çok sayıda tescilli sivil mimarlık örneği bulunmaktadır. Bu yapılar sahip oldukları bahçe sınırları dışında, görece yüksek katlı betonarme yapılaşmalar ile çevrilidir. Sit alanı dışında kalan, sivil mimarlık örneklerinin çevresinde gelişen yeni yapılaşmaların da dokuya uyumlu olacak niteliklerde proje üretilmesini sağlayacak yasal kısıtlamalar ve tanımlar getirilmelidir.

Koruma sorunlarının ortaya çıkmasında bir diğer itki gücü, iyileştirilmeyi bekleyen ekonomik ve sosyal sorunlardır. Bu sorunların koruma alanlarındaki önemi, asıl kullanıcı kitle olan yöre halkının, günlük hayatlarında da yaşadıkları problemleri barındırıyor olmasıdır.

Korunmaya değer bulunan Akçakoca Geleneksel dokusu ve dokuyu oluşturan mimari yapıları, ilgili bölge kurulu tarafından oluşturulacak bir yönetim planı ve yasal çerçevede oluşturulmuş olan Akçakoca Koruma İmar Planı gerekliliklerinin nasıl uygulanabileceği ve denetlenebileceğini organize etmelidir. Yerel yönetimler ile ortaklaşa yapılması uygun olan bu planlama, yalnızca mimari doku ve yapıların fiziksel korunmasını kapsamamalı, yanı sıra ekonomik iyileştirme ve sosyal bilinçlendirme konularını da içermelidir. Yanı sıra Akçakoca'nın doğal güzellikleri ve sahip olduğu değerler ön planda tutularak, geliştirilebilecek projelerde hem halkın ekonomik gelir seviyesini arttırmak, hem de sosyal bilinçlendirme hedeflenmelidir. Bu doğrultuda turizm bir araç olarak kullanılabilir. Sahip olunan kültürel varlıkların, biricik olduğu, doğru uygulama ve müdahalelerle, farklı kesimlerin de ilgileneceği, bu sebeple korunarak yörenin gelişimine katkı sağlayacağı farkındalığı

oluşturulmalıdır. Bu farkındalığın oluşturulması beraberinde yöre halkının, gelir kaynaklarını bu doğrultuda düzenlemesine ve geliştirmesine sebep olacaktır.

Yapıların korunabilmesi için tescil çalışması tek başına yeterli değildir. Kültür varlığı olan yapıların gerçek anlamda korunması, belgelenerek sorunlarının doğru saptanması ve bu sorunlara doğru çözüm önerilerinin getirilmesi sonrası nitelikli uygulama çalışmaları ile mümkündür.

Akçakoca'daki geleneksel konutların korunmasına, İşgörenler Evi örneği üzerinden daha detaylı yaklaşılmıştır. Yapı, Akçakoca merkezinde konumlanması, sahip olduğu geleneksel özelliklerinin belgelenebilmesi, sit alanı dışında kalan tescilli sivil mimarlık örneği olması ve bu sebeple karşı karşıya kaldığı problemlerin tartışılabilmesi, yapının tekil ölçekte güncel durumunda ortaya çıkan nitelik kayıplarının saptanabilmesi, bu kayıpların sebepleri ve yaşadığı tehditleri inceleyebilmek adına örnek olarak seçilmiştir.

İşgörenler Evi, Akçakoca İlçesi'nin Yalı Mahallesi'nde yer alır. Resmi kaynaklarda 467 ada 3 no'lu parselde kayıtlıdır. Mevcut imar planı incelendiğinde, yapının mevcut bahçesinin üç parsele bölünmüş olduğu tespit edilmiştir. 06.04.2011 tarihli son imar düzenlemesinde yapıldığı düşünülen parselasyonun özgün bahçe sınırlarını hiçe sayar şekilde geliştirildiği görülmüştür. Geleneksel özellikler taşıyan ve yapı bahçe sınırları içerisinde yer alan tam yapısının yeni imar düzenlemesinde parsel bölünmesi sonucu yol olarak oluşturulan çizgi ile çakıştığı saptanmıştır. Belediyenin tescilli bir sivil mimarlık örneği için almış olduğu bu yanlış karar göz ardı edilerek çalışmalar yapılırken özgün bahçe sınırlarına sağdık kalınmıştır.

Çok sayıda niteliksiz müdahale ve ek barındırmasının yanında özgün detaylarını ve geleneksel özelliklerini korumaktadır. Ayrıca bahçede yörenin geleneksel eklerinden olan iki katlı tam yapısı bulunmaktadır.

Tez kapsamında İşgörenler Evi, bu yönde öncelikle ayrıntılı şekilde incelenmiştir. Yapıda ortaya çıkan bozulmalar analiz edilmiş ve bozulmalara karşı müdahale önerileri geliştirilmiştir. Bu doğrultuda niteliksiz eklerin kaldırılması, hasar görmüş olan malzemelerin özgüne uygun şekilde onarılması veya değiştirilmesi önerilmektedir.

Yeniden işlev önerisinde yapının güncel sahibinin ikamet durumunun devam etmesi, bölgede yer alan üniversiteli öğrenci çokluğu ve yaz dönemlerinde yazlıkçıların gelmesi ile her mevsim kullanılabilecek, yapı sahibi için gelir sağlayabilecek ve

yapıyı işlev bazında sürekli kullanılabilir kılmak için konaklama birimi olarak yapı işlevi belirlenmiştir. Ayrıca yöre halkının Akçakoca'nın merkezinde yer alan bu yapının bahçesinin günlük hayatlarının bir parçası olması amacı ile bahçenin bir kısmı ikincil bir işlev olarak çay bahçesi olarak düzenlenmiştir.

İşgörenler Evi örneği üzerinden bölgede yapılan koruma çalışmalarının yalnızca tescil ve koruma imar planı oluşturma düzeyinde kaldığı, yerel yönetimlerin ve ilgili koruma kurumunun, yasal olarak engellenmiş olmasına rağmen yapılan niteliksiz müdahaleleri ve onarım adı altında yapılan nitelik kayıplarına karşı kayıtsız kaldığı belirlenmiştir. Akçakoca Belediye'si tarafından 2011 yılında hazırlanan imar planında görülen, tescilli bir yapıya ait, 5 kata kadar yapılaşma izni veren ve plan notlarında ticaret alanı olarak tanımlanmış bir düzenlemenin yapılması; bu duruma karşı ilgili koruma kurulunun sessiz kalması söz konusu yapı ve bölgede yer alan diğer tescilli sivil mimarlık örneklerinin karşı karşıya kaldıkları tehditlerin en temel sebebidir.

Bu çalışmada, Akçakoca'da geleneksel sivil mimari örnekleri için, geleneksel bir yapının koruma ilkelerine sağdık kalıp özgün değerlerini koruyarak, çağdaş gereksinimleri karşılayabilir şekilde yeniden kullanımına ilişkin bir örnek sunulmuştur.

KAYNAKLAR

Akdemir, Z., Korkmaz, E., 2000, "Geleneksel Konut Dokularında Malzemenin Çatı ve Cephe Kuruluşuna Etkileri: Batı Karadeniz Bölgesi Örneği", 5. Ulusal Çatı & Cephe Sempozyumu, İzmir

Akdemir, Z., 1997, *Batı Karadeniz Yerleşmelerinde Geleneksel Konut Kültürüne Bağlı Biçimsel Ve Yapısal Kurgu Özelliklerine Ait Ölçüler*, Mimarlık Anabilim Dalı Doktora Tezi, YTÜ, İstanbul

Altun, S., B., 2000, *Geleneksel Türk Evleri, Kullanılan Yapı Malzemeleri, Yapı Elemanları ve Yapım Sistemleri,* Mimarlık Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, KTÜ, Trabzon

Arın, S., 1986, "Batı Karadeniz, Ağacın Türküsü", *Eski Evler Eski Ustalar*, Türkiye Emlak Bankası, İstanbul

Başgelen, N., 1993, *Çağlar Boyunca Anadolu'da Duvar,* Arkeoloji ve Sanat Yayınları, İstanbul

Çakır, S., 2000,*Geleneksel Karadeniz Ahşap Konut Yapım Yönteminin Çağdaş Teknoloji Açısından Değerlendirilmesi,* Mimarlık Anabilim Dalı Doktora Tezi, MSGÜ, İstanbul

Çobancaoğlu, T., 1998, *Türkiye'de Ahşap Ev'in Bölgelere Göre Yapısal Olarak İncelenmesi ve Restorasyon Yöntem Önerileri,* Mimarlık Anabilim Dalı Doktora Tezi, MSGÜ, İstanbul

Dönmez, M., Ş., 1998, *İstiklal Harbinde Akçaşehir Akçakoca,* Akçakoca Belediyesi, Ankara

Dönmez, M., Ş., 2000, *Dia, Diapolis, Akçaşar, Akçaşehir, Akçakoca,* Zafer Ofset, Düzce

Eldem, S. H., 1984, "Türk Evi" *Osmanlı Dönemi*, Cilt I, T.A.Ç Yayınları, İstanbul

Eldem, S. H., 2000, *Yapı,* Birsen Yayınevi, İstanbul

Emiroğlu, M., 1970, *Akçakoca'da Nüfus, Yerleşme ve Ekonomik Faaliyetler,* Ankara Üniversitesi, Ankara

Eruzun, C., Sözen, M., 1992, *Anadolu'da Ev ve İnsan,* Emlak Bankası, İstanbul

Evren, M., 1959, *Türk Evinde Çıkma,* İTÜ Fakülte Matbaası, İstanbul

Eyüpgiller, K. K., 1995, *Kastamonu Kent Tarihi,* Mimarlık Anabilim Dalı Doktora Tezi, İTÜ, İstanbul

Günay, R., 1999, *Türk Ev Geleneği ve Safranbolu Evleri*, YEM Yayın, İstanbul

Hasol, D., 2010, *Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü,* Yem Yayınları, İstanbul

Kalıncı, S., 2010, *Akçakoca'nın Tarihi, Sosyo-Ekonomik ve Kültürel Yapısı,* İlköğretim Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi, Niğde

Kuban, D., 1970, *"Çağdaş Korumaya Kuramsal Bir Yaklaşım" Mimarlık Dergisi Sayı 84,* Mimarlar Odası Yayını, İstanbul

Kuban, D., 1993, "Tarihe Saygının Temel Boyutu" *Türk Evi ve Biz,* Türkiye Tarihi Evleri Koruma Derneği, İstanbul

Kuban, D., 1995, *Türk Hayatlı Evi,* Eren Yayıncılık, İstanbul

Küçükerman, Ö., 1988, *Kendi Mekanının Arayışı İçinde TÜRK EVİ,* Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Yayını, İstanbul

Mahrebel, H., A., 2006, *Tarihi Yapılarda Taşıyıcı Sistem Özellikleri, Hasarlar, Onarım Ve Güçlendirme Teknikleri,* İnşaat Mühendisliği Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, İTÜ, İstanbul

Okan, K., 1997, *Akçakoca Dünü ve Bugünü,* Akçakoca Kültür Derneği, Ankara

Özkök, M., 1955, *Akçakoca,* Akçakoca Turizm Derneği, İstanbul

Özlü, Z., 2008, *XVIII. ve XIX. Yüzyıllarda Karadeniz'de Bir Kıyı Kenti: Akçakoca,* Akçakoca Belediyesi, İstanbul

Tayla, H., 2007, *Geleneksel Türk Mimarisinde Yapı Sistem ve Elemanları II,* TAÇ Vakfı, İstanbul

Yazarı yok, 1981**,** "İklim", *Yurt Ansiklopedisi*, Cilt 3 Anadolu Yayıncılık, İstanbul:7909-7912

Yürekli, H., Yürekli, F., 2005, *Türk Evi Gözlemler-Yorumlar, YEM Yayın, İstanbul*

Akçakoca Belediye Envanteri

Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu

Prof. Dr. Nur Akın Ders Notları

İnternet Kaynakları

https://www.google.com/maps/place/81600+Ak%C3%A7akoca/@41.081341,31.1447101,14z/data=!3m1!4b1!4m2!3m1!1s0x409db3d59a97f919:0x5b9f88736721eb16

http://gevezemimar.blogspot.co.uk/2012/04/ahsap-ygma-evler.html

http://gezente.com/turkiye/bati-karadeniz/abant-golu-yoruk-koyu/

http://www.safranbolu-bld.gov.tr/userfiles/images/safranbolu_3.jpg

http://www.ugo.cn/photo/TR/en/128319.htm

http://www.akcakoca.bel.tr/index.php?option=com_content&view=article&id=85&Itemid=217

http://www.korumakurullari.gov.tr/TR,89444/koruma-bolge-kurulu-hakkinda.html

http://www.akcakoca.bel.tr/index.php?option=com_content&view=article&id=111&Itemid=111

http://www.akcakoca.gov.tr/menu.php?id=8

http://webgis.akcakoca.bel.tr/imardurumu/imar.aspx?parselid=6732

EKLER

Ek 1: Akçakoca İle İlgili Kuru Kararı

Ek 1: Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı Plan Notları

EK 1

AKÇAKOCA İLE İLGİLİ KURUL KARARI

T.C.
KÜLTÜR BAKANLIĞI
ANKARA KÜLTÜR VE TABİAT VARLIKLARINI
KORUMA KURULU
KARAR

Toplantı Tarihi ve No : 2.6.1996 371 Toplantı Yeri ANKARA
Karar Tarihi ve No : 2.6.1996 4637

Bolu İli, Akçakoca İlçesi, Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarının tespitine ilişkin Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Müdürlüğü uzmanlarının 14.9.1996 gün ve 759 sayılı raporu okundu, ekleri incelendi, kurulumuz üyelerince yerinde 2.6.1996 tarihinde yapılan incelemeler sonunda;

Bolu İli, Akçokoca İlçesinde karamız eki Liste (I) de adres ve kadastral numaraları verilen ve ekli 1/1000 ölçekli haritalarda işaretlenen taşınmazların korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı olarak tescil kayıtlarının devamına; kurulumuzun 12.6.1995 gün ve 4023 sayılı kararı ile tescillenen Park Caddesi No:3 adresindeki taşınmazın söz konusu karar eki paftalarda sehven başka yerde işaretlendiği belirlendiğinden karamız eki 1/1000 ölçekli paftalarda yanlışlığın düzeltilmesine,

Ekli Liste (2) de adres ve kadastral numaraları verilen ve ekli 1/1000 ölçekli haritalarda işaretlenen taşınmazların korunması gerekli taşınmaz kültür varlığı olarak tescil edilmelerine,

Ekli 1/1000 ölçekli haritada sınırları verilen alanın " kentsel sit " olarak belirlenmesine, Kentsel Sit içerisinde mevcut imar planı uygulamasının durdurularak ivedilikle bir Koruma Amaçlı İmar Planının hazırlanmasına, Koruma Amaçlı İmar Planı hazırlanıp kurulumuzda onaylanıncaya kadar Kentsel Sit içerisinde kararımız eki Geçiş Dönemi Yapılanma koşulları doğrultusunda uygulama yapılmasına,

Kararımız eki 1/1000 ölçekli haritada sınırları gösterilen alanın "Tarihi Ticari Merkez" olarak belirlenmesine, söz konusu alan içerisinde mevcut imar planı uygulamalarının durdurularak bir an önce 1/500 ölçekli kentsel tasarım projesi hazırlanmasının istenilmesine, söz konusu planlama çalışması kurulumuzda onaylanıncaya kadar Tarihi Ticari Merkez içerisindeki her türlü inşai ve fiziki uygulamada kararımız eki Geçiş Dönemi yapılanma koşullarının geçerli olduğuna karar verildi.

Aslı Gibidir.
Gökçe GÜNEL
Müdür

BAŞKAN
Prof.Dr.Gönül TANKUT
İMZA

BAŞKAN YARDIMCISI
Prof.Dr.Coşkun ÖZGÜNEL
İMZA

ÜYE
Doç.Dr.Ali Osman Uysal
İMZA

ÜYE
Dr.Zühal ÖZCAN
İMZA

ÜYE
Mustafa ARSLANER
(Bulunmadı)

ÜYE
Erol SOLAK
Akçakoca Bld.Bşk.
(KARŞI OY) İMZA

ÜYE

ÜYE

2.6.19960: B.G./N.A. 14.01/1

EK 2

AKÇAKOCA KORUMA AMAÇLI İMAR PLANI PLAN NOTLARI

A-GENEL HÜKÜMLER

MADDE.1 AMAÇ:

- Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı sınırları içerisinde bulunan Kültür ve Tabiat Varlıklarının sürdürülebilirlik ilkesi doğrultusunda korumak, alandaki imar uygulamalarını bu doğrultuda düzenlemek, 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ve ilgilidiğer mevzuat hükümleri doğrultusunda koruma ve kullanım kararlarının verilmesi bu plân ve plân hükümlerinin esas amacıdır.

MADDE 2: KAPSAM:

- Bu plân hükümleri Akçakoca Belediye sınırları içerisinde yer alan; Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun 02/06/1996 tarih ve 4637 sayılı kararı ile tescil edilen Kentsel Sit Alanını, 29/04/2009 tarih ve 868 sayılı kararı ile tescil edilen Kentsel Sit Alanını, aynı kurulun 01/07/1996 tarih ve 4734 sayılı kararı ile tescil edilen 1. derece Doğal ve Arkeolojik Sit Alanını, 2.derece Doğal Sit Alanını, 3.derece Doğal ve Arkeolojik Sit Alanını, 3.derece Arkeolojik Sit Alanını ve 23/12/1996 tarih ve 4689 sayılı karar ile tescil edilen Tarihi Mezarlık Alanını kapsayan Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planının ekidir.

- Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı, Plân Açıklama Raporu, Plân Hükümleri, Kentsel Tasarım Rehberi, Müdahale Biçimleri Paftası, KVTVKAnkara Bölge Kurulu kararı ile onaylanan envanter paftaları ve tescil listeleri ayrılmaz bir bütündür.

MADDE 3: İLGİLİMEVZUATINGEÇERLİLİĞİ

3.1 Bu Plân Hükümlerinde yer almayan konularda koruma ilkelerine aykırı olmamak koşulu ile 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu; 3194 sayılı İmar Kanunu; Koruma ve imar faaliyetleri ile ilgilidiğer kanunlar ile bu kanunlara göre çıkarılan yönetmelikler ve Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulu İlke Kararları geçerlidir.
3.2 Bu plân hükümleri esaslarına göre yapılacak tüm yapılarda sağlık ve fen koşullarına, TSE tarafından belirlenmiş standart, yönetmelik, genelge ve tüzük hükümlerine uymak zorunludur.
3.3 Plân hükümlerinin uygulanmasında tereddüde düşülmesi halinde; Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'ndan görüş alınmadan uygulama yapılamaz.

MADDE 4: TANIMLAR

Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı ve Plân hükümlerinde adı geçen başlıca tanımlar aşağıda verilmiştir.

Sit Alanlarına İlişkin Tanımlar:

Sit:
Tarih öncesinden günümüze kadar gelen çeşitli medeniyetlerin ürünü olup, yaşadıkları devirlerin sosyal, ekonomik, mimari ve benzeri özelliklerini yansıtan kent ve kent kalıntıları, kültür varlıklarının yoğun olarak bulunduğu sosyal yaşama konu olmuş veya önemli tarihi hadiselerin cereyan ettiği yerler ve tespiti yapılmış tabiat özellikleri ile korunması gerekli alanları,

Kentsel sit:
Mimari, mahalli, tarihsel, estetik ve sanat özelliği bulunan ve bir arada bulunmaları sebebiyle teker teker taşıdıkları kıymetten daha fazla kıymeti olan kültürel ve tabii çevre elemanlarının (yapılar, bahçeler, bitki örtüleri, yerleşim dokuları, duvarlar) birlikte bulundukları alanları,

Arkeolojik sit:
Antik bir yerleşmenin veya eski bir medeniyetin kalıntılarının bulunduğu yer veya su altında bilinen veya meydana çıkarılan korunması gerekli alanları,
Doğal sit:
İlginç özellik ve güzelliklere sahip olan ve ender bulunan korunması gerekli alanları ve taşınmaz tabiat varlıklarını,
Koruma amaçlı imar plânı:
Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu uyarınca belirlenen sit alanlarında, alanın etkileşim geçiş sahasını da göz önünde bulundurarak, kültür ve tabiat varlıklarının sürdürülebilirlik ilkesi doğrultusunda korunması amacıyla arkeolojik, tarihi, doğal, mimari, demografik, kültürel, sosyo-ekonomik, mülkiyet ve yapılaşma verilerini içeren alan araştırmasına dayalı olarak; halihazır haritalar üzerine, koruma alanı içinde yaşayan hane halkları ve faaliyet gösteren iş yerlerinin sosyal ve ekonomik yapılarını iyileştiren, istihdam ve katma değer yaratan stratejileri, koruma esasları ve kullanma şartları ile yapılaşma sınırlamalarını, sağlıklaştırma, yenileme alan ve projelerini, uygulama etap ve programlarını, açık alan sistemini, yaya dolaşımı ve taşıt ulaşımını, altyapı tesislerinin tasarım esasları, yoğunluklar ve parsel tasarımlarını, yerel sahiplilik, uygulamanın finansmanı ilkeleri uyarınca katılımcı alan yönetimi modellerini de içerecek şekilde hazırlanan, hedefler, araçlar, stratejiler ile plânlama kararları tutumları, plân notları ve açıklama raporu ile bir bütün olan nazım ve uygulama imar plânlarının gerektirdiği ölçekteki plânları,

Yerleşme Alanına İlişkin Tanımlar:

Yerleşik (Meskun) Konut Alanı:
İmar Plânı ile belirlenmiş ve üzerinde konut yapılarının bulunduğu iskan edilmiş alanlardır.

Gelişme (İnkişaf) Konut Alanı:
İmar Plânı ile belirlenmiş ve üzerinde konut yapılarının bulunmadığı kentin gelişimine ayrılmış alanlardır.

Parsel ve Yapı Düzenine İlişkin Tanımlar

Taban alanı:
Yapının parsele oturacak bölümünün yatay izdüşümünde kaplayacağı alandır. Bahçede yapılan eklenti ve müştemilat taban alanı içinde sayılır.

Taban Alanı Katsayısı (Taks):
Yapının zemine oturduğu alanın imar parseli alanına oranıdır.

Yapı İnşaat Alanı:
Işıklıklar hariç, bodrum kat, asma kat ve çatı arasında yer alan mekanlar ve ortak alanlar dahil yapının inşa edilen tüm katlarının toplam alanıdır.

Kat Alanı Kat Sayısı (Kaks) :
Yapı inşaat alanının imar parseli alanına oranıdır.

Geleneksel Malzeme Ve Yapım Teknikleri İle İnşa Edilmiş Korunması Gerekli Yapılar:
Tescilsiz olup; ancak, hem geleneksel dokuya, hemde cephe özelliklerinden dolayı bulundukları sokağa katkıda bulundukları için korunması öngörülen yapılardır. Geleneksel malzeme ve yapım teknikleri ile inşa edilmiş bu yapılar, tescil edilmedikleri halde plânlama çalışmaları neticesinde belirli bir sokak bütünlüğü sağladığı ve mimari özellikleri ile sokağa ve geleneksel dokuya katkıda bulundukları saptanmış yapılardır. Bu yapıların bakım onarım ve yenilenme koşulları ayrıca tanımlanmıştır

Bakım:
Sadece yapının yaşamını sürdürmeyi amaçlayan, tasarımda, malzemede, strüktürde, mimari öğelerde değişiklik gerektirmeyen müdahalelerdir (çatı aktarımı, oluk onarımı, boya-badana vb.).
Onarım:
Yapının yaşamını sürdürmeyi amaçlayan, tasarımda, malzemede, strüktürde ve mimari öğelerde değişiklik gerektiren müdahalelerdir.
Basit Onarım: Yapıların; ahşap, madeni, pişmiş toprak, taş vb. gürüyen ya da bozularak eksilen mimari öğelerinin, özgün biçimlerine uygun olarak aynı malzeme ile değiştirilmesi, bozulan iç ve dış sıvaların, kaplamaların, renk ve malzeme uyumu sağlanarak, özgün biçimlerine uygun olarak yenilenmesi bu kapsamda tanımlanmıştır.
Esaslı Onarım: Yapıların rölöveye dayanan, restitüsyon ve restorasyon projeleri ile diğer ilgilibelgelerin içerikleri ve ölçekleri koruma kurulunca belirlenen müdahalelerdir. Sağlamlaştırma (konsolidasyon), yeniden yapım (rekonstrüksüyon), temizleme (liberasyon), bütünleme (reintegrasyon), yenileme (renovasyon), taşıma (moving)
Sağlamlaştırma (Konsolidasyon):
Yapının malzemesinin, taşıyıcı sisteminin veya üzerinde bulunduğu zeminin sağlamlaştırılması,
Yeniden Yapım (Rekonstrüksiyon):
Tümüyle yıkılmış yada çok harap durumda olan bir yapının, gerek kültür varlığı niteliği, gerekse kültürel çevreye olan tarihsel katkıları açısından, eldeki mevcut belgelerden yararlanmak suretiyle kendi parsellerinde daha önce bulunduğu yapı oturum alanında, eski cephe özelliğinde, aynı kitle ve gabaride, özgün plan şeması, malzeme ve yapım tekniği kullanılarak, kapsamlı restitüsyon etüdüne dayalı olarak yeniden yapılması,

Yapısal Temizleme:
Yapının tarihi ve estetik değer taşımayan eklerden arındırılması,

Kimyasal Temizleme:
Yapı cephelerinde çeşitli teknik ve kimyasallar ile temizlik yapılması,

Cephe Yenileme 1:
Eski yapılarda değiştirilen cephe elemanlarının (kapı,pencere,vb.) oranlarının yenilenerek, orijinal haline; cephe kaplamasının ve/veya renginin, Kentsel tasarım rehberinde yer alan Akçakoca Renk Paleti'nde betirtilen esaslara uygun hale getirilmesi,

Cephe Yenileme 2:
Yeni yapılarda cephe elemanlarının (kapı, pencere, vb.) oranlarının yenilenerek, geleneksel yapı cephelerine uyumlu hale; cephe kaplamasının ve/veya renginin Kentsel tasarım rehberinde yer alan Akçakoca Renk Paletinde betirtilen esaslara uygun hale getirilmesi,

MADDE 6: KENTSEL TASARIM REHBERİ

Kentsel Tasarım Rehberi, yapılacak proje ve uygulamalar için yönlendirici bilgiler içerecektir. Tescilli yapılar ve tescilli yapı bitişiği/karşısı parsellerde söz konusu rehberdeki bilgiler tavsiye niteliğinde olup, bu parsellerde Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun onayı olmadan herhangi bir uygulama yapılamaz. Bu plân ve plân hükümlerinin eki olarak hazırlanan Kentsel Tasarım Rehberi, K.V.T.V.K.Kocaeli Bölge Kurulu'nun uygun kararı ve Akçakoca Belediye Meclisinin onayı ile yürürlüğe girecektir.

MADDE 7: İMAR UYGULAMALARI

- Plan sınırları içinde uygulama bu plân hükümleri ve koruma ilkelerine aykırı olmamak koşulu ile 3194 sayılı İmar Kanunu hükümlerine uygun olarak yapılacaktır.

- Kamu mülkiyetinde bulunmayan kentsel ve sosyal altyapı alanları kamu eline geçmeden veya terkin yapılmadan herhangi bir uygulama yapılamaz.

- Kadastral mülkiyet sınırlarının imar planı ile çakışmaması durumunda ± 1.5 metre sapmalarda plân değişikliği ve onayına gerek kalmadan düzenleme yapmaya Akçakoca Belediyesi yetkilidir.Yapılacak düzenleme ile yol, yeşil alan, meydan vb. kamusal alanlar küçültülemez ve daraltılamaz.

B- KORUMA VE YAPILANMAHÜKÜMLERİ

MADDE 9: KONUT ALANLARI

9.1. (G) İşaretli Konut Adaları

- G işaretli konut adaları; mevcut yapılaşma, parsel düzeni ve sokak dokusu açısından diğer kent mekanlarından ayrılan özgün bir yapıya (gridal sistem) sahip alanlardır. Bu adalarda mevcut cephe hatları ve sokak dokusuna aykırı uygulamalar yapılamaz. Mevcut parseller hiçbir şekilde ifraz veya tevhid edilemez. Bir parselde birden fazla yapı yapılamaz.

9.2 Serbest Nizam Konut Adaları

- Serbest Nizam Konut Adaları mevcut yapılaşma ve parsel düzeni açısından yapı yaklaşma ve bahçe mesafeleri sabit olmayan konut alanlarıdır.

Ahşap Karkas Yapılar:(Tescilli Parsel Bitişiği/Karşısı Dışında)

- Planlama Alanında geleneksel konut malzemesi olan ahşap karkas sistem yapıların teşvik edilmesi esastır. Bu sistemde yapılacak yapılarda aşağıda hükümlere uyulacaktır.

- Serbest Nizam Konut Adalarında bulunan ahşap/karkas sistem yapılarda kat yüksekllikleri, bahçe mesafeleri ve taban alanları açısından mevcut durum imar durumudur.

- Tescilli yapılar ve tescilli yapı bitişiği/karşısı parseller dışındaki ahşap karkas sistem yapılarda yıkılıp yeniden yapılanmalarda, yeni yapının ahşap/karkas malzemeden yapılması koşuluyla yıkılan yapının taban alanı, bahçe mesafeleri ve kat yüksekliğine göre imar durumu düzenlenecektir. Bu maddeye göre alınacak imar durumu, inşaat ruhsatı vb. diğer belgelere yapının ahşap/karkas malzemeden yapılacağı hükmü mutlaka yazılacaktır. Bu hükme aykırı uygulamalarda devam eden inşaatlar durdurulur. Aykırı uygulama düzeltilene kadar inşaata devam izni verilemez, tamamlanan inşaatlara yapı kullanma izni düzenlenemez.

- Yeni yapının ahşap/karkas sistem dışında, taşıyıcı sistem ve malzeme (betonarme, yığma vb.) kullanılarak yapılması durumunda; bir sonraki fıkrada belirtilen Betonarme/Yığma Yapılar ve Boş Parsellerdeki yapılaşma koşulları uygulanacaktır.

Betonarme/Yığma Yapılar ve Boş Parseller: (Tescilli Parsel Bitişiği/Karşısı Dışında)

- Serbest Nizam konut adalarında yer alan betonarme ve yığma yapı bulunan veya herhangi bir yapı bulunmayan parsellerdeki yapılaşma koşulları;

Kat yüksekliği= Plânda gösterilen kat yüksekliği
TAKS=0.30
Arka Bahçe Mesafesi= h/2
Yan Bahçe Mesafesi = Minimum 3 metre.
Ön Bahçe Mesafesi= Parselin cephe aldığı sokaktaki mevcut cephe hattına uygun olacak şekilde belirlemeye Belediyesi yetkilidir.Mevcut cephe hattı belirlenemeyen durumlarda minimum ön bahçe mesafesi 5 metredir.

9.3 Ayrık Nizam Konut Adaları

- Planlama Alanında geleneksel konut malzemesi olan ahşap karkas sistem yapıların teşvik edilmesi esastır. Bu sistemde yapılacak yapılarda aşağıda hükümlere uyulacaktır.
- Ayrık nizam konut adalarındaki ahşap/karkas sistem yapılarda kat yüksekllikleri ve bahçe mesafeleri ve taban alanı ölçüleri açısından mevcut durum imar durumudur.

- Ayrık nizam verilen imar adalarında; plan üzerinde belirtilen yapılaşma koşullarına uymayan, bulunduğu tarihteki mevzuata göre ruhsat almış yapılar için mevcut durum imar durumudur. Bu yapıların yer aldığı parsellerde yıkılıp yeniden yapılanmalarda plan üzerinde belirtilen yapılaşma koşullarına uyulacaktır.

- Tescilli yapılar ve tescilli yapı bitişiği/karşısı parseller dışındaki ahşap/karkas sistem yapılarda yıkılıp yeniden yapılanmalarda, yeni yapının ahşap/karkas malzemeden yapılması koşuluyla yıkılan yapının taban alanı, bahçe mesafeleri ve kat yüksekliğine göre imar durumu düzenlenecektir. Bu maddeye göre alınacak imar durumu, inşaat ruhsatı vb. diğer belgelere yapının ahşap/karkas malzemeden yapılacağı hükmü mutlaka yazılacaktır. Bu hükme aykırı uygulamalarda devam eden inşaatlar durdurulur. Aykırı uygulama düzeltilene kadar inşaata devam izni verilemez, tamamlanan inşaatlara yapı kullanma izni düzenlenemez.
Ahşap/karkas malzeme dışında yapılacak yapılarda bu hüküm uygulanmaz

- Ayrık Nizam konut adalarında kat yüksekliği, TAKS ve KAKS oranları plân üzerinde belirlenmiştir. Plân üzerinde belirtilmeyen adalarda maksimum taban alanı oranı TAKS=0.30 olarak uygulanacaktır.

- Bahçe mesafeleri plan üzerinde belirlenmiştir. Plân üzerinde belirtilmeyen adalarda aşağıdaki bahçe mesafelerine uyulacaktır.

Tüm ayrık nizam verilen imar adalarında;

Minimum Ön Bahçe Mesafesi= 5 metre
Minimum Yan Bahçe Mesafesi = 3 metre
Minimum Arka Bahçe Mesafesi= h/2 (yapı saçak yüksekliğinin yarısı)

9.4 Serbest ve Ayrık Nizam Konut Yapılaşmalarında İlgiliDiğer Hükümler

- Plân sınırı içinde yer alan imar adalarındaki parsellerde birden fazla yapı yapılması durumunda iki bina arasındaki mesafe her yönden minimum h (en yüksek yapının saçak seviyesi) olarak uygulanacaktır.

- Serbest ve Ayrık Nizam konut adalarında;
Minimum Bina Cephesi= 6 metre
Minimum Bina Derinliği= 8 metredir.

- Yukarıdaki maddede belirtilen minimum bina ölçülülerini, sağlamayan mevcut parsellerdeki yapılaşmalarda bu ölçülere uyumu sağlamak amacıyla yan bahçe ve arka bahçe mesafesini minimum 2 metreye kadar indirmeye Belediyesi yetkilidir.

- Serbest ve Ayrık Nizam Konut alanlarında her durumda;
Bina Cephesi (boyu)= 15 metreyi
Bina Derinliği = 10 metreyi geçemez.

- Serbest ve ayrık nizam verilmiş imar adalarında; bu plân hükmünde belirtilen parsel ve bina ölçülerine uyum sağlamak ve daha iyi çözümler bulmak amacıyla ikiz yapılar yapılabilir. Bu durumda ikiz yapı boyu 15 metreyi ve ikiz yapı derinliği 10 metreyi geçemez. İkiz yapılar arası mesafe minimum 6 metre olarak uygulanacaktır.

9.5 : Serbest Nizam ve Ayrık Nizam Konut Adalarında İfraz ve Tevhid Koşulları:

- Konut adalarında mevcut parsellerde bu plân hükümlerinde belirtilen koşullara uygun olması durumunda yapı yapılmasına izin verilir. Ancak, mevcut parsellerde plân onayından sonra yapılacak parselasyon ve ifraz işlemlerinde aşağıda belirtilen koşullara uymak zorunludur.

Minimum Parsel Genişliği= 12 metre
Minimum Parsel Derinliği= 18 metre

- Bu plan hükümlerinde belirtilen parsel ve bina ölçülerinin sağlanamadığı tescilli parsel veya tescilli parsel bitişiği/karşısı dışındaki parsellerde komşu parseller ile tevhid edilmeden yapı izni verilemez.

MADDE 10: TİCARET ALANI

- Ankara KTVKYK'nin02-06-1996 tarih 4637 sayılı kararı ile Tarihi Ticaret Merkezi olarak tescil edilen alan; aynı kurulun 29/04/2009 tarih ve 868 sayılı kararı ile Kentsel Sit Alanı olarak değiştirilmiştir. Tarihsel süreçlerde de bugünkü ticari işlevlerine sahip olan alanda (T) olarak işaretlenen imar adalarında bugünkü ticari kullanım fonksiyonları devam ettirilecektir. Bu alanlarda mevcut ticari aktiviteleri bozucu yeni kullanımlara izin verilemez. Hiçbir şekilde kimyasal, yanıcı, patlayıcı malzeme satışına yönelik işletme açılamaz.

- Alanda mevcut durumda bulunan meydan, bahçe ve otopark düzenlemeleri korunacaktır. Yeni yapılacak düzenlemelerde kentsel tasarım projesi düzenlenmesi ve bu projenin Kocaeli KTVKK'nınonaylaması zorunludur.

- Orijinal sokak dokusu ve kaplaması korunacak, farklı zemin kaplaması yapılmayacaktır.

- Sokaklarda cephe kapatıcı tente, pano, reklamlar kaldırılarak bölgenin tarihsel-kültürel dokusuna görsel uyum sağlayacak Kentsel Tasarım Rehberindeki standartlara kavuşturulacaktır.

- Plânda (T) olarak işaretlenen imar adalarında tescilli yapılar ve tescilli yapı bitişiği/karşısı dışında parsellerde; yapının ruhsatlı olması koşulu ile mevcut durum imar durumudur. Tescilli parsel veya tescilli parsel bitişiği/karşısı parsel dışındaki parsellerde yıkılıp yeniden yapılanmalarda; bitişik yapı nizamı verilecek, kat yüksekliği geleneksel dokuya uygun olarak 3 katı geçemeyecektir.

Diğer Ticaret Alanları

- Planda; Kentsel Sit Alanındaki konut alanlarında; ilgilidiğer mevzuat hükümlerine aykırı olmamak koşuluyla, kimyasal, yanıcı, patlayıcı malzeme satışı ve imalatına yönelik işletmeler, her türlü çevre kirliliğineyol açacak imalathaneler, kahvehane veya bilgisayar oyun salonu işletmeleri ve depo gibi kullanımların dışında; konaklamaya yönelik otel ve pansiyon işletmeleri, restaurant ve kafeterya, internet salonu, kreş, dernek ve vakıf merkezlerine ait yapılar, büro, el sanatları, turizm, kültür, eğitim, sağlık ve idari amaçlı tesisler yapılabilir. Yapılacak talebe göre tescilli ve korunacak yapılar dışındaki Konut Alanlarının zemin veya zemin üstü katlarında hangi ticari kullanımların yer alacağını belirlemeye Belediyesi yetkilidir.

MADDE 11. KORUMA YAİLİŞKİN HÜKÜMLER

11.1 Tescilli Kültür Varlıkları

- Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı sınırları içinde kalan ve Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından tescil edilmiş anıtsal yapılar ve sivil mimarlık örnekleriyle, bunları tamamlayan özgün müştemilatlar, bahçe duvarları ve ağaçları ile birlikte korunacaktır. Tescilli yapıların her türlü onarımında dış cephelerde pencere, kapı, saçak, pervaz, eli böğründe, furuş, harpuşta, kafes, dikme, kiremit vb. mimari elemanları yok edecek değişiklikler yapılamaz ve teklif edilemez. Bina içinde merdiven, tavan süslemesi, ahşap oymacılık, duvar resmi, alçı kabartma, özgün ocak vb. gibi mimari öğeler yok edilemez. Bina içindeki ve dışındaki bu mimari öğeler ölçü, biçim ve malzeme olarak değiştirilemez.

- Tescilli anıtsal ve sivil mimarlık örneği yapılara Akçakoca Belediyesi tarafından hazırlanacak alternatif tescil bilgi levhaları oluşturulacak, tescil numaralarını da içeren levhaları Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun uygun görmesi sonrasında tescilli anıtsal ve sivil mimari yapıların görülecek uygun bir noktasına yerleştirilecektir.

- Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı'nın yürürlüğe girmesiyle birlikte Tescilli Mezarlık alanlarında 3998 sayılı Mezarlıkların Korunması Hakkında Kanun ile Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunun 730 sayılı İlke Kararı doğrultusunda hareket edilmesi esastır.

11.2. Bahçe ve Öğeleri
- Plan sınırları içerisinde yer alan tescilli sivil mimarlık örnekleri ve/veya anıtsal yapıların avluları; ocak, havuz, avlu kaplaması, ağaçlar, bahçe duvarı, baca, pencere gibi temel doku elemanları ile birlikte korunması esastır.

MADDE 12. ONARIMA İLİŞKİN HÜKÜMLER

12.1. Basit Onarım
- Koruma Amaçlı İmar Planı kapsamında yer alan tescilli ve bitişiği/karşısındaki yapılarda yapılmak istenen onarımlarda; onarımın basit veya esaslı onarım kapsamında olduğu K.T.V.K.Y.K.'nun05.11.1999 tarih 660 sayılı ilke kararında belirtilen esaslar çerçevesinde Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğince belirlenir. Basit onarımlar belediyesince yürütülür. Onarım öncesi belediyesince hazırlanan onarım tutanağının bir örneği ile, gerekli iç ve dış fotoğraflarla birlikte Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulundan izin alındıktan sonra onarıma geçilecektir. Onarım sonrası durumu gösteren fotoğraflar ve onarım raporu belediyesince hazırlanarak Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğüne iletilecektir.

12.2. Esaslı Onarım

- Sit alanı içinde ve dışında tescilli ve bitişiğindeki yapıların esaslı onarım izni basit onarım maddesinde belirtilen esaslara göre ilgilikoruma kurulunca verilir. Sit alanı içindeki diğer yapıların onarım izni belediyesince verilir. Ancak, bu onarımlarda yapıların özgün elemanlarının bozulmamasına özen gösterilmelidir.

12.3. Tescilli Yapıların Onarımı

- Akçakoca Kentsel ve arkeolojik sit, alanı içerisinde yer alan tescilli anıtsal ve sivil mimarlık eserlerinde K.T.V.K.Y.K.'nuntescilli yapılara ilişkin ilke kararında belirtilen "Rölöve-Restitüsyon Restorasyon Projesi Hazırlama Esasları'na uyularak restorasyon yapılacaktır. Ancak, bu tür durumlarda Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'ndan onay alınması zorunludur. Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun onayı olmaksızın hiçbir uygulama yapılamaz.

12.4. Geleneksel Malzeme ve Yapım Teknikleri ile İnşa Edilmiş Korunması Gerekli Yapıların Bakım ve Onarımı

- Parseldeki konumu, kütlesi, tipolojik cephe özellikleri ve malzemesi ile çevresindeki yapılarla bütünleşen bu gruptaki yapıların söz konusu özellikleri olduğu gibi korunacak veya yenilendikleri takdirde bu özelliklerini aynen sürdüreceklerdir. Bu binaların bakım ve onarımlarından Akçakoca Belediyesi sorumludur.

MADDE 13. YAPILARAİLİŞKİN HÜKÜMLER

13.1. Plân sınırları içerisinde yer alan, genel itibariyle, oranları ve cephe düzeni bakımından günümüze ulaşmış geleneksel yapılara uygun olmayan ruhsatlı yapıların, müdahale biçimleri paftasında belirtilen kararlara uygun şekilde yenilenmeleri esastır. Yapılacak iyileştirmelerde geleneksel cephe düzeni, renk, pencere, kapı, baca ve çıkma vb. özelliklerine uyulacaktır. Bunun için Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı Kentsel Tasarım Rehberi esas alınacaktır.

13.2. Mevcut konut adaları arasında yapılacak olan yeni yapılaşmalarda Geleneksel Akçakoca Evlerinin yapı yüzü oranlarının temel alınması ve yapıların buna uyularak yapılması asıl amaçtır. Yapılarda cephe açıklıkları toplamının cephe yüzeyine oranı kapı dahil %30'u geçmeyecektir.

13.3 Binalara Kot Verilmesi

- Planlama alanında binalara kot, yoldan verilecektir. Kot alma biçimini değiştirmek amacıyla kazı, dolgu ve yarma yapılamaz.

13.4. Yapı Öğelerine İlişkin Hükümler:

Kapı ve Pencereler

- Kapılar ahşap malzemeden yapılacaktır. Kapılar doğal görünümü bozmayacak bir koruyucu ile kaplanabilir, renkli olamaz. Kapı genişliği, tek kanatlı kapılarda 0.90-1.00m., çift kanatlı kapılarda ise 1.40-1.55m. arasında, kapı yüksekliği ise 2.00-2.20m. ölçüleri arasında olmalıdır. Kapının üst pervazından itibaren 80 cm.'yi geçmeyen ışıklık yapılabilir.

- Pencereler dikey doğrulturda dikdörtgen olacak ve yüksekliğin genişliğe oranı en az 1/1,5 en çok ½ olacaktır. Tek pencerenin yüzeyi hiçbir zaman 1,90 m2 den büyük olmayacaktır.

- Pencereler çift veya tek kanatlı olacaktır. Pencere kasası ve kanatları ahşap olacaktır. Pencerelere dıştan en fazla 10 cm eninde ahşap sıva üstü pervazı konabilecektir. Ahşaplar renkli boya ile boyanmayacak, doğal görünümünü bozmayan koruyucu madde ile kaplanabilecektir.

Cephe Kaplamaları Ve Renk

- Plân onama sınırları içerisinde yapılan ve yapılacak binalarda, yapı yüzlerinin sıvanması, üzerinin Akçakoca anıtsal ve sivil mimarisinin özgün yöresel renkleri kullanılarak hazırlanan Akçakoca Renk Paleti'nde tanımlanan renkler kullanılarak boyanması zorunludur. Eğer yapı yüzleri sıva yerine bir malzeme ile kaplanacak ise, ahşap malzeme ile kaplanması zorunludur. Söz konusu ahşap malzemede renkli boya kullanılmayacaktır. Pinoteks, vernik ve benzeri koruyucular kullanılabilir.

Merdivenler

- Yeni yapılarda açık merdiven yapılamaz.

Çıkmalar

- Zemin katta çıkma yapılamaz.
- Kentsel sit alanı içerisinde yapılacak çıkmaların tretuvar kotu ile arası, düşey mesafede 2.50 metre'den az olamaz.
- Cephe boyu düz çıkmaların eni 0.80 m.yi, geçemez.
- Diğer çıkmalarda çıkma eni 1.20 m. yi geçemez.
- Testere dişi çıkmalarda ise çıkmanın eni, en geniş noktasında 0.80m.yi aşamaz. Çıkma uzunluğu ise yapı cephesi uzunluğunun 1/3' sini geçemez. Çıkmalarda malzeme kullanımı, detay ve biçimsel düzenlemelerde yöresel örneklere uyum esastır.

- Açık çıkmalar bulunduğu cephe boyunun1/3'ünden fazla yapılamaz. Açık çıkmaların derinliğinin en az %50'si gömme yapılmalı ve üstü saçakla örtülmelidir.

Çatı ve Saçaklar

- Plân onama sınırları içinde inşaatı devam etmekte olan binalarda, çatı yapılması zorunludur. Gerektiğinde proje tadilatı yapılacaktır.
- Düz çatı, teras ve çekme kat yapılamaz. Çatılar beşik veya kırma çatı şeklinde olacaktır. Çatı kaplaması olarak alaturka kiremit kullanılacaktır. Saçak çıkıntısı 50 cm.'den fazla olamaz. Saçak altı kaplama malzemesi ahşap veya sıva üzeri badana şeklinde olacaktır.
- Çatı eğimi %33 olacaktır. Çatı arası boşluğu %33 eğim içinde kalmak ve ayrı bir bağımsız bölüm olmamak koşulu iskana açılabilir. Ancak, kullanılan alan normal kat alanının % 15'inden fazla ve en az yükseklik 1.80m. den az olamaz.
- Plân onama sınırları içinde gerekli yasal izinler alınmadan yapılmış olan çatı örtüleri ile son kat üzerindeki ilave sundurmaların, plân notlarının diğer hükümlerine uygun hale getirilmesi zorunludur.

Bacalar

- Yeni yapılacak yapılarda bacalar, geleneksel yapıya uygun olarak inşa edilecektir. Baca yüksekliği çatının en yüksek noktasından itibaren 50cm. olacaktır.
Müştemilatlar

- Müştemilat yapılmak istendiği takdirde hmax=2.40 m olacaktır. Taban alanı 16 m2 yi geçmeyecek şekilde yapılacaktır. Müştemilat Emsale dâhil değildir. Bahçede yapılacak müştemilatlar esas yapıya 3 metre uzaklıkta olacaktır.

Sığınaklar

- Yeni yapılacak yapılarda 25.08.1998/19910 sayılı sığınak yönetmeliğine uyulacaktır.

Bodrumlar

- Bu plan hükümlerinin 13.3 maddesine göre yapılacak kotlandırmalarda; belirlenecek yol kotu ile bina köşe kotlarından herhangi biri arasında 1,50 metre veya daha fazla kot farkı olması durumunda bodrum kat yapılabilir.

- Planlama alanında yapılacak bodrum katlarda bağımsız bölüm oluşturulamaz. Oluşturulacak bölümler; Sığınak, ısıtma merkezi vb. ortak kullanım amaçlı olarak kullanılacaktır. Bu bölümlerde ihtiyaç duyulması halinde eni 40cm. boyu 40cm olan pencere açılabilir. Her durumda ikinci bodrum katı yapılamaz.
Çephe ve Bahçe Duvarları

- Duvarlar geleneksel örgü tekniğinde sıvasız bırakılabilir. Ön, yan ve arka komşu bahçe duvarlarının yüksekliğini belirlemeye Akçakoca Belediyesi yetkilidir. Plân onama sınırı içerisindeki bahçe duvarlarında çevre karakterine uyumlu yöresel doğal malzeme kullanılacak, yükseklikleri hiçbir zaman 1.80 metreyi geçmeyecektir.

- Plân onama sınırları içinde inşaatı devam etmekte olan binalarda bahçe duvarları yapılmadan yapının tamamına yapı kullanma izni verilmeyecektir. Bu hüküm plân onama sınırlarından çephe alan parseller de dahil olmak üzere tüm yeni yapılar için uygulanacaktır.

- Bahçe duvarlarında ihtiyaç halinde otopark/garaj girişi için düzenleme yapılabilir. Bu kapsamda eni 1.55 metre; yüksekliği 2.25 metreyi geçmeyen otopark/garaj kapısı yapılması zorunludur. Garaj kapılarının yapımında bu plan hükmünün 13.4 maddesinde belirlenen kapılara ilişkin hükümlere uyulması zorunludur.

MADDE 14: YEŞİL ALANLAR

- Toplumun yararlanması için ayrılan park alanları içerisinde; park-dinlenme alanları, spor alanları, çocuk bahçeleri, çocuk oyun alanları, rekreasyon alanları, piknik alanları, promenad alanlar, refüj ve yol çevresi yeşil alanlar, meydanlar, yaya yolları yer alacaktır.

- Park alanlarında yapılacak peyzaj düzenlemelerinde Akçakoca ile özdeşleşen bitki ağaç türleri, kent mobilyaları kullanılacaktır.

- Park alanlarından içerisinde mevcut tesis olanlarda daha önceden koruma bölge kurulunca onaylanmış projeler, ruhsatlar geçerlidir.

- Gereği halinde çevrenin ihtiyacı değerlendirilerek belediyesince onaylanacak proje ile açık spor alanları düzenlenebilir.

- Park alanlarında E=0.05 H=3.50 m. ve tabanda 25 m² yi aşmayan tek katlı, ahşap malzemeli, temelsiz, sökülüp takılabilir nitelikte, bakım ve güvenliğe yönelik yapıların yapılmasına izin verilebilir. Bunun dışında park alanlarında herhangi bir yapı yapılamaz. Kentsel tasarım projelerinde belirlenecek kullanımlar bu hükmün dışındadır.

- Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı içerisinde yetişmiş tek ya da toplu (çınar, ıhlamur, ceviz gibi) ağaçların korunması esastır.

- Plân onama sınırları içinde yeni yapılaşmalarda parseller içindeki ağaçlar korunacaktır. Akçakoca Belediyesi'nce uygun görülmesi koşuluyla zorunlu durumlarda kesilen her 1 adet ağaç için parsel içinde uygun yerlere 1 adet ağaç dikileceektir. Kesilen her ağaç için yeni bir ağaç dikilmeden iskân izni verilmez.

MADDE 15: TARİHİ MEZARLIK VE DİĞER MEZARLIK ALANLARI

- Tarihi mezarlık alanı Ankara KTVKK tarafından tescil edilen parsel sınırları itibariyle olduğu gibi korunacaktır. Parsel sınırlarını değiştirici uygulamalar yapılamaz.

- Tüm mezarlık alanlarında mevcut yeşil doku korunacak, gerekli ise yeşil kalitesi arttırılacak, yeşil dokusu yok olmuş mezar alanları ağaçlandırılacaktır. Türbe ve mezarlıklar mevcut orijinal duvarları ile birlikte korunacak, kısmen mevcut veya olmayan duvarlar orijinal malzeme-biçim-oranında tamamlanarak duvarla çevrilecektir. Bu alanlardaki mezar taşları-kitabelerin yerleri değiştirilmeyecek, gerekli bakımları yapılacaktır. Söz konusu alanlarda kentsel tasarım rehberlerinde tanımlanan ölçü-malzeme-biçimlerde bu tür manzum eserleri tanımlayıcı panolar yer alacaktır.

MADDE 16: YOLLAR

- Akçakoca Kentsel Sit Alanı içindeki mevcut asfalt ve beton kaplaması kaldırılarak yanlara eğimli, orijinal, yöresel doğal taş malzeme ile kaplanacaktır.

- Plânda Ana Yaya Aksı olarak gösterilen yollarda yayalaştırma projesi hazırlanacaktır. Bu projede kaplama malzemesi, cephe düzenlemeleri, kent mobilyaları ve peyzaj düzenlemelerini içerecektir. Bu yayalaştırma projesi Kocaeli KVTVKK tarafından onaylanacaktır.

- Ana yaya aksları ile diğer yaya yolları, günün belirli saatlerinde servis amaçlı olarak taşıt trafiğine açılabilir. Bu saatler dışında bu yollarda taşıt trafiğini önleyici tedbirler Akçakoca Belediyesi tarafından alınacaktır. Bu tedbirler ışığında yapılacak fiziki engeller alanın tarihi ve geleneksel dokusuna aykırı olmayacaktır.

MADDE 17: DİNİ TESİSLER ALANLARI

- Dini Tesis Alanlarında; cami ve ilâve yapıları (lojman, wc, vb) yer alır. Bu alanlarda, KVTV envanterinde yer alan anıt eser, sivil mimarlık örnekleri dışında geleneksel kimliğe yakışmayan ve geleneksel mimari usluba uymayan ve anıtsal eserle ölçek olarak yarışan her tür korumaya değer olmayan niteliksiz eklenti ve müştemilat yapıları kaldırılacak veya rehabilite edilecektir.

MADDE 18: İLKÖĞRETİM-SOSYO KÜLTÜREL TESİS VE SAĞLIK TESİSİ ALANI

- Mevcutta yer alan Orhan Gazi İlköğretim Okulunun mevcut fonksiyonu değiştirilemez, aynen korunacaktır. Yapılacak tüm uygulamalarda Kocaeli KTVKK görüşü alınacaktır.
- Sosyo Kültürel Tesis Alanı ile Sağlık Tesisi Alanında plan üzerinde belirlenen yapılaşma koşullarına uyulacaktır.

MADDE 19: KENTSEL TEKNİK ALTYAPI ALANLARI

19.1. Otopark Alanları:

- Açık Otopark Alanları düzenlemesinde gürültü ve görüntü kirliliğini örtmek amacıyla alan çevresinde bu amaca uygun ağaçlandırma ve izole amaçlı bitkilendirme yapılması zorunludur. Alanda yıkama-yağlama işlevleri yer almamak, wc, bekçi kulübesi olarak kullanılmak üzere büyüklüğü 6 m²'yi, yüksekliği 3.50m'yi aşmayan yapılar yapılabilir.

- Alanda yapılacak tüm otopark alanları için Otopark Yönetmeliğine uyulacaktır. Ana cadde kenarları otopark olarak kullanılamaz. Sadece gerektiğinde ticari faaliyetlere hizmet vermek için duraklama yapılabilir.

- Kentsel Tasarım Projesi yapılacak alan olarak gösterilen Kentsel Sit Alanının kuzeyinde yer alan otopark ve park alanında koruma-kullanma ilkesi doğrultusunda tasarım projesi hazırlanacaktır. Hazırlanacak öneri projeler Akçakoca Belediyesi'nin ön görüşü ile Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nca onaylanmaksızın uygulama yapılamaz. Alan içerisinde turizm danışma büroları, eğitim, kültür, sağlık ve günübirlik ticarete yönelik kullanımlar yer alabilir. Bu alanda yapılacak yapılar için

- Toplam inşaat alanı en fazla 250 m2
- Yapı Yüksekliği h=4.50 metre
- Toplam inşaat alanı 250 m2'yi geçmemek koşuluyla birden fazla bağımsız birim yapılması zorunludur. Yapılacak bağımsız birimlerin her birinin toplam alanı 50 m2'yi geçemez.

19. 2. Diğer Teknik Altyapı Alanları:

- Plânlama sınırları içinde yeni yapılacak trafo yapılarının cephelerinin geleneksel yapı cephe düzeni oranlarına, Kentsel Tasarım Rehberinde belirtilen mimari detaylara (çatı, saçak, vb.) ve renk paletinde belirtilen renklere uygun olarak yapılması zorunludur. Hazırlanacak öneri projeler Akçakoca Belediyesi'nin ön görüşü ile Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nca onaylanmaksızın uygulamaya geçilemez.

- Plân onama sınırları içerisinde kentin görünümünü etkileyen havai hatların yeraltına alınması esastır. Bu amaçla yapılacak kazı çalışmalarında Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu izni ve müze uzmanlarının denetimi gereklidir.

- Akçakoca koruma amaçlı imar planı içerisinde anten, su deposu vb. öğelerin yaya ölçeğinde yoldan görünmemesi ve geleneksel dokuya uygun hale getirilerek gizlenmesi esastır.

- Akçakoca Koruma Amaçlı İmar Planı içerisinde çevre kirliliğineneden olabilecek imalathane, sanayi ve montaj üniteleri, depolama ve çevre sağlığını olumsuz etkileyebilecek tesisler yer alamaz.

- Plânlama Bölgesi içerisinde yapılacak her türlü sökülüp takılabilir taksi durağı, cafe, wc, lokanta, büfe vb. tesisler Akçakoca Belediyesi'nin ve Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun izni alınmadan tesis edilemez.

19.3. Tabela ve Reklam Panoları:

- Akçakoca Belediyesi'nce tabela yönetmeliği oluşturulacaktır. Bu doğrultuda plân onama sınırları içinde, tanıtım levhaları, tabelaların boyutları, renkleri ve şekilleri için alternatif çalışmalar Akçakoca Belediyesi'nin olumlu görüşü ile Kocaeli Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun incelemesine ve onayına sunulur. Alan içinde yapılacak tabela boyutları, renkleri ve şekilleri Kentsel Tasarım Rehberinde verilen detaylara uyularak yapılacaktır.

MADDE 20: ARKEOLOJİK VE DOĞAL SİT ALANLARINDA/UYGULAMA

- Plân sınırları içerisinde yer alan 1. derece Arkeolojik ve Doğal Sit Alanı ile 2. derece Doğal Sit Alanı; mevcut doğal karakteri korunacak alanlar olup bu alanlarda kesin yapılaşma yasağı uygulanacaktır.

- 3.derece Arkeolojik Sit ile 3.derece Arkeolojik ve Doğal Sit Alanlarında kullanma koşulları plân üzerinde belirlenmiştir.

- Arkeolojik ve Doğal Sit Alanlarında; Kültür Ve Tabiat Varlıklarını Koruma Yüksek Kurulunun Arkeolojik Sitler, Koruma ve Kullanma Koşullarını düzenleyen 658 nolu İlke Kararı ile Doğal (Tabii) Sitler, Koruma ve Kullanma Koşulları ile ilgili728 nolu ilke kararı(değişik 740 sayılı ilke kararı) hükümlerine uyulacaktır.

MADDE 21. MÜDAHALE BİÇİMLERİ PAFTASI

- Bu planın eki olan Müdahale Biçimleri1 ve Müdahale Biçimleri2 Paftasında öngörülen hususlara uyulması zorunludur. Müdahale Biçimleri Paftalarında belirtilen hükümler uygulamada plan ve bu plan hükümlerinde belirlenen diğer hususlara göre önceliklidir. Tescilli yapılar ve tescilli yapı bitişiği/karşısı parsellerde Müdahale Biçimleri1 ve Müdahale Biçimleri2 Paftasında öngörülen müdahaleler tavsiye niteliğinde olup, söz konusu parsellerde Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulunun onayı olmadan herhangi bir uygulama yapılamaz.